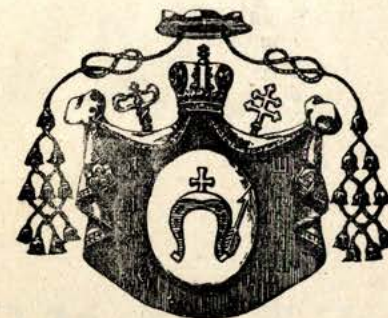

08

~~19073~~

Львѡвеко Архіепархіяльнїй

ВѢДОМОСТИ

Р. 1911.

Львѡвъ.

Зъ друкарнї Ставропигійского Института пѡъ зарядѡмъ М. Рефца.
1911.

ЗМЪСТЪ.

		Сторона
Ч. пор.	1. — Ч. 297. — Оголошене речинця духовныхъ вправъ для Веч. Духовенства	1
Ч. "	2 — Ч. 11372/10. — Възване Делегатовъ Митр. Ординаріату до ц. к. Радъ шк. окружныхъ на зѣздъ до Львова	2
Ч. "	3. Ч. 431а. — Оголошене Загальныхъ Зборовъ Тов-а св. Ап. Петра	2
Ч. "	4. — Ч. 11089/10 — Гомилетичный курсъ у Вѣдни	3
Ч. "	5. — Ч. 664/Ком. — Въ справѣ асигнованя свящ. вдовамъ и сиротамъ звычайной запомоги за р. 1910	3
Ч. "	6. — Ч. 4416 — Въ справѣ Тов-а св. Ап. Петра	4
Ч. "	7. — Ч. 10758 10. — Поручене проповѣдей О. Т. Савойки: „Науки на Свѣта“	9
Ч. "	8. — Ч. 556. — Пошукуе ся властителя 80 коронъ, котрѣ знайдено на корабли вертаючи зъ Америки въ р. 1908	9
Ч. "	9. — Чч 11394/10, 11395 10, 11396 10, 11397 10, 11398 10, 11399 10, 11401 10, 11402 10, 11405 10, 11406 10, 11407 10, 11408 10, 11409 10, 11410 10, 11411 10, 615. — Обвѣщеня конкурсвой	10
Ч. "	10. — Ч. 453. — Оголошене предплаты на АЕпарх. Вѣдомости на р. 1911	11
Ч. "	10. — Ч. 847. — Пастирскій посланія Австрійского Епископату	13
Ч. "	11. — Ч. 11108 20. — Въ справѣ невыдаваня черезъ Уряды парох. вытяговъ метрик. нашимъ емигрантамъ	36
Ч. "	12 — Ч. 1381. — Оголошене конкурсу на запомоги убогихъ церквей зъ Тов-а св. Ап. Петра	37
Ч. "	13. — Ч. 8977 10 — Пошукуе ся мѣсця смерти бл. п. О. Чоловского	38
Ч. "	14. — Чч. 1323, 1638. — Оголошеня конкурсвой	38
Ч. "	15. — Ч. 55 10 Орд. — Власти Ординарієви вѣдъ св. Апост. Престола надані	41

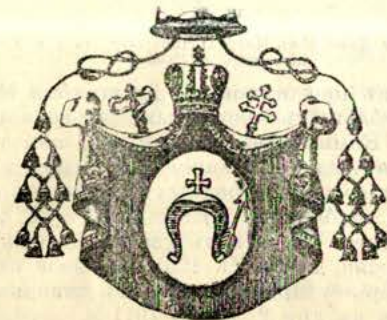
		Сторона
Ч. пор	16. — Ч. 934. — Постанови що до прийняття або відпустки зь одної Епархії до другої	48
Ч. "	17. — Ч. 909. — Въ справѣ еквивалентовой належитости	48
Ч. "	18. — Ч. 2559. — Оголошене речинця до рукополаганя въ пресвитеры	50
Ч. "	19. — Ч. 1140. — Въ справѣ належитости за Шематизмъ на р. 1911	51
Ч. "	20. — Ч. 2639. — Въ справѣ пастирскаго посланія „О молитвѣ“	51
Ч. "	21. — Ч. 2188. — Оголошене конкурсу на двѣ стипендіи им. св. Георгія	51
Ч. "	22. — Чч. 1996, 1878, 1879, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2207, 2208, 2209, 2220, 2221, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2233, 2035, 2374. — Оголошеня конкурсовъ	52
Ч. "	23. — Ч. 43 Орд. — Про всесвѣтнй Евхаристичнй конгрессъ въ Мадригѣ	55
Ч. "	24. — Ч. 3144. — Въ справѣ правила для дяковъ	56
Ч. "	25. — Ч. 3093. — Оголошене речинця испиту конкурсовога парох.	56
Ч. "	26. — Ч. 3368. — Въ справѣ Тов-а св. Ап. Петра	57
Ч. "	27. — Ч. 3369. — Роздача запомогъ убогимъ церквамъ за р. 1910	61
Ч. "	28. — Ч. 3589. — Въ справѣ будовы церкви на Городецкѣмъ передмѣстїю	62
Ч. "	29. — Чч. 3248, 3511, 3485. — Обвѣщеня конкурсовъ	63
Ч. "	30. — Въспѣльне посланіе Галицкаго Епископату до народа зь нагоды выборовъ до парламенту	67
Ч. "	31. — Ч. 62 Орд. — Про поступоване при компет. ваню о парохіи	69
Ч. "	32. — Ч. 213 Ком. — Въ справѣ выбору новыхъ декан. Комисарѣвъ вдов.-сирот. фонда	73
Ч. "	33. — Ч. 127. — Поручене церковныхъ дѣлъ О. пралата Изидора Дольнишскаго	73
Ч. "	34. — Ч. 4269. — Обвѣщене конкурсове	74
Ч. "	35. — Ч. 4940. — Заряджене богослужень по причинѣ слабости Ихъ Ексцеленціи ВПреосвящ. Митрополита Киръ Андрея	78
Ч. "	36. — Ч. 63 Орд. — Декретъ „Ne temere“ обовязуе и Галицку руску провинцію	79
Ч. "	37. — Ч. 4343. — Въ справѣ опѣки надъ емигрантами	80
Ч. "	38. — Ч. 3966. — Въ справѣ облигаціи галицкаго фонда пропинаціи	85
Ч. "	39. — Ч. 4707. — Оголошене речинця реколекціи для Всч. Духовенства	85
Ч. "	40. — Ч. 170 Ком. — Въ справѣ Загальныхъ Зборѣвъ Відпоручниковъ вдов.-сирот. фонда	85
Ч. "	41. — Чч. 5010, 5011. — Обвѣщеня конкурсовъ	87
Ч. "	42. — Ч. 5903. — Заряджене богослужень о частѣмъ и щоденнѣмъ св. Причастію	89
Ч. "	43. — Ч. 4985. — Пригадка розпорядженя молитовъ въ намѣреню Соєдиненія восточныхъ церквей	91
Ч. "	44. — Ч. 5663. — Заряджене що до авдіенцій у св. Отця	91
Ч. "	45. — Ч. 5155. — О нарадахъ надъ збереженемъ памятникѣвъ	92
Ч. "	46. — Ч. 170 Ком. — Скликане Загальныхъ Зборѣвъ Відпоручниковъ АЕП. Клира для справъ вдов.-сирот. фонда	96
Ч. "	47. — Ч. 6078. — Въ справѣ дяковѣвъ и дотаціи дяковскихъ	98

		Сторона
Ч. пор.	48. — Ч. 5685. — Въ справѣ выданя въспѣльного Уставу церковного на 1912 р.	98
Ч. "	49. — Ч. 5902. — Поручене Тов-а „Українско Руска Бурса ім. Митр. гр. А. Шептицкого“	99
Ч. "	50. — Ч. 6190. — Въ справѣ Тов-а св. Ап. Петра.	100
Ч. "	51. — Ч. 4758. — Въ справѣ поданя датъ до Шематизму на р. 1912	103
Ч. "	52. — Ч. 6191. — Оголошене речинця поданя прошеня о принятѣ до гр. кат. духовной семинаріи у Львовѣ	104
Ч. "	53. — Ч. 6025. — Оголошене конкурсу на 5 мѣсць въ Институтѣ СС. Василянѣвъ зь фундаціи бл. п. кардинала Сембратовича	105
Ч. "	54. — Ч. 4837. — Оголошене конкурсу на сталѣ замѣщенѣ Митр. Регистратуры	105
Ч. "	55. — Ч. 6183. — Въ справѣ жертвъ на будову церкви въ Новѣмъ Сан-чи	106
Ч. "	56. Чч. 5894, 6024, 5607, 5707. — Обвѣщеня конкурсовъ	106
Ч. "	57. Ч. 7056. — Відновлене розпорядженя взглядомъ щорѣчного набоженства для рекрутѣвъ въ мѣсяци вересни	109
Ч. "	58. — Ч. 7025. — Оголошене речинця до испиту конкурсовога парох.	110
Ч. "	59. — Ч. 6694. — Оголошене конкурсу на 3 мѣсця въ Папскѣй рускѣй колегіи въ Римѣ	111
Ч. "	60. — Ч. 7227. — Оголошене конкурсу на посаду капеляна при психіатричнѣмъ закладѣ въ Кульпарковѣ	111
Ч. "	61. — Ч. 6871. — Про реколекціи и Загальнй Злоры „Тов-а Катехитѣвъ“	112
Ч. "	62. — Чч. 7028, 7206, 7204. — Обвѣщеня конкурсовъ	113
Ч. "	63. — Ч. 486. — О частѣмъ св. Причастію шк. молодѣжи	115
Ч. "	64. — Ч. 7412. — О набоженствѣ жовтневѣмъ	115
Ч. "	65. — Ч. 7571. — О вписуваню годинъ наукъ религіи до лекціиного дневника и нотъ зь сего предмету до клясификаціиного катальогу	116
Ч. "	66. — Ч. 7569. — Оголошене речинця до рукополаганя	116
Ч. "	67. — Ч. 7570. — Оголошене змѣни речинця испиту конкурсовога парох.	117
Ч. "	68. — Ч. 7572. — Оголошене речинця до испиту на катехитѣвъ до видѣловыхъ шкѣвъ	117
Ч. "	69. — Ч. 411 Ком. — Въ справѣ выказѣвъ вдовъ и сирѣтъ свящ. управненьхъ до побираня запомоги зь фонда за р. 1911	117
Ч. "	70. — Чч. 6201, 7205, 7429, 7430, 7431, 7432, 7433, 7434, 7435, 7436. — Обвѣщеня конкурсовъ	118
Ч. "	71. — Ч. 8255. — Столѣте уродинѣ бл. п. О. Маркіяна Шашкевича	119
Ч. "	72. — Ч. 7955. — Въ справѣ памятника О. Маркіяну Шашкевичу въ Подлісїю	120
Ч. "	73. — Ч. 133 Орд. — Въ справѣ удѣлюваня авдіенцій Ихъ Впреосвященствѣмъ	121,
Ч. "	74. — 8266. — Оголошене речинця квалификаціиного испиту на катехитѣвъ середнихъ шкѣвъ	122
Ч. "	75. — Чч. 8193, 8194, 8195, 8196, 8197, 8198, 8199, 8200, 8272, 8320. — Обвѣщеня конкурсовъ	123
Ч. "	76. — Ч. 91 Орд. — Ухвалы загальныхъ Зборѣвъ Відпоручниковъ Клира въ справѣ вдов.-сирот. фонда	127

		Сторона
Ч. пор.	77. — Ч. 8703. — Въ справѣ выказовъ эмигрантовъ и складокъ на місійный цѣли	134
Ч. „	78. — Ч. 510 Ком. — Въ справѣ выплаты емеритальныхъ пенсій	134
Ч. „	79. — Ч. 502 Ком. — Въ справѣ уплаты датковъ до вдов-сирот. фонда	135
Ч. „	80. — Ч. 9292. — Поручене книжки „Де знайти правду“	136
Ч. „	81. — Ч. 8285. — Оголошене конкурсу на запомогу для бѣдныхъ церквей зъ фондаціи бл. п. Павла Зарицкого	136
Ч. „	82. — Ч. 9434. — Обвѣщене конкурсове	137
Ч. „	83. — Ч. 9550 — Унормоване въ часѣ опорожненои парохіи вѣдно синь завѣдателя до вдовы взглядно сирѣтъ	139
Ч. „	84. — Ч. 10522. — Перенесене речинця испыту для катехитовъ середныхъ школъ	140
Ч. „	85. — Ч. 10308. — Оголошене речинця реколекцій устроюваныхъ Тов-омъ „св. Іоанна Златоустого“	140
Ч. „	86. — Ч. 10615. — Розсылка Типика на р. 1912	141
Ч. „	87. — Чч. 9332, 9391, 9584, 10173. 10174. — Обвѣщеня конкурсовъ	141

16073

Львівсько-Архієпархіальний

ВѢДОМОСТИ

Рѣчникъ XXIII.

Выдано дня 25. сѣчня 1911.

Ч. I.

Ч. I.

Ч. 297. — Оголошене речниця духовнихъ вправъ для Всч. Духовенства.

Выдѣлъ Тов-а св. Ап. Павла приславъ тутъ слѣдующе оповѣщене зъ просьбою о помѣщене въ АЕпарх. Вѣдомостяхъ :

„Виділ Тов. вв Ап Павла у Львові уряджує для своїхъ членівъ духовні вправи — які відбудуть ся в днях 27. і 28. лютого та 1. і 2. марта с. р. в духовній Семинарії у Львові. Зголошена просить ся надсилати на адресу Товариства найдальше до 20. лютого с р., а се тому, позаяк можна надіяти ся дуже поважного числа учасників“.

Прихилиючись до powyшпой просьбы Митр. Ординаріатъ має повну надѣю, що Всч. Духовенство схоче скорыстати зъ даной йому способности и въ сихъ духовныхъ вправахъ возьме численну участь.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.

Львівъ, дня 21. сѣчня 1911.

Ч. 2.

Ч. 11872/10. — Завбаване Делегатівъ Митр. Ординаріату до ц. к. Рады шк. окружныхъ на з'їздъ до Львова

Въ цѣли нарады про становище Делегатівъ Митр. Ординаріату при ц. к. Радахъ шкѣльныхъ окружныхъ и вѣдношене Делегатівъ до Ординаріатскихъ Комисарѣвъ шкѣльныхъ, якъ такожъ въ справѣ интерпретаціи и евентуальной ревизіи приписівъ нормуючихъ релігійной практики въ школахъ народныхъ и выдѣловыхъ по мысли розпорядженя Рады шкѣльной краевой зъ дня 24/II 1896 р. Ч. 18595/95 и науки релігійи взагалѣ зъ увзглядненемъ уставы зъ 15/IX 1909 р. (Дн. уст. и розп. краев. Ч. 123) завзываетъ Всч. ОО. Делегатівъ Митр. Ординаріату при ц. к. Радахъ шкѣльныхъ окружныхъ на з'їздъ до Львова въ дни 2 марта 1911 р.

Въ той день по Службѣ Божій, котра вѣдправитъ ся о 8-бй год. въ церквѣ духовной Семинаріи на закнчене реколкцій урядженыхъ Товомъ св. Ап. Павла для Всч. АЕпарх. Духовенства, зачнутъ ся въ одной зъ салъ духовной Семинаріи нарады Всч. ОО. Делегатівъ Митр. Ординаріату до ц. к. Рады шкѣльныхъ окружныхъ.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.
Львѣвъ, дня 24. сѣчня 1911.

Ч. 3.

Ч. 431/а. — Оголошене загальныхъ Зборѣвъ Тов-а св. Ап. Петра.

На просьбу Выдѣлу Товариства св. Апостола Петра въ Львовѣ подае ся до загальной вѣдомости, що Загальній Зборъ членѣвъ тогожъ Товариства за 1910 р. вѣдбудуть ся въ духовной Семинаріи въ Львовѣ (ул. Коперника ч. 36) дня 2. н. с. лютого с. р. о 3-бй год. по полудни зъ слѣдующимъ порядкомъ дневнымъ:

1) Богослужене о 8 год. рено въ Архикатедральной Церквѣ св. ВМ. Георгія и въ духовной Семинаріи (одна Служба Б. за живыхъ, а одна за душѣ помершихъ: председателя Тов-а бл. п. о. Богдана Пюрка и прочихъ членѣвъ Тов-а).

2) Вѣдкрыте Зборѣвъ о 3 год. по пол. и выбѣръ Президіи на часть Зборѣвъ.

3) Справоздана: а) секретаря (о. І. Давидовича); б) касіера (о. И. Панькѣвского); в) Комитету надзырающого зъ внесенемъ що до абсолютіи уступающому Выдѣлу.

4) Дискусія надъ справозданями.

5) Выбѣръ: а) Председателя, б) 8 членѣвъ Выдѣлу и 4 заступникѣвъ — на часть одного року

6) Внесене Выдѣлу що до роздѣлу чистого доходу за 1910 р.

7) Внесена членѣвъ.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.
Львѣвъ, дня 21. сѣчня 1911.

Ч. 4.

Ч. 11089/10. — Гомилетичный курсъ у Вѣдни.

Подае ся до вѣдомости Всч. Духовенства, що наук. австр. Тов. Льва (Leogesellschaft) уряджуе курсъ гомилетичный у Вѣдни въ тамошнѣмъ университетѣ (сала 47) въ дняхъ 14—16 лютого с. р.

Провѣдна думка выкладѣвъ есть „Сучасна проповѣдь а св. Письмо.“

Програма выкладѣвъ:

13. (Понедѣлокъ вечеромъ.) Привѣтъ.

14. Второкъ:

1) Св. Письмо якъ жерело матеріалѣвъ до проповѣди. Выкл. проф. Д-ръ Гаттереръ.

2) Реторична форма проповѣди, а св. Письмо. Дир. Штінгереръ.

3) Св. Письмо въ пропо- | св. Григорій Наз. Д-ръ Дондерсъ

4) вѣдяхъ св. Отцѣвъ | св. Левъ Вел. Д-ръ Дорфманъ.

5) Св. Письмо въ проповѣдяхъ містикѣвъ. Д-ръ Цанъ.

15. Середа:

1) Проповѣдь тематична и гомилія Д-ръ Реслеръ.

2) Выголошене и блуды выголошеня въ проповѣди. О. Кольбъ.

3) Самостѣйность проповѣдника, а студіумъ св. Письма. Д-ръ Г. Свобода

4) Выбѣръ темы зъ увзглядненемъ св. Письма. Д-ръ Сомерекъ.

16. Четверть:

1) Спосѣвъ проповѣданя св. Кл. М. Гофбавера. О. Іннеркофлеръ.

2) І. Е. Вейтъ яко гомилетъ. Д-ръ Вольфсгруберъ.

3) Питаня організаційні. Д-ръ Ілятфельдеръ.

4) Проповѣдничіи издавництва періодичный. Д-ръ Кекъ.

Кождаго дня по выкладахъ дебата, а въ послѣднихъ двохъ дняхъ будутъ вѣдбувати ся вправы въ выголошуваню подѣ провѣдомъ ОО. Кольба, Мініхталера, Шрейнера и Свободы.

Учасники складають 6 кор. вкладки, а кромѣ того за кождый выкладъ 1 кор.

Зголошувати ся належить до секретаря курсу:

Domprediger Matthias Heumann, Wien I. Stephansplatz 3.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 23. сѣчня 1911.

Ч. 5.

Ч. 664/Ком. — Въ справѣ асигнованя свѣщ. вдовамъ и сиротамъ звычайной запомогі за р. 1910.

Подае ся до вѣдомости, що головна Каса вдовичо-сиротиньско-го фонда начне вскорѣ высылати до Всч. деканальныхъ Комисарѣвъ

тогоже фонда звичайну за помогоу зъ тугейшого вдовичо-сиротинського фонда за 1910 рѣкъ для перебуваючихъ въ поодинокихъ деканатахъ, а выказаныхъ Всч. Комисаріятами фонда священнихъ вдѣвъ и сирѣтъ на той рѣкъ по 120 (сто двадцять) коронъ асигновану.

Митроп. Консисторія выражаючи радѣсть, що за помогою тая збстала за 1910 р. зновъ хотя о маленьку квоту пѣдвысшена, має надѣю, що Всч. Духовенство, памятаючи о нещаснѣй судьбѣ вдѣвъ и сирѣтъ свящ., правильною уплатою даткѣвъ звичайныхъ и надзвичайныхъ и вырѣванемъ залеглостей, причинить ся до того, що звичайна за помогою за 1911 р. буде могла бути если не пѣдвысшена, то бодай не понижена.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 17. сѣчня 1911.

Ч. 6.

Ч. 431/6. — Въ справѣ Товариства св. Ап. Петра.

Выдѣлъ Товариства для за помогою убогихъ церквей им. св. Ап. Петра предложе въ тугъ зъ просьбою о оголошене слѣдуючого

Справозданя

о станѣ Товариства св. Ап. Петра за IV кварталъ 1910.

А.) Членскій вкладки зложили въ коронахъ:

Бережанскій дек. Церкви: Куряны, Пѣдвысоке, Куропатники по 5 к.; оо. Король Е., Кордуба Ив., Качала Гр., Кордуба Т. М., Бачинскій Ал. по 1 к.; Свергунъ Ф., Шараневичъ Мих., Дубицкій Вас. по 2 к.; ч. ч. Сенькѣвъ М., Прійдунъ Н. и А. Насипана А., Ярема А. жена Андруха и А. жена Тимка, Лужна П. Мандзѣй Д., Танчакъ П. и М., Сенишинъ Т., Федѣвъ М. Ивановъ П., Мартиновичъ М., Логутъ К., Пилиповъ А., Добрянска Н., Яцишинъ А. по 1 к.; Лужна Д. и Сенишинъ П. по 2 к.; всѣ зъ Лѣсникъ. Вп Бачинска Е., Кордуба М. и Шараневичъ Соф., по 1 к.; — разомъ 51 к.

Бобрецкій дек. Церкви: Соколѣвка, Кологуры, Пятничаны, Стрѣлки, Стоки, Гринѣвъ, Коцурѣвъ, Ольховецъ, Волощина, Лопушинъ по 5 к.; оо. В. Иляшевичъ, Т. Задорецкій по 1 к.; Гр. Кармалита, Ю. Ярымовичъ 2 к., П. К. Ярымовичъ 1 к.; — разомъ 57 к.

Брѣдскій дек. Церкви: Пр. Д. М., св. Георг., Пр. Тр. въ Бродахъ, Бѣлявцѣ, Бовдуры, Гаѣ Старобрѣдскій, Бучина, Голосковичѣ, Корсѣвъ, Пониковица, Смѣльна, Суходолы, Шнырѣвъ, Клекотѣвъ по 5 к. Высоцко церк. и гром. по 6 к.; оо. Цегельскій Юс. 5 к., Долинскій Ан. 3 к., Дорожинскій Юл. 2 к.; чч. Христына Сенишинъ, Вас. Харитонъ, Ник. Яцѣй зъ Бѣлявецъ, М. Исѣкъ зъ Бовдуръ по 1 к. — разомъ 96 к.

Букскій дек. чч. Яновичъ М., Цымборъ Пар., Колодѣй Ан., Михайлѣвъ Т., Дидакъ Пар., Дяковска А., Ивашкѣвъ Пав., Швейкунъ Нас., Солтисъ А. Павла, Те-

лочкевичъ Юл., Колодѣй М., Павликъ А. всѣ зъ Купча и Максимѣвъ Зоф. зъ Ракоболтъ по 1 к. — разомъ 13 К.

Виницкій дек. Церкви: Шоломыя, Стар. Село, Гаѣ, Николаѣвъ, Пѣдсоноѣвъ, Городыславичѣ и бр. Чижикѣвъ, Пѣдтемне, Селиска, Звенигородъ, всѣ по 5 к., оо. И. Ярымовичъ, Е. Радкевичъ, Е. Боберскій, Н. Пясецкій, Ф. Пелехъ, И. Дякѣвъ по 1 к., Сестрицѣ въ Звенигородѣ 3 к., брата 2 к., И. Думанскій и Д. Шелемей по 2 к. разомъ 68 к.

Галицкій дек. Ц. въ Болшевѣ 5 к., о. Юанъ Слободянъ 1 к., чч. М. Цимбалита Ив. Витраль, Евд. Курдикъ, М. Лашкѣвъ, С. Насташинскій, Евф. Баркѣвъ, Евд. Гетманъ, Ан. Короташъ, Кс. Баранъ, Ан. Цимбалита, всѣ зъ Болшева по 1 к. разомъ 16 к.

Грималѣвскій дек. Церкви: Кокошинцѣ, Козына, Красне, Саджавки, по 5 к., о. Юс. Ганкевичъ 1 к., М. Ганкевичъ 1 к. разомъ 22 к.

Долинскій дек. Церкви: Лолинъ, Максимѣвка, Нягринъ, Велдѣжъ, Новошинъ, Пацикѣвъ, Новоселица, Мизунъ, Княжолюка, Солукѣвъ, Тростянецъ, Слобода дол., Тура вел., Белеѣвъ, Дѣдушицѣ мал., Рухиня, Тура мал., Ракѣвъ, Надѣѣвъ, Долина, Кропивникъ, Илеме по 5 к., оо. Т. Муровичъ и жена, Ник. Бѣлецкій и жена, Меч. Авдыковичъ, Петръ Чекалюкъ, Ал. Зарицкій, Хр. Бобикевичъ, Лука Захаріясевичъ и жена, Дом. Бородайкевичъ, Волод. Дорожинскій по 1 к., о. Вол. Илевичъ 2 к., чч. Гр. Матѣйчинъ, Ив. Дарвай зъ Долина, О. Пѣрко, А. Федоричъ, Дм. Федоркѣвъ, зъ Велдѣжа, Ант. Мартинкѣвъ, Т. Сембратовичъ, Ол. Мельникъ, М. Янцуръ, А. Вознякъ, Ив. Дарвай, Як. Семянинъ, П. Каба, Т. Кищукъ зъ Пацикова, Кат. Кобинецъ, Н. Веклинъ ж. Василія, Ил. Кузѣвъ, Вас. Галѣвъ Гриня, Пар. Галѣвъ ж. Вас. Н. и М. Климъ, Ол. Шльомакъ ж. Василія, Пар. Миленевичъ ж. Никол. Ол. Матѣйчинъ ж. Гриня, Н. ж. Петра, Катр. ж. Давида, Ел. ж. Ивана, Теодоръ и Ник. Костѣвъ, Ник. Гладунъ, А. вдов. по Теод. Евд. ж. Никол. Лучкѣвъ, Настя вд. по Никол. Чорнѣй, Евд. Лянчъ, Гр. и Ол. ж. Иліи Хоминъ, П. и Н. Семянкѣвъ, Пар. ж. Теод. Мар. ж. Ивана и А. ж. Мих. Мельникъ, Ив. и А. Климъ, В. Гладичъ Сем. Ловичъ, Теод. Тулисъ, Тек. Дюдякъ, М. Сениукъ, Петро и Мих. Крупчинъ, всѣ зъ Мизуня, Ив. Илькѣвъ Т. и Прок. Шкурлай, М. Кузелякъ, К. Дмитришинъ, Евф. Бабинчукъ, Ив. Шимкѣвъ, Мих. Марчакъ, Ив. Могегычъ, Дам. Дзьєсьо всѣ зъ Княжолюки, Як. Кудибинъ, Мат. Гаврилишинъ, Мих. Пенгринъ, Ст. Григорскій, Мих. Коляджинъ, зъ Солукова, Теод. Худинъ, Андр. Стефанишинъ Кринѣѣвъ, Игн. Копчакъ, Вас. Романишинъ, Андрей Стефанишинъ Тымкѣвъ всѣ зъ Тростянця, Як. Мачуганъ, М. Собкѣвъ, Гр. Калѣцунъ, В. Гороховянка, Ник. Мачуганъ, Андр. Антонѣвъ, Стефанъ Принда, А. Антонѣвъ, Вас. Гатайло, зъ Дѣдушицѣ мал., Георгій Будникъ, Ник. Цапъ, Пав. Гнаткѣвъ и Георгій Матѣйчинъ зъ Тростянця, М. Кмичикевичъ, Ив. Озговичъ, Кат. Микитинъ, М. Кравцѣвъ зъ Рахинъ, Р. Микитинъ и Р. Угриновскій зъ Ракова, Вас. Кузьминъ и Мих., Вас. Лазорко, Теод. и Василій Ковальчукъ всѣ зъ Илема по 1 к.; оо. Ант. Кучма и Ник. Курбасъ по 1 к. зъ Турѣ вел.; Петро Мельникъ 3 к. 40 с. и Георгій Лаврѣвъ 2 к.; зъ Тростянця Як. Будникъ 2 к. — разомъ 227 к. 40 с.

Журавенскій дек. Церкви: Володимирцѣ, Монастырецъ по 5 к.; оо. Логинскій, Теод. Березовскій и ж. по 1 к.; Кат. Рудницка, Гав. и Пел. Иваникъ. Як. и Георг. Мысакъ, С. Ю. Аг. Кат. Ст. Кащѣй, В. Евф. и Евд. Грогодза, Люб. Пар., Магд. Гигитѣль, М. Мостова, М. Телька, В. и А. Яцѣшинъ, Наст. Смець, Д. и Сер. Кузыкъ, М. Бегей, Аг. Дженджера, А. Стасѣвъ, Мар. Данилишинъ, Г. Чорнѣга, Хр. и Текл. Ковалишинъ, Евф. Кремѣнь, А. Бричъ, П. Кузьмакъ, Ил. и М. Кунда, Т. Паламаръ, М. Вежлякъ, Т. Хемѣй, Н. Василѣвъ, всѣ зъ Володимирецъ, С. Мартинѣвъ зъ Которинъ, всѣ по 1 к. — разомъ 53 к.

Збаражскій дек. Церкви: Чернигівцѣ 15 к., Збаражъ, Залуже, Стрыѣвка, Охримівцѣ, Збаражъ стар. по 5 к.; оо. Вас. Курдидикъ и ж. по 5 к.; Ив. Бохеньскій, Ст. Новосадъ и жена по 1 к. — разомъ 53 к.

Зборівскій дек. Церкви: Августівка, Хоростецъ по 5 к.; оо. Д. Зарицкій, И. Михайлѣвъ по 1 к., чч. Т. Кемска, М. Долинна зъ Озерянки, М. Боднарчукъ, М. Кулаковска, М. Лопушиньска, Юл. Стецюкъ, З. Рогаль зъ Товстоголовъ, ст. Иванцѣвъ, Ст. Пахолукъ, И. Чвартацкій, Ив. Кат. и Пар. Вербицкій, Ст. Стецюкъ, Илярій и Юлія Редьква, Дм. Сень Ив. и Дом. Задорожній, Ст. Розумкевичъ, Ол. Дембицкій, М. Медвѣдь, Мар. Перетятко, Ан. Гунѣкъ всѣ зъ Кудобинець, всѣ по 1 к. — разомъ 36 к.

Золочѣвскій дек. Церкви: Ремизівцѣ, Шпиколосы, Плуговъ, Жуківъ, Кропивна по 10 к., Ясенівцѣ, Залѣсе, Струтинъ, Сасівъ и Побучъ по 5 к.; оо. А. Несторъ 4 к., В. Пѣдсонскій, Малый по 2 к., Кузьма, Яновичъ, Ю. Дудикъ по 1 к.; чч. Юл. Пилиповъ, Миськовъ, Ев. Жукъ, Пар. Мала зъ Белця по 2 к., Ан. Древиницкій зъ Плугова 1 к., о. Юл. Левицкій и жена по 1 к. — разомъ 102 к.

Калускій дек. Церковь въ Новицы 6 к.

Козлівскій дек. Церковь въ Денисовѣ 10 к., о. Ант. Копертинскій 5 к.; чч. Вп. Ем. Бородіевичъ, Ив., Ивана и Ев. Самица, М. Ленартовичъ, Пел. Хома, М. Горлата, Сав. и М. Копертиньска, Юл. Лисъ, Ив. Бородіевичъ, Ан. Макогонъ, Нас. Шегединъ, Ев. Перегулька, Д. Сурдига, Нас. Зимна, Нас. Василякъ, М. Кобльничъ, П. Стесловичъ, Нас. Фялка, Т. и Февр. Вареница, Ал. Рапата, Нас. Колѣнякъ по 1 к. — разомъ 39 к.

Лѣвовскій дек. Вп. Ник. Гавякъ 2 к.

Микулинскій дек. Церкви: Буцнівъ 10 к., Козівка, Лучка, Микулинцѣ по 5 к.; оо. Ил. Бѣлинскій, Ом. Дольницкій по 2 к., М. Павликъ 1 к., парохіане въ Лучцѣ, Воли Маювецкой и въ Микулинцяхъ по 5 к. — разомъ 45 к.

Нараѣвскій дек. чч. С. Ильчишинъ, Н. Мельникъ, В. Черкасъ, Ив. и Кат. Иванковъ, Д. Путавскій, М. Мысяковскій, Гр. Воробецъ зъ Болотнѣ, А. Розенталь, К. Боршь, Н. Комѣньска, К. Чайковска, А. и М. Нороджай, П. Козѣкъ, Марія Сененчишинъ, Т. Заторска, П. Панчишинъ, М. Мезеракъ, Ил. Стадникъ зъ Бѣлого, М. Дѣдхъ, В. Зьомко, М. Репета, М. и А. Осадецъ зъ Новосѣлокъ, В. Мыськовъ, В. Нагѣрный, Ам. и М. Максимовъ, М. Боршь, П. и К. Коваль, Ив. Бѣлый, А. и Т. Кузѣвъ, Ст., Кат. и Анна Олѣйникъ, А., Н., Ив. Зваричъ, М. Гадзецка, Пелягія Нагѣрна, К. Репета, Кс. Умришь, Юс. Ив. Умришь, Як. Землянка, А. Галата, К. Заяць, Л. П. Максимовъ, Т., А. Комѣньскій, Кс. Н. Зваричъ, Ол. Дуда, Соф. Фѣца, Юс. Зѣнкевичъ, Ив. Чайковскій, М. Максимовъ, Ант. П. Когуть, Ант. Бѣлый, Т. Цуперъ, Ив. Олѣйникъ, Юр. Драбикъ, П. Струкъ, Пр. Проскуренко, А. Браславскій, Ал. Нагѣрна, Н. и Ем. Кулеба, Февр. Жадловска, Агаф. Кулеба зъ Нарасва — разомъ 74 к.

Николаѣвскій дек. Церкви: Илѣвъ, Надѣтичѣ, Воля вел., Розвадѣвъ, Берездѣвъ, Малехѣвъ, Веринъ, Николаѣвъ, Станковѣвъ, Стѣльско, Усте, Пѣсочна, Черница доч., Демня, Дроговыже по 5 к.; оо. Юс. Лохъ, Р. Волошакъ, Р. Каменикъ, М. Ясеницкій и жена, Гр. Стецѣвъ и жена, А. Батогъ и жена, М. Гаврилюкъ и жена, Ю. Фаціевичъ и жен., В. Биневиць и жена, Н. Фѣлварковъ, жена и сынъ Гедеонъ Демня, Н. Сенишинъ и жена, Ал. Юрикъ и жена, М. Соболта всѣ по 1 к., В. Кузьмичъ 2 к. — разомъ 101 к.

Олѣвскій дек. о. М. Дорошь 1 к.; чч. Гр. Гайда, Ан. Смаржевска, Мар. Стаховъ, М. Вовчиха, Л. и Ан. Ребрикъ по 2 к., М. Гайда 1 к. — разомъ 14 к.

Перегиньскій Дек. Церкви: Сливки, Князѣвске, Яновка, Ясеновецъ, Дуба, Рѣпне, Лецѣвка, Дубшара, Ольхѣвка, Рысьняте, Суходѣль по 5 к., Липовица 10 к.;

оо. М. Левицкій, Ю. Филиповичъ, О. Соболта по 2 к., Ю. Коменда, Й. Патій по 1 к., чч. А. Пасѣчникъ, Л. Литвинъ, Ол. и Дм. Савчинъ, Дм. Кузанъ, М. Головка, Ив. Михайлѣвъ, М. Кабанъ, Мих. Падмишинъ зъ Князѣвского, Ив., Ф. и М. Дирѣвъ, П. Цапѣвъ, Ив. Гринишинъ зъ Ясенова, Ив. Бойчукъ и Ф. Подмишинъ зъ Яновки, М. Дирѣвъ, М. Шумей зъ Рѣпного, Н. Марко зъ Перегиньска по 1 к. — разомъ 86 коронъ.

Перемышлянскій дек. Церкви: Утѣховичѣ, Тучно, Жидовичѣ по 15 к., Костинѣвъ 10 к., Борщѣвъ, Осталовичѣ по 5 к., Бѣлка 1 к.; оо. Роздольскій Кс. 3 к., Давидовичъ Вл. 2 к., П. Гаранюкъ 1 к. — разомъ 72 к.

Пѣдкаменецкій дек. Церкви: Панасѣвка, Пониква вел., Сухополя, Черница, Попѣвъ, Накваша, Пѣдкамѣнь, Ясенѣвъ по 5 к., Боратинъ 10 к.; оо. М. Туркевичъ и ж. 3 к., Бутринскій, Он. Чубатый и ж., Гутковскій 1 к., чч. Вар., Яр. и Т. Чуякъ, Т. Сиротюкъ зъ Пониквы, Ир. и Т. Башеньчукъ зъ Волохъ по 1 к. — разомъ 64 К.

Рогатинскій дек. Церкви: Вербыловцѣ, Бабухѣвъ, Залуже, Дѣбрнѣвъ, Жовчѣвъ, Данильче. Уѣзъ. Коноюшки, Липица гор. и дольн., Лучинцѣ, Пукѣвъ, Пуятинцѣ, Рогатинъ, св. Николая, Перенѣвка, Стратинъ мѣсто и село, Черче, Чесники. Явче по 5 к.; оо. С. Городецкій, С. Рудницкій, Д. Розлуцкій, Ем. Рудницкій, І. Машакъ, Юс. Яворскій, Ал. Барановскій, Н. Клодзѣньскій, П. Кудрикъ, І. Дубиновичъ, И. Созанскій, Н. Любинецкій, И. Каратинскій по 2 к.; чч. Н. Мельникъ и М. Оржеховска зъ Стратина, А. Вѣсяникъ, Ан. Скромбачъ, Василя и Андрей, Агр., Ив., В., Гр. Гнатѣвъ, Март. Н. Иванцѣвъ, Ст. Бѣлоусъ, Н., Гн. и С. Галуга, К. и А. Кучмѣй, М. Шургутъ, М. Павлюхъ, Г. Руда, М. Паснакъ, Ф. Какваниця, К. Янѣца, К. Ковба зъ Пуятиньцѣ по 1 к.; Т. Руда 2 к. — разомъ 158 к.

Рожнятовскій дек. Церкви: Берлоги, Камѣнь, Креховичѣ, Лѣдзѣне, Топѣльско, Лопянка, Грабова, Петранка, Спасъ мат. и доч., Струтинъ выжн. и нижн., Цѣнева по 5 к., Слобода Рѣвняньска 3 к.; оо. Ив. Минько, Юс. Гоцкій по 2 к.; И. Маркевичъ, Н. Кукурудза и жена, В. Присташевскій, К. Наконечный и жена, В. Твардѣвичъ и жена, А. Стадникъ, Т. Нижанковскій, В. Тысовскій, К. Гумецкій, И. Пачовскій, В. Сойка по 1 к., Вп. Юс. Гумецкій 1 к. — разомъ 107 к.

Стрийскій дек. Церкви: Дашава, Юсиптичѣ по 5 к.; о. Ив. Тымшоракъ и жена по 1 к.; чч. С. Поповичъ, Н. Турчакъ, А. Лесѣвъ по 1 к. — разомъ 15 к.

Струмиле-Камѣнецкій дек. Церкви: Камѣнка стр. Пр. Д. М. и Св. О. Николая, Руда сѣлецка, Ясения руск., Деревляны, Спасъ, Ланы по 5 к.; оо. Лозинскій 4 к., Глодзѣньскій, Гарухъ, Бардинъ, М. Цегельскій по 2 к., О. Хоминъ 1 к.; чч. М. Куць, А. Рѣзникъ, Пар. Максимовичъ, Мел. Ковальчукъ, А. Лукашевска, Кат. Лыско по 1 к. — разомъ 54 к.

Стрѣльскій дек. Церкви: Бориничѣ, Дроговичѣ, Фрага ц и гром., Пѣдбре и гром., Голдовичѣ, Лучаны, Юшківцѣ, Трибокѣвъ, Любешка, Репехѣвъ, Жабокруки, Бакѣвъ, Беньковѣвъ, Долиняны, Острѣвъ, Руда, Десятники, Бертешѣвъ, Ятвяги по 5 к.; „Власна Поміч“, Крамн. церк. въ Фразѣ, Брагтво церк., Братска каска, склепъ и Спѣлка молочарска, Читальня въ Беньковцяхъ, Братство въ Долинянахъ по 5 к.; оо. Вол. Филиповскій 5 к., Ст. Донаровичъ и жена, Ср. Кмицкевичъ и жена, Б. Домбчевскій и жена, Ем. Крвавичъ и жена, В. Глѣбовицкій и жена, Гр. Вѣвѣдка и жена, В. Юзичинскій по 1 к.; чч. Винникъ Ан., Бобекъ Н. зъ Раковецъ, М. Скеба, Ив. и М. Шпачиньска зъ Любешки по 1 к., М. Чайка 2 к.

Теребовельскій дек. о. Ст. Мохнацкій и жена по 2 к.

Тухлявскій дек. Церкви: Лавочне, Тарнавка, Выжлѣвъ, Климець, Жупанъ, Грабовецъ, Головецко, Рыківъ, Ялинковате, Тухля по 5 к., Опѣрецъ 10 к.; оо. Игн.

Юхнович 5 к., Кузьмович 2 к., Гер. Семковъ и жена, Кл. Калиньскій. Ил. Глѣбовицкій по 1 к. — разомъ 71 к.

Угѣвскій дек.: Церкви: Стѣнка, Майданъ. голос. Чемеринцѣ, Плениковѣ, Вишнѣвчикѣ, Лоля, Липовцѣ, Лагодовѣ, Гологоры, Воля, Зашковѣ, Словѣта, и Кривичѣ, по 5 к., оо. И. Бѣлякъ, 2 к., И. Королюкъ, И. Степановѣ, Ал. Наливайко, Т. Щуровскій, Т. Сахно, Игн. Слободянъ, И. Бачинскій, по 1 к., чч. Ст. и С. Герасимъ, П. Очкусъ, М. Любка, Ан. Мартинякъ, П. Кирилдовѣ всѣ зъ Чемеринце по 1 к. разомъ 75 к.

Ходорѣвскій дек.: Церкви: Бортники, Васючинъ, Воскресенцѣ, Григорѣвѣ, Черемховѣ, Загоречко, Залесцѣ, Бородчицѣ, Жиравы, Княгиничѣ, Загорѣ, Ляшки, Молодинчѣ, Молотѣвѣ, Новоселцѣ, Пѣдлѣски, Отиневичѣ, Городище корол., Городище цетнар., Пѣдлѣст. яны, Чарторья, Помонята, Сугровѣ, Вербыця, Ходорѣвѣ, всѣ по 5 к., оо. М. Бачинскій, Анд. Пеленскій и жена, Ив. Величковскій и жена, Анд. Олышь и жена, Корн. Скоморовскій, Юл. Бачинскій, жена и сынъ, Сим. Заяць, Вик. Соколовскій и жена, Кир. Левицкій, Маріанъ Захаріяевичъ, Ив. Дудинскій, Юв. Бѣлинскій, Ив. Виницкій и жена, В. Андруховѣ жсна, сынъ и донька, Анд. Одѣжинскій и жена всѣ по 1 к., чч. М. и Евд. Булка, И. Биричъ, Соф. и Кат. Матогій, Агаф. Кобылянска, Соф. Нагорна, Наст. Вознякъ, Февр. Капелнохъ, Роз. Лубиньска, Кат. Ганчукъ, Юл. Бунякъ, Ан. Дровницка, Мар. Бука, Т. Войчишинъ, Пар. Гулянь, Мар. Зубаньска, К. Ганчукъ, Т. Мартинякъ всѣ зъ Грыгорова, Пар. Стегняй зъ Черемхова, Соф. Стельмаховна, Ст. Переговскій. Игн. Гр. Ан. Илечко, Мих. Пшикъ, Ив. Вербовскій, Гр. Милиньскій, Тек. Роньска, Мар. Пашко, Мар. Телишевска, Ив. Чорный, Ант. Шведъ всѣ зъ Залѣсецѣ. Кир. Бабѣй, Юс. Балацко Юс. Тѣтикъ, Дм. Давидовъ, Як. Прокопякъ всѣ зъ Жиравы, А. Кобаць, Ник. Лашко, Гр. и Стеф. Фучерь, П. Мартинѣвѣ, Гр. Николинъ, Юр. Дубовскій, всѣ зъ Бородчицѣ: М. Кишенюкъ, П. и А. Семенька, Ан. Козарска, Евд. Даниловѣ, Гр. Остапъ, Евд. Александровичъ, Ив. и А. Грушка, Фил. Бойчанъ, Т. и Д. Гарматюкъ, К. и Н. П. Чопикъ, А. Ан. Л. и Агаф. Кишенюкъ, Т. Бойчакъ, Евд. Фуртасъ, Н. Кузикъ, Ант. и Леонт. Чепѣль, Христ. Бойко, Ол. Кизанъ, Т. Дранъ, Д. Марушій, Евд. Мельникъ, всѣ зъ Помонягъ по 1 к. разомъ 225 к.

Щирецкій дек.: Церкви: Хоросно, Гуменецъ, Дмитре, Попеляны, Красѣвѣ, Мѣстки, Полянка, Наварія, Пустомиты, Лѣневичѣ, Сороки, Никонковичѣ, Щирецъ (св. Тр. и Р. Пр. Д. М.) по 5 к., оо. Пясецкій, Б. Еліяшевскій, Петр. Ем. Кордуба, Ив. и Н. зъ жен. Стрѣльбѣцкій, В. Стернюкъ зъ ж. Барычко, Янкевичъ по 1 к., чч. Ник. Буць, Ант. Кульба Теод. Чорнѣй, зъ Хоросна по 1 к. разомъ 83 к.

Яричѣвскій дек.: Церкви: Малехѣвѣ, Пѣдборцѣ, ц. и гр. по 5 к., оо. В. Ковалецъ, В. Бернацкій и ж. по 1 к., чч. Дм. Мельникъ, Гр. Чорный, Ив. Антонѣвѣ, В. и Мих. Яремко, Ст. Острокскій, М. Драпа, Ив. и Стеф. Пирѣгъ, Людм. Романчукъ, М. Митюкъ, Ст. Согоръ, Ева Сенѣвѣ, А. Бойко, Кат. Сарамака, всѣ зъ Пѣдборецъ и Ив. Островскій, Ол. Лемѣшка зъ Камѣнополя, по 1 к. разомъ 35 к.

Б.) Жертвы.

Зъ Акафисту: въ Курянахъ 2 к., въ Ольховцѣ 2 к., въ Куропатникахъ 2 к., въ Тростянци 3 к., въ Лѣсникахъ 1706 к., въ Чижиковѣ 314 к., въ Товшовѣ 3 к., въ Товстѣмъ 2 к., въ Грималовѣ 1 к., въ Сороцѣ ад Дубѣвцѣ 4 к., въ Зеленой 1 к., въ Калагарѣвцѣ 2 к., въ Конюшинцахъ 2 к., въ Краснѣмъ 2 к., въ Остапу 9.70 к., въ Покровцахъ 505 к., въ Новоселцахъ 4 к., въ Пѣдлѣстринахъ 2 к., въ Ходорѣвѣ 916 к., въ Кієвцѣ 347 к., о. В. Витковскій 1 к., о. З. Дриничъ 3 к., церковь зъ Монастиря 0.60 к., Козловскій, дек.: 6 к., Вп. Ив. Котовичъ 8 к., Годовскій Мих. 2 к., Мих. Стець 1 к., церкви: Трибокѣвцѣ, Любешка, Репехѣвѣ, Жабокруки и Бакѣвцѣ по 2 к., Шляхтинцѣ 10 к., о. А. Олышь 2 к., парохіане: зъ

Отиневичъ 11.20 к., Городыща кор. 9 к. 40 с., Городыща цет. 9 к. 80 с., Пѣдбора 4 к. 16 с., Молотова 37 к. 40 с., Сугрова 2 к., Вербыцѣ 2 к., Васючинъ 9 к. 90 с., Помонягъ 11 к. 46 с., Воскресенець 6 к. 91 с., Фраги 9 к. 42 с.; Хв. Выдѣль пов. въ Перемышлянахъ 25 к., Выдѣль пов. въ Жидачевѣ 100 к., Тов. Народный Дѣмъ въ Жидачевѣ 50 к., Тов. „Ризница“ въ Самборѣ 250 к.

В.) Звороты.

Церкви въ Пятничанахъ 40 к., въ Баранѣвцѣ 100 к., въ Бѣлѣвцяхъ 50 к., въ Березѣвцяхъ 100 к., въ Остапу 500 к., въ Зарваници 30 к., въ Бертешовѣ 250 к., въ Озѣрній 100 к., въ Новосѣлкахъ 50 к., въ Телячѣмъ 50 к., въ Галичи 60 к., въ Путятинцахъ 60 к., въ Поточанахъ 60 к., въ Володимирцахъ 100 к., въ Рыковѣ 100 к., въ Белци 100 к., въ Выбранѣвцѣ 120 к., въ Кропивній 120 к., въ Молчанѣвцѣ 50 к., въ Стратинѣ 50 к., въ Зашковѣ 200 к., въ Ляцкѣмъ вел. 50 к., въ Вербянахъ ад Гумниска 30 к.

За медалѣ и грамоты: дек. Долинскій 3 к., Журавеньскій 4 к. 60 с. Зборовскій 2 к. 40 с., Нараѣвскій 3 к. 40 с., о. Восѣдка 4 к., ц. въ Монастырци 6 к. 60 с.

Складаючи отсимъ щирю подяку всѣмъ жертводателямъ, поручаемъ и на дальше ласкавой опѣцѣ Всч. Духовенства и вѣрныхъ наше Товариство.

Вѣдъ Выдѣлу Товариства Св. Ап. Петра.

Львѣвъ дня 20 сѣчня 1911.

Иларій Паньковскій
наієр.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 21. сѣчня 1911.

Ч. 7.

Ч. 10758/10. — Порученъ проповѣдей о. Т. Савойки: „Науки на Свѣята“.

Повѣдомляе ся Всч. Духовенство, що въ печатнѣ ОО. Василіянь въ Жовквѣ выйшла книжка: „Науки на Свѣята“ уложивъ о. Теодоръ Савойка, парохъ въ Селискахъ. Цѣна 5 кор., а набути ю можна въ Львѣвѣ въ книгарняхъ Ставропигійского Института и Наукового Товариства им. Шевченка и у автора въ Селискахъ п. Дыновѣ.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 4. сѣчня 1911.

Ч. 8

Ч. 556. — Пошукуе ся властителя 80 корѣвъ, котри знайдено на кораблѣ вертаючи зъ Америки въ р. 1908.

Въ р. 1908 въ маю вертавъ зъ Америки Н. Н. на Роттердамъ. На кораблѣ найшовъ калитку зъ грѣшми (80 кор.) Хтобы зъ колишнихъ эмигрантовъ эголосивъ ся, що то вѣдъ згубивъ грѣшъ, най

вышле свою фотографію на подану низше адресу, а дѣстане свою згубу.

Адресъ: Rev. N. J. Strutyńskij 714. Bickerdike Str. Chicago, Illinois.

Вѣдъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Львѣвъ, дня 23. сѣчня 1911.

Ч. 9.

Обвѣщенія конкурсовъ.

I.

Митроп. Консисто́рія розписуе пѣдъ днёмъ 30. грудня 1910 р. зъ реченцемъ до дня 18. лютого 1911 р. конкурсъ на слѣдующій парохіи:

- Ч. 11394/10. — **Стрѣльковъ**, Стрыйского деканата, наданя приватного.
 Ч. 11395/10. — **Пальчинцъ** зъ прилуч. Бѣлогорка, Новосельского деканата, наданя Ординаріятского.
 Ч. 11396/10. — **Сморже**, Тухлянського деканата, наданя приватного.
 Ч. 11397/10. — **Любинцъ** зъ прилуч. Хромогорбъ, Любинецкого деканата, наданя Ординаріятского.
 Ч. 11398/10. — **Кутнѣръ** зъ прилуч. Безбруды и Русилѣвъ, Глиняньского деканата, наданя приватного.
 Ч. 11399/10. — **Гуменецъ**, Ширецкого деканата, наданя приватного.
 Ч. 11401/10. — **Бонинѣвъ** зъ прилуч. Сялко и Волощина, Подгавецкого деканата, наданя Ординаріятского.
 Ч. 11402/10. — **Журавно** зъ прилуч. Побереже и Адамѣвка, Журавеньского деканата, наданя приватного.
 Ч. 11405/10. — **Черелинь** зъ прилуч. Давидѣвъ, Винницкого деканата, наданя духовного.
 Ч. 11406/10. — **Голдовичъ** зъ прилуч. Лучаны и Юшкѣвцъ, Стрѣльского деканата, наданя духовного.
 Ч. 11407/10. — **Збаражъ старый** зъ прилуч. Залуже, Збараского деканата, наданя приватного.
 Ч. 11408/10. — **Клещѣвна**, Нараѣвского деканата, наданя приватного.
 Ч. 11409/10. — **Звенигородъ**, Винницкого деканата, наданя приватного.
 Ч. 11410/10. — **Ивачѣвъ** зъ прилуч. Волчкѣвцъ, Олѣѣвского деканата, наданя Ординаріятского.
 Ч. 11411/10. — **Суходѣль**, Перегиньского деканата, наданя правительственного.

Вѣдъ Митрополитальной Консисто́ріи.

II.

Ч. 615. — Оголошене конкурсу на посаду сталого катехита въ Ходоровѣ и Берездѣвцяхъ.

Ц. к. Рада Шкѣльна окружна въ Бѣбрцѣ оголосила пѣдъ днёмъ 30. грудня 1910 Ч. 3412 конкурсъ на посаду сталого катехита: а) при 5-клясовѣй народнѣй школѣ мужескѣй въ **Ходоровѣ** зъ обовязкомъ удѣляти науки религіи такожь въ 5-клясовѣй школѣ жѣночѣй.

До той посады привязані поборы III. клясы платъ.

б) При 5-клясовѣй мѣшанѣй школѣ въ Берездѣвцяхъ зъ обовязкомъ удѣлюваня науки религіи въ школахъ народныхъ належачихъ до парохіи.

До той посады привязані поборы IV. клясы платъ.

Канонично рукоположені священники свѣтскіи и іеромонахи, убѣгаючи ся о тую посаду, мають свои належито удокументованіи и остемпльованіи поданя внести посредствомъ своєї настоятельной власти до ц. к. Рады Шкѣльной окружной въ Бѣбрцѣ до **кѣнца лютого 1911.**

Тоє подае ся до вѣдомости Всч. АЕп. Клира.

Вѣдъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Львѣвъ, дня 24. сѣчня 1911.

Ч. 10.

Ч. 453. — Оголошене предплати на АЕпарх. Вѣдомости на р. 1911.

Повѣдомляе ся Всч. Духовенство, що предплата на АЕпарх. Вѣдомости на рѣкъ 1911 выносить 3 короны

Щобы упростити канцелярійне дѣловодство зъ одной стороны, а зъ другой, щобы Всч. Духовенству улѣкшити сплату тоижъ належитости, постановляе ся въ тѣмъ взглядѣ слѣдующе: **Обовязномъ Всч. Духовенства вѣдъ теперъ буде, на наиблизѣмъ (першѣмъ) кождого року соборчику зложити приписану предплату на АЕпарх. Вѣдомости въ руки Всч. ОО. Деканѣвъ, а обовязномъ Всч. ОО. Деканѣвъ буде, зѣбрану въ той способъ предплату чекомъ АЕпарх. Вѣдомостей Ч. 90666 до почтовой щадницѣ переслати выстосовуючи рѣвночасно и вѣдповѣдне справо здане до Митр. Консисто́ріи.**

Въ той цѣли высылает ся до кождого Всч. Уряду деканального бѣльше число чекѣвъ про запасъ на кѣлька лѣтъ, а зъ ними для евиденціи и выказы залягуючихъ зъ предплатою за попередній рѣки.

Вѣдъ Митрополитальной Консисто́ріи

Львѣвъ, дня 21. сѣчня 1911.

ХРОНИКА.

ИМЕНОВАНИЯ:

Ч. 2323/08. — По мысли Папских Декретовъ „Pascendi“ и „Sacrorum Antistitum“ збстали поклонаніи:

а) До Рады Чуйности (Consilium Vigilantiae) Р. Т. 00.:

- 1) Бѣлецкій Андрей, 2) Туркевичъ Левъ, 3) Кобыляньскій Іосифъ, 4) Бачинскій Александръ, 5) Пакѣжь Мартинъ, 6) Чапельскій Іоанъ, 7) Крыжановскій Гаврииль, 8) Мѣльницкій Іосифъ, 9) Войнаровскій Титъ, 10) Комарницкій Іосифъ, 11) Бартошевскій Іоанъ, 12) Василевскій Адольфъ, 13) Кунцевичъ Романъ, 14) Шихъ Іоанъ, 15) Кордуба Теодоръ, 16) Громницкій Володимиръ, 17) Дольницкій Анатоль, 18) Полянскій Амврозій, 19) Токаръ Іоанъ, 20) Лотоцкій Анастазій, 21) Томовичъ Василь.

б) на Цензоровъ книгъ Р. Т. 00.:

Д-ръ І. Бартошевскій, Д-ръ К. Богачевскій, Д-ръ І. Боцянь, Д-ръ Он. Волянскій, Евг. Гузаръ, Д-ръ Діон. Дорожинскій, Спир. Кархуть, Д-ръ Петро Крипкевичъ, Теод. Лежогубскій, Леон. Лужницкій, Ерон. Малицкій, Ч. С. В. В., Д-ръ Т. Мышковскій, Ам. Редкевичъ, Пл. Филясь Ч. С. В. В., Д-ръ С. Юрикъ, Д-ръ Д. Яремко, А. Малицкій.

Дѣйственнымъ Совѣтникомъ и Референтомъ Митр. Консепторіи именованъ:

Ч. 9062/10. — Вс. О. Д-ръ Іосифъ Боцянь ректоръ духовной Семинаріи.

Префектомъ студій при тут. духовной семинаріи именованъ:

Ч. 196. — Вс. О. Д-ръ К. Богачевскій.

Мѣстоденанами именованъ 00.:

Ч. 8965/10. — Димитрій Іосифовичъ, парохъ въ Середопольцяхъ для Радеховского деканата, Ч. 8998/10. — Григорій Дяконъ, парохъ въ Махновцяхъ для Поморьянского деканата.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

Ч. 289. — Всч. О. Игнатій Левицкій, парохъ въ Сушинѣ, померъ дня 6 сѣчня 1911 р.

Душу Его поручае ся молитвамъ Всч. Клира.

Водъ Митрополитального Ординаріята.

Львѡвъ, дня 25. сѣчня 1911.

Андрей Бѣлецкій

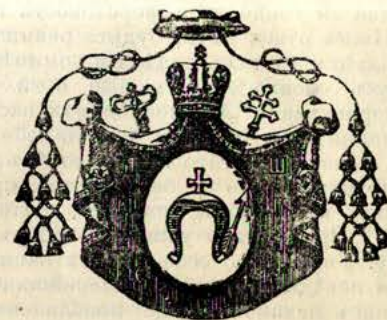
официаль

о. Михаилъ Янковскій

канцлеръ.

Накладомъ Митроп. Ординаріату.

Изъ типографіи Станропцігійской подъ управл. М. Рефца

Львѡвско-Архіепархіальний

ВѢДОМОСТИ

Рѣчникъ XXIII.

Выдано дня 25. лютого 1911.

Ч. II.

Ч. 10.

Ч. 847. — Пастирскій посланіи Австрійского Епископату.

Преосвящ. Австрійскій Епископатъ выдавъ слѣдующій два пастирскій посланія:

I.

Архіепископы и Епископы Австрійской державы.
Возлюбленому и Всечестному Клирови своему миръ
о Господѣ!

Всечестній Братя!

Вашей Владыки, збрани о Господѣ у Вѣдни уважали за дуже важный обовязокъ своего уряду пѣслати до Васъ, Найдоросшій Братя, пастирскій листъ, высказующій слова такъ потѣхи якъ и заохоты. Бо часы тяжкы и повный небезпеченства. Мусимъ сказати зъ Мата-

тіємъ: „Нынѣ скрѣпила ся гордѣсть и жорстокѣсть и пора перевороту и течія обуренія. Нынѣ отже, дѣти, будьте ревнителями закона и дайте свои души за завѣтъ вашихъ отцѣвъ и помянѣть дѣла отцѣвъ, які здѣлали въ родахъ своихъ“.¹⁾ Ось вже в ті часи, про якихъ Христосъ Господь пророкувавъ: „И зненавидять васъ всѣ народы за имя мое. И тодѣ соблазнять ся многіи и будутъ себе выдавати и зненавидять взаимно. И повстане багато лжепророковъ и облестятъ многихъ. И черезъ те, що намножить ся беззаконство, прохолоне любовь многихъ“.²⁾ Якъ много католикѣвъ говорить, коли не словами, то принайменше дѣлами: „Прийдѣть и уживаймо дѣбръ и нехай не минае насъ цвѣтъ часу. Увѣнчаймо себе рожами закимъ звѣянуть, нехай не буде нѣ одной левады, по якѣй не перейшлабы ся наша роскошь. Нѣ одинъ зъ насъ нехай не буде позбавлений нашою роскошѣю, всюды полишѣмъ знаки радости, бо се есть наша участь. Гнѣтѣмъ убогого праведника и не щадѣмъ вдовицѣ. Нехай же стане намъ крѣпостію законъ справедливости“.³⁾ И въ нашѣмъ часѣ дуже часто справджуе ся слово Духа Св.: „Безбожникъ коли зайде въ глубину грѣховъ, не дбае“.⁴⁾ Навѣть теперъ повстають лжепророки, якъ Христосъ предсказавъ, и показують ознаки и чудеса, щобъ отуманити, коли можна и выбранныхъ“.⁵⁾ Щожъ отже Намъ и Вамъ, найдоросшій Братя, треба дѣлати и въ чѣмъ запобѣгати, щобы мы въ якъ наилучшій способъ помогли душамъ вѣдкупленнымъ найцѣннѣйшою кровію Христа въ теперѣшнѣмъ часѣ такъ выставленѣмъ на небезпеченства и збѣльшили славу Богу на земли? Вѣдповѣдь дае Симеонъ Петро, князь Апостолѣвъ: „Братя, будьте тверези и чуйни, бо вашъ ворогъ діаволь, якъ левъ рыкающій ходитъ, шукаючи, кого бы поглотити. Ему ставте опѣръ тверді въ вѣрѣ“.⁶⁾ И справдѣ, се в побѣда, яка побѣдила свѣтъ, вѣра наша“.⁷⁾ Праведникъ пѣсля слѣвъ св. Духа жівѣ зъ вѣры;⁸⁾ отже тымъ больше священники мають жити зъ вѣры и цѣле священниче жите має бути якоюсь завоюю и поясненемъ католицкою вѣры. У всѣхъ вѣрныхъ Христовыхъ вѣра есть початкомъ, коренемъ и жереломъ добрыхъ дѣлъ; тымъ больше у священникѣвъ вѣра католицка має бути початкомъ и кѣнцемъ всѣхъ пращъ и змаганъ. Священники безъ вѣры або зѣ слабою вѣрою суть „хмары безъ воды, якими гонять вѣтры, осѣнній дерева, неплодній, выдерті зъ коренемъ“⁹⁾, суть колодязѣ розбиты, які не

1) I. Матк. 2, 49—51.

2) Мат. 24, 9—12.

3) Прем. 2, 6—11.

4) Прит. 18, 3.

5) Мат. 24, 24.

6) I Петр. 5, 8, 9.

7) I Иоан. 5, 4.

8) Рим. 1, 17.

9) Посл. Юд. 12.

зможуть удержати воды“¹⁾, суть жовиѣры безъ збруѣ, суть звѣтрѣлою солею, на ничъ больше не придатною, якъ тѣлько, щобы выкинути ея геть и щобъ потоптали ея люди“.²⁾

Зъ надприродной вѣры выцвѣтае се апостольске мужество, на якѣмъ у всѣхъ прикростяхъ и противностяхъ нашего уряду остоемъ ся непохитній и неустрашимій духомъ, знаючи зъ объявленою вѣры, що ведеть борбу Господню. Та сама объявлена вѣра учитъ насъ, що Христосъ Господь потѣшавъ своихъ Апостолѣвъ, трѣхи побѣдоующихъ ся словами: „Будьте вѣдвжнїи, я побѣдивъ свѣтъ“.³⁾ А коли апостолы середь морской бурѣ зъ трѣвою сердца закликали до Господа: „Спаси насъ, загибаемъ!“⁴⁾ Христосъ тодѣ остаточно пробудивши ся згнанивъ ихъ словами: „Чого вы такїи боязкї, маловѣры? Тодѣ вставъ, наказавъ вѣтрамъ и морю и настала великая тишина“.⁵⁾ Той самъ Господь, що своєю всемогучістю наказавъ вѣтрамъ и морю, прирѣкъъ своѣй Церквѣ, що врата адовїи не переможутъ ея. А вертаючи до Отця потѣшавъ Апостолѣвъ словами: „Се я зъ вами емь ажъ до кѣнця вѣку“.⁶⁾ Справдѣ, дорогїи Братя, Господь близко, Господь зъ нами, помагаючи намъ заедно и даючи плоды нашихъ трудѣвъ въ пору вѣдъ Отця назначену. Се не наша справа, яку мы ведемъ, але справа всемогучого Бога, якїи пѣсля Псалмопѣвця⁷⁾ посмѣе ся надъ своими ворогами и поругае ихъ; есть справа Господа, якїи прирѣкъъ присягою, що своихъ, які суть въ свѣтѣ не опустить.

О тже будьте доброй надѣѣ, найдоросшїи братя и будьте мужами, полными Духа Св. и скрѣпленными апостольскою вѣдвжнїю. Ничъ нема для Церкви, для Божихъ дѣлъ и трудѣвъ священничихъ такъ небезпечного и ничъ, щобы якїибудь поступъ такъ здержувало, якъ якась прибите душевне, що, заимъ зачне ся борба, вже все уважае за програне и на заохоты и на змаганя другихъ звычайно вѣдповѣдае: „Хто супротивъ струѣ? На що придасть ся, що поможе?“ Пригадаймо собѣ, всечестнїи Братя, що Богъ наша сила; а коли Богъ зъ нами, хто проти насъ? Памятайте, що жерела и коренѣ дѣлъ вѣдносячихъ ся до спасеня душъ не лишень полагають на нашихъ змаганяхъ, але еще больше на ласцѣ Бога, що навѣтъ зъ каменѣвъ може двигнути дѣтїи Авраамовыхъ⁷⁾ Всемогучїи Богъ пѣславъ насъ и приказавъ намъ, учити всѣ народы, и учити ихъ заховувати все, що намъ поручивъ. Робимъ дѣло Бога, якого ан-

1) Евр. 2, 13.

2) Мат. 5, 13.

3) Ио. 16, 33.

4) Мат. 8, 26.

5) Мат. 28, 20.

6) Пс. 2, 4.

7) Мат. 3, 9.

гелъ на замѣтъ, „якъ се може бути?“⁹⁾ давъ вѣдповѣдь: „Що у Бога не буде неможливе всяке слово“.⁹⁾ Дятого найдорозшій Братя, дѣлайте бодрій силою въ вашѣмъ урядѣ и вашихъ обовязкахъ. Маємъ присутнѣсть Бога, якого рамя еще не скоротило ся и боре ся за нами. Маємо крѣмъ сего ласку вѣдъ Бога привязану до нашего священничого уряду, сю ласку, яка есть у Васъ черезъ положене рукъ нашихъ. Просимъ Васъ, всечеснй Братя, щобысьте зъ дня на день больше розбуджували сю ласку, якою Богъ неначе Самъ на Себе наложивъ обовязокъ, подавати намъ всякй помочи и пѣддержки, потрѣбнй до спасенного и успѣшного душпастирства. Чимъ больше борба натискае, и власнй силы упадають, тымъ больше потребуемъ помочи вѣдъ Святого и заступництва зъ Сіона. Отжо жйймо и дѣлаймо зъ надприродной вѣры, яка то вѣра дасть намъ найсильнѣйшу певнѣсть, що нарештѣ побѣдимо, або радше поправимо вороговъ Божиыхъ и противникѣвъ Церкви.

Нѣякъ не годить ся попадати въ зневѣру що до Церкви и плодѣвъ нашей працѣ. Божъ Божій Спаситель, що есть зъ нами ажъ до кѣнца вѣку сказавъ: Небо и земля мине ся, а мои слова не минуть ся. Та не лишень обявлена вѣра, але и здоровый розумъ и исторія, яка есть учителькою всего, учить, що въ католицизмѣ нѣякъ не годить ся тратити вѣру, якъ се чванять ся противники. Католицка церковь есть организмъ наибѣльшій и найсильнѣйшій на свѣтѣ; царство Боже, яке не есть зъ сего свѣта, есть не лишень найдавнѣйше, але и найславнѣйше, найвеличавѣйше, въ собѣ самомъ наибѣльше зъединене, именно зъединене наукою, тайнами и ерархією. Нѣ одинъ другій организмъ есть такъ розвиненый и може по цѣлѣй землѣ такъ успѣшными средствами осягати свои цѣли, якъ католицка Церковь. У кождѣй навѣтъ меньшѣй громадѣ, сей организмъ мае принайменьше одного мужа образованого т. е. душпастирѣ, якій цѣлого себе торжественнымъ обѣтомъ посвятить на службу Церкви. И въ кождѣй парохіи сей организмъ мае принайменьше одно мѣсце зборѣвъ, и що недѣлѣ бувають сходины вѣрныхъ, якихъ сердца проповѣданемъ слова Божого и богослуженемъ, при спѣвѣданю майже всѣхъ людскихъ штукъ зъ Божюю ласкою, пѣдносятъ ся въ гору до любви Бога и почитаня Церкви. И одного и того самого свята майже незчислимй священники въ дуже численныхъ церквахъ красными и вчеными словами промовляють до народа и голосать цѣлкомъ ту науку и тѣ самы тайны и послушенство для той самой ерархіи. Дежъ на свѣтѣ, всечеснй Братя есть организація такъ широко розлита, такъ сильна, такъ успѣшна? И зъ якоижъ причины мы слабой вѣры, коли крѣмъ сего Божя правда и ласка Божя суть при насъ?!

⁹⁾ Лк. 1, 34.

⁹⁾ Лк. 1, 37.

Будьте отже доброй надѣѣ, найдоросшій Братя и не бѣйте ся! Говорѣмъ и молѣмъ ся за святымъ апостоломъ Павломъ: „Якъ подостаткомъ въ насъ страстей Христовыхъ, такъ и подостаткомъ нашей потѣхи черезъ Христа“.¹⁾

Але есть се прикметою роздѣлюваня ласкъ Божихъ, що Божѣй ласцѣ, якои нѣколи не бракуе, заедно мае вѣдповѣдати наше спѣвѣдане. Дятого мы священники маемъ молити ся и вѣрити, неначе бы вѣдъ самой ласки Божой все зависѣло, и рѣвночасно маемъ працювати всѣми силами, неначе бы вѣдъ нашего лишень спѣвѣданя малобы ся спѣдѣвати плодѣвъ. Богъ не покине ся своихъ обѣтницъ и цѣлкомъ певно буде дѣлатя, що до Него належить. Коли и мы дѣлаемъ, що до насъ належить, наше душпастирство безъ сумнѣву принесе трийцатькратный, або шѣстьдесятькратный або и стократный плодъ.²⁾ И про се наше спѣвѣдане, такъ дуже потрѣбне, долучаемо дальше заохоту и заклинаня для васъ, найдоросшій Братя.

Найважнѣйшимъ дѣломъ кождого чоловіка, а тымъ больше кождого священника, есть освячуванне свое власне. Коли бажаемъ пѣсля дѣвѣзы Пия Х славно пануючого все вѣдновити въ Христѣ, треба, щобы мы передше вѣдновили себе самыхъ въ Христѣ Иисусѣ. Се реформа найпотребнѣйша и найхосеннѣйша, реформація зъ дня на день возможна, реформація, яка не робить анѣ гуку анѣ шуму, не выкликне диспутъ анѣ спорѣвъ, але зато приноситъ якъ найхосеннѣйшй плоды. Крѣмъ сего се есть реформація, зъ якои на страшнѣмъ судѣ на першѣмъ мѣсци маемъ здати рахунокъ; и на ничъ не придасть ся передъ Всемогучимъ судією, коли мы за нашего житя якъ найусильнѣйше домагали ся реформы цѣлого свѣта и Церкви, а не дбалисьмо про зреформованне себе самыхъ. Дятого старай ся всечеснй Брате, що дня поступати въ освячуваню и реформованю своимъ власнѣмъ, щобы ты самъ, коли другимъ проповѣдавшъ, не збставъ вѣдкиненый.³⁾ Ось тобѣ дуже много и найуспѣшнѣйшихъ средствъ освячуваня: молитва, розважане, испытъ совѣсти, почитане Найсв. Тайнъ, спѣвѣдъ, побожне читане, духовнй вправы. Найважнѣйша справа кождого дня есть поступъ въ нашѣмъ освячуваню, зъ якого то постуцу всѣ нашй труды Богу помѣчь зъ дня на день щоразъ больше будутъ черпали.

Изъ змаганя, себе самого зъ дня на день щоразъ больше освячувати, вырастае примѣръ добрыхъ дѣлъ, якій е живымъ евангеліемъ для вѣрныхъ. Побожнѣсть на все помѣчна⁴⁾; напоминае учитель народѣвъ своего ученика Тимотея. Побожнѣсть е позиточна, а навѣтъ конечна до душпастирства. Во священникъ, якій не мае

¹⁾ 2 Кор. 1, 5.

²⁾ Мат. 13, 8.

³⁾ 1 Кор. 6, 27.

⁴⁾ 1 Тим. 4, 8.

любви и освячаючої ласки, єсть п̄сля Апостола якъ м̄дѣ звеняча, або бренькучій кимваль¹⁾ Безчисленнїи суть дары, якихъ домагають ся вѣдъ священникѣвъ передовсѣмъ въ нашихъ часахъ. Але першїи даръ, якого п̄сля права и справедливости у кожного священника шукає ся, єсть даръ святости житя. Священникъ, якого житє єсть противне Евангелїю, єсть противенствомъ въ самѣмъ собѣ и згѣршенемъ не лишъ передъ Богомъ и церквою, але и передъ свѣтомъ. Свѣтскїи люди дуже часто забувають, що всѣ, отже и они самїи суть весь часъ зобовязанїи до службы Божой; однакъ нѣколи не забувають, що священникъ цѣлковито посвятивъ ся и зобовязаннїи до примѣру добрыхъ дѣлъ. Тому, що у другихъ выдає ся легкимъ, у священникѣвъ уважає ся за тяжше, и повстають згѣршеня. Свѣтскїи люди на пр. ходять до театрѣвъ, ходять до реставрацій, и легковажать небезпеченства, якї звѣдси грозять ихъ душамъ; але гѣршать ся, коли священники ходять на тї самїи представлєня, до тыхъ самыхъ реставрацій и дуже добре знаютъ, що они суть зовсѣмъ противнїи гѣднѣсти священничѣи и що суть найблизшою нагодою до тяжкого грѣха. До насъ священникѣвъ и передовсѣмъ до нашего уряду вѣдносять ся слова св. Павла: „Се єсть воля Божя, ваша святѣсть“²⁾ и въ Апокалипсѣ: „Хто єсть праведннїи, нехай еще бѣльше освятить ся!“³⁾

Разомъ изъ святостїю священникъ передовсѣмъ въ нашихъ часахъ потребує науки. „Уста бо священника нехай голосать мудрѣсть и закона будуть домагати ся зъ его усть, бо єсть ангеломъ Господа силъ небесныхъ“⁴⁾, учивъ пророкъ Малахїя вже про священникѣвъ Старого завѣта Коли нынѣ наука єсть неначе царицею свѣта, и пѣдъ ослоною и претекстомъ науки вороги святои Церкви ставлять ряды боевїи и зъ дня на день роблять щоразъ то завязтїишїи приступы супротивъ правды вѣдъ Бога объявленои. Отже потреба, щобы того рода напады вѣдпирати и розбивати оружіємъ того самого рода Святе войско нехай буде узброєне супротивъ вашихъ учителѣвъ подхлѣбляючимъ ухамъ. Кождый священникъ сего вѣку має бути а по дѣогетомъ, такъ житемъ, якъ наукою и своимъ знанемъ, якъ се напоминає святїи Павло: „Нехай буде сильннїи заохочувати въ здоровѣи науцѣи и перековувати противникѣвъ. Бо много єсть послушныхъ, пустословыхъ и зводителѣвъ, ихъ треба вѣдпирати.“⁵⁾ Священникамъ передовсѣмъ потрібне святе знанє. Оно належить до ихъ уряду и справедливо для священникѣвъ называє ся осмою тайною. Треба плекати всѣ науки святого знаня, але найбѣльше вѣдповѣдно до по-

¹⁾ I Кор. 13, 1.

²⁾ I Тесс. 4, 3.

³⁾ Апок. 22, 11.

⁴⁾ Малах. 2, 7.

⁵⁾ Тит. 1, 9-11.

требы часу ту науку, яка робить нашу службу розумною. Наколи часъ позволяє, треба плекати такожъ свѣтскїи науки, передовсѣмъ для сєи цѣли, щобы при ихъ помочи лучше боронити объявленои правды.

Всечеснїи Братя! Любѣть и дослѣдуйте писань! Не терпѣть страты часу! Учѣть ся вѣдъ противникѣвъ! Кѣлько то єсть вченыхъ, якї майже цѣлїи ночи переводять безъ сну и чувають надъ своими розслѣдами, щобы доказати, що религїя Христова пуста, а его Церкву, треба зъ коренемъ повалити. А мы, якихъ Христосъ назвавъ не слугами, а прїятелями своими, и якимъ повѣривъ душъ вѣдкупленїи найцѣннѣйшою Кровїю своєю, мы можемъ шукати выгѣдного спочинку або смѣемъ потуряти розрывкамъ? Всечеснїи Братя, „любовь Христа пре насъ.“¹⁾ Небезпеченства душъ и потребы Церкви домагають ся вѣдъ всякого зъ насъ неустанныхъ и ревннхъ трудѣвъ. Церковь католицку треба порѣвнати зъ домомъ, пустошенемъ тяжкимъ пожаромъ зъ руки противникѣвъ. Въ часъ пожару не пытає ся, що єсть кожного стислымъ обовязкомъ, еще може письменно усталєнимъ, але кождый, хто єсть доброи волѣ, скѣлько може, стѣлько добуває вѣдвѣги. Такъ и мы, запалєнїи ревностїю дому Божого, маємъ працювати зъєдинєними и всѣми силами. Нашою же працею нехай буде кромѣ душпастирства передовсѣмъ студїи наукъ. Въ клирѣ єсть дуже много быстрыхъ талантѣвъ. Треба старати ся и дуже налягати на се, щобы кождый священникъ выбравъ собѣ улюблену науку, у якѣи старавъ бы ся вѣдзначати, не занедбуючи того, що потрібне зъ другихъ наукъ. Такимъ чиномъ вѣтчина въ короткомъ часѣ стала бы богатою въ священникѣвъ правдиво ученыхъ на хвалу и якъ найбѣльшїи пожитокъ Церкви. Тымъ способомъ дуже скоро замовкла бы ся поголопка про наукову низшѣсть клира, а люди, якихъ называютъ интелїгентными, о скѣльки вѣдступили вѣдъ простои дороги, лекше найшли бы поворотъ до Церкви. Длятого всечесннїи брате, працюй „яко добрый воинъ Исуса Христа, во всѣмъ працею, дѣло твори благовѣстника, службу свою повни.“²⁾

При тѣи нагодѣ еще и еще разъ Васъ заохочуємо, найдоросшїи братя, щобысьте ревно и зъ зъєдинєними силами спѣвдѣляли для пропагованя идеи католицкого университету и для успѣшного пошираня основаня згаданого университету въ Сольногородѣ.

До перворядныхъ праць священникѣвъ належать проповѣданє слова Божого и катихизованє малолѣтнихъ. Нашъ вѣкъ має якїсь характеръ матерїалистичннїи. Змаганя людїи видимо бѣльше привязанїи до земскихъ справъ и звѣльна христїанє навѣтъ нечаяно забувають на пересторогу учителя народѣвъ: „Шукайте высшихъ рѣчей, де єсть Христосъ сидячїи по правѣи Божя,

¹⁾ II Кор. 5, 14.

²⁾ II Тим.

мѣркуйте высшій рѣчи, не земскіи.¹⁾ Проти сего земского змаганя, яке есть похѣтъ очій, похѣтъ плоти, и житєва гордѣсть, лѣкомъ есть проповѣданє Божого слова и вихованє христіянькой молодѣжи. Пѣсла св. Павла²⁾ слово Боже есть живе и дѣяльне и острѣйше вѣдѣ всякого обосѣчного меча. Одначе ся майже чудотворна успѣшнѣсть буває лишєнь въ проповѣди ясно понятѣй и побожно передуманѣй. Отже студія и розважанє мають ити передѣ проповѣданємъ Божого слова чи то въ церквахъ, чи то въ школахъ. Католицке вихованє молодѣжи черезъ катихизаціи есть тымъ бѣльшого значѣня, що се вихованє для бѣльшой части ученикѣвъ есть одинокой на цѣле жите систематичный курсъ науки и жита христіяньского. Значно бѣльша часть людій що наибѣльше тѣлько знає и тѣлько практикує зъ христіяньской религіи, скѣлько навчила ся въ школахъ вѣдѣ катихита и вправила ся. Скарбъ вѣры, який въ сердцахъ ученикѣвъ здепоновавъ катихитъ, есть ся квота, зъ якои обыльности приходитъ ся черпати цѣле жите, зъ чого тымъ яснѣйше видно, якъ дуже великой ваги есть катихизованє. Въ нѣжнѣмъ вѣцѣ есть пріємный часъ и въ молодости суть дни спасенія, коли невиннѣсть сердца разомъ зъ влятыми чеснотами дає катихизуючимъ добру и найлѣпшу землю, яка въ своѣмъ часѣ дасть стократный плѣдъ. Звѣдси еще разъ и рѣшучо кладемъ натискъ, що катихизація есть рѣчею якъ наибѣльшой ваги, и проте она вымагає пильного приготованя. Нумо, найдоросшій Братя! Христосъ Господь приказавъ намъ: „Идѣть у весь свѣтъ и проповѣдайте евангеліє всему сотворѣню.“³⁾ Улюблєнымъ сотворѣнемъ Божимъ суть безъ сумнѣву малі дѣти, бо Божій Спаситель говорить: „Пустѣть дѣтей и не боронѣть имъ прійти до мене, бо до такихъ належить царство небесне.“⁴⁾

Для душпастирства и загаломъ для цѣлого священничого уряду вельми гѣдна порученя есть якась чємнѣсть въ обходженю ся зъ людьми, очевидно чємнѣсть священника, яка есть цвѣтомъ и плодомъ священничихъ чеснотъ, именно: покоры, лагѣдности, любви, умѣркованя и чистоты. Каждый се знає, якъ дуже цѣнятъ чємнѣсть передовѣмъ люди бѣльше образованіи и якъ дуже якийсь бракъ чємности въ душпастированю може стати си коренємъ дуже тяжкого зла. Божа Мудрѣсть упоминає насъ: „Сыну, въ лагѣдности дѣла свои веди и будешъ люблєный надъ людскую славу. Чимъ бѣльшій ты вси, смири себе у всѣмъ, и передѣ Богомъ найдешъ ласку. Высшого вѣдѣ себе не шукай и сильнѣйшого вѣдѣ себе не дослѣдуй. Але, що тобѣ Богъ приказавъ, се заедно думай.“⁵⁾ Про се думаячи

¹⁾ Кол. 3, 1.

²⁾ Евр. 4, 12.

³⁾ Мк. 16, 15.

⁴⁾ Мт. 19, 14.

⁵⁾ Прем. 3, 17—22.

и въ лагѣдности и покорѣ дѣлаючи и поступаючи будемъ надѣлені сею любовю чємностію, яка вѣрныхъ дѣлає готовыми до послушенства и пошанованя зглядомъ священникѣвъ.

Усильно Вамъ, всечесній Братя, поручаемъ взаимну любовь, вспѣльне братерство, священнику солидарнѣсть. Псалмопѣвецъ говорить: „Се якъ добре и якъ красно, коли братя жиють вкупѣ.“¹⁾ А въ притчахъ читаемъ: „Братъ, якому братъ помагає, якъ городъ сильный.“²⁾ А Христосъ царь и взѣръ священникѣвъ учитъ: „Нову заповѣдь даю вамъ, чтобысьте любили одинъ другого, якъ я васъ полюбивъ, чтобы вы и себе любили. Потѣмъ всѣ побанають, що вы есьте моими учениками, коли любовь будете мали межі собою.“³⁾

Изъ взаимной любви и братерства повстає солидарнѣсть клира, въ нашихъ часахъ такъ дуже потрѣбна. Якъ Христосъ предсказавъ,⁴⁾ ненавидитъ насъ свѣтъ. Церковь и ви слугъ майже всюду окружає ворожєча. „Антиклерикализмъ“ есть девизою тыхъ, що зѣшли ся разомъ проти Господа и его Христа. Чимъ бѣльше число нашихъ ворогѣвъ, тымъ бѣльше потрѣбна солидарнѣсть клира. „Всяке царство проти себе подѣленє запустѣє, и дѣмъ на дѣмъ впаде.“⁵⁾ такъ перестерѣгає Христосъ Господь. Напоминаемъ васъ, найдоросшій Братя, словами святого Павла: „Молю отже васъ, чтобысьте поступали гѣдно вашему званю, до якого вы покликаны, зъ всякою покорю и лагѣностію, зъ терпеливостію зносячи одинъ другого въ любви, стараючи ся заховати єднѣсть духа въ союзѣ мира.“⁶⁾ Нєхай отже буде здалєка вѣдѣ клира весь рѣдъ задрости, що досить часто случаетъ ся межі клиромъ. Задрѣсть есть донькою зависти. Любовь есть чєснота божа, зависть и задрѣсть противлять ся любви и тому суть головными грѣхами, корєнями грѣхѣвъ, зъ якихъ бухає купа грѣхѣвъ. Нєхай отже буде богато взаимной любви у каждого зъ васъ!⁷⁾

Святе войско есть пѣсля думки Спасителя боевымъ рядомъ добре устроеннымъ. Вселєньскому архієреєви суть подчинєні епископы, епископамъ подчинєні священники. Межі поодинокими єрархичными степенями заходить вѣдношенє, яке канонисты называютъ старшинство и подчинєнє. Каноничне послушенство есть складовый элементъ цєркви, а священникъ, який вѣдмавляє послушенства старшимъ, потрясає, о скѣлько въ его силахъ, основою Церкви. Въ святѣмъ письмѣ наибѣльшими похвалами величає ся чєсноту послу-

¹⁾ Пс. 132, 1

²⁾ Прит. 18, 19

³⁾ Ио 13, 34, 35.

⁴⁾ Ио 15, 19

⁵⁾ Лк. 11, 17.

⁶⁾ Еф. 4, 1—3

⁷⁾ II Тесс. 1, 3.

шенства. „Лучше послушенство, якъ жертва“.¹⁾ „О много лѣше послушенство, якъ жертвы неразумныхъ“.²⁾ „Умъ праведного розважае послушенство“.³⁾ Напоминаемъ отже Васъ всечестній братя, словами святого Павла: „Слушайте наставникѣвъ вашихъ и покоряйтеся имъ. Тѣ бо чувають надъ душами вашими, якъ тѣ, що мають здати справу, чтобы се зъ радостію робили, а не зѣтхаючи: се бо для васъ не есть хосенне“.⁴⁾ Звѣди то и св. Августинъ напоминаетъ: „Не зможе подчиненымъ приказувати сей, хто самъ себе не подчинитъ высшому. И се есть миръ, який дѣстаеся на земли людямъ доброю волѣ: се житье скѣпченое и довершеного мудрца“.⁵⁾ И справдѣ, якъ свѣдчить исторія, не лучше клирови непослухъ и некарность. Бо кѣлько разѣвъ епископы зачали вѣдмавляти послушенства належного найвысшому Архіереви, сейчасъ ставали ся слугами свѣтской власти, яка запановувала надъ ними. А кѣлько разѣвъ священники вѣдмовили послушенства належного епископамъ, ставали ся подданными и невѣльниками простолудя и демагогѣвъ, який панували жорстоко и переможно надъ клиромъ. А тому, що непослухъ походить изъ гордости, а Богъ гордымъ противить ся, покѣрнымъ же дае ласку, дуже часто непослушній священники, наче за кару своего непослуху, стали ся невѣльниками своихъ пристрастій, а навѣтъ потерпѣли розбитыя корабли зглядомъ вѣры. Священникъ правдиво послушный всѣмъ приказамъ настоятелѣвъ а передовсѣмъ рѣшеня Вселенскихъ Архіерѣвъ принимаетъ зъ сынѣвскимъ пошанованемъ. Мае бо се переконане, що Святѣйшій Архіерей, яко такой, що поставленый на сторожи,⁶⁾ лучше знае, що придатне для церкви и клира. А наколи есть якась постанова, якои основы въ першій хвили не видно, або яка выдае ся менше вѣдповѣдною, священникъ правдиво послушный мимо сего радо окаже послухъ. Бо вѣтъ знае, що судъ про потребу и придатность законѣвъ церковныхъ належить до настоятелѣвъ а не до подвладныхъ. А такой послухъ есть якъ наибѣльше заслужный. Отже заховуйте и боронѣтъ, найдоросшій Братя, каноничный послухъ, а чимъ бѣльше вы самі будете шлекати послушенство, тымъ точнѣйше и радше Ваші подвладніе будутъ Вамъ оказувати слухняность.

Наша держава, якъ широко розтягае ся, кишить вѣдъ политическихъ національныхъ и соціальныхъ спорѣвъ. Пѣсля перестороги Апостола: „Нѣхто яко воинъ Божій не замѣтуе ся въ житевій клопоты“,¹⁾ священники нехай не мѣшають ся въ тѣ споры, хіба въ

¹⁾ I Цар 15, 22

²⁾ Еккл. 4, 17

³⁾ Прит. 15, 28

⁴⁾ Евр. 13, 17

⁵⁾ Зъ кн. св. про бесѣду Господа на горѣ.

⁶⁾ Аввак. 2, 1

⁷⁾ I Тим. 2, 4

тѣмъ намѣрѣ, чтобы всюду были заховуваніи католицкїи принципы и справы будутъ полагаджуваніи пѣсля нормы тыхже принципѣвъ. Клиръ нехай користае зъ политическихъ правъ, бо тѣ прислугуютъ всѣмъ горожанамъ, але зъ умѣркованемъ, якого треба брати зъ гѣдности священничого стану, зъ обовязку доброго примѣру и зъ завданя Церкви. Нехай клиръ мае се переконане, що наилучше душпастирство есть рѣвночасно верхкомъ штуки политической. Опираючи ся на аксіоматѣ поставленѣмъ вѣдъ самого Господа: „Вѣддайте, що цѣсарске Цѣсареви, а що Боже, Богови“,¹⁾ священники нѣколи и жадною мѣрою нехай не вѣдтягають ся вѣдъ патриотичныхъ обовязкѣвъ и въ мѣру потребы будутъ вѣрнымъ поясняли слова апостола Павла: „Нема власти, якъ только вѣдъ Бога; а що есть, есть вѣдъ Бога зряджене... Длѣтого будьте подчиненіи задля совѣсти. Вѣддайте всѣмъ повинность, кому прислугу, прислугу, кому данину, данину, кому честь, честь“.²⁾

Епископы мають глубоке пересвѣдчене, що клиръ такожь до сего есть покликанный, чтобы поширавъ и розвивавъ акцію, звану суспѣльною, пѣсля духа Церкви и науки выложенои черезъ бл. п. Льва XIII, узглядняючи потребности крайны и народа. Клиръ же хосенно вѣдданный сѣй акціи нехай заедно мае передъ очима, чтобы, приносячи якусь полекшу земскимъ потребамъ, оживлявъ въ християнскѣй суспѣльности духъ Христа. Кромѣ сего нехай клиръ въ своѣй суспѣльнѣй акціи памятае на згадану вже пересторогу Апостола: „Нѣхто яко воинъ Божій не замѣтуе ся въ житевій клопоты“.³⁾ Длѣтого въ управахъ институцій экономичныхъ и промысловыхъ нехай бере живу участь лишень за згодою Ординарія, а безъ згоды Ординарія нехай не поднимае ся уряду предсѣдателя або скарбника. До суспѣльной акціи клира належить такожь заняте ся католицкими товариствами, прим. учителѣвъ, молодцѣвъ, ремѣсникѣвъ, робѣтникѣвъ. Клиръ нехай надъ ними чувае и працюе, не занедбующи однакъ, задля посвяченя ся имъ, сего, що стисло належить до его уряду.

Впрѣчѣмъ, найдоросшій Братя, спочувайте зъ Церквою. Стережѣтъ ся вѣдъ блудѣвъ сего вѣку, передовѣмъ вѣдъ заблудженъ модерности, якихъ безглузда славно панующій Вселенскій Архіерей вже вторый разъ осудивъ. Зъ дня на день щоразъ бѣльше змагае ся борба межѣ вѣрою а невѣрствомъ. Суть вороги въ нутрѣ и поза мурами. Бо модернисты приходятъ до васъ въ овечихъ шкурахъ, а въ нутрѣ суть хижїи вовки⁴⁾. Стережѣтъ ся тому вѣдъ такихъ лжепроро-

¹⁾ Мат. 22, 21

²⁾ Рим. 13, 1. 5. 7.

³⁾ I Тим. 2, 4.

⁴⁾ Мат. 7, 15.

кбв! Такі вороги тымъ небезпечнѣйші, чимъ ббльше до нихъ вбд-носить ся слово Господа: »Вороги чоловѣка домашній его«¹⁾. Межи мурами кипить борба зъ модерністами, а поза мурами зъ раціоналізмомъ, матеріалізмомъ и анархізмомъ. Перечуть основні догматы обявленя, сотвореня, вбдкупленя, навѣть перечуть историчне истноване Христа. Ростуть вѣ силу и число змаганя проти тронбв и престолбв. Зббльше ся зухвальство ворогбв Христа завдяки безчинности многихъ вѣрнихъ, якихъ любовъ стигне. Перестерѣгаемъ тому Васъ, всечестнй Братя, словами умираючого Мататія: »Теперь отже, дѣти, станьте ревнй для закона и дайте свои душѣ за завѣтъ вашихъ отцѣв«²⁾. Славно пануючій Вселенскій Архіерей Пій X. ворогбв Креста Христоваго хоче выгнати тымъ самымъ оружіемъ, якимъ самъ Христосъ вбднѣсь побѣду надъ лукавымъ свѣтомъ и сатаною. Дятого хоче все обновити вѣ Христѣ. Працюймо спбльно, найдорослй Братя, зъ нашимъ найвысшимъ вождомъ и обновѣмъ себе и нашу паству вѣ Христѣ. Чувайте и молѣть ся: »Ваше жите нехай буде укрите зъ Христомъ вѣ Возѣ«³⁾. Працюйте вѣ виноградѣ Господнбмъ зъ вѣрою, чекаючи блаженной надѣи.

Благословеніе Бога всемогучого Отца + и Сына + и святого Духа + нехай збйде на васъ и вашй труды и полишите ся на все.

У Вѣдни, дня 16. падолиста 1910.

Антоній Іосифъ Кардиналь Груша, Архієпископъ Вѣденскій.
Георгій Кардиналь Коппъ, Епископъ Вратиславскій.
Левъ Кардиналь де Скрвенски, Архієпископъ Праскій.
Іоанъ Кардиналь де Пузмиа, Епископъ Краковскій черезъ свого
 Коадютора Анатолія, Епископа Иренопольского.
Іоанъ Кардиналь Качталъъ, Архієпископъ Сольногородскій.
Францискъ Сал. Архієпископъ Оломуцкій.
Андрей, Архієпископъ Львбвскій Рускій.
Іосифъ, Архієпископъ Львбвскій Латинскій.
Іосифъ, Архієпископъ Львбвскій Вбрменскій.
Францискъ, Архієпископъ Тирскій и Коадюторъ Вѣденскій.
Винцентій, Архієпископъ Задарскій.
Францискъ Борджя, Архієпископъ Горицкій.
Іоанъ Хрест., Епископъ Паренцій и Полянскій.
Мигаиль, Епископъ Лявантинскій.
Филипъ, Епископъ Спалатскій и Макарскай, черезъ Винцентія,
 Архієпископа Задарского.
Кольоманъ, Епископъ Трикальскій, Апостольскій Викарій полевый.

¹⁾ Мат. 10, 36.

²⁾ I. Макк. 2, 50.

³⁾ Кол. 3, 3.

Іосифъ Георгій, Епископъ Дубровницкій черезъ Винцентія, Архієпископа Задарского.
Леопольдъ, Епископъ Секавскій.
Францискъ, Епископъ Катарскій.
Іоанъ Хрест. Епископъ Свято-Иполитскій.
Константинъ, Епископъ Перемыскій, Сяноцкій и Самббрскій Рускій.
Антоній, Епископъ Веельскій.
Антоній Бонавентура, Епископъ Люблянскій.
Вальтазаръ, Епископъ Туркскій.
Іосифъ Севастіанъ, Епископъ Перемыскій Латинскій.
Левъ, Епископъ Тарнбвскій.
Іорданъ, Епископъ Фарскій, черезъ Винцентія Архієпископа Задарского.
Іосифъ, Епископъ Крале-Градскій.
Келестинъ, Епископъ Тридентійскій.
Григорій, Епископъ Станиславбвскій Рускій, черезъ Константина,
 Епископа Перемыского Руского.
Павло, Епископъ Берненскій.
Іосифъ, Епископъ Брксенскій.
Іосифъ, Епископъ Будейовицкій.
Рудольфъ, Епископъ Лінцкій.
Іосифъ, Епископъ Литомерицкій.
Францискъ Петроніо, Викарій Капітулярный Теретскій.

П.

Архієпископы и Епископы Австріи

посылають всѣмъ вѣрнымъ своихъ епархій привѣтъ, миръ и благословеніе о Господѣ нашбмъ Іисусѣ Христѣ!

Возлюбленй о Господѣ!

По чотырохъ лѣтахъ зббрали ся о Господѣ мы, Вашй Архієреи, снова у Вѣдни, вѣ падолистѣ минувшого 1910 року на поважнй на-рады надъ численными, дуже важными справами, вбдносячими ся до святой религій и Церквы. При сѣй нагодѣ не можемъ залишити по-здоровити Васъ у спблнбмъ посланію и поученію, вѣ повнбй любви пбслати до Васъ слова поученя и збудованя, упбмненя и перестороги.

Поважнй и лихй днѣ, вѣ якихъ мы жиемъ. Вправдѣ радбстнымъ сердцемъ признаемъ, що у всѣхъ сторонахъ нашої дорогой вбтчины свята христіанско-католицка вѣра могучо будить ся, що всюды нове религійне жите цвiete, що немало такихъ, якй до теперь були трусливыми и нерѣшенными снова, зъ дитячимъ довѣремъ и послушеньствомъ прилучають ся до своєї дбаючої Матери, святой католицкой

Церкви и зъ новою жертволюбивою ревностію обстають и непохитно стоять за славою Божою и спасенемъ своихъ душъ. Зъ великимъ задоволенемъ бачимъ якъ рѣзкороднй католицкій товариства, католицке Товариство майстрѣвъ, челядникѣвъ и робѣтниківѣвъ и другі, які трудять ся около розвязаня болючого пытаня сусѣльного, а передовѣмъ товариство Пія для католицкой пресы, похвалене и горячо поручене Папою Піємъ X въ Апостольскѣмъ письмѣ зъ 27-го сѣчня 1906 р. — прибрали потѣшающій розвитокъ.

Розважаючи и оцѣнюючи безсумнѣвнй поступъ христіаньско-католицкого житя у всѣхъ нашихъ епархіяхъ мусимъ сказати зъ великимъ Апостоломъ народѣвъ: „Дякуємо Богу заедно за всѣхъ Васъ, споминаючи Васъ въ молитвахъ нашихъ: неустанно споминаючи Ваше дѣло вѣры, и трудъ любви и стаду надѣю на Господа нашего Исуса Христа передъ Богомъ и Отцемъ нашимъ“. (I Сол. I, 2. 3.).

Але за про свѣтлу сторону не смѣемъ не доглянути вѣдворотной стороны образу нашего часу, не смѣемъ закрывати передъ собою небезпеченствъ, які грозять зѣ всѣхъ сторѣнъ. Лишень пожалованя гѣдна слѣпота може у тѣмъ помыляти ся, що якъ разъ за нашихъ днѣвъ на Божу Церковь нападають зъ пекольною завзятостію, и що ви численнй и великй вороги, хотяй-бы они були межи собою подѣленй не лишень рѣзными поглядами, але навѣтъ найглубшими противенствами интересѣвъ, коли иде на супротивъ католицкой религіи и Церкви, стають рука въ руку и рѣзною збруєю завзято борять ся за одну цѣль. збуреня царства Божого на земли, не звязанй большою любовію лишень сильнѣйшою ненавистію.

И тому мы почуваемъ себе зобовязаными, Вашу возлюбленнй о Господѣ увагу звернути на грѣзнй небезпеченства хвилѣ и казаати на найголовнѣйшй религіинй недостачѣ теперѣшного часу, на шкоды, які вправдѣ не суть новѣ, а якимъ поборене и усунене, якъ разъ тому, що вже запустили глубокй коренѣ, вымагае якъ найсильнѣйшого спѣвдѣланя всѣхъ добро-мыслячихъ. Мы уважаемъ се вказане на головне лихо часу и заохоту до его побореня за нашъ архипастирскій обовязокъ пѣсля апостольской перестороги: „Уважайте на себе и цѣле стадо у якому Васъ Духъ святый поставивъ Епископами пасты Церковь Господа и Бога, яку здобувъ свою кровію“. (Дѣян. XX, 28.).

Возлюбленй о Господѣ!

До великихъ и небезпечныхъ хибъ нашего часу зачисляемъ напередъ религіине невѣжество и бракъ вѣры, рѣвнодушнѣсть. По католицки думати а не жити и дѣлати по католицки, не вѣдповѣдно и нерозумно. Однакъ богато не доходить до другого, бо не научили ся першого. Вѣдъ першой молодости була для нихъ религія, якъ наука рѣднои мовы, або рахунки, чи наука приро-

ды або исторія лишень предметомъ шкѣльнымъ, а не стала ся глубоко сягающимъ переконанемъ и одиноко правдивымъ свѣтоглядомъ. Дятого такъ мало одушевленя, такъ мало пожертвованя, такъ мало ревности, такъ мало вѣрности, самовѣдреченя и самопожертвованя! И якъ разъ станы больше образованй суть по наибольшѣй части тяжко захопленй симъ религіинымъ невѣжествомъ; не знаютъ христіаньско-католицкой религіи, они знаютъ лишень позорище религіи яке имъ свѣтъ дае.

Бувало колись примѣръ и наука въ родинѣ приготавливали, подпирали, освѣтлювали, утверджували науки катихита; нынѣ мають двѣ годинѣ на тыждень науки религіи зрѣбити зъ дѣтей повныхъ пересвѣдченя христіанъ. Не дасть ся заперечити, що катихиты Австріи, подпертй середъ добре успособленыхъ учителѣвъ, богато вкладають працѣ и напруженя силъ, але якъ разъ за про перетяжене каждого зъ окрема, практичнй наслѣдки суть въ порѣвнаню малѣ.

Есть се тяжка и на жаль неразъ безуспѣшна работа безъ подержки родинного вихованя а неразъ середъ перепонъ вѣдъ ворожихъ Церквѣ учителѣвъ, учити шкѣльныхъ дѣтей катихизмъ. Не рѣдко выходить се лишень на механичне переповѣдане; ледви чи може бути бесѣда про глубше вникнене въ правды вѣры, про свѣдоме и ведуче до цѣли примѣнене ихъ до житя.

Коли мы тутъ вказуемъ на дѣлане товариства „Свобѣдна школа“. якого замѣры не суть иншй, якъ лишень усунути зѣ школы науку религіи и природно зъ нею звязанй религіинй вправы, запорученй еще шкѣльнымъ закономъ, и такъ зѣ школы стерти христіаньске знамя, и зрѣбити ви безрелигіиною, и колы мы дальше на нашъ превеликй жалъ мусимъ видѣти, що думки сего протихристіаньского товариства запустили глубокй коренѣ въ не дуже то малѣй части австрійского учительства, — чи може насъ еще дивовати, що религіине незнане, а зъ нимъ невѣрство або принайменьше обаятнѣсть зглядомъ христіаньской религіи вже захопили широкй круги? Тому въ протиставленю до згубныхъ змаганъ передше згаданого товариства поручаемъ вамъ хосенну дѣяльнѣсть Католицкого шкѣльного Союза и нашимъ пастирскимъ посланіемъ зъ падолиста 1901 р. гѣднымъ всякою подпоры оповѣщене подприняте основаня католицкого университетау.

Природнымъ наслѣдкомъ описаныхъ станѣвъ есть, що згубнй рухъ вѣдѣрваня ся вѣдъ Риму, политичными мотивами поддержуванй и подсичуванй заграничными грѣшми еще дальше може вести свою подпольну роботу, насыщючи нашу католицку Австрію ложными и клеветными письмами, все еще засновуе новй осередки, де голосить ся ересь и перечене Христа, все еще высылае черезъ нашй границѣ новыхъ проповѣдачѣвъ роздору зъ поганою задачею сѣяти ненависть до церкви и вербувати до вѣдпаденя вѣдъ неи. Мы не можемъ безъ глубокого болю душѣ думати про нечуванй въ Австріи накладъ кле-

веть на католицку церкву, дальше про подюджуванє народа, щобы его склонити до водпаденя вѣдь онастѣжденной вѣры, про нездержану ненависть до католицкихъ заведенъ, и уряджень и ихъ званыхъ заступникѣвъ, щобы ихъ зогидити. Якъ се мы вже въ нашихъ спѣльныхъ архипастирскихъ посланіяхъ зъ 2-го цвѣтня 1899 и 15-го падолиста 1901 р. Васъ всѣхъ зъ натискомъ перестерѣтали передъ симъ поганимъ забѣгомъ, такъ при нагодѣ перестерѣгаемъ Васъ передъ симъ вынѣ.

Але, хто суть тѣ нещасливѣ, якѣ дають вѣру приманкамъ зводителѣвъ? По большѣй части се є тѣ, якѣ выросли въ религійномъ невѣжествѣ и вже давно водчужили ся вѣдь церковного жита. Хто єсть добре обученый въ правдахъ своєї святой вѣры, и перенятый религійнымъ пересвѣдченемъ, сей не водверне ся вѣроломно плечима до своєї божеи Церкви. Тому, Возлюбленѣ, стоїте бодро въ вѣрѣ (I Кор. 16, 13), яка ось єсть початкомъ людского спасеня, основою и коренемъ всякого оправданя (Соб. Трид. Зас. VI, гл. 8) и дбайте такожъ про такъ конечну религійну науку, бо якъ разъ незнанє въ справахъ вѣры єсть однимъ зъ найобильнѣйшихъ жерелъ, зъ якихъ плывє невѣрство и водпаденє вѣдь вѣры.

Передовѣмъ звертаемъ наше пастирске слово до Васъ христіянскѣй родичѣ, якѣ головно єсьте зобовязанѣ причиняти ся до религійного поученя и вихованя. Вы чей єсьте першими учителями Вашихъ дѣтей, такожъ тодѣ, коли они мають єще иншихъ учителѣвъ и вихователѣвъ, Вы мусите старанно надѣ тымъ чувати, щобы они були утверженѣ въ религій и скрѣпленѣ въ христіянскѣмъ житю. Чимъ сильнѣйши они въ знаню вѣры, тымъ вѣрнѣйше они будутъ держати ся вѣчно вартѣстныхъ наукъ христіянско-католицкой вѣры и покажутъ своимъ житемъ, що они цѣнятъ и шанують вѣру. Золота книга, яку щасливо и славно пануючій Папа Пій X въ окружномъ письмѣ *Aserbo nimis* зъ 15 цвѣтня 1905 яко головный способъ до обновленя людской суспѣльности захваливъ и поручивъ, нашъ катихизмъ католицкой религій нехай найде вступъ до Вашихъ родивъ, нехай буде не лишєнь книжкою шкѣльною, але и радо читаною домашною и житевою книгою. Нехай буде вѣдь Васъ далеко се, щобы Вы дали своимъ дѣтямъ рости въ невѣдомости и обоятности зглядомъ справъ вѣры, або єще ихъ Своимъ лихимъ примѣромъ въ томъ скрѣпляли и затирали спасеннѣ вражѣня католицкой науки, яку дѣти одержують въ школѣ и церквѣ. Такъ Вы самѣ были бы виннѣ, що они нѣколи не доходятъ до основного знаня и цѣненя одиноко спасительной христіянско-католицкой вѣры, або навѣтъ єи нехтують и тратять. Глѣдѣть, щобысьте не змаловажили одного зъ сихъ малыхъ, що въ мене вѣрують (Мат. 18, 10).

Притѣмъ поручаемъ нашимъ любимъ дѣвцезанамъ въ католицкомъ народномъ дуѣ сильно замѣтне Товариство Вонифатія,

щобысьте его молитвою и малыми жертвами подпирали, бо оно мужно водпирає штучно подсычованный рухъ роздору и хоче зарадити пекучѣй недостатѣ церковъ. Де лишєнь повстає нова церква, отворило ся жерело надприродного жита и суспѣльного благословєнства. Выдавана черезъ товариство часопись апольгетична: „*Sancti Vnifati*“ єсть дуже успѣшнымъ и легкимъ средствомъ проти вкрадаючого ся невѣрства и нерелигійности.

Дальшимъ лихомъ, на яке нашъ часъ занемагєє и тяжко терпѣть, єсть въ застрашаючій способъ змагаюча ся публична неморальность. Всюды въ образованѣмъ свѣтѣ показує ся вѣдь риду лѣтъ не даючій ся заперечити моральный упадокъ, який кожного поважно думаючого муситъ переняти тяжкою журбою о будучность. Незбитымъ доказомъ для сего твердження є вже ся подѣя, що товариство „розведенныхъ католикѣвъ“, хотѣй его перша сего рода проба розбила ся о вѣрцєву рѣшучость католикѣвъ люблячихъ христіянску вѣру и христіянскѣй обычаѣ, знова смѣє рухати ся, щобы одержати вѣдь державной власти розвѣдь ихъ супружа и добити ся до другого вѣнчаня. Супруже, яке пѣсля апостольской науки єсть великою тайною въ Христѣ и церквѣ (Ефес. 5, 32), має бути понижене до умовы людской корысти; чоловікъ и жѣнка малибы мати право, приступити до другого супружа, коли єще перше супруже, пѣсля божихъ правъ, неизмѣняемыхъ вѣдь нѣякого людского законодавця, и пѣсля морального ладу свѣта єще нерозлучно треває. Чи се не значило бы захитати основами суспѣльного жита и дати повну свободу безкарности? Тутъ має силу неизмѣнне слово Господа: „Що Богъ злучивъ, чоловікъ нехай не розлучає.“ (Мат. 19, 6).

И тому мы повтаряемъ наше запевненє, яке мы писали у нашѣмъ спѣльномъ посланію зъ 18. жовтня 1906 р.: „Мы не можемъ у нѣчомъ, що може захитати сакраментальнымъ характеромъ и нерозривностю супружа и черезъ се взагалѣ подорвати сильну основу супружеской злучки, добачити реформы супружа, а лишєнь жерело невысказаной згубы для людской суспѣльности“.

Але особливше ся обставина дає богато до думаня, що въ нашихъ часахъ неморальность вже не лишєнь по мѣстахъ ширѣть ся, але и зачинає розливати ся по широкѣмъ краю, що она вже вдерла ся глубоко у молодецѣй круги, и зъ аухвалостю и безстыдностю выступає якъ нѣколи передъ тымъ, такъ що родичѣ, учитель, вихователѣ и душпастирѣ неразъ въ розпуцѣ жалуютъ ся, що не суть въ силѣ поручену собѣ молодѣжь заховати єще морально незѣпсованою. Головна причина сего морального упадку лежить вѣдай безъ сумнѣву у щоразъ бѣльше розширяючѣмъ ся водступленю вѣдь Бога, въ холодности и ворогованю зглядомъ религій, неузнаваню и поборюваню Церкви. Невѣрство и неморальность стоять у взаимныхъ водноснахъ до себе. Якъ неморальность робить невѣ-

ружчимъ, такъ знова невѣрство веде до неморальности. Може бути, що поодинокимъ wybranымъ характерамъ все еще вдасть ся зъ природного почутя красы побороити силу пристрасти сидячої въ людской природѣ; але цѣлый народъ удержати моральнымъ безъ замѣту, до сего потреба живої вѣры въ Бога, Всемогучого и Найсвятѣйшого, сильной вѣры у высшій божій законъ моральный, який покоряє низшій людскій наклонности підъ вѣчну мету и цѣль безсмертной души, заслужити собѣ небо. И длятого то безъ вѣрного підданя ся Богу и Его заступницѣ на земли, Церквѣ, нема зводки надѣяти ся моральности и правдивого полѣпшеня нынѣшного гѣдного пожалованя стану.

Кромѣ згаданой головной причины збсутя обычаѣвъ суть еще инші причины, а тѣ лежать поручь примѣру и подступу безсовѣстныхъ зводителѣвъ пѣсля переконаня всѣхъ, якій сымъ пытанемъ займають ся, въ обкидуваню и засыпуваню мѣстъ и сѣлъ необычайными письмами и образами, зъ якихъ першій масами розповсюднює ся, другій выставляє ся по вѣкнахъ и выставахъ, або представляє ся въ оголошеняхъ, панорамахъ, кіноматографахъ, біоскопахъ. Того рода напроваджуванє до неморальности обхоплює всѣ круги, низшій и высшій, а що найсумнѣйше, всѣ клясы вѣку и прямо на силу веде до неморальности. Коли въ сѣмъ напрямѣ має наступити дѣйствна поправа заразливого лиха, то треба всего стараня докласти, щобы подрастающе поколѣне вже въ першій молодости не було зачумлене. Але до сего есть необходимо потрібнымъ, щобы она була охоронена вѣдъ повени неморальности, яка ей настає ся що крокъ, въ письмѣ и образѣ, въ сценичныхъ представленияхъ и при найрѣжнороднѣйшихъ забавахъ. Вражѣня при нихъ вѣднесені и здѣланій спостереженя вбивають ся сильно въ живу молодечу фантазію, затраюють сердце и ломлять силу, зъ якою до теперъ она опирала ся злочини.

Наколи отже на церкву, школу и родину спадає завданє, выховувати религіино и морально молодежь, то публична державна власть есть въ вызначной мѣрѣ покликана до сего, подати свое сильне рамя до вѣдпертя численныхъ нападѣвъ и небеспеченствъ, якій грозятъ обычаюности молодежи и народного публичного житя. И справдѣ держава выдала законы для спивненя неморальности; иде о се, щобы ихъ выконувати. Длятого есть Вашимъ завданемъ, любій вѣрній, не терпѣти спокѣйно броду и нечистоты, и домагати ся примѣненя законныхъ постановъ. Отже не переходѣть безжурно попри безвѣстную погань, яку Вамъ накидають, але вѣдважно покажѣть, що Вы чуєте ся ображенными згѣршенями, якій важуть ся Вамъ поддавати, и що Вы зовсѣмъ не маєте охоты, терпѣти ображуванє приличности и доброго обычаю. Тодѣ вже велика часть броду, якій теперъ безъ перешкоды ширитъ ся, сама вѣдъ себе счезне.

Такъ, христіанскій мужъ, не встыдайте ся оказати свое выразне невдоволенє зъ всякого ображуваня приличности, обычаю и

моральности; публично черезъ послѣвъ, на зборахъ и по товариствахъ, въ часописяхъ, брошурахъ и книжкахъ; а такожъ приватно, наколи кождый зъ окрема поставитъ собѣ за обовязокъ, всюды, де догляне того рода погань, на своѣмъ мѣсци пригадувати и домагати ся осуненя еи. Мы маемъ право до охороны передъ ображуванями почутя обычаюности, а постояти за тымъ правомъ кождый зъ окрема має — обовязокъ зглядомъ загаду. Товариство мушнѣ для поборюваня публичной неморальности бувбы якъ разъ на часѣ яко осередокъ, до якого мѣгбы кождый звертати ся, якійбы въ сѣй сумной справѣ має сумнѣвъ лично выступати, щобы зѣ стороны товариства поробило ся вѣдповѣдній крокъ.

Але такожъ Вы, христіанскій родичѣ, маєте вѣдъ себе причинити ся до сего, щобы дѣлати проти загального збсутя. Глядѣть неустанно на христіанську каріость и ладь у Вашихъ домахъ и родинахъ, памятаючи на апостольске слово: „Коли хто про своихъ а передовсѣмъ о домашныхъ не думає, вѣдрѣкъ ся вѣры и есть гѣршій вѣдъ невѣручого“ (I Тим. 5, 8). Ведѣть свои дѣти и челядь до страху Божого и правдивой христіанской побожности, не допускайте до нихъ ничъ, що моглобы осквернити ихъ невинность и збсовати ихъ сердца! Выкиньте зъ своихъ домѣвъ дневники, письма и книжки, якій высмѣвають и подкопують святу вѣру и христіанскій обычаѣ, и защѣплюють въ молодецѣй сердца їдку отрую невѣрства и неморальности. А натомѣсть замовляйте до своихъ домѣвъ добрый письма и часописи, якій боронять и попирають религію и христіанске житє въ Вашихъ родинахъ. Иде тутъ о се, що найскорше и найкоштовнѣйше, о чистоту сердца выростающей молодежи и о удержанє здоровья и силы нашего народа. Але такожъ и Вы самі держѣть высоко союзъ супружій, якій есть сильною греблю супротивъ збоченъ змысловости, якъ учитъ св. Ап. Павло въ своимъ першѣмъ листѣ до Коринтіанъ (I Кор. 7, 2).

А Вы, христіанскій молодецѣ и дѣвицѣ, не жертвуйте грѣхови цвѣту Вашего житя, але старайте ся всѣми силами, найгарнѣйшу окрасу Вашей души заховати непорочно! Длятого слушайте своихъ родичѣвъ, будьте покорній и працьовитѣ. Уникайте всѣхъ злыхъ товариствъ и выстерѣгайте ся нагоды до грѣха! Пильнуйте своихъ змыслѣвъ, жийте въ Божій присутности, любѣть молитву, и поручайте себе щодня а головно въ кождой покусѣ, могучой опѣцѣ Пресвятой Дѣвы Маріи, будьте ревнній и совѣстній въ выповнюваню своихъ христіанскихъ обовязкѣвъ, пріймайте часто, а коли можна щоденно Святой Тайны и плекайте надѣленій вѣддустами братства и церковной товариства, якій Васъ ведутъ до побожного житя. О якъ красній есть родъ чистый въ своимъ блеску! Безсмертна єму память; бовѣнъ въ чести у Бога и людѣй (Прем. 4, 1).

Трете головне лихо нашего часу есть неладне старанє ся и змаганє до незавысимости, яке находитъ свѣй вершокъ

въ борбѣ зъ повагою, у ворохобнѣ супротивъ зверхности поставленою вѣдъ Бога. У тѣй борбѣ нарушае ся всѣ основы, на якихъ спочивае добробытъ людской суспѣльности. Ледви чи вѣтъ такой публичный порядокъ, на який бы можный сторонництва не напали, чтобы его збурити. На доказъ сего мы потребуемъ показати лишень на свѣжй выпадки. Чи отвертѣ бунтовники, якѣ безъ страху голосили ворохобню и учили народъ ставляти опѣръ истинуючому державному порядку, а навѣтъ основували школы, чтобы выховувати молодѣжь для своихъ переворотныхъ думокъ, чи може такой бунтовники не бувають величай якъ героѣ и ставленѣ якъ мученики свободы думки? И кого не наповняе вѣдрозою и омерзѣнемъ найновѣйшій державный переворотъ, довершений середъ величезныхъ насильствъ и проливанъ крови?

Таксамо церковну власть и повагу безъ страху мало ваять и понижують. Модернисты, якѣ пробували науки католицкой вѣры и моральности заповняти думками невѣрной фѣлософѣи и ложной мудрости свѣтвой, переобразувати и споганити ажъ до непознания, хотятъ не лишень ослабити вымоги житя зъ вѣры, але еще скинути зб себе зависимость вѣдъ церковной поваги, яко немиле звужоване людской свободы. Справдѣ, модернизмъ не в вымрѣяне небезпеченство, але велика религѣйна шкода нашого часу и спричинае незмѣримй спустошеня у вѣрѣ и обычаяхъ. Коли въ нашихъ краяхъ мало що католикѣвъ попало въ него, то однакъ не можна еще выключати всего страху передъ небезпеченствомъ, бо его поширае науковый рухъ, якъ то вѣтъ всюды иде, и самъ вѣдъ себе бере ся при людской гордости, яка кладе вагу тѣльки на свое власне „Я“, и стае окономъ супроти каждого такъ званого опѣкунства, отже супроти каждой власти и поваги.

И для того то нашъ Святой Отецъ Пий X зъ апостольскою рѣшучостю выступивъ противъ модернизма, яко ключа всѣхъ ложныхъ наукъ въ основномъ окружномъ посланію *Pascendi Dominici gregis* зъ дня 8. вересня 1907 р. и выдавъ у нѣмъ, якъ рѣвножь познѣйше еще въ (*Motu proprio*) письмѣ зъ дня 18. падолиста 1907 и 1. вересня 1910 докладный вказѣвки до здержаня и побореня его. Сюда вѣдноситъ ся пересторога св. Павла дана Тимотеви: „Наказую тобѣ передъ Богомъ оживляющимъ все и передъ Исусомъ Христомъ, який зложивъ свѣдоцтво передъ Понтиемъ Пилатомъ, добре вызнане, чтобы ты заховавъ заповѣдь чисто и бездоганно ажъ до приходу Господа нашего Исуса Христа“ (I Тим. 6, 13, 14). Такъ, мы хочемъ за Божою помощю заховати нашу вѣтцѣвску вѣру несплямлену и незѣпсовану пѣсля свѣтлого примѣру св. Иларія, який закликавъ: „Лучше менѣ на сѣмъ свѣтѣ умерти, якъ черезъ насильство чѣисъ власти споганити чисте дѣвство правды“.

До якого степеня дѣйшло за нашихъ днѣвъ маловажене поваги церкви, яко освѣтлюе нечуванный способъ, въ якомъ недавно посадникъ Риму поваживъ ся, збесчестити Папство. Вѣсѣда, яку державъ начальникъ мѣста минувшого року 20. вересня въ сороковой роковины насильного здобути воротъ *Porta Pia*, мусѣла наповнити всѣхъ католикѣвъ найглубшимъ обуренемъ. Цѣла бесѣда, пуста порѣвнане нынѣшного Риму и Риму зъ передъ 1870 року, кишѣла вѣдъ перекручуваня догматичныхъ и историчныхъ правды, высмѣванъ Папства и вѣдъ Бога установленою непогрѣшимости найвысшого учителя и пастиря вселенской церкви. Божому посланництву Папства, яке зъ давна давень надмѣрнымъ способомъ поширае науку, образоване и культуру, смѣе синдикъ зъ Риму закидати, що „оно обмежуе думане на найтѣснѣйшій кругъ, що оно за всяку цѣну хоче черезъ свои догмы вратувати власть неучтва.“

Навѣтъ вѣльнодумный часописи Италіи и другихъ краѣвъ остро осуждують сю бесѣду пѣдшептаноу черезъ ненависть до церкви и вѣльномулярску завзятобъ. Намѣстникъ Христа и наслѣдникъ Петра пѣднѣсь въ формѣ письма до своего генерального викарія кардинала Петра Респіи публичный протестъ проти такихъ образъ. Такожъ и католики Италіи и прочого католицкого свѣта остро протестували проти такой кривды, яка и ихъ такожъ якъ наибольше дѣймаючо образила. Минувшого 6. падолиста згромало се у народной сали Вѣденского ратуша много тысячѣвъ католицкихъ мужѣвъ на отверте осуждене сего безпримѣрного знеславленя св. Апостольской Столицѣ. Такожъ и мы, австрійскій архіепископы и епископы пѣдносимъ отсимъ у власномъ и вашомъ имени голосно нашѣ голоса и урочисто застерѣгаемъ ся проти згаданого негѣдного почину посадника Риму, проти клеветъ киненыхъ на нашего Святого Отца и нашу святу церковь. Рѣвночасно высказуемъ еще разъ наше горяче бажане приверненя стану, який забезпечуе Папѣ повну и дѣйсну свободу и незавысимость.

Возлюбленѣ О Господѣ!

Ось такъ мы розвинули передъ Вашими очима въ загалныхъ начеркахъ образъ сумныхъ обставинъ часу, чтобы Вамъ звернути увагу на небезпеченства, якѣ грозять святой Матери Церкви и захопити Васъ до чинного опоры супроти нихъ. Отже берѣтъ все Боже оруже, чтобысьте могли опѣръ ставити въ лихий день и всѣмъ чинномъ остояти ся (Еф. 6, 13) Будьте чуйный, стѣйте сильно въ вѣрѣ, дѣлайте мужно и будьте бодрѣ! (I Кор. 16, 13).

Такъ, окажѣтъ силу и вѣдвагу, коли иде о се, чтобы вызнати свою святу католицку вѣру и боронити ви вѣдъ грозичихъ небезпекъ! Але такожъ докладайте стараня до основной науки христіанской вѣ-

ры и моральности, бо знанє религїи єсть найпевнїйша дорога до єи цїлїни и сильна охорона передь вѣдпадєнємъ вѣдъ вѣры. Пильнуйте непорочного, будующою житя! А стережѣть такожь своихъ дѣтей и выховандѣвъ, ведѣть ихъ молитвою, словомъ и примѣромъ до страху Божого и правдивой побожности и держѣть здалека вѣдъ нихъ заразливе повѣтрє грѣха и зведєня.

Стѣйте сильно и вѣрно при непоколебимѣи скалѣ Петровѣи, при видимѣи намістнику Божого Сына Іисуса Христа на земли, при Папѣ Римскѣи Пію X., який яко священникъ и епископъ — ювилатъ обруженый такъ многими ворогами, зъ мудростію и вѣтцѣвскою лагодностію, але такожь и зъ неоподатливою силою управляє Церквою, царствомъ Божимъ, невідступный въ здѣйсненю свого проводного слова: все обновити въ Христѣ, якъ се вѣнъ знова ствердивъ въ знаменитый способъ новѣйшими розпорядженями про частє, а навѣтъ щодєнне св. Причастіє и про вѣкъ для першого св. Причастія. Майте заєдно для Бго мѣръ и заряджень таке поважанє и честь, яке лицьє кождому зъ пересвѣдченя вѣрному католикови! Потѣшайте єго тяжко досвѣдченє батькѣвскє серцє вѣдданю жертволюбною сынѣвскою любовію!

Такъ само останте вѣрными поддаными нашего любого и всѣми поважаного Цѣсаря-ювилата, який у сѣмъ ювилейномъ роцѣ середь загальнои радости скѣнчивъ свой 80-тый рѣвъ житя, зъ якого 62 лѣтъ було вѣдданыхъ и посвяченыхъ для загальнои добра. Не дайте собѣ нѣякими представлєнями захитати ся у вѣрности и привязаню до престола и до найяснѣйшого Цѣсарского Дому!

А въ прочѣмъ, Братя, що правдивє, що чеснє, що справедливє, що пречистє, що любє, що похвальнє, якъ яка чеснота, якъ яка похвала, се мѣркуйте! И миръ Божій, який переходить всякій умъ, нехай береже Вашѣ серця и Вашѣ думки въ Христѣ Іисусѣ! (Филип. 4, 8, 7).

Дано у Вѣдни, въ день Покрова Пресвятои Дѣвы Марїи 1910 р.

Антоній Іосифъ кардиналъ Грушо, князь Архієпископъ въ Вѣдни.
Юрій кардиналъ Коппъ, князь епископъ въ Бреславѣ.
Лєвъ кардиналъ де Скрбенски князь архієпископъ въ Празѣ.
Іоанъ кардиналъ де Пузина князь епископъ краковскій, заступлєный черезъ *Антоніа*, епископа Иринопольского, суфрагана краковского.
Іоанъ кардиналъ Каччалера, князь архієпископъ въ Сольногородѣ.
Францъ Салзій князь архієпископъ въ Оломунци.
Андрей, Архієпископъ гр. кат. у Львовѣ.
Іосифъ, Архієпископъ лат. кат. у Львовѣ.
Іосифъ, Архієпископъ вѣрм. кат. у Львовѣ.
Францъ Ксаверій, архієпископъ Тирскій, суфраганъ Вѣдєнскій.
Винкентій, архієпископъ Задарскій.

Францъ Борджя, князь архієпископъ Горицкій.
Іоанъ Хреститель, Епископъ Паренцкій и Полянсай.
Михаило, князь епископъ Лявантїйскій.
Филипъ, епископъ Спалатскій и Макарскій, заступлєный черезъ *Винкентія*, архієпископа Задарского.
Коломанъ, епископъ Трикальскій, Апостольскій Викарій Полевый.
Іосифъ Григорій, епископъ Дубровницкій, заступлєный черезъ *Винкентія*, архієпископа Задарского.
Леопольдо, князь епископъ Секавскій.
Францъ, епископъ Которскій.
Іоанъ Хреститель, епископъ Свято-Иполитскій.
Константинъ, епископъ гр. кат. Перемискій.
Антоній, епископъ Вєдскій.
Антоній Бонавентура, князь епископъ Люблянскій.
Вальтазаръ, епископъ Гурскій.
Іосифъ Свастіанъ, епископъ лат. кат. Перемискій.
Лєвъ, епископъ Тарновскій.
Горданъ, епископъ Фарскій, заступлєный черезъ *Винкентія*, архієпископа Задарского.
Іосифъ, епископъ Крадеградскій.
Келестинъ, князь епископъ Тридентскій.
Григорій, епископъ Станиславѣвскій, заступлєный черезъ *Константина*, епископа гр. кат. Перемиского.
Пасло, епископъ Бернєнскій.
Іосифъ, епископъ Бріксєнскій.
Іосифъ, епископъ Будєйовицкій.
Рудольфа, епископъ Лѣндкій.
Іосифъ, епископъ Литомєрицкій.
Францъ Петроно, Викарій капитулярный Теретскій.

Оголошующи тѣ посланія, Митр. Ординаріятъ поручає Вєч. Духовєнству, щобы повѣсьмє пастирскє посланіє Впреосвящ. Австрійского Епископату до Вѣрныхъ въ кождѣи церквѣ въ найблизшу недѣлю по одержаню мѣсто проповѣди оголосили, а Вєч. ОО. Катихитамъ, щобы въ найблизшу недѣлю на екзортѣ головній, для школьной молодѣжи вѣдповѣдїи точки зъ сєго посланія оголосили.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львовѣ, дня 22. лютого 1911.

Ч. 11.

Ч. 11108/10. — Въ справѣ невыдавана черезъ Уряды парох. вытягѣвъ метрик. потрібныхъ нашимъ эмигрантамъ перебувающимъ поза границами краю.

Обставины такъ сложили ся, що бѣльше якъ вѣдь десятка лѣтъ огорнула нашъ народъ эмиграція поза границѣ краю и державы. Причины сему рѣжній, передовсѣмъ матеріальне положене и ин. Не мѣсце намъ розсуджувати многі узнїи а хотѣ въ части и додатнї стороны тоижь, але фактомъ є, зъ котрымъ конечно треба числити ся, що десятки тысячѣ руского народу-хлѣборобѣвъ рѣкъ рѣчно лишає родинну стрѣху и вандрує въ свѣтъ чи то въ части на постѣйне поселене, а переважно часово на зарѣбки за хлѣбомъ.

Згадаемо про Канаду, Сполученї Державы, Бразилїю, Боснїю, Францію, Нѣмеччину, Угорщину, Росїю и т. д.

Всюды на чужинѣ можна стрѣнути ся зъ нашимъ рускимъ робѣтникомъ, якїи кинувъ рѣдну хату — лишивъ свое село — рѣдню — свою церковь, та пустивъ ся въ свѣтъ мѣжъ чужїи люде въ надѣѣ пособити своѣй тяжкой незавидной доли.

Проте и святымъ-великимъ обовязкомъ не тѣлько державы и краю черезъ вѣдповѣднї законы, якъ и нашего духовенства, интелїгенціи та свѣдомѣйшихъ братѣвъ послужити чи то порадою, опѣкою та помочїю пѣдъ кождымъ зглядомъ свому молодшому братови.

Въ самыхъ починахъ духовенство наше чуло ся оправданымъ заняти становиско противне эмиграціи и спиянїю можливими чесными способами, але показало ся, що є ся безсильнымъ супротивъ сеи елементарной струѣ; тожъ належить ся зъ тымъ погодити и поступати якъ слѣдъ по божому и людски.

Та невпинно доходить до нашего вѣдома, що многї зъ Всч. Духовенства робятъ теперь нашимъ эмигрантамъ рѣжнїи неоправданїи перешкоды и не ведучїи до цѣли, яке то поступоване приносить имъ шкѣду такъ матеріальну якъ и упадокъ моральнїи.

Рѣчь въ тѣмъ, що нашї братя робѣтники перебуваючїи вже поза границами краю — мѣжъ чужими — позбавленїи суть всякихъ потрібныхъ посвѣдченѣвъ, свѣдоцтвавъ, документѣвъ урядовыхъ; пишуць, просять, старають ся, та не могутъ дождати ся на нихъ и то звѣдси, де имъ правно належить ся.

Всѣ бо нашї эмигранты переважно деннїи робѣтники мусяць належати до касъ хорыхъ та иншихъ касъ заводовыхъ, зъ якихъ въ случаю нещасныхъ випадковѣвъ, хоробы, неспособности до работы або смерти, суть управненїи побирати ренту чи то самїи чи ихъ родины.

Въ кождѣмъ такѣмъ случаю робѣтникъ мусить выказати ся метрикою рѣдження и кресту.

Знова робѣтники занятїи при фабрикахъ и копальняхъ обовязково приналежать до горничихъ товариствъ, до якихъ не прїймуць,

наколи не выкажуть ся метрикою кресту евентуально шлюбу а такожь метриками кресту чи то смерти дѣтей.

Многї случаѣ намъ вѣдомїи, де робѣтники потерпѣвшїи на здоровю, окалѣчѣлїи а такожь родины помершихъ не могли скористати зъ прислужуючихъ имъ правъ, мимо, що точно уплачували приписовїи вкладки до дотычныхъ фондѣвъ, не одержали жадного вѣдшкодованя, нѣ ренты, нѣ пенсїи, нѣ то самїи, нѣ ихъ осиротѣлїи родины.

Причиною сего було, що помимо прошеня самого робѣтника, помимо дописїи зарядѣвъ касъ, помимо представленя черезъ управу дотычныхъ товариствъ, одиноки правно и обовязково покликани Уряды парох. не чули сего плачу сирѣтъ, не хотѣли зрозумѣти своего обовязку любви и справедливости, якїи въ многихъ случаяхъ зобовязує ихъ яко парохѣвъ до реституціи.

Дальше мимохѣтъ насуває ся пытане, кому буде треба почислити въ провину тѣлько неправыхъ та дикихъ супружествъ, а дальше такихже дѣтей позбавленыхъ правъ батьковскихъ и горожанскихъ, та упадку морального?

Въ виду сего **приказуємо** пѣдъ совѣстїю всѣмъ настоятелямъ Урядѣвъ парох. въ подѣбныхъ случаяхъ и то безпроволочно и безплатно служити жадающимъ сторонамъ и **потрѣбнїи вытяги метрикальнїи выдавати** (найлучше на руки тамошнихъ священниковѣвъ).

Вже заздалегѣдъ, коли лише робѣтникъ опускає парохїю, парохїи повиннїи поучити та пригадати, наколи робѣтничя книжка не выстарчає (лише для робѣтниківъ денныхъ занятыхъ при польныхъ работахъ), що кождїи зъ нихъ повиненъ заосмотрити ся въ потрібнїи свѣдоцтва, якїи въ кождѣмъ часѣ зъ Урядомъ парох. отримати може.

Згаданїи вытягнїи метрикальнїи пѣсля нормуючихъ законѣвъ такъ въ Австрїи, Нѣмеччинѣ и иншихъ краяхъ суть вѣднїи вѣдь стемпли.

Въ случаю противного поступованя противъ сему приказови, Ординарїятъ буде споводованымъ потягнути провинившихъ ся до строгои одвѣчальности.

Вѣдъ Митрополитального Ординарїята.

Львѣвъ, дня 27. сѣчня 1911

† **АНДРЕЙ**
Митрополитъ.

Ч. 12.

Ч. 1381. — Оголошене конкурсу на запомоги для убогихъ церквей.

Въ силу ухвалы Загальныхъ Зборѣвъ членѣвъ Товариства им. св. Ап. Петра зъ дня 2. лютого с. р. розписує управляючїи Выдѣлъ тогоже Товариства **конкурсъ** зъ речинцемъ **до 20. н. ст. марта с. р.** на запомоги для убогихъ гр. кат. Церквей Львѣвской АЕпархїи зъ призначеного Загальными Зборами на тую цѣль чистого доходу за 1910 р.

Прошена підписаній дотичнимъ Настоятелемъ Церкви вносити належить посредствомъ Уряду Деканального, котрый тіже прошена зъ своимъ добромѣніємъ и пропозицією що-до высоты за-помогти предложити найдалше до 25. марта с. р. Выдѣлови Товариства, найлучше въ дорозѣ Митроп. Консисто́ріи.

Тов подае ся до вѣдомости Всч. АЕпарх. Клира.

Вѣдъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Львѣвъ, дня 22. лютого 1911.

Ч. 13.

Ч. 8977/10. — Пошукуе ся мѣсци смерти бл. п. о. Чоловского.

Въ першій половинѣ м. вѣка мавъ бути въ одной зъ подгѣрскихъ мѣсцевостей нашего краю парохомъ и деканомъ бл. п. о. Чоловскій. Поручав ся проте Всч. Урядамъ парох переглянути дотичній акта парохіальній — и въ случаю вынайденя тоижъ вѣстки повѣдомити о сѣмъ Митрополитальну Консисто́рію.

Вѣдъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Львѣвъ, дня 2. лютого 1911.

Ч. 14.

Обвѣщення конкурсовъ.

I

Митроп Консисто́рія розлисуе подъ днемъ 23. лютого 1911 р. зъ реченцемъ до дня 25. марта 1911 конкурсъ на слѣдуючу парохію:

Ч. 1323. — Минлашѣвъ, Яричѣвского деканата, наданя приватного.

Вѣдъ Митрополитальной Консисто́ріи.

II

Ч. 1638. — Оголошене конкурсу на посаду сталого катехита въ Городну.

Ц. к. Рада Шкѣльна окружна въ Городку Ягайлѣнскѣмъ оголосила подъ днемъ 2. сѣчня 1911 Ч. 3135 конкурсъ на посаду сталого катехита при 3-класовѣй школѣ выдѣловѣй женскѣй полученѣй зъ 4-класовою школою народною им. кор. Ядвиги въ Городну Ягайлѣнскѣмъ.

До той посады привязані поборы II. класы платъ.

Канонично рукоположені священники свѣтскіи и іеромонахи, убѣгаючи ся о тую посаду, мають свои належито удокументованіи и остемпльованіи поданя внести посредствомъ своєї настоятельной вла-

сти до ц. к. Рады шкѣльной окружной въ Городку Ягайлѣнскѣмъ до 15. марта 1911.

Тов подае ся до вѣдомости Всч. АЕп. Клира.

Вѣдъ Митрополитальной Консисто́ріи

Львѣвъ, дня 22. лютого 1911.

ХРОНИКА.

Крилошанскій вѣдзани отримали 00.:

Ч. 646. — Петро Чумакъ деканъ и парохъ въ Озѣрянцѣ, Александеръ Стоцкій парохъ въ Куровичахъ

УМѢЩЕНА:

Сотрудництва отримали 00.:

Ч. 11301/10 — Амврозій Редкевичъ при церквѣ св. Варвары въ Вѣдни, Ч. 11367/10. — Володимиръ Марчакъ ехсугендо въ Дѣдушицяхъ малыхъ, Ч. 263. — Стефанъ ойко въ Семигиновѣ, Ч. 2594/10. — Ярославъ Янкевичъ I. сотр. въ Ширци, Ч. 342. — Іосифъ Кмишкевичъ неопресвитеръ въ Любѣню вел., Ч. 348. — Іосифъ Костекъ неопресвитеръ въ Княжолуцѣ, Ч. 359. — Ілярій Фенчинскій неопресвитеръ въ Сосновѣ, Ч. 362. — Димитрій Сеньковскій неопресвитеръ въ Красносельцяхъ, Ч. 353. — Стефанъ Оробецъ неопресвитеръ II сотр. въ Прошовѣй, Ч. 356. — Михаилъ Петрусикъ неопресвитеръ зъ правомъ управы въ Высыповцяхъ, Ч. 350. — Володимиръ Лотовичъ неопресвитеръ въ Пѣзнанцѣ гнилой, Ч. 355. — Володимиръ Павлусевичъ неопресвитеръ въ Долзѣ войнилѣвской, Ч. 357. — Іоанъ Садовскій неопресвитеръ въ Балучинѣ, Ч. 351. — Іосифъ Мартиновичъ неопресвитеръ зъ правомъ управы въ Ланахъ, Ч. 354. — Володимиръ Павлишъ неопресвитеръ въ Зборовѣ, Ч. 337. Левъ Гаркавий неопресвитеръ зъ правомъ управы въ Ушковичахъ, Ч. 345. — Тимотей Ковалюкъ неопресвитеръ въ Сквиловѣ, Ч. 346. — Михаилъ Козакъ неопресвитеръ въ Стрѣлисахъ новыхъ, Ч. 198. — Іосифъ Яримовичъ въ Скалатѣ, Ч. 202. — Іоанъ Панкевичъ въ Гѣрнѣмъ, Ч. 329. — Іосифъ Грицай експонов. въ Заднишѣвцѣ, Ч. 334. — Юліянъ Михаилъ Бачинскій неопресвитеръ въ Подмихайлю, Ч. 335. — Николай Винницкій неопресвитеръ въ Руднѣ, Ч. 336. — Евгений Давидовичъ неопресвитеръ въ Радеховѣ, Ч. 338. — Евстахій Гайдукевичъ неопресвитеръ въ Подгайцяхъ, Ч. 339. — Маріянъ Волошинскій неопресвитеръ въ Островѣ Стрѣлиск. дек. Ч. 340. — Антоній Заяць неопресвитеръ въ Сорокахъ, Ч. 341. — Яковъ Заяць неопресвитеръ въ Камянкахъ, Ч. 344. — Зеновій Жегаловичъ неопресвитеръ II. сотр. въ Подгайцяхъ, Ч. 352. — Іосифъ Мицакъ неопресвитеръ зъ правомъ управы въ Дубѣвцяхъ, Ч. 360. — Василій Яремакъ неопресвитеръ въ Настасовѣ, Ч. 361. — Константинъ Шгайденъ неопресвитеръ въ Тисовѣ, Ч. 457. — Іоанъ Щербанюкъ неопресвитеръ въ Городку, Ч. 493. — Діонизій Телѣщукъ неопресвитеръ въ Тростянци малѣмъ, Ч. 494. — Яковъ Завадовскій въ Пѣдкамени, Ч. 495. — Тимотей Рудко неопресвитеръ въ Бабинцяхъ, Ч. 527. — Николай Семеновъ неопресвитеръ въ Залановѣ, Ч. 328. — Іоанъ Минко зъ придѣленемъ до душпастирской службы въ Микулинцяхъ въ Галичи, Ч. 832. — Емиліянъ Ковчъ неопресвитеръ въ Мильнѣ, Ч. 832. — Корнилій Загайкевичъ зъ правомъ управы въ Чехахъ, Ч. 1365. — Николай Кукурудза ехсугендо въ Рѣвни, Ч. 16. — Іоанъ Фединскій при церквѣ св. Георгія въ Львѣвъ.

Завѣдательства получили ОО.:

- Ч. 241. — Евгений Мондѣбовичъ въ Куткорѣ, Ч. 262. — Левъ Абрисовскій въ Сушинѣ, Ч. 288. — Михаилъ Бриковичъ въ Плѣснянахъ, Ч. 349. — Иоанъ Костельный неопресвитеръ въ Воли гологорской, Ч. 538. — Иоанъ Тимковъ неопресвитеръ въ Лещовѣ, Ч. 329. — Орестъ Дурбакъ въ Старомѣшинѣ, Ч. 334. — Михаилъ Ференцъ въ Стрѣлковѣ, Ч. 364. — Иоанъ Яскѣвъ въ Полтвѣ, Ч. 528. — Антоній Котецкій въ Залуквѣ, Ч. 777. — Юсифъ Лохъ въ Розвадовѣ, Ч. 880. — Діонизій Телѣшукъ въ Носовѣ, Ч. 1106. — Михаилъ Струмиинскій въ Черепинѣ.

Канон. институцію получили ОО.:

- Ч. 2594/10. — Михаилъ Барычко на Щирецъ, Ч. 2595/10. — Мелетій Феденишинъ на Бѣлковѣ, Ч. 1812/10. — Володимиръ Левицкій на Чернушовичѣ.

Рукоположеніе збѣтали слѣдующіе кандидаты стану духовного:

- Ч. 306. — 1) Бачинскій Юліанъ, 2) Волошинскій Маріанъ, 3) Витвицкій Николай, 4) Гайдукевичъ Евстахій, 5) Гаркавый Левъ, 6) Давидовичъ Евгений, 7) Жегаловичъ Зеновій, 8) Заяць Антоній, 9) Заяць Яковъ, 10) Казановскій Петро, 11) Кмицикевичъ Юсифъ, 12) Ковалюкъ Тимотей, 13) Ковчъ Емиліанъ, 14) Козакъ Михаилъ, 15) Костельный Иоанъ, 16) Костекъ Юсифъ, 17) Лотовичъ Володимиръ, 18) Мицакъ Юсифъ, 19) Павлусевичъ Иоанъ, 20) Павлишъ Володимиръ, 21) Петрусикъ Михаилъ, 22) Мартиновичъ Юсифъ, 23) Меншинскій Николай, 24) Рудько Тимотей, 25) Садовскій Иоанъ, 26) Семенюкъ Николай, 27) Сеньковскій Димитрій, 28) Телѣшукъ Діонизій, 29) Тимковъ Иоанъ, 30) Фенчинскій Иларій, 31) Щербанюкъ Иоанъ, 32) Яремакъ Василій, 33) Коссакъ Стефанъ, 34) Оробецъ Стефанъ, 35) Штайденъ Константинъ.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.

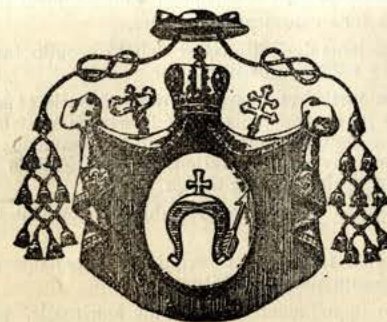
Львѣвъ, дня 25. лютого 1911.

Андрей Бѣлецкій

официаль

о. Михаилъ Яковскій

канцлеръ.

Львѣвско-Архіепархіальний

ВѢДОМОСТИ

Рѣчникъ ХХІІІ.

Выдано дня 23. марта 1911.

Ч. ІІІ.

Ч. 15.

Ч. 55/10 Орд. — Власти Ординарієви вѣдъ св. Апост. Престола надані.

Заудѣляютъ ся Всч. Духовенству до евентуального употребленія власти Ординарієви вѣдъ св. Апост. Престола надані.

I.

Власти pro foro externo.

Пропаганда Ч. 28586.

Facultates concessae S. S. D. N. Pius, Div. Prov. P. P. X, referente infrascripto S. Congregationis de Propaganda Fide Secretario, in Audientia diei 26. Junii 1910, a d. quinquennium R. P. D. Andreae Szeptycki Archiepiscopo Leopoliens. Ruthenorum.

1) Absolvendi ab haeresi et apostasia a fide et a schismate quoscumque etiam ecclesiasticos tam saeculares quam regulares; non tamen eos qui ex locis fuerint ubi sanctum Officium exercetur, nisi in locis missionum in quibus impune grassantur haereses deliquerint, nec illos qui iudicialiter abiuraverint, nisi isti nati sint ubi

impune grassantur haereses, et post iudicalem abiurationem illuc reversi in haeresim fuerint relapsi, et hos in foro conscientiae tantum.

2) Dispensandi in irregularitatibus, ex delicto occulto tantum provenientius, ea excepta quae ex homicidio voluntario contrahitur.

3) Dispensandi in tertio et quarto consanguinitatis et affinitatis gradu simplici et mixto in contractis et in contrahendis; cum haereticis vero et schismaticis conversis, quoad contracta, etiam in secundo simplici et mixto dummodo non attingat primum, datis, si una pars tantum convertatur, cautionibus ab Ecclesia praescriptis: et in his casibus prolem susceptam declarandi legitimam.

4) Dispensandi super impedimento publicae honestatis iustis ex sponsalibus proveniente.

5) Dispensandi super impedimento criminis, neutro tamen coniugum machinante, et restituendi ius amissum petendi debitum.

6) Dispensandi in impedimento cognitionis spiritualis, praeterquam inter levantem et levatum, baptisantem et baptisatum.

7) Hae vero dispensationes matrimoniales videlicet 3°, 4°, 5° et 6° non concedantur, nisi cum clausula: dummodo mulier rapta non fuerit, vel si rapta fuerit, in potestate raptoris non existat: et in dispensationibus tenor huiusmodi facultatum inseratur, et declaretur expresse illas concedi tanquam a Sedis Apostolicae delegato, cum expressione temporis, ad quod fuerint concessae.

8) Dispensandi et commutandi vota simplicia in alia pia opera, ex rationabili causa, exceptis votis castitatis et religionis.

9) Absolvendi ab omnibus censuris etiam speciali modo in Bulla-Apostolicae Sedis moderationi — diei 12. octobris 1869 Romano Pontifici reservatis, excepta absolutione complicis in peccato turpi.

10) Tenendi et legendi, non tamen aliis concedendi, praeterquam, ad tempus tamen, iis Sacerdotibus sive laicis quos praecipue idoneos atque honestos esse sciat libros prohibitos, exceptis operibus Dupuy, Volney, M. Reghellini, Pigault, le Brun, de Potter, Bentham, I. A. Dulaure, Fetes des Courtisanes de la Grece, Nouvelle di Casti et aliis operibus de obscoenis, et contra Religionem ex professo tractantibus.

11) Celebrandi bis in die, si necessitas urgeat, ita tamen ut in prima Missa non sumpserit ablutionem, per unam horam ante auroram et aliam post meridiem sine ministro et sub dio et sub terra, in loco tamen decenti, etiamsi altare sit fractum vel sine reliquiis Sanctorum, et praesentibus haereticis, schismaticis, infidelibus et excommunicatis, si aliter celebrari non possit. Caveat vero, ne praedicta facultate seu dispensatione celebrandi bis in die aliter quam ex gravissimis causis et rarissime utatur, in quo graviter ipsius conscientia oneratur. Quod si hanc eandem facultatem alteri Sacerdoti iuxta potestatem inferius apponendam communicare, aut causas ea utendi alicui, qui a Sancta Sede hanc facultatem obtinuerit approbare visum fuerit, serio ipsius conscientiae iniungitur, ut paucis dumtaxat, iisque maturioris prudentiae ac zeli, et qui absolute necessarii sunt, nec pro quolibet loco, sed ubi gravis necessitas tulerit, et ad breve tempus eandem communiqueat, aut respective causas approbet.

12) Delegandi simplicibus sacerdotibus facultatem benedicendi paramenta, et alia utensilia ad Sacrificium Missae necessaria, ubi non interveniat sacra unctio, et reconciliandi Ecclesias pollutas aqua ab Episcopo benedicta, et in casu necessitatis, etiam aqua non benedicta ab Episcopo.

13) Deferendi sanctissimum Sacramentum occulte ad infirmos sine lumine, illudque sine eodem retinendi pro eisdem infirmis, in loco tamen decenti, si ab haereticis aut infidelibus sit periculum sacrilegii.

14) Conferendi ordines extra tempora, et non servatis interstitiis usque ad sacerdotium inclusive.

15) Dispensandi super defectu aetatis unius anni ob operariorum penuriam, ut promoveri possint ad sacerdotium, si alias idonei fuerint.

16) Conficiendi olea cum quinque saltem sacerdotibus, non tamen extra diem Coenae Domini, nisi necessitas aliud urgeat.

17) Induendi se vestibus saecularibus, si aliter vel transire ad loca eorum curae commissa, vel in eis permanere non potuerint.

18) Recitandi rosarium vel alias preces, si breviarium secum deferre non poterunt, vel divinum officium ob aliquod legitimum impedimentum, recitare non valeant.

19) Dispensandi, quando expedire videbitur, super esu carni, ovorum et lactiniorum tempore ieiuniorum et quadragesimae, non tamen per generale Indultum sed in casibus particularibus.

20) Praedictas facultates communicandi Sacerdotibus idoneis, et praesertim tempore sui obitus, ut sede vacante sit qui possit supplere, donec Sedes Apostolica certior facta, quod quamprimum fieri debebit per delegatos vel per unum ex eis, alio modo provideat.

Et praedictas facultates gratis et sine ulla mercede exerceat, ad quinquennium tantum, nec illis uti possit extra fines suae iurisdictionis.

Datum Romae ex Aed. S. Congregationis de Propaganda Fide, die et anno praedictis.

(L. S.)

Hieronymus Rollerius Secrius.

Gratis quocumque titulo.

N° 58586.

Ex Audientia SSmi habita die 26 mensis Junii anno 1910.

SSmus Dominus Noster Pius Divina Providentia PP. X, referente me infrascripto S. Congregationis de Propaganda Fide Secretario, R. P. D. Andreae Szeptycki, Archiepiscopo Leopoliens. Ruthenorum, benigne indulsit ut facultatibus ab Apostolica Sede ei tributis dispensandi super quibusdam impedimentis matrimonium dirimentibus singillatim sumptis uti etiam possit in casibus, in quibus duo vel plura simul concurrant ex praedictis impedimentis, nec non concurrente quoque impedimento mixtae communionis, si etiam pro huius dispensatione concedenda facultatem iam obtinuerit; accedentibus tamen iustis iisque gravibus causis, et in urgentioribus casibus, pro quibus tempus non suppetat recurrendi ad Sanctam Sedem, et dummodo singulae facultates, sive primitus ab eo obtentae sive ei renovatae, adhuc perdurent, et si agatur de facultatibus pro certo casum numero taxative eidem concessis hunc numerum non excedat. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae ex Aedibus S. Congregationis de Propaganda Fide die et anno ut supra.

L. S.

Hieronymus Rollerius Secrius.

(Fac. cumulandi in imp. matrim.)

Gratis quocumque titulo.

Ex Audientia SSmi habita die 26. Junii 1910.

SSmus Dominus Noster Pius Divina Providentia P. P. X referente me infrascripto Sacrae Congregationis de Propaganda Fide Secretario, facultatem tribuit ad quinquennium R. P. D. Andreae Szeptycki, Arch. Leop. Ruthenorum, declarandi privilegiam ad septennium unum dumtaxat altare in qualibet ex parochialibus, seu quasi parochialibus, aliisque insignioribus suae iurisdictionis ecclesiis, in quibus aliud privilegium non adsit, pro cunctis Missae Sacrificiis, quae in eodem altari a quocumque presbytero saeculari vel cuiusvis ordinis regulari celebrabantur. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae ex Aed. S. Congregationis de Propaganda Fide, die et anno praedictis.

(L. S.)

Hieronymus Rolleri Secrius.

Gratis quocumque titulo.

Водпись: Ч. 598/С 1910.

N. 28627. Beatissime Pater Andreas Szeptycki Arch. Leop. Ruthenorum ad pedes Sanctitatis Tuae provolutus, humiliter petit renovationem sequentium facultatum, quas alias habuit Rescripto diei 20. Augusti 1909 N. 26976, scilicet dispensandi pro quinquaginta casibus super impedimentis tertii gradus tangentis secundum consanguinitatis et affinitatis lin. collateralis; dispensandi pro triginta casibus super imp. secundi affinitatis gradus primum tangentis lin. collateralis; dispensandi pro quinquaginta casibus super imp. secundi consanguinitatis ac affinitatis gradus aequalis lin. collateralis; dispensandi pro quinquaginta casibus, super impedimentis primi affinitatis gradus aequalis lineae collateralis. Ex Audientia Ssmi habita die 8. Julii 1910. SSmus Dominus Noster Pius, Divina Providentia P. P. X, referente me infrascripto S. Congregationis de Propaganda Fide Secretario, benigne adnuere dignatus est pro gratia renovationis, iuxta preces, in forma et terminis praecedentium concessionum.

Datum Romae ex Aed. S. Congregationis de Propaganda fide die et anno praedictis.

(L. S.)

Hieronymus Rolleri Secrius.

(Prorogatio facultatum).

II.

Власти pro foro interno. Св. Пенитенціарія.

SERAPHINUS

Divina Miseratione

Episcopus Portuen. et S. Rufinae

S. R. E. Cardinalis Vannutelli

S. S. D. D. Nostri Papae et S. Sedis Apostolicae

Maior Poenitentiaris.

Tibi Dilecto in Christo Ordinario Leopoliensi Ruthenorum infrascriptas communicamus facultates tum absolvendi e censuris, non obstante Constitutione Apostolicae Sedis, tum dispensandi, ad quinquennium, duraturas, quibus pro foro conscientiae, etiam extra sacramentalem confessionem et etiam extra dioecesim, quatenus vel ipse vel subditus vel uterque extra dioecesim fueritis, pro grege Tibi commisso, ex speciali Sedis Apostolicae auctoritate Tibi delegata uti valeas; quasque intra fines dioecesis tantum canonico poenitentiaris neonon vicariis foraneis, pro foro pariter conscientiae ac in actu sacramentalis confessionis dumtaxat, etiam habitualiter, si Tibi placuerit, aliis vero confessariis cum ad Te in casibus particularibus poenitentiaris recursum habuerit, pro exposito casu impertiri possis, nisi ob peculiare causas aliquibus confessariis a Te specialiter subdelegandis, per tempus arbitrio tuo statuendum, illas communicare indicabis.

I. Absolvendi quoslibet poenitentes, exceptis haereticis publice dogmatisantibus, a quibusvis censuris et poenis ecclesiasticis quibus obnoxii sint ob haereses tam nemine audiente quam coram aliis prolatas, ob defensionem et favorem praestitum haereticis et eo quod ipsis crediderint, ob infidelitatem et catholicae fidei abiurationem privare admissas, ob sortilegia ac maleficia haereticalia etiam cum sociis patrata, neonon ob daemone invocationem cum pacto etiam donandi animam sique praestitam idololatriam ac superstitiones haereticas exercitas ac demum ob quaecumque insinuata falsa dogmata, postquam tamen poenitens magistros ex professo falsae doctrinae, si quos noverit, prout de iure denunciaverit, et quatenus ob iustas causas nequeat ante absolutionem denunciare, facta a poenite seriatim promissione denunciandi cum primum et meliori modo quo fieri poterit et postquam in singulis casibus coram absolvente haereses secrete abiuraverit et pactum cum maledicto daemone initum expresse revocaverit, tradita eidem absolvendi syngrapha forsitan exarata aliisque mediis superstitiosis ad omnia comburenda seu destruenda; iniuncta pro modo excessuum gravi poenitentia salutari cum frequentia sacramentorum et obligatione se retractandi apud personas coram quibus haereses manifestavit et reparandi illata scandala.

II. Absolvendi a censuris ob retentionem vel lectionem librorum quorumlibet prohibitorum contractis, iniuncta congrua poenitentia salutari, firma manente obligatione tradendi prout de iure, sive per se sive per alium, absque ulla mora, vel saltem comburendi seu destruendi, et quatenus fieri poterit ante absolutionem libros prohibitos quos poenitens in sua potestate retineat.

III. Absolvendi e censuris impediētes directe vel indirecte exercitium iurisdictionis ecclesiasticae, sive interni sive externi fori et ad hoc recurrentes ad forum saeculare eiusque mandata procurantes, edentes aut auxilium, consilium vel favorem praestantes; iniunctis tamen de iure iniungendis.

IV. Absolvendi a censura simpliciter reservata eos qui quomodocumque violentas manus, suadente diabolo, iniecerunt in clericum vel utriusque sexus monachos, etiamsi casus sit publicus, non tamen morte secuta, dummodo scandalum removeatur, ac parti laesae atque Ecclesiae, prout oportet, satisfiat, iniuncta pro gravitate criminis congrua poenitentia.

V. Absolvendi a censuris contra duellantes statutis in casibus dumtaxat ad forum externum non deductis, iniuncta gravi poenitentia salutari et aliis iniunctis, quae fuerint de iure iniungenda.

VI. Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis eos qui sectae massonicae aliisque eiusdem generis nomen dederint, aut qualemcumque favorem praestiterint, etiamsi publice cognoscantur, ita tamen ut a respectiva secta omnino se separent eamque abiurent, denuncient personas ecclesiasticas seu religiosas si quae forte eidem sectae sint adscriptae, libros, manuscripta ac signa sectam respicientia, si quae retineant, in manus absolventis tradant, ad Te quamprimum caute transmittenda aut saltem, si iustae gravesque causae id postulent, comburenda; iniuncta pro modo culparum gravi poenitentia salutari cum frequentia sacramentalis confessionis aliisque iniunctis de iure iniungendis; nec non absolvendi eos qui eiusmodi sectarum duces et coriphaeos occultos denunciare culpabiliter neglexerint, iniuncta pariter salutari poenitentia et firma obligatione sub reincidentia eosdem Tibi vel aliis ad quos spectat prout de iure denunciandi.

VII. Absolvendi a censuris incursis ob violationem clausurae regularium utriusque sexus, dummodo non fuerint commissa ad malum finem, etiam effectu non secuto, nec casus fuerint ad forum externum deducti, cum congrua poenitentia salutari. Et insuper absolvendi mulieres tantum a censuris et poenis ecclesiasticis ob violationem ad malum finem clausurae virorum religiosorum incursis, dummodo tamen casus oculi remaneant, iniuncta gravi poenitentia salutari cum prohibitione accedendi ad ecclesiam aut conventum seu coenobium dictorum religiosorum durante occasione peccandi.

VIII. Absolvendi religiosos cuiuscumque ordinis (etiam moniales per confessarios tamen pro ipsis a Te approbatos vel specialiter deputandos) non solum a praemis sed etiam a casibus et censuris in sua religione reservatis, dummodo religiosi apud confessarium subdelegatum legitimam habuerint licentiam peragendi confessionem sacramentalem.

IX. Absolvendi in sacramentali confessione a casu munerum acceptorum a regularibus utriusque sexus, iniuncta poenitentia salutari, et quaedo agatur de muneribus, quae valorem viginti scutorum non excedant, imposita aliqua elemosyna absolventis arbitrio taxanda et caute eroganda, cum primum poterit, in beneficium conventus vel religionis cui facienda esset restituito, dummodo tamen non constet quod illa fuerint de bonis propriis religionis: quatenus vero accepta munera vel fuerint ultra valorem viginti scutorum vel constet fuisse de bonis propriis religionis, facta prius restitutione, vel si statim fieri nequeat, praestita seria promissione restituendi infra terminum ab absolvente praefiniendum.

X. Dispensandi ad petendum debitum coniugale cum transgressore voti castitatis privatim emissi qui matrimonium cum dicto voto contraxerit, huiusmodi poenitentem monendo ipsum ad idem votum servandum teneri tam extra licitum matrimonii usum quam si marito vel uxori respective supervixerit.

XI. Dispensandi cum incestuoso seu incestuosa ad petendum debitum coniugale, cuius ius amisit ex superveniente occulta affinitate per copulam carnalem habitam cum consanguinea vel consanguinea sive in primo, sive in primo et secundo, sive in secundo gradu suae uxoris seu respective mariti; remota occasione peccandi, et iniuncta gravi poenitentia salutari et confessione sacramentali singulis mensibus per tempus arbitrio dispensantis statuendum.

XII. Dispensandi super occulto impedimento primi, necnon primi et secundi, ac secundi tantum gradus affinitatis ex illicita copula provenientis, quando agitur de matrimonio cum dicto impedimento iam contracto, et quatenus agatur de copula cum suae putatae uxoris matre dummodo illa secuta fuerit post eiusdem putatae uxoris nativitatem et non aliter: monito poenitente de necessaria secreta renovatione consensus cum sua putata uxore vel suo putato marito, certiorato seu certiorata de nullitate prioris consensus, sed ita caute ut ipsius poenitentis delictum nusquam detegatur: et quatenus haec certioratio absque gravi periculo fieri nequeat, renovato consensus iuxta regulas a probatis auctoribus traditas: remota occasione peccandi ac iniuncta gravi poenitentia salutari et confessione sacramentali semel in mense per tempus dispensantis arbitrio statuendum.

Item dispensandi super dicto occulto impedimento, seu impedimentis affinitatis ex copula illicita etiam in matrimoniis contrahendis, dispensandique facultatem subdelegandi, etiam habitualiter parochis tuae dioecesis, quando tamen omnia parata sint ad nuptias, nec matrimonium usque dum ab Apostolica Sede obtineri possit dispensatio absque periculo gravis scandali differi queat; remota semper occasione peccandi, et firma manente conditione quod copula habita cum matre mulieris huius nativitatem non antecedit; iniuncta in quolibet casu poenitentia salutari.

XIII. Dispensandi super occulto criminis impedimento dummodo sit absque ulla machinatione, et agatur de matrimonio iam contracto; monitis putatis coniugibus de necessaria consensus secreta renovatione, et iniuncta gravi poenitentia salutari et confessione sacramentali semel singulis mensibus per tempus dispensantis arbitrio statuendum.

Item dispensandi super eodem occulto impedimento, dummodo sit absque ulla machinatione, etiam in matrimoniis contrahendis, in casibus tamen urgentioribus in quibus tempus non suppetat recurrendi ad S. Sedem; iniuncta gravi poenitentia salutari et confessione sacramentali semel singulis mensibus per tempus dispensantis arbitrio statuendum.

Mens autem nostra est 1° ut si forte ex oblivione vel inadvertentia ultra praedictum terminum his facultatibus te uti contingat, absolutiones seu dispensationes exinde impertitae ratae sint et validae; 2° ut iniunctio confessionis sacramentalis, de qua sub nn. XI., XII. et XIII. non sit irritativa sed tantum praeeptiva; 3° ut his facultatibus non solum singillatim sed etiam cumulatim in uno eodemque casu uti possis.

Datum Romae ex aedibus nostris die 4. iulii 1910.

(L. S.)

O. Giorgi S. P. Ceg.

Gratis.

Oc. Cavarri S. P. Subst.

Водъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 20. марта 1911.

Ч. 16.

Ч. 934. — Постанови вглядомъ приняты або відпустки зъ одной Епархіи до другой.

Въ справѣ приняты и відпустки кандидатѣвъ стану духовного и священникѣвъ зъ одной Епархіи до другой подае Митроп. Консistoriі вѣдомости слѣдующі постановы:

1) Каждый Епископъ, котрый послѣ права каноничного естъ *Episcopus procurator* може каждого кандидата стану духовного приняты до своего семинара и може его ординувати безъ всякихъ *litteras dimissoriales* чи *testimoniales*.

2) Если Епископъ *non procurator* принимае кандидата до своего семинара, має самъ Ординаріатъ постарати ся найдалше до конца першого року о его ексординацію.

3) Каждый разъ инкординованный не може бути приняты анѣ до иншого семинара анѣ по сконченю семинара бути ординованный черезъ другого Епископа безъ формальной відпустки того Епископа, котрый его принявъ и та відпустка лишаеь до волѣ дотычного Епископа.

4) Що до священникѣвъ, то самъ петентъ мусить перше удались до своего Епископа о приреченѣ відпустки.

Вѣдъ Митрополитальной Консistoriі.

Львѣвъ, дня 18. марта 1911.

Ч. 17.

Ч. 909. — Въ справѣ эквивалентовой належитости.

Ц. к. крава Дирекція скарбу прислала тутъ подъ днемъ 27. сѣчня 1911 Ч. 4844 слѣдующу

В О Д О З В У:

„Крава Дирекція скарбу має честь переслати 10 примірників нотатки, дотичаючі виміру эквивалентовой належитости за VII-ме десятилітѣ з вічливою просьбою о оголошенѣ еї за помочю куренди або уміщенѣ в епархіальній часописи, если Всесвітлійша Консistoriя таку часопись видае.

Надто просить ся вічливо о розширенѣ між підвласним духовенствомъ слѣдующих ще дальших відомостей, обходячих з окрема духовенство.

Еквивалентовой належитости підлягають з окрема: церкви, монастири, церковні бенефіціи (т. е. маетки на удержанѣ парохів, сотрудников, експозитів и т. п.) в кінци церковні фундації (богослужбні и т. п.).

Если больше осіб правних отсе власне означених має снний заряд, то той заряд має по правилу що до каждой правної особи предложити осібне зізнанѣ. — Лиш большу скількість фондаций існуючих при одной і тій самій церкві можна обняти одним і тим самим зізнанѣм, однак в такомъ разі належить въ тім однім зізнаню подати всі фундації і при назвизку каждой з них подати маеткові предмети, належачі до неї.

Посідачі бенефіцій, котрі на підставі закона з 15. лютого 1877 в. д. з. ч. 98 домагають ся права до увільненя від эквивалентовой належитости (длятого, понеже чистий дохід з бенефіціального маетку дня 1. сѣчня 1911 не перевисшав 1000 К річно), мають по правилу після §. 27. розп. Мін. ск. з 10. жовтня 1910 в. д. з. ч. 186 зізнати движимий і недвижимий маеток бенефіціи і виеднати у власти узнанѣ увільненя.

Министерство скарбу зізволило однак рескриптом з дня 10. сѣчня 1911 ч. 94.147/910, щоби сі бенефіціати, котрим скарбова власть в же за шесте десятилітѣ признала увільненѣ від эквивалентовой належитости, а котрыхъ чистый дохід з бенефіціального маетку дня 1. сѣчня 1911 все ще квоту 1000 К не переступив, на разі занехати предложеня зізнаня як також доказів, що увільненѣ і на дальше їм при слугув.

Доперва в такомъ разі мають то зробити, если їм скарбова власть доручить друковану „пригадку обовязку зізнаня маетку в ціли виміру эквивалентовой належитости“ адресовану „до Отця Пароха“ (взглядно иншого бенефіціанта) „яко управителя маетку гр.-кат. парохіи“ (взглядно иншої бенефіціи) або если бенефіціанта в инший спосіб вѣзѣ до зізнаня маетку.

Увільненѣ від эквивалентовой належитости одержанѣ в шестім десятилітѣ не увільняе однак в жаден спосіб від обовязку зізнаня маетку фондаций (богослужбних і т. п.) які остають під зарядом дотичного бенефіціанта, а то навіть в такомъ разі, если дохід з маетку фундаментального вчисляе ся до конгруи.

Дня 1. сѣчня 1911 розпочало ся семе десятилітѣ эквивалентовой належитости. З тої причини, а в ціли виміру згаданой належитости за час від 1. сѣчня 1911 до кінца року 1920 зарядило Министерство скарбу розпорядженѣм з дня 10. жовтня 1910 в. д. з. ч. 186, що особи правні, обовязані до плаченя эквивалентовой належитости мають найдалше до кінца цѣвѣтня 1911 предложити зізнанѣ (фасию) своего маетку, а то після стану з дня 1. сѣчня 1911. Особи правні, які мають свій осідок у Львові взглядно в Кракові або в окрузі повітового Суду С. П. у Львові, взглядно повітового Суду краківського, мають внести зізнанѣ в Уряді виміру належитости у Львові взглядно в Кракові; всі инші мають его внести в Дирекціи того скарбового округа, в котрім находить ся осідок дотичной правної особи.

То зізнанє належить зладити на урядових формулярах, поданих в §. 6. згаданого розпорядженя, а сі формулярї можна набути по ціні 2 с. за аркуш в Економатї краєвої Дирекції скарбу у Львові (площа Цлова ч. 1.) і у всіх галицьких податкових урядах з виїмком львівських. Зізнань зладжених не на урядових формулярах скарбова власть не прийме.

Докладнійші вказівки що до змісту і форми зізнань находять ся в міністерияльнім розпорядженю, наведенім на вступі. Відбитки тогож по ціні 20 с. за штуку можна набути в Економатї краєвої Дирекції скарбу и податкових урядах з виїмком львівських.

В разї не предложєня зізнаня в приписанім терміні буде приміненій § 80. закона о належитостях з дня 9. лютого 1850 в. д. з. ч. 50 в той спосіб, що через цілий десятилітній період, на котрий вимір еквівалентової належитости наступить буде побирати ся належитість в двократній висоті.

Після §. 3. наведеного розпорядженя міністерияльного мають особи правні, котрим після закона прислуге цілковите або частинне увільненє від еквівалентової належитости, виказати скарбовій власти титул увільненя і виеднати узнанє тогож.

Тое подає ся Всч. Духовенству до вѣдомости и вѣдповѣдного застосованя.

Вѣдъ Митрополитальнои Консистеріи.

Львѣвъ, дня 20. марта 1911.

Ч. 18.

Ч. 2559. — Оголошенє речєнця до рукополаганя въ пресвитеры.

Для рукополаганя въ пресвитеры призначє ся речєнєцъ на 1. н. ст. цвѣтня 1911, въ котрѣмъ то дни желаючі ту св. Тайну прияти въ Митроп. Ординаріатѣ лично явити ся мають.

Въ цѣли узисканя приятия до Дому пресвитерияльного обовязанї кандидаты стану духовного внести якъ найскорше посредствомъ дотычного уряду деканального свои поданя и тижь слѣдующими свѣдоцтвами заосмотрити:

1) свѣдоцтвомъ моральности выставленнымъ черезъ взглядный урядъ деканальный въ запечатанѣй ковертѣ;

2) свѣдоцтвомъ убожества потвержденнымъ черезъ дотычне ц. к. Старство;

3) оженившї ся свѣдоцтвомъ вѣнчаня;

4) посвѣдченемъ вѣдъ ц. к. Старства, що проситель або не належить до стану вѣйсового, або що ему прислуге увзглядненє § 31. закона о загальнѣй оборонѣ кравѣй;

5) Такожъ має кождый кандидатъ долучити до поданя о приятиє до Дому пресвитерияльного абсолюторію зъ семинара.

Примѣчає ся, що лишь ті кандидаты до св. рукополаганя будуть допущєні, котри при попереднѣмъ испытѣ до того успособлєнными окажуть ся.

Приступающихъ до св. рукополаганя поручає ся молитвамъ Всч. Духовенства якъ такожъ и Вѣрныхъ, котрымъ се обвѣстити належить.

Вѣдъ Митрополитальнои Ординаріата.

Львѣвъ, дня 18. марта 1911.

Ч. 19.

Ч. 1140. — Въ справѣ належитости за Шематизмъ на р. 1911.

Симъ подає ся до вѣдомости Всч. Духовенства, що цѣна за Шематизмъ на 1911 р. установляє ся на 2 К 80 сот., а рѣвночасно высылають ся чеки до всѣхъ Урядѣвъ Деканальныхъ на заплаченє сеи належитости.

Вѣдъ Митрополитальнои Консистеріи.

Львѣвъ, дня 9. марта 1911.

Ч. 20.

Ч. 2639. — Въ справѣ пастырского посланія „О молитвѣ“.

Подає ся до вѣдомости, що рѣвночасно розсылає ся Пастырское Посланіє „Якъ що року въ часѣ великого Посту“ для оголошеня вѣрнымъ зъ тымъ запримѣченемъ, що въ разѣ припадкового затраченя на реклямацію вышле ся тоє повторно.

Вѣдъ Митрополитальнои Консистеріи.

Львѣвъ, дня 23. марта 1911.

Ч. 21.

Ч. 2188. — Оголошенє конкурсу на двѣ стипендіи им. св. Георгія.

Въ цѣли наданя двохъ стипендій им. св. Георгія для слушающѣвъ права на Львѣвскѣмъ або Вѣдєньскѣмъ университетѣ въ рѣчнѣй квотѣ по 200 К. розписує ся конкурсъ зъ речєнєцемъ до 30. цвѣтня 1911 р.

Кандидаты довжнї по мысли акту фундаційного выказати ся:

1) що походять вѣдъ отця руской народности и суть гр.-кат. вѣроисповѣданя;

2) що суть сиротами або сынами убогихъ родичѣвъ, котри суть вѣрнї руской народности и выховують такъ само свои дѣти,

котру то обставину треба выказати посвѣдченемъ дотычного гр.-кат пароха;

3) що укѣнчили гѣмназію зъ наилучшимъ успѣхомъ.

Сыны гр. к. жителѣвъ Дрогобича мають першенство при другихъ рѣвныхъ обставинахъ.

Академики побираючи сю стипендію, мають выказати ся свѣдоцтвомъ дворѣчныхъ студій руской лѣтературы пѣдчасъ правничой науки, або вже вѣдбутыхъ або заразъ маючихъ ся вѣдбути, бо въ противномъ случаю буде имъ вѣднята ся стипендія.

Право наданя стипендій прислугуе Высокопреосвященному Митрополитѣ.

Прошеня о надане тыхъ стипендій, заосмотрені вѣдповѣдными свѣдоцтвами, треба предложити въ высше згаданомъ реченци посредствомъ Свѣтлой Колегіи Професорѣвъ дотычного университета до Львѣвской гр. к. Митроп. Консистеріи.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи

Львѣвъ, дня 17. марта 1911.

Ч. 22.

Обвѣщеня конкурсовѣ.

Митроп. Консистерія розписуе на конкурсъ зъ реченцемъ до дня 20. мая слѣдуючй парохіи:

а) пѣдъ днемъ 2. марта 1911 р.:

Ч. 1996. — **Боратинь**, Пѣдкаменецкого деканата, наданя приватного.

б) пѣдъ днемъ 8. марта 1911 р.:

Ч. 1878. — **Суходѣль**, Перегиньского деканата, наданя правительственного.

Ч. 1879. — **Стрѣляновъ**, Стрыйского деканата, наданя приватного.

Ч. 2086. — **Сморже**, Тухляньского деканата, наданя приватного.

Ч. 2087. — **Лукавица нижна**, Любѣнецкого деканата, наданя приватного.

Ч. 2088. — **Межирѣче**, Жидачѣвского деканата, наданя приватного.

Ч. 2089. — **Тухолька**, Тухляньского деканата, наданя ординаріятского.

Ч. 2090. — **Кутище**, Залозецкого деканата, наданя приватного.

Ч. 2091. — **Лецѣвка**, Перегиньского деканата, наданя приватного.

в) пѣдъ днемъ 11 марта 1911 р.:

Ч. 2092. — **Норостѣвъ**, Скѣльского деканата, наданя Ординаріятского.

Ч. 2207. — **Мечищѣвъ**, Бережаньского деканата, наданя Ординаріятского.

Ч. 2208. — **При церквѣ св. Варвары въ Вѣдни**.

Ч. 2209. — **Красне**, Перегиньского деканата, наданя правительственного.

Ч. 2220. — **Пѣдгайчини** зъ прилуч. Волосѣвка, Зборѣвского деканата, наданя приватного.

Ч. 2221. — **Книгиничѣ** зъ прилуч. Загѣре, Ходорѣвского деканата, наданя приватного.

Ч. 2212. — **Чернихѣвъ** зъ прилуч. Плескѣвцѣ и Глядки, Тернопольского, деканата, наданя приватного.

Ч. 2213. — **Суцинъ** зъ присѣлк. Остальцѣ и прилуч. Лешновъ, Микулинецкого деканата, наданя приватного зъ тымъ, що отримавшій презенту на туюже парохію, має передъ каноничною институцією дати письменну декларацию, що годить ся на вылучене філіи Лешнева.

Ч. 2214. — **Розвадѣвъ**, Николаѣвского деканата, наданя приватного.

Ч. 2215. — **Вишенка мала**, Яновского деканата, наданя приватного.

Ч. 2216. — **Носѣвъ**, зъ прилуч. Лиса, Пѣдгавецкого деканата, наданя приватного.

Ч. 2217. — **Черепинъ** зъ прилуч. Давидѣвъ, Винницкого деканата, наданя духовного.

Ч. 2218. — **Дѣдушицѣ великй** зъ прилуч. Угольна, Болехѣвского деканата, наданя приватного.

Ч. 2033. **Клещѣвна**, Нараѣвского деканата, наданя приватного.

Ч. 2035. — **Любѣнцѣ** зъ прилуч. Хромогорѣ, Любѣнецкого деканата, наданя приватного.

Ч. 2374. — **Плѣсяны**, Зборѣвского деканата, наданя приватного.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

ХРОНИКА.

Крилошаньскій вѣдзани отримавъ:

Ч. 1984. — Всч. О. Василій Молчко, деканъ и парохъ въ Сервирахъ.

УМѢЩЕНЯ:

Завѣдательства отримали 00.:

Ч. 1596. — Іоанъ Ковальскій въ Книгиничахъ, Ч. 1654. — Іоанъ Малюца въ Пальчиняхъ, Ч. 2417. — Василій Павула въ Вишенцѣ малой.

Капон. институтію отримали 00.:

Ч. 1953. — Іоанъ Скрипчукъ на Подярковъ, Ч. 2080. — Андрей Пеленьскій на Лисятичѣ.

Рукополаганий зоставъ :

Ч. 2065. — Іоанъ Михальчукъ.

Жертвы вплынувшій до канцеляріи Митр. Консистеріи:*а) на потреби св. Отця :*

Всч. Урядъ парох. въ : Дунаєвъ 5 кор., Струтинѣ выжнѣмъ 2 кор., Русятичахъ 2 кор., Краснѣмъ коло Грималова 5 кор. 5 с., Мечишовѣ 10 кор, 40 с., Хороснѣ 5 кор. 94 с., Покропивнѣй 5 кор., Желеховѣ велик. 3 кор.

б) на католицкій місії :

Всч. Урядъ парох. въ Микулинцяхъ 2 К 28 сот.

в) на фондъ Неофитѣвъ :

Всч. Урядъ парох. въ Микулинцяхъ 2 К 12 сот.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

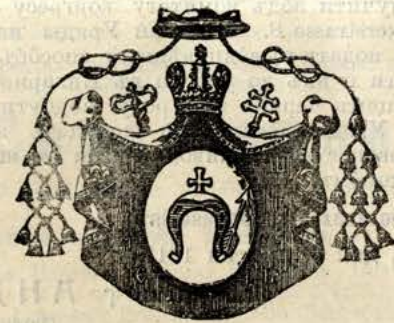
Львѣвъ, дня 23. марта 1911.

Андрей Вьлеуцкій

офиціаль

о. Михаилъ Яковскій

канцлеръ.

Львівско-Архієпархіяльний

ВѢДОМОСТИ

Рѣчникъ XXIII.

Выдано дня 26. цвѣтня 1911.

Ч. IV.

Ч. 23.

Ч. 43/Орд. — Про всесвѣтний Евхаристичный конгрессъ въ Мадридѣ.

Въ другой половинѣ мѣсяца червня с. р. вѣдбуде ся всесвѣтный Евхаристичный конгрессъ въ Мадридѣ, на котромъ такъ якъ на попереднѣйшихъ такихъ зѣбранияхъ Евхаристичныхъ вѣдпоручникѣвъ католикѣвъ цѣлого свѣта въ Кольоніи, Лондонѣ и Монреаль (въ Канадѣ) давали взнесе и якъ найсвѣтлѣйше свѣдоцтво свои вѣры и своего цѣлковитого вѣддана и найглубшой почести для Христа Господа въ Найсв. Тайнѣ Евхаристіи утавного. Конгрессъ въ Мадридѣ есть, кромѣ того своего загального значѣня яко манифестаціи религіиной, особенно важнымъ еце такожь и для того, що буде мовби попередникомъ Евхаристичного конгрессу, який въ роцѣ 1912 у насъ въ Австрій въ Вѣднѣ вѣдбути ся має Митрополитальный Ординаріатъ має повну надѣю, що такъ Всечесне Духовенство якъ и Вѣрній по можности возьмутъ участь въ томъ конгрессѣ. Блишій выясненя въ томъ взглядѣ, який зъ наибольшою готовостію зѣстануть

удѣлені, можна получить вѣдъ комитету конгресу католицкои Уніи въ Вѣднѣ I. ч. Bäckerstrasse 8. Всечесній Уряды парохіальній мають повыше оголошене подати въ вѣдповѣдній способъ вѣрнымъ своихъ парохій до вѣдомости и ихъ до участи въ Евхаристичнѣмъ конгресѣ въ Мадритѣ въ концѣ червня сего року вѣдбути ся маючѣмъ заохотити. Всечесній Уряды деканальній побудять и заохотять Всч. кондеканальне Духовенство до живои участи въ що ино наведенѣмъ конгресѣ Евхаристичнѣмъ.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 6. цвѣтня 1911.

✠ **АНДРЕЙ**
Митрополитъ.

Ч 24

Ч. 3144. — Въ спрааѣ правила для церковныхъ дякобъ.

Въ залученю пересылае ся два примѣрники одобреного Митрополитальнымъ Ординаріатомъ Правила для церковныхъ дякобъ въ гр. кат. Львѣвскои АЕпархіи, зъ котрыхъ одинъ переходити належити въ актахъ парохіальныхъ, а другій вручити мѣсцевому дякови.

Введенѣ въ жите сего правила послѣдуе окремымъ розпорядженемъ.

Вѣдъ Митрополитальной Консистоіи.

Львѣвъ, дня 14. цвѣтня 1911.

Ч. 25.

Ч. 3093. — Оголошуе ся реченець испыту конкурсового парохіального.

Испытъ конкурсовый парохіальный дотычно наукъ вѣдбуде ся на дняхъ 10. и 11. н. ст. мая 1911.

Получивши позволене пѣддати ся сему испытову мають дни 10. н. ст. мая о год. 8. рамо явити ся въ Архикатедральной Церквѣ, де вѣдправить ся Служба Божа „о призванѣ помочи св. Духа“. По выслуханю, а взглядно по вѣдслуженю св. Литургии зберуть ся всѣ кандидаты въ сали Засѣданъ консисторскихъ, де впишуть свои имена на приготованѣмъ до того листѣ и выкажутъ ся призволенемъ приступленя до того испыту. Дальшій порядокъ оголоситъ ся устно безпосередно передъ испытомъ.

Вѣдъ Митрополитальной Консистоіи.

Львѣвъ, дня 18. цвѣтня 1911.

Ч. 26.

Ч. 3368. — Въ спрааѣ Товариства св. Ап. Петра.

Видѣлъ Товариства для запомоги убогихъ церквей им. св. Ап. Петра предложивъ тутъ зъ просьбою о оголошенѣ слѣдуючого

Справозданя

о станѣ Товариства св. Ап. Петра за I кварталъ 1911.

А.) Членскій вкладки зложили въ коронахъ:

Бобрещкій дек. Церкви: Седлиса, Ганачѣвка, Пѣляркѣвъ, Бѣбрка, Глѣбовичѣ вел., Будѣкѣвъ по 5 к.; оо. Гвоздецькій Мих. 2 к., Барткѣвъ Евст., Скрипчукъ I., Даниловичъ Алек., Глинскій Вол. по 1 к.; Вп. Барткѣвъ Евфр. 1 к.; чч. Захаркѣвъ Мих., Сковроньска Кат., Думаньска Акел., Фищикъ Ан., Копытко Кат., Сорока Бас., Горошко Дан. и Кат., Коржъ Ив., Керницькій Ив. по 1 к.; всѣ зъ Пѣдмонастыря. — Разомъ 47 к.

Бурштинскій дек. Церкви: Бурштинъ, Демянѣвъ, Журѣвъ, Пѣдмхайлѣвъ-цѣ, Козара, Журавенко, Колоколинъ, Коростовичѣ, Стасева Воля, Куропатники, Мартинѣвъ Новый и Старый, Тенѣтнѣнки, Насташинъ, Свистѣльники, Сернки гор., середн. и дол., Чагрѣвъ, Юнашкѣвъ, Обельница по 5 к., Чернѣвъ 10 к.; оо. Капко Теод., Рыбакъ Юс., Комаряньскій Григ., Воевѣдка Корн., Гаврисевичъ Юст., Прокоповичъ Ник. по 1 к.; Вп. Капко Елена 1 к.; чч. Гула Агаф., Ляндвистъ Юл., Шумка Мар., Шпирунъ Анна и Мар., Иванишинъ Григ., Мар., Евд., Агаф. и Елена, Свачѣй Ан., Сѣрко Пар., Скула Мел., Ремезъ Анна, Процикъ Ан., Мацукъ Ан. всѣ зъ Букачѣвѣвъ, Баранъ Илія и Магд., Любинѣвъ П., Гнида Вас., Максимшинъ Мат. всѣ зъ Чагрова по 1 к. — разомъ 143 к.

Бускій дек. Церкви: Топорѣвъ, Трѣйця, Ракоболты, Купче по 5 к.; оо. Дзєровичъ Мих., Дорошъ Іоан. по 2 к. — разомъ 24 к.

Войнилѣвскій дек. Церкви: Дубовиця, Должка, Середне, Долга Войнил., Лука, Цвѣтова, Перевозецъ, Негѣвѣцѣ, Гуменѣвъ, Сѣвка по 5 к.; оо. Любѣнецкій Юс., Яновичъ Вол., Павлусевичъ I., Палѣвѣвъ I., Миндюкъ Ник., Муликъ Игн., Гургула Яр. по 1 к.; чч. Стеф. и Матр. Варій зъ Долги войнил. по 1 кор. — разомъ 59 коронъ

Городецькій дек. Церкви: Мшана, Суховоля по 2 к.; о. Сѣчинскій Лукіянъ 5 к. — разомъ 9 к.

Журавеньскій дек. Церкви: Голешѣвъ, Дубравка, Дуброва, Ляховичѣ зарѣчн. и подорожн., Любша, Монастырець, Новошины, Протесы, Изидорѣвка, Тарнавка по 5 к.; о. Юркѣвъ Ив. 2 к., оо. Владычинъ В., Яцишинъ В. по 1 к.; Вп. Яцишинова 1 к.; чч. Паламаръ Кат., Мисакъ Наст. по 3 к., Куликъ Палаг., Кунда Кат., Мисакъ Пав., Мудра Антонина по 2 к., Боберскій Ник., Винничинъ Вавр., Гречинъ Роз. и Стеф., Данилишинъ Тац., Коцеданъ Евфр., Куликъ Ксен., Мар., Розал. и Юрк., Колосъ Евд., Кунда Мар. и Ст., Мисакъ Соф., Мудра Кат. и Пал., Петринъ Ан., Ксен., Ром. и Фед., Стрѣльчукъ Макс., Харитонъ Мих., Хемѣйка Мар. и Пар., Шевчукъ Евд., Высочанъ Мар. и Юл., Мачоганъ Стеф. и Пал., Семкѣвъ Соф., Лѣсовска П., Сѣховскій Як. и Евд., Ямчинъ Ив. по 1 к. — разомъ 108 к.

Залозецкій дек. Церкви: Батькѣвъ, Лукавецъ, Гнидава, Вербѣвчикъ, Стиборѣвка, Орѣховчикъ, Залозцѣ Новы, Загѣре, Кутище, Маркопѣль, Ратище, Чистопады,

Серетець, Шишківцѣ по 5 к.; оо. Витвицькій Ад., Медыньскій Ил., Дурбакѣ Кипр., Косарѣ Григ., Павлюкѣ Гр., Городницькій Григ., Скоморовскій Меч., Гайдукевичѣ Мих., Бутриньскій Мих., Мельницькій Іос. по 1 к.; Габрусевичѣ Теод. 2 к.; Вп. Медыньска, Косарева, Павлюкова по 1 к. — разомъ 85 к.

Зарваницькій дек. о Петро Бѣлинскій 4 к.

Збаражскій дек. Церкви: Лубянки выжнї и нижнї по 5 к.; о. дек. Райтаровскій Из. 1 к., Вп. Райтаровска Ант. 1 к.; чч. Кардашѣ Ив. 5 к., Станиславскій Ром., Яструбецькій Зах., Парїй Дм., Смитюхѣ Теод. по 1 к. всѣ зъ Лубянокѣ выжнѣхъ — разомъ 21 к.

Зборівскій дек. чч. 35 членовѣ зъ Плаучи Малон и 1 чл. зъ Товстоголовѣ по 1 к. — разомъ 36 к.

Золочѣвскій дек. Церкви: Жуличѣ, Городилѣвъ, Тростянець, Лука по 5 к.; оо. Бородайкевичѣ Т. 2 к., Лешньовскій Вол. 1 к.; чч. Павлюкевичѣ Мих., Дмитровѣ Ив., Ан. и Єва, Боднарѣ Соф. и Вас., Наливайко Юл. и Ив. по 1 к. всѣ зъ Тростянця; Кс. Кладикѣ, Ан. Ткачукѣ, Наст. Улична, Броцлавска по 2 к., Мисакѣ Ром., Жуковска Пел., Павлюкевичѣ Мар., Ан. и Иванѣ, Цѣтиньска Варв., Солонинка Роз. Гасѣй Кс., Дробикѣ Мар., Смалѣ Мар., Васлюкѣ Ил. и Мар., Якимшинѣ Левѣ и Кс. по 1 к. всѣ зъ Луки — разомъ 53 к.

Козлівскій дек. Церкви: Козова 15 к., Тавровѣ, Плотича по 5 к.; оо. Дуровичѣ Ем., Свистунѣ Пав. по 2 кор., Сѣрко Вас. 1 кор. — разомъ 30 коронѣ.

Лѣвовскій дек. Церкви: Лѣсеничѣ 5 к.; оо. прал. Кобыляньскій Іос., Мѣльницькій Іос. по 2 к., Стефановичѣ Ал. 6 к., Баковичѣ Ив. 1 к.; Вп. Зубрицькій Теод. 10 к., Корчинскій Пет. 2 к., Мѣйскій Вен. 10 к., Гавякѣ Ник. 4 к.; чч. Хоминѣ Д., Вендишѣ Лев. по 1 к. — разомъ 44 к.

Любѣнецкій дек. Церкви: Побукѣ, Межиброды, Трухановѣ, Стынава выжн. и нижн., Розгѣрчѣ, Лукавица выжн. и нижн., Нѣнѣвъ горѣшн. и дол., Танява по 5 к.; оо. Щуровскій Іоанѣ, Гегейчукѣ Іоанѣ, Горчинскій Мих., Левицькій Сидонїй по 1 к. — разомъ 59 к.

Микулинцевскій дек. о. Левицькій Вол. 2 к.; чч. Ямнюкѣ Анна и Мар., Чичукѣ Магд., Бондзюхѣ Магд. по 1 к. — разомъ 6 к.

Николаѣвскій дек. Церкви: Николаѣвъ мат. и доч., Дроговыже, Усте, Розвадовѣ, Берездѣвцѣ, Малехѣвъ, Веринѣ, Стѣльско, Надѣтичѣ, Илѣвъ, Демня, Воля вел., Пѣсочна, Черниця по 5 к.; оо. Ясеницькій Мих. и жена, Юрикѣ Ал. и жена, Волошакѣ Ром. и жена, Батогѣ Ал. и жена, Лохѣ Іос. и жена, Сенишинѣ Ник. и жена, Продзевичѣ І., Гаврилюкѣ Мих. и жена, Каленюкѣ Ром. и жена, Соболта Мод., Фольварковѣ Ник. и жена, Хома Макс. и жена, Кузьмичѣ Вас. по 1 к.; чч. Горакѣ Фед. и Паз., Костко Христ. по 1 к. — разомъ 101 к.

Озѣрянскій дек. Церкви: Воробѣѣвка, Курѣвцѣ, Цебрѣвъ по 10 к.; Бѣлѣковцѣ, Богданѣвка, Городище, Кокутѣковцѣ, Зарудно, Носѣвцѣ, Обарѣнцѣ, Янѣковцѣ, Мшана, Мшанецѣ, Дѣтѣковцѣ, Нестѣгорѣвцѣ, Осташѣвцѣ, Данилѣвцѣ, Сервиры, Ярѣвцѣ по 5 к.; Высыповѣвцѣ 3 к.; оо. Дудикѣ Павл. и жена по 2 к., Белѣкотѣ Вол. и жена, Курдидикѣ П. и жена, Фединшинѣ М., Гаваньскій І., Дуткевичѣ Юл., Тарнавскій З., Скоморовскій Е., Яворскій О., Алискевичѣ Гр., Молчко В., Захарчукѣ В. по 1 к.; Вп. Карачокѣ Мар., Ковальска Мар. по 1 к. — разомъ 132 к.

Перегиньскій Дек. Церкви: Красне, Майданѣ, Прислопѣ, Перегиньско мат. и доч., Ясенѣ мат. и доч. по 5 кор.; оо. Левицькій В. 1 кор., Небыловець В. и жена,

Бѣлѣцкїй Ем. по 2 кор., Теребушка Мих. 1 к.; чч. Лукїянѣ Ив., Максимецѣ Юрко по 1 к. — разомъ 45 к.

Пѣдгасецкїй дек. Церкви: Пѣдгасецѣ, Галичѣ доч., Теляче, Брацтво „Найсв. Тайнѣ“ въ Телячѣмѣ, всѣ за рѣкъ 1909 и 1910 по 5 к., Бѣковѣ (1909), Мужилѣвъ мат. и доч. (1910) по 5 к.; оо. Токарѣ І. и жена, Лѣтиньскїй Петро за 1909 и 1910 по 1 к., Шенкирикѣ Вол., Щуровскїй Мих. и жена, Гриневичѣ Левѣ по 1 к.; чч. Бекерѣ П., Семакѣ Анаст., Канюка Мар., Балацкїй Мат. и Варв., Нѣжаловска Сл., Лыса Ольга, Кучерѣ Варв. всѣ за 2 роки по 1 к., Кучерѣ Он. и Олесѣ, Стуй Дан. и Мар., Малѣбрѣда Іос. и Соф., Захарчукѣ Кат., Заяць Ан., Шеремета Мар. и Натал., Дыдына Ан., Мар. и Ол., Сиванюкѣ Юст. и Юрко, Гладкїй Дан. и Анаст., Михайлюкѣ Ан., Захарковѣ Кат. по 1 к. всѣ зъ Марковы — разомъ 100 к.

Пѣдкаменецкїй дек. Церкви: Дубѣ, Лѣтовиска, Пеняки по 5 к.; о. Гарасимѣвъ П. 1 к. — разомъ 16 к.

Радехѣвскїй дек. Церкви: Витковѣ нов. 5 к.; о. Корчинскїй Т. 1 к. — разомъ 6 коронѣ.

Рогатиньскїй дек. Церкви: Пѣдгородѣ 5 к.; оо. Кинасевичѣ Теод. и жена по 2 к., Залужнїй Левѣ 2 к., Клодзѣнскїй М. 2 к., Вп. Клодзѣнска Анна 1 к.; чч. Куца Гася, Копякѣ Кат., Гаврилѣвъ Агаф. ж. Гр., Матѣвїйцѣвъ І. и Анна, Копцюхѣ Анаст., Воробецѣ Анаст., Вороновскїй Макс. и Кат., Стрѣлецѣ Анна, Романюкѣ І. и Евд., Грицай Анна, Дзера Юлія, Муращикѣ Мих. всѣ за 1910 по 1 к.; Гаврилѣвъ Анаст. и Агаф., Маковичѣ Евст., Ан., Іул. и Кат., Конопада Анна, Муращикѣ Теод., Анна, Кат., Іул. и Мих., Блага Мел., Копцюхѣ Евд. и Анаст., Стрѣлецѣ Анна, Вергунѣ Ан., Вас. и Кат., Коприцка Анна, Гринчшинѣ Мар., Грицай Стеф. и Ан., Вильчаньска Анаст., Дзера Юл., Рурьшинѣ Дм., Сенахѣ Стеф., Мел. и Кат., Сасѣ Анна, Когутѣ Мих. и Іул., Гудзѣй Теод., Григ., Кат. и Анна, Малецка Анна и Анаст., Оленчакѣ Ан., Мар. и Анна вд. по Стеф., Михасѣковѣ Гр. и Ан., Андрейцѣвъ Іовѣ и Мар., Карпа Тац., Матѣвїйцѣвъ Іоанѣ (Бурдунѣ) и ж. Анна Іоанѣ (Мельникѣ) и ж. Анаст., Шпаковичѣ Анна, Белей Стеф. и Марїя, Лужнякѣ Анаст., Малецка Кат., Ан. и Кат. ж. Стеф. (Крестинино), Олѣйникѣ Мар., Задерка Мар. и Кат., Перкачка Кат., Кристина Павл., Забрѣна Мар. всѣ по 1 к. зъ Пѣдгородя и одинѣ членѣ зъ Подгородя за 3 роки 3 к.; 7 членовѣ зъ Залипя ад. Потѣкъ 7 к. — разомъ 106 к.

Скалатскїй дек.: Церкви: Жеребки кор. и шлях., Иванѣвка, Качанѣвка, Колѣдѣвка, Кривѣ, Орѣховець, Чернилѣвка, Пѣзнанка Гнила, Зарубинцѣ, Рожиска, Скалатѣ-мѣсто, Скалатѣ Старый, Старомѣйщина, Заднишѣвка, Мыслова, Дорѣфѣѣвка, Турѣвка, Хмелиска, Молчанѣвка и громада по 5 к.; оо. Дяковѣ Гр., Винярскїй Вол., Райтаровскїй Іос., Слюзарѣ Кл., Онуферко Ант., Луцикѣ Юв., Зазулякѣ І., Герасимовичѣ Іляр., Мандычевскїй Корн., Гуглевичѣ Аркадїй, Грицай Іос., Плакида Гр. по 1 к.; чч. Дяшинѣ Ник., Когутѣ Текл., Цымбалѣста Мар., Шурѣ Ал. и Марта, Мельникѣ Ан., Присяжнюкѣ Мел., Кучмакѣ Мар. за 2 роки по 2 к. — Вп. Плакида Анна, Ремеза Вол. по 2 к., Шолгиня Ем. 4 к., Гуглевичѣ 1 к.; чч. Барановскїй Мих., Давидчукѣ Теод., Вильчиньскїй Ал., Саликѣ Ив., Олѣйникѣ Григ., Козакѣ Кѣндр., Кальчицькій Он., Пазюкѣ Ник., Яремшинѣ Ник., Яремко Теод., Генза Дм., Пазюкѣ Вас. и Ст., Купецкїй Вас., Пупимарѣ Мар., Фашевска Текля, Сеньковска Мар., Врублевскїй Ант., Кобрикѣ Кс., Кутецка Мих. всѣ по 1 к. зѣ Скалата; Туркотѣ Ив. и Игл., Окариньскїй Іос., Гаврилюкѣ Панько, Мельничукѣ Ан. зъ Иванѣвки, Будникѣ Ол., Пальжукѣ Іос., Струтиньска Ан. зъ Качанѣвки, Довгонѣ Пар., Колѣсникѣ Мар., Задорожукѣ Феська, Довгошня Юст., Зубикѣ Кс. и Текл., Сельска Мар., Бугерчукѣ Наст., Морковѣ Мар., Ан. и Кат., Кузь. Пар., Васишинѣ Юст. и Ант., Земба Наст., Рѣзничокѣ Фр., Грабова Наст., Репула Ол., Косѣдло Мар.,

Хрущ Пар. всѣ зб Скалата Стар., Саликъ Мар., Сельскій Петро и Ан., Довгошна Мар., Журавель Мар., Колысникъ Наст., Довбенъка Пар., Рѣзничокъ Кат., Дударъ Вас. всѣ зб Новосѣлки; Леськовъ Ив., Кравчукъ Мих. и Порф., Тхорикъ Дм., Масло Ил., Киндифора Мих., Яронъ Евд. зб Молчановки; Хлыстунъ Кость (Луки) и Кость (Ивана), Евд. и Сим., Бѣликъ Сим. и Микита, Стебельскій Илько, Бохенокъ Мотря, Купецка Ан., Янковецка Евд. Потеройко Мар. и Роз., Глинська Кат., Гульда Мар., Кассіянь Мик., Дяковъ Кат. и Ил., Гузуликъ Мар., Гульда Лука всѣ зб Кривою; Чорнѣй Прок., Гевчукъ Дм., Ковальска Евд., Высочаньска Текля, Рудикъ Теод. всѣ зб Городницѣ; Кривошя Наст., Бернадъ Евд., Чорнѣй Андр., Марцинюкъ Мар., Фабіянь Юл. всѣ зб Дорофѣвки; Кучмакъ Ан., Варв. и Текля, Мигаль Андр., Примовичъ Пар., Бойко Мар., Мотыка Наст., Трачь Анна, Мазепа Кс., Масловска Мар., Данилюкъ Едм., Ищукъ Лука, Дацковъ Марія, Бѣликъ Григ., Фурманъ Анна, Кавецкій Стеф., Гораль Сим. и Мик., Слободзѣнска Мар. всѣ зб Заднишовки; Янковичъ Ксенъка, Кучмакъ Евд., Герць Григор., Чайковскій Ем., Бѣликъ Ант., Онишкѣвъ Ил., Полякъ Мар., Шуръ Гликер., Мельникъ Анна всѣ зб Подволочискъ, Гораль Мих., Мотр. и Мар., Дацковъ Гр., Перейма Мар., Чирикъ Алекс., Мотыкъ Мар., Гурунь Горп. всѣ зб Мысловы; Закалюкъ Онуфр., Иванъ, Юс. и Пар., Пришлякъ Мик., Стефанчукъ Григор., Махницкій Юс., Пасѣчникъ Макс., Магерка Мих., Левко Онуфр., Шигера Стеф., Паперова Анна, Кравчукъ Мар., Сѣкора Евд., Шевчукъ Ил. всѣ зб Камянки; Гуцуликъ Варв., Гуменюкъ Ол., Лубковичъ Домка зб Дорофѣвки, Скочна Текля, Керикъ Мар., Рыбакъ Єлис. зб Старомѣщины, Савурскій Павл. зб Познанки, Олѣйникъ Дан., Паламаръ Пар. зб Турѣвки, всѣ по 1 к. — разомъ 295 к.

Струмило-Камѣнецкій дек. Церкви: Руда Сѣлецка, Язениця Руска, Деревляны, Спасъ, Вурѣвъ, Соколовъ, Незнанѣвъ, Камѣнка Струм. мат. и доч. по 5 к.; Сѣлецъ-Беньковъ 4 к.; оо. Глодзѣнскій I, Дейницкій Кс., Гарухъ П., Пытликъ Ст., Цегельскій Мих. по 2 к.; Вп. Лукашевска Анна 1 к. — разомъ 60 кор.

Тернопѣльскій дек. Церкви: Чистилѣвъ за 2 роки 10 к., Бѣла 10 к.; о. Колчанковскій 2 к. — разомъ 22 к.

Тухлянскій дек. Церкви: Шляхтинцѣ, Лозова по 5 к.; о. Зарихта А 2 к. — разомъ 12 к.

Ходорѣвскій дек. Церкви: Стѣнка, Майданъ Гологѣрскій, Бортники, Васючинъ, Воскресенцѣ, Загѣречко, Залесцѣ, Бородчицѣ, Жиравка, Книгиничѣ, Загѣре, Ляшки, Молодинче, Молотѣвъ, Отиневичѣ, Городище корол. и цетнар., Помонята, Сутрѣвъ, Вербица, Ходорѣвъ всѣ по 5 к.; оо. Бѣлякъ I. 2 к., Левицкій Кир., Ивасикъ Корн., Бачинскій Юл., жена и братъ Вол., Величковскій Іоанъ и жена, Виницкій Іоанъ и ж. Натал., Пеленскій Анд. и жена, Андруховъ Волод., ж., сынъ Юс. и доч. Ан., Захаріяевичъ Мар., Соколовскій Викторъ и жена, Дудинскій Іоанъ, Илевичъ Ник., Билинскій Юв., Ольшь Андр. и жена, Заяць Сим. всѣ по 1 к. — разомъ 131 к.

Б.) Жертвы.

Зб Акафисту: дек. Скалатскій 60 к. 75 сот., Жидачѣвскій 948 к., Ходорѣвскій 692 к., о. Бѣлинскій П. 2 к., Чит. „Просвѣты“ въ Мшанѣ 3 к., Вп. Корчинскій П. 4 к., Тов. „Народна Торговля“ Львѣвъ 800 к., зб пушки на тетраподѣ въ Подгородю 2832 к., о. Свистунъ Изид. 4 к., о. Пясецкій Ал. 4 к., Гречинъ Ст. 3 к., пушка въ Дубравцѣ 255 к., Н. Н. зб Чертежа 3 к., ч. Теод. Скушко зб Золотникъ 494 к., Выдѣлъ повѣтовый въ Калуши 10 к., Церк. въ Шляхтинцяхъ 10 к. — разомъ 955 к. 96 сот.

В.) Звороты.

Церкви: Берездѣвцѣ 100 к., Людвикѣвка 400 к., Покропивна 40 к., Чехи 120 к., Дмухавецъ 120 к., Козлѣвъ 80 к., Слобода Небылѣвска 40 к., Супранѣвка 50 к., Утѣшковъ 50 к., Таврѣвъ 50 к., Остапѣ 250 к., Залипе ад Потѣкъ 220 к., Молчанѣвка 50 к., Подгородище 100 к., Мужилѣвъ 60 к., Теляче 50 к., Присѣвцѣ 400 к., Пленикѣвъ 100 к.

За медалѣ и грамоты: о. Клодзѣнскій 80 сот.

Складаючи отсимиъ ширу подяку всѣмъ жертводателямъ, поручаемъ и на дальше ласкавою опѣцѣ Всч. Духовенства и вѣрныхъ наше Товариство.

Вѣдъ Выдѣлу Товариства Св. Ап. Петра.

Львѣвъ дня 10. цвѣтна 1911.

Иларій Паньковскій
касирѣр.

о. Левъ Туркевичъ
предсѣдатель.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 14. цвѣтна 1911.

Ч. 27.

Ч. 8869. — Роздача запомогъ убогимъ церквамъ за рѣкъ 1910.

Поде ся до вѣдомости Всч. Клира АЕпархіяльного, що Выдѣлу Товариства запомоги убогихъ гр. кат. церквей им. св. Ап. Петра на засѣданю своимъ дня 11. цвѣтна с. р. надѣливъ слѣдуючій церкви запомогами зъ своихъ фондѣвъ за р. 1910:

Запомоги зворотни признано въ коронахъ: 1) Стрѣлки дек. Бѣбка 600; 2) Толщѣвъ дек. Винники 500; 3) Альфредѣвка ад Куровичѣ дек. Глиняны 1000; 4) Кокутковцѣ ад Высыповцѣ дек. Озѣрна 200. 5) Мужилѣвъ дек. Подгайцѣ 500; 6) Витковъ новый дек. Радехѣвъ 700; 7) Залуже ад Вербылѣвцѣ дек. Рогатинъ 1000; 8) Юсиптичѣ ад Дашава дек. Стрый 1000; 9) Фалишь дек. Стрый 500; 10) Репехѣвъ ад Бакѣвцѣ дек. Стрѣлиса 500; 11) Пчаны ад Цуцилѣвцѣ дек. Жидачѣвъ 1000; 12) Данильче ад Жолчѣвъ дек. Рогатинъ 2000; разомъ признано 9.500 коронъ.

Запомоги беззворотни отримали въ коронахъ: 1) Жукѣвъ дек. Бурштинъ 500; 2) Черепинъ дек. Винники 200; 3) Толщѣвъ дек. Винники 100; 4) Куропатники дек. Бережаны 300; 5) Нягринъ ад Лолинъ дек. Долина 50; 6) Подгайчики дек. Зборѣвъ 300; 7) Витковъ новый дек. Радехѣвъ 300; Зарубинцѣ ад Познанка дек. Скалатъ 300; 9) Деревляны дек. Камѣнка струм. 100; 10) Черемховъ ад Григорѣвъ дек. Ходорѣвъ 100; 11) Репехѣвъ ад Бакѣвцѣ дек. Стрѣлиса 100; 12) Покрѣвцѣ дек. Жидачѣвъ 150; 13) Клепарѣвъ ад Львѣвъ 1000; 14) Замарстинѣвъ ад Львѣвъ 500; 15) Городецке передмѣсте ад Львѣвъ 300; 16) Левандѣвка ад Львѣвъ 200; 17) Прияворъ въ Босніи 200; 18) Канижа въ Слявоніи 200; разомъ беззворотныхъ признано 4.900 короръ. Разомъ 14.400 к.

Кромѣ сего въ часѣ року удѣлено запомогъ въ квотѣ 3.000 коронъ разомъ всего 17.400 коронъ.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 14. цвѣтна 1911.

Ч. 28.

Ч. 3589. — Въ справі будовы церкви на Городецькѣмъ передмѣстю.

Комитетъ будовы Церкви Воскресенія Господнього на Городецькѣмъ передмѣстю у Львовѣ предложивъ тутъ зъ просьбою о оголошеннѣ и порученнѣ слѣдуючои

В О Д О З В Ы:

„Всесвѣтлїйші, Високопреподобні, Преподобні і Всечесні Отці Крилошане, Совітники, Декани, Парохи і Сотрудники!

Підписаний Комітетъ будовы церкви Воскресенія Господнього на Городецькѣмъ передмѣстю у Львовѣ звертає ся до Вас зъ горячимъ прошенемъ о ласкаву поміч.

Діло велике ми задумали — поставити в новій части міста, на Городецькѣмъ передмѣстю, церков. Потреба єї конечна. Парохія св. Юра розширила ся далеко і широко; до неї прилучають ся й села, що колись належали до парохії Рудна та Скнилова, а нові передмѣстя, що на нашихъ очахъ повстали творять великі громади. Душъ много, а нема де і кому всіхъ якъ слїд обслужити. Конечно треба нової церкви. Комітетъ закупивъ вже площу (за позиччені гроші) щось і складокъ впливає, але всьо то за мало — намъ треба помочи скорої і обильної.

Зъ Свѣтими Воскресенія Христового поручаємо нашу церкву Вашій свѣтлїй опіці! Ваша жертволюбивістьъ знана широко і далеко!

Ми певні, що й намъ не відмовите своєї помочи!

Хто зъ власнихъ фондівъ, хто збірку, хто поручить збирати а хто самъ збере — все намъ прийде значна поміч!

Зъ осібна звертаємо ся до ВПреподобнихъ Отцівъ Деканівъ, щоби нашу церковъ поручили на соборчикахъ, при відбираню св. Мира були ласкаві взяти наші цеголки до розпродажі, хотьби по одній книжочці на кожду парохію.

Преподобнихъ ОО. Парохівъ просимо поручити нашу церковъ парохіянамъ, зарядити складки евентуально розпродажу цеголокъ, які вручать Впр. О. Декани, пожертвувати оден-два акафісти. Всч. О. Сотрудниківъ просимъ о поміч, поручаючи нашу церковъ їхъ молодечому запалови до праці на ниві церковній і народній.

Всесвѣтлїйші, Високопреподобні, Преподобні і Всечесні Отці!

Діло велике, діло свѣяте!

Дайте намъ свою поміч — а Богъ сторицею Вамъ відплатить!

Жертви просимо слати залученими чеками або на адресу: Всч. О. Теофіль Бобикевичъ у Львові пл. св. Юра ч. 5 на будову церкви. Комітетъ.

Митроп. Ординаріатъ, поручаючи горячо повиспу вѣдзову Всч. Духовенству и Вѣрнымъ Архієпархіи, сподѣє ся, що въ короткѣмъ часѣ буде въ милѣмъ положеню имена всѣхъ ктитѣрѣвъ и бла-

годѣтелѣвъ новои львѣвскои церкви припоручити выпечатати въ нашихъ Архієп. Вѣдомостяхъ.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 22. цвѣтня 1911.

Ч. 29.

Обвѣщенія конкурсѣвъ.

I.

Митроп. Консисторія розписує пѣдъ днемъ 14. цвѣтня 1911 зъ реченцемъ до дня 31. мая 1911 конкурсъ на слѣдуючу парохію:

Ч. 3248. — Тростянець великій, Олѣвского деканата, наданя духовного.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

II.

Ч. 3511. — Оголошене конкурсу на посады сталыхъ катехитѣвъ въ Бродахъ.

Ц. к. Рада шкѣльна окружна въ Бродахъ оголошує пѣдъ днемъ 17. марта 1911 Ч. 908 конкурсъ на посады сталыхъ катехитѣвъ при 5-класовѣй школѣ выдѣловѣй женскѣй полученѣй зъ 4-клас. народною школою въ Бродахъ и 3-клас. школѣ выдѣловѣй мужескѣй полученѣй зъ 4-клас. народною школою въ Бродахъ.

До тыхъ посады привязані поборы II класы платъ.

Канонично рукоположені священники свѣтскі и іеромонахи, убѣгаючи ся о одну зъ тыхъ посады, мають свои належито удокументовані и остемпльовані поданя внести посредствомъ свои настоятельной власти до ц. к. Рады шкѣльной окружной въ Бродахъ до 15. мая 1911 р.

Тое подає ся до вѣдомости Всч. АЕп. Клира.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи

Львѣвъ, дня 19. цвѣтня 1911.

III.

Ч. 3485. — Оголошене конкурсу на посады сталыхъ катехитѣвъ въ Скалатѣ и Грималовѣ.

Ц. к. Рада шкѣльна окружна въ Скалатѣ оголосила пѣдъ днемъ 15. лютого 1911 Ч. 525 конкурсъ на посады сталыхъ катехитѣвъ а) при 5-кл. школѣ мужескѣй въ Скалатѣ зъ обовязкомъ удѣляти науки религіи въ мѣсцевѣй 6-клас. школѣ женскѣй и б) при 4-клас. школѣ

мужеск. въ **Грималовѣ** зъ обовязкомъ удѣлюваня науки религіи въ мѣсц. 4-кл. школѣ женскѣй.

До тыхъ посадъ привязаніи поборы III клясы платъ.

Канонично рукоположеніи священники свѣтскіи и іеромонахи, убѣгающіи ся о тѣ посады, мають свои належито удокументованіи и остемпльованіи подана внести посредствомъ своєї настоятельной власти до ц. к. Рады школьной окружной въ **Сналатѣ** до конця цвѣтня 1911 р.

Тов подае ся до вѣдомости Всч. АЕпарх. Клира.

Вѣдъ Митрополитальной Консистории.

Львѣвъ, дня 19. цвѣтня 1911.

ХРОНИКА.

ИМЕНОВАНИЯ:

Комисаремъ вдов-сирот. фонда именованъ:

Ч. 2493. — Всч. о. Іоанъ Винницкій для Ходорѣвского деканата.

Крилошанскій вѣдзнаки отримавъ:

Ч. 188. — Всч. О. Петро Гуляй парохъ въ Славнѣй.

Провизоричнымъ учителемъ религіи именованъ:

Ч. 2953. — Всч. О. Сильвестеръ Калиневичъ при школахъ въ Буску.

УМѢЩЕНЯ:

Сотрудництва отримали ОО.:

Ч. 1386. — Михаилъ Зинкевичъ въ Бродахъ, Ч. 2347. — Людомиръ Престашевскій зъ правомъ управы въ Пуковѣ, Ч. 2543. — Володимиръ Биневиць экспон. въ Буркановѣ, Ч. 2583. — Николай Данилюкъ зъ правомъ управы въ Хмѣльнѣ, Ч. 2602. — Іоанъ Костельный въ Залѣзцяхъ новыхъ и ехсигтендо въ Залѣзцяхъ старыхъ, Ч. 2619. — Николай Менциньскій въ Глѣбовичахъ свѣрскихъ, Ч. 2626. — Теодоръ Левицкій экспон. въ Стрептовѣ, Ч. 2628. — Петро Гедзь экспон. въ Бубниці, Ч. 2736. — Андрей Стадникъ въ Николаевѣ, Ч. 2906. — Димитрій Лакота при церквѣ св. Варвары въ Вѣдни, Ч. 2950. — Стефанъ Коссакъ зъ правомъ управы въ Верыни, Ч. 2950. — Варлаамъ Витковскій въ Тростянци малѣмъ, Ч. 2952. — Володимиръ Лотовичъ въ Яйковцяхъ, Ч. 3243. — Богданъ Чекалюкъ зъ правомъ управы въ Рѣвнѣ, Ч. 3467. — Іоанъ Курчаба ехсигтендо въ Желеховѣ, Ч. 2741. — Максимъ Хома экспон. въ Гниличкахъ.

Завѣдательства отримали ОО.:

Ч. 3282. — Теодоръ Левицкій въ Суходолѣ Перег. дек., Ч. 2137. — Николай Кулицкій въ Тауровѣ, Ч. 2185. — Теодозій Крохмалюкъ въ Подгайчикахъ, Ч. 2329. — Михаилъ Бабякъ въ Дѣдушицяхъ великихъ, Ч. 2421. — Володимиръ Скоробогатый въ Краснѣмъ, Ч. 2589. — Василій Сѣрко въ Мечи-

шевѣ, Ч. 2750. — Димитрій Шуль въ Тростянци великомъ, Ч. 2906. — Амврозій Редкевичъ при церквѣ св. Варвары въ Вѣдни, Ч. 2457. — Викторъ Чорный на Побужаны, Ч. 9243/10. — Емилянъ Кривачъ въ Голдовичахъ.

Канон. институтію отримали ОО.:

Ч. 9558/10. — Богданъ Домбчевскій на Русятичѣ, Ч. 801. — Іоанъ Пасѣка на Поручинѣ, Ч. 2299. — Михаилъ Алексѣй на Довге, Ч. 2349. — Мартинъ Балюта на Панасѣвку, Ч. 2350. — Павло Кульчицкій на Дунаѣвъ, Ч. 2351. — Володимиръ Куницкій на Орѣховецѣ, Ч. 2352. — Василій Телишевскій на Волю велику, Ч. 2457. — Теодоръ Бѣлевичъ на Бускѣ, Ч. 2607. — Іосифъ Муль на Плотычу, Ч. 2712. — Теофиль Прійма на Дулѣбѣ Стрѣлис. дек., Ч. 2736. — Василій Терлецкій на Гумниска.

Вѣдъ Митрополитального Ординарія.

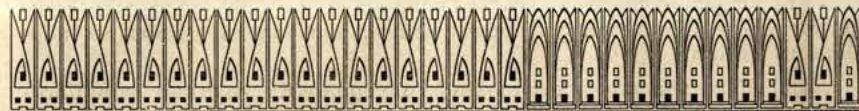
Львѣвъ, дня 26. цвѣтня 1911.

Андрей Бълецкій

официаль

о. Михаилъ Яиковскій

канцлѣрь.

Прилога до Львѣвско-АЕпархіальныхъ Вѣдомостей Ч. IV. Рѣкъ 1911.

Ч. 3144/1911.

Правило для церковныхъ дяковъ гр. кат. Львѣвской АЕпархіи.

I. О обязанкахъ дяка.

§. 1. Дякъ має слѣдующіи обязанности:

а) вести религіино-моральне жите, просвѣчувати громадѣ церковною ревностію и добрымъ примѣромъ христіанскихъ чеснотъ и поpirати всюду справу Христовой вѣры и Ёго св. католицкой церкви, котрымъ принявъ ся служити;

б) совѣстно сповняти свой церковніи обязанности не лишъ въ недѣлѣ и свята, але и въ будніи дни, коли душпастырь сего запотребуетъ, ставитись такожь до всѣхъ другихъ церковныхъ богослужень, являти ся на богослуженя точно и въ назначеномъ часѣ, а на случай уза-садненои перепоны повѣдомити о тѣмъ пароха и постаратись на свой коштъ о вѣдповѣдного заступника;

в) провадити спѣвъ въ церковномъ духу, послѣ правилъ и звычайу, обязующихъ въ діецезіи;

г) приучувати молодѣжь обого пола церковного спѣву и старати ся о придбане добрыхъ голосѣвъ для хору, щобы тымъ способомъ поднести величъ богослуженя и религіинои духа у вѣрныхъ; зложене и ведене доброго хору буде уважатись за особенну заслугу;

д) удержувати порядокъ въ крилосѣ и на хорѣ, и жадати прилично поведеня и послуху вѣдъ всѣхъ, що берутъ участь въ церковномъ спѣвѣ;

ж) пѣдъ власною одвѣчалностью хоронити старанно всѣ бого-служебнѣи книги и ноты, вѣдданѣи ему душпастыремъ, удержувати ихъ въ добромъ станѣ и беречи передъ ушкодженнямъ або чужимъ присвоенемъ, — въ той цѣли має при обсажденю дяковскаго уряду списати инвентарь всѣхъ церковныхъ книгъ и нотъ, и заосмотренный пѣдписами душпастыря и дяка переховуватись у нихъ обохъ по одному примѣрникови;

з) оказувати свому душпастыреви почитане и послухъ, тай пѣдпирати щиро всѣ его труды въ церквѣ и въ громадѣ, а на знакъ того пѣдчиненя має при обнятю свого уряду зложити приписану присягу (гл. при концѣ сего правила); такожъ супротивъ прочога парохіального духовенства має бути чемный и услужный въ всѣхъ церковно-службовыхъ дѣлахъ;

и) жити зъ всѣми парохіянами въ христіянскѣи любви и спокою.

§. 2. Дякъ не повиненъ вѣдказуватись вѣдъ того, щобы въ вѣльній хвилѣ занявъ ся або помѣгъ при украшеню церкви або престола. Зъ другой стороны не може вѣнъ бути приневоленный ни парохомъ ни братскими старшинами до приватныхъ услугъ, котрѣ не належать до обовязковъ его стану и званя.

II. Квалификація на дяковѣ.

§. 3. Посады церковныхъ дяковъ могутъ занимати тѣ лица, котрѣ посѣдають легальну квалификацію.

§. 4. Легальну квалификацію посѣдають тѣ:

а) що суть дѣтьми законно вѣнчаныхъ родичѣвъ (диспензу вѣдъ сего условія може удѣлити Ординаріатъ);

б) що укѣнчили принайменше народну школу;

в) що зложили дяковскѣи испытъ передъ Консистерскою комисією;

г) не укѣнчившій дяковскои школы потребуютъ для обнятя сталои посады выказатись крѣмъ испытю еще трилѣтною практикою.

§. 5. Свѣдоцтво квалификаційне на дяка могутъ получить ученики дяковскои школы якъ и приватнѣи кандидаты, котрѣ зложатъ испытъ передъ Консистерскою комисією.

Старшѣи дяки могутъ бути, на умотивоване предложене декана, увѣльнены Консистерією вѣдъ складаня дяковскаго испытю.

III. О дяковскихъ посадахъ и ихъ обсадѣ.

§. 6. Дяковскѣи посады дѣлятъ ся на двѣ класы: першой и другой класы. Котрѣи посады належать до першой або другой класы, означитъ деканальный клиръ на соборчику, що вѣдбуде ся заразъ по подтвержденю сего правила; той выказъ подасть деканъ до вѣдомости Консистеріи.

§. 7. Дяковскѣи посады могутъ бути обсаженѣи провизоричко и стало Сей подвѣиный способъ обсады не потягае жадной рѣжницѣи въ платѣи або въ иншихъ емолюментахъ.

О провизоричнѣи обсадѣ дяковскихъ посадъ.

§. 8. Такожъ провизоричными дяками могутъ бути зъ правила поставленѣи тѣ кандидаты, котрѣи мають легальну квалификацію означену въ §. 4. Лишь въ браку квалификованого кандидата може бути принятый тымчасово такожъ кандидатъ неквалификованный.

§. 9. Опороженну провизоричну посаду надае мѣсцевый настоятель церкви и повѣдомляе о томъ настоятеля деканата.

§. 10. Провизоричный станъ може при посадахъ першой класы тревати лишь до року, а при посадахъ другой класы и до троухъ роковъ; по сѣмъ повинна наступити стала обсада мѣсця.

§. 11. Въ разѣ сталои обсады мѣсця або змѣненя провизоричного дяка зъ иншихъ причинъ має священникъ выпѣвести дякови посаду зъ днемъ 1. сѣчня, а въ недѣлю Томину увѣльнити его зѣ службы; инакше служба тревае черезъ дальшѣи рѣкъ.

§. 12. Еслижъ бы на сталу посаду не найшовъ ся вѣдповѣдно квалификованный кандидатъ, тогда може провизоричный станъ протягнутись и доше. Однакъ при посадахъ першой класы має бути конкурсъ повторенный зъ концемъ каждого календарового року; въ случаю же негативного его выслѣду здае деканъ справу Консистеріи. При посадахъ другой класы, на котрѣи не оголошуе ся конечно публичного конкурсу, здае мѣсцевый душпастырь по троухъ лѣтахъ зъ концемъ каждого року звѣтъ деканови.

О сталѣи обсадѣ дяковскихъ посадъ.

§. 13. Сталу посаду могутъ одержати лишь тѣ, що посѣдають квалификацію означену въ §. 4.

§ 14. Сталій дяківскій посады першої клясы потверджує Консисторія, другої клясы деканальний урядъ.

§ 15. Наколи опорожнить ся посада дяка першої клясы, тогда передає парохіяльный урядъ на руки декана коротке оголошене конкурсу, подаючи въ нѣмъ всѣ емолюмента, творячій удержане дяка. Деканъ посылає се оголошене для помѣщеня въ Архіепархіальный Вѣдомости або въ яку другу часопись, всказану черезъ Консисторію.

§ 16. Конкурсъ розписанный на 6 недѣль вѣдъ выдання дотычного числа Вѣдомостей або другої часописи, має мѣстити:

- а) назву опорожненого мѣсяца,
- б) коротке означенє емолюментѣвъ, творячихъ тамъ удержане дяка,
- в) выказъ документѣвъ и условій, вымаганыхъ вѣдъ кандидатѣвъ,
- г) речинець поданя.

§ 17. Кандидаты вносятъ на опорожнену посаду прошеня черезъ свой урядъ парохіяльный. Парохіяльный урядъ вѣдсылає то прошене зъ прилогами протягомъ 8 днѣвъ до того уряду парохіяльного, де посада выставлена на конкурсъ, додаючи вѣдъ себе точну квалификацію убѣгателя и посвѣдчаючи въ нѣй совѣстно слѣдующе:

- а) чи житє убѣгателя єсть бездоганне пѣдъ взглядомъ религіино-моральнымъ,
- б) чи поводитивъ ся вѣнъ добре въ службѣ, а особенно, чи єсть вѣнъ правильнымъ и точнымъ въ выповненю обовязкѣвъ своего званія,
- в) чи поводитивъ ся вѣдповѣдно взглядомъ своего духовного настоятели,
- г) чи обходивъ ся прилично зъ парохіянами, и чи посѣдаєвъ у нихъ повагу и довѣре,
- д) чи не має звичаю выкликувати сварки и заколотъ въ приходѣ,
- е) чи посѣдає иныи особенніи условія для обнятия посады, о котру компетувє.

§ 18. Парохіяльный урядъ той мѣсцевости, де обсаджувєсь посада, выбирає одного зъ компетентѣвъ и выставляє грамоту на сталого дяка. Сю грамоту, вразѣ зъ прошенемъ и алегатами всѣхъ компетентѣвъ, высылаетъ въ протягу 14 днѣвъ до уряду деканального, котрый ту грамоту потверждає, а при посадахъ першої клясы повѣдомляє о довершеной номинаціи и Консисторію.

Урядови деканальному прислугує право зробити замѣты противъ выбору певного лица на пѣдставѣ предложенныхъ актѣвъ и вка-

зати на ишого кандидата. А коли бы межи настоятелемъ деканату и настоятелемъ парохіи не прійшло до згоды, рѣшає Консисторія.

§ 19. Именованого сталого дяка впроваджує мѣсцевый душпастьеръ на порученє деканального уряду взглядно Консисторіи въ службу въ той способѣ, що вѣдбирає вѣдъ него приписану службову присягу, представляє парохіянамъ при кѣнци св. Литургіи, та дає о тѣмъ знати деканальному урядови. (Форму присяги гляди при кѣнци правила).

§ 20. Для сталої обсады дяківскихъ посадъ другої клясы не треба конечно розписувати конкурсу. Мѣсцевый душпастьеръ выбирає зъ помежи зголошенныхъ у него компетентѣвъ одного кандидата и предкладає выставлену для него грамоту деканальному урядови до затвердження. Если деканальный урядъ годить ся на предложенного кандидата, то поручаетъ мѣсцевому душпастьеру, чтобы впровадивъ его въ службу и вѣдобравъ вѣдъ него приписану присягу (подобно якъ сказано въ § 19.) Въ разѣ замѣтѣвъ декана обязує и тутки постанова § 18., другій уступъ. Про поставленє сталыхъ дяківъ другої клясы подає деканальный урядъ до вѣдомости Консисторіи въ своимъ рѣчнѣмъ справозданю.

IV. О выведеню дяківъ на духовну степень четця и пѣвця.

§ 21. Сталій дяки, що останають довшій лѣта въ церковной службѣ, зрозумѣли добре обовязки своего стану, точно и ревни ихъ выповняли, перенялись духомъ своего звания и стали ся честнымъ примѣромъ для вѣрныхъ якъ въ церковной громадѣ такъ и на внѣ, а до того суть добрыми ритуалистами, — могутъ бути по усмотрѣню Ординаріату пѣсля давной формы нашої св. церкви вызначеній выведенемъ на духовну степень четця и пѣвця.

§ 22. Каноничне благословеніє на чинъ четця и пѣвця може бути удѣлене дякови Архіереемъ дієцезіи — на препорученє мѣсцевого душпастьера и по выслуханю суду соборчика кондеканального клира.

§ 23. Одличія четця и пѣвця состоять въ тѣмъ, що вѣнъ має право убиратись при всякихъ церковныхъ богослуженяхъ въ стихаріонъ и дальматику и носити въ звичайнѣмъ житю довгу одєжу яко святочну, овязану чорнымъ вовнянымъ поясомъ. (Форма одєжѣ буде окремо приписана).

Всѣмъ дякамъ призволяє ся уживати при вѣдправахъ по за цервою низкою округлої шапочки (папафіи).

V. О дисциплинарномъ поступованю зъ церковными дяками.

§. 24. Душпастырь, яко найблизшій настоятель дьяка, повиненъ его надзырати; а коли бы вѣнъ не поведивъ ся достойно або ухиливъ ся вѣдъ правильного сповненя своихъ церковныхъ обовязкѣвъ, тогда має его напомянути: першій разъ умѣренно, — а другій разъ остро.

§. 25. Коли бы тѣ упѣмненя не помогли и блуды дьяка ставали разячими або и згѣршающими, тогда може душпастырь провизоричного дьяка за означеній провиня усунути, предладаючи свое заряджене и мотивы до вѣдомости настоятеля деканату.

§. 26. Сталому дьякови має душпастырь при другѣмъ острѣмъ упѣмненю загрозити донесенѣмъ деканови. Колижъ бы дьякъ остававъ и на дальше въ своихъ блудахъ: допускавъ ся провинъ що до религійно-морального житя, занедбувавъ свои службовы обовязки, подкѣпувавъ честь и достоинство церкви и священника, допускавъ ся пиянства або бувъ засуженный судомъ за нечеснй дѣла (за злочинъ, крадѣжъ, спроне вѣрене, обманство, противъ обычайности), тогда слѣдуе формальне дисциплинарне слѣдство.

Въ наглыхъ случаяхъ соблазни може самъ священникъ засуспендувати дьяка, доносячи о томъ деканови. Противъ тому може дьякъ внести рекурсъ просто до уряду деканального и жадати дисциплинарного слѣдства, але сей рекурсъ не здержуе суспензіи.

§. 27. Дисциплинарне слѣдство переводить ся въ слѣдующій способъ:

а) слѣдство вѣдбувае ся въ парохіи обвиненого дьяка и то въ мѣсци безстороннѣмъ;

б) настоятель деканата повѣдомляе напередъ письменно дотычного священника и обвиненого дьяка о дни, годинѣ, мѣсци слѣдства, та взывае ихъ, щобы ставили ся на судѣ вразѣ зъ свѣдками и евенчуальными документами;

в) въ слѣдствѣ старае ся деканъ розпѣзнати точно цѣлый закиненый чинъ вразѣ зъ его причинами, обставинами и наслѣдками, котры могли бы послужити до совѣстного его розсужденя; въ той цѣли переслухуе священника и обвиненого дьяка, свѣдкѣвъ якъ обтяжающихъ такъ и вѣдводовыхъ, поручаючи при томъ окремому секретареви списувати зъ ихъ зѣнанъ докладный протоколь;

г) по такъ переведеной росправѣ выдае деканъ вырокъ, осуждующій або убѣзняющій, а въ случаю виня дьяка, назначуе ему кару;

д) засуженому сталому дьякови прислугуе право внести протягомъ 14 днѣвъ противъ выроку декана письменный вѣдкликъ до Консисто- рии на руки тогожъ декана; сей вѣдкликъ предладае деканъ вразѣ зъ своимъ вырокомъ и всѣми актами справы Консисто- рии, котра на подставѣ протоколѣвъ и зѣнанъ свѣдкѣвъ выдае остаточне рѣшене;

е) внесенный вѣдкликъ здержуе выконане назначеной кары; однакъ зъ важныхъ причинъ може деканъ ажъ до остаточного порѣшеня справы зарядити суспензію дьяка въ церковнѣмъ урядованю;

ж) пѣдчасъ росправы, веденой чи черезъ Декана чи Консисто- рию, оскарженый дьякъ не має права выводити похибки або блуды дотычного священника, що не мають вѣдольности зъ причинами его оскарженя або усуненя, а мали бы на цѣли выкликати хвилевый настрѣи межи вѣрными въ некорысть священника для запутаня и затемненя цѣлой справы, та пониженя священника, — бо то само може потягнути вже кару въ духу §. 26.

§. 28. Дисциплинарны кары для сталыхъ церковныхъ дьякѣвъ суть слѣдующій:

а) суспензія зѣ службы ажъ до трехъ мѣсяцѣвъ зъ утратою половины або и всѣхъ доходѣвъ зъ церковныхъ требъ;

б) обовязкова замѣна на другу посаду;

в) утрата занимаемой посады, однакъ зъ возможностью убѣгати ся о иншу посаду;

г) совершенно выключене зъ дьяковскаго стану

Присяга церковного дьяка

Я Н. Н., введенный днесъ въ службу церковного пѣвця въ Н., прирѣкаю передъ Господомъ Богомъ, Пречистою Дѣвою Марією и всѣми Святыми, що буду точно и ревно сповняти всѣ повинности моего званя, — вести жите честне, примѣрно и тверезе, — почитати и слухати моего душпастыря и церковну власть, — старати ся пильно о все, що приносить добро церквѣ, а удаляти, що було бы вѣи шкѣдливе и недостойне, — хоронити вѣрно всѣ церковны рѣчи и

книги и безъ волѣ пароха никому ихъ не выдавати, — жити зъ парохіянами въ згодѣ и спокою, — и приноровляти ся до дяковскаго правила, котре менѣ добре знане. Такъ менѣ Боже помози и всѣ Святї.

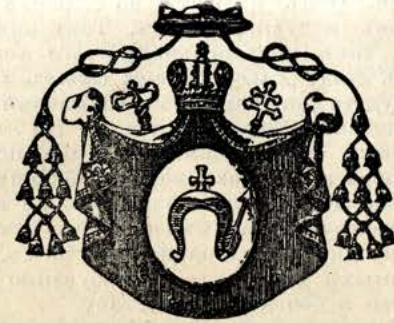
Приречене се власноручно підписую.

Въ дня 19

Н. Н.

Водъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 14. цвѣтня 1911.

Львѣвско-Архіепархіяльнїй

ВѢДОМОСТИ

Рѣчникъ XXIII.

Выдано дня 16. мая 1911.

Ч. V.

Ч. 30.

Вспѣльне посланїе Галицкаго Епископату зъ нагоды выборѣвъ до парламенту.

АНДРЕЙ ШЕНЦКІЙ

Божю милостїю и Святого Апостольскаго Престола Благословенїемъ Митрополита Галицкїй, Архіепископъ Львѣвскїй, Епископъ Каменця Подольскаго.

КОНСТАНТИНЪ ЧЕХОВИЧЪ

Божю милостїю и Святого Апостольскаго Престола Благословенїемъ Епископъ Перемискїй, Самбѣрскїй и Сяноцкїй.

ГРИГОРІЙ ХОМЫШИНЪ

Божю милостїю и Святого Апостольскаго Престола Благословенїемъ Епископъ Станиславѣвскїй.

Всечесному Духовенству Миръ о Господѣ и наше Архіерейске благословенїе.

Зближають ся выборы до парламенту. Якъ передъ чотырма лѣтами такъ и теперъ сповняемо Нашъ душпастьерскїй обовязокъ,

пригадуємо Вамъ Всч. Отцѣ и братья во Христѣ Вашѣ обовязки горожанъ, священникѣвъ и душпастирѣвъ. Такъ якъ въ всѣхъ справахъ людского житя, такъ и въ сповненю того горожаньского обовязку будѣте примѣръ стаду „Свѣдѣннѣмъ вѣрными сабома, житіємъ, любобію, дѣломъ“ (1 Тім. IV. 12.), будѣте для народа провѣдниками и дорадниками, але и примѣромъ християньского поступованя. Не забувайте, що роздоры, суперечки помѣжь священниками, взаимне поборюване другъ друга, понижуване собрата въ очахъ народа подкочують повагу церкви и священства болѣше чимъ и найзавятѣйшии напады ворогѣвъ. Если вже наше положене есть такимъ, що руске духовенство не може въ политичѣ бути однимъ солидарнымъ тѣломъ, то въ акціи передвыборчѣй и въ самыхъ выборахъ не забуваймо на священничѣй станѣ, на достоинствѣ и обовязки сего стану.

Не даваймо народови згѣршеня, не учѣмъ его легковажити поваги священника, лишѣмъ ворогамъ ихъ роботу подкочуваня вѣры и религії.

Свято, по Божому и по християньски выконуймо горожаньскій права, якѣ намъ дае конституція и учѣмъ того людей, котрыхъ спасене повѣривъ намъ Богъ.

Учѣте вѣрныхъ поступати совѣстно послѣ власного пересвѣдченя, не давати ся перекупити, вѣдати свѣй голосъ на тыхъ кандидатѣвъ, котры зможутъ бути представителями християньского католицкого нашего народа. Смѣло и солидарно выступайте въ оборонѣ католицкой Церкви, епископѣвъ и священникѣвъ, де лишъ зайде того потреба супротивъ ворожихъ нападѣвъ.

Не забувайте Всечеснѣй Отцѣ, що вѣддаючи голосъ, а тымъ болѣше попираючи якогось кандидата принимае выборецъ вѣдвѣчальность за его поступоване, стае ся спѣввиннымъ, накопи посолъ дѣлае на шкоду церкви або народа. Есть безъ сумнѣву тяжкимъ грѣхомъ вѣдати голосъ на чоловѣка, о котромъ можна мати подставу думати, що яко посолъ буде дѣлати на шкоду католицкой церкви и народа. Священникъ допускаючи ся такого грѣха, дававъ бы тяжке згѣршене и заслугувавъ бы на тяжкѣ каноничнѣй кары.

Пригадуючи Всечесному Духовенству Нашѣ спѣльнѣй посланія въ лѣтъ 1905, 1906, 1907 и 1910 взываємо Васъ Всечеснѣй Отцѣ до солидарного бороненя святой справы. Захуйте повагу Вашого стану, не берѣте на себе рольъ звычайныхъ агитаторѣвъ. Уникайте пристрасти и всего, що могло бы кидати тѣнь на святѣсть нашего стану; уважайте однакъ удѣлъ Вашъ и Вашихъ вѣрныхъ въ выборахъ за горожаньскій обовязокъ, котрого не годить ся священникови залишати, бо въ рѣвнѣй мѣрѣ обовязують насъ въ тѣй справѣ любовь до св. нашей католицкой Церкви и любовь до вѣтчины — до нашего народа, котрого правъ маємо всюду и все боронити.

Въ молитвахъ своихъ не залишайте Всч. Отцѣ поручати справу выборѣвъ Всевышньому и просити о благодати зъ неба потрѣбну християнамъ до сповненя того такъ важнаго обовязку.

Всевышнѣй Боже дай нашему народови vybrати собѣ заступникѣвъ, котры бы мудро и по християньски свои обовязки послѣвъ сповняли и заступали всѣ народнѣй потребы, а въ данѣмъ случаю зумѣли святой християньско-католицкой вѣры боронити и стеречи правъ святой нашей церкви, а священству дай свѣтло и помѣчь свою до сповненя душпастирского обовязку взглядомъ народа въ нынѣшнихъ тяжкихъ обставинахъ.

Благодать Господа Нашого Исуса Христа буди со всѣми Вами!

Писано у Львовѣ на всѣльнѣй нарадѣ Галицкого Епископату.

Львовѣ, дня 10. мая 1911.

† **Андрей**

Митрополитъ.

† **Константинъ**

Епископъ Перемьскій.

† **Григорій**

Епископъ Станиславѣвскій.

Ч 31.

Ч. 62/0рд. — Про поступоване при конжегованю о парохіи.

МИТРОПОЛИТЪ АНДРЕЙ
Всечесному Духовенству Мирь.

Часто лучае ся, що Всч. Отцѣ подаючи ся о яку парохію поза урядовою дорогою прямо до мене вѣдносятъ ся о помѣчь або надане парохіи. Не маючи найменшой причины Васъ вѣдъ сего вздержувати, я бажавъ бы однакъ сю справу такъ унормувати, щобы Вы Всч.

Отцѣ могли въ кождой хвили мати якъ найлекшій приступъ до мене, а я мѳгъ лучше сповнати послѣ совѣсти трудный обовязокъ роздавана бенефицій. Для того бажаю порозумѣти ся зъ Вами въ той справѣ.

Есть обовязкомъ Епископа парохію кожду дати тому, котрого уважае за вѳдповѣднѣйшого (digniori). Въ розсудженю сего пытаня хто достойнѣйшій и вѳдповѣднѣйшій, бажавъ бы я все поступити не лишень послѣ найлѣпшой совѣсти, але и зъ повнымъ по можности знанемъ цѣлого положеня рѣчи. Бо въ першѳмъ рядѣ треба тутъ мати на оцѣ всѣ потреби парохіи, о яку иде. Священникъ, котрый бы наибѳльше вѳдповѣдавъ всѣмъ тымъ потребамъ, котрый бы найлѣпшимъ бувъ душпаствремъ для даной парохіи, сей мусѣвъ бы рѣшучо мати першеньство. Лишь при рѳвнѳй квалификаціи зъ сего взгляду мѳгъ бы иншій якійсь взглядъ переважити шалю на оденъ або другій бѳкъ.

Якъ-жежъ незвычайно трудною рѣчею есть зважити всѣ прикметы и всѣ блуды (бо хтожъ ихъ не має) кождого кандидата.

Бажаючи прѳте въ той справѣ якъ найсовѣстнѣйше поступати, не могу не тѣшити ся зъ кождой информациі и зъ кождой нагоды пѳзнаня чи стану парохіи чи стану компетуючого о ню священника. Длѣтого я радѣ, коли священники поза урядовою дорогою въ той справѣ вѳдносятъ ся до мене. Усильно однакъ прошу, щѳбы не вѳдносили ся устно, але письменно въ формѣ приватного письма заадресованого до мене. О се прошу не щѳбъ я не хотѣвъ зъ Вами Всч. Отцѣ розмовляти о станѣ Вашихъ парохій и Вашихъ родинъ и о всѣхъ Вашихъ потребахъ. Противно дуже тѣшу ся, коли маю до того нагоду. Засадничій однакъ взгляды не позволяють менѣ принимати до вѣдомости всю то, що Всч. Отцѣ компетуючи о якусь парохію устно менѣ предкладають. Передовсѣмъ поступаючи такъ стягавъ бымъ до Львова взглядно наражавъ бымъ на выдатки всѣхъ священникѳвъ подающихъ ся о парохіи. А що въ Епархіи на рѳкъ выпадае пересѣчно 700 поданъ, такимъ непрактичнымъ способомъ поступованя бувъ бымъ причиною непѳтребныхъ выдаткѳвъ на сѣмсотъ ѳздъ до Львова. Крѳмъ того дававъ бымъ першеньство тымъ, котрымъ лекше до Львова приѣхати, чи то зъ взгляду на вѳдаленѣ, чи то зъ взгляду на положенѣ маетковѣ. Бувъ бымъ причиною, що священникъ мешкающій далеко вѳдъ Львова не маючи много грошей на непѳтребнй поѣздки, а може и такой, котрый не опускае парохіи длѣтого, бо жалѣе кождой години, котру мѳгъ бы обернути на молитву, працю надъ богословіемъ або на катехизованѣ дѣтей въ школѣ, що такой священникъ — кажу — мавъ бы черезъ мене утрудненѣ компетованѣ о лѣпшу парохію. Въ кѳнци блудна система поступованя мого въ той справѣ могла бы бути причиною не одного

замѣшаня. Бо буває, що непосредно по опорожненю парохіи, а часомъ и передъ нимъ священники зъ страху, щѳбымъ напередъ не звязавъ ся якоюсь обѣтницею, хотячи иншихъ упередити приѣзджають до мене. Радо ихъ принимаю, але мушу зауважати, що ихъ трудъ, если иде о одержанѣ парохіи, може бути зовсѣмъ безхосенный. Передовсѣмъ нѣколи нѣкому нѣчо не обѣцюю передъ дефинитивнымъ рѣшенемъ справы, а рѣшенѣ въ справѣ парохіи стае ся канонічно возможнымъ доперва по сесіи синодальныхъ испытѳвателѣвъ, котрі послѣ своей присяги и совѣсти узнають компетуючихъ за вѳдповѣдныхъ або невѳдповѣдныхъ и на котрыхъ я зъ засады не хочу вшыкнути, котрымъ нѣколи не хочу своего мнѣня накинѳуги.

По друге парохіи, пересѣчно вакують у насъ рѳкъ, се вынятковѣ право Епархіи узасадненѣ однакъ зъ взгляду на вдовицѣ. Не можливою для мене рѣчею памятати о всѣхъ устныхъ представленяхъ робленыхъ менѣ въ тягу цѣлого року. А чимъ довше передъ хвилею обсаджѣня зробленѣ представленѣ, тымъ труднѣйше памятати его докладно, наколи прим. въ той самѳй справѣ зроблено пятьдесять иншихъ устныхъ предложѣнь. Зъ чога знова слѣдуе друга непрактичнѳсть, що о кожду парохію треба приѣхати неразъ, але два або три разы, черезъ що знова множить ся число непѳтребныхъ поѣздѳкъ до Львова и выдатки на тѣ подорожи.

Для тыхъ причинъ уважаю за конечне рѣшучо заявити, що зъ засады не принимаю до вѣдомости устныхъ предложѣнь въ справахъ компетованя о парохіи. Зъ засады не хочу и не могу сего робити. Натѳмѣтъ прошу, щѳбы тѣ всѣ предложѣня булѣ зроблені на письмѣ въ формѣ приватныхъ листѳвъ до мене. Въ тыхъ листахъ же прошу справу всесторонно представити, звертаючи особлившу увагу на мотивы, котрі кого склоняють до внесеня поданя.

На такой листы сунповаю, що жаденъ зъ Всч. Отцѣвъ не жадае вѳдновѣди. Бо и жадной вѳдновѣди не могу дати передъ хвилею, въ котрѳй справу рѣшаю. Особистѣ устнѣ предложѣне не може мати бѳльше успѣху чимъ письменне, бо и на устнѣ представленѣ не могу жадной дати обѣтницѣ, анѣ нѣкому не могу робити жадной спеціальной надѣи, бо кожду обѣтницю уважавъ бымъ за рѣшенѣ справы, а рѣшенѣ уважаю за неможливе якъ довго справа не достигла до рѣшеня. А навѣтъ тогда, коли вже справа достигла до рѣшеня уважаю за невѳдповѣдне рѣшати ю пѳдъ враженемъ хвилѣ, по розмовѣ а еще горше въ часѣ розмовы зъ однимъ зъ кандидатѳвъ.

Если крѳмъ зробленыхъ увагъ я мавъ бы додати кѳлька дальшихъ по котрыхъ Всч. Отцѣ могли бы знати засады, послѣ якихъ укладаю собѣ списъ кандидатѳвъ послѣ ихъ достоинства чи моральной вартости чи вѳдповѣдныхъ прикметъ на душпастврѣску посаду, въ першѳмъ рядѣ мушу сказати, що я не мѳгъ бы погодити зъ своею

совѣстію поручити душпастирство въ яко́йсь парохіи священникови, котрый занедбуе ся въ катехизованю дѣтей чи въ церквѣ чи въ школѣ.

За недоброго священника я мусѣвъ бы уважати чоловѣка, котрый не вѣдправляе правила церковного, поспѣшно и безъ побожности вѣдправляе Службу Божу, не працюе надъ набутемъ або задержанемъ знаня богословскихъ наукъ, не сповѣдае ся досыть часто, больше занимае ся свѣтскими чимъ духовными рѣчами, опускае проповѣди або що еще горше проповѣдае не въ Христовѣмъ дусѣ и до Божого слова домѣшуе; справы свѣтскыи и политичныи, котрыи зъ Божимъ словомъ не мають жадной звязи, мѣшае ся до агітаціи, и черезъ то подкопуе повагу иншихъ священникѣвъ, або въ кѣнци не досыть точно провадитъ рахунки скарбонъ церковныхъ. Скарбона церковна се чужа каса въ зарядѣ бодай частковѣмъ священника. Кожда неточность проте въ завѣдуваню чи въ записуваню рахункѣвъ скарбонъ церковныхъ муситъ бути уважана за одну зъ провинъ того рода, що покаяне зъ нихъ есть можливе передъ Богомъ, а майже невозможно передъ внѣшнымъ форумъ церковной власти.

Вѣдомости о наведеныхъ квалификаціяхъ кандидатѣвъ, если припадкомъ суть наслѣдками каноничной визитаціи, уходятъ въ моихъ очахъ за каноничныи факта, на захитане або ослаблене котрыхъ не выстарчить жадне справоздане декана, що найменше черезъ лѣтъ десять; могли бы бути заступленыи особистымъ пересѣдченемъ ся моимъ на другѣй каноничной визитаціи. Думаю, що таке поставлене справы не ухибитъ въ нѣчѣмъ повному довѣрю, яке маю для справозданъ Вп. ОО. деканѣвъ. Есть лишень назначенемъ рѣжницѣ каноничного значеня визиты декана и визиты Архіерея.

Уважаю въ кѣнци за тяжку провину священника довги, якыи зятягавъ бы навѣтъ зъ призволенемъ провизорѣвъ въ скарбонѣ своєї церкви. Позволене провизорѣвъ хотайбы було цѣлкомъ шире, не мае зъ огляду на рѣшене послѣднего львовского собора епархіяльного каноничного значеня, и не знаю, чи могло бы такой пожичцѣ вѣдбрати характеръ дефравдаціи, бо безъ сумнѣву пожичка зятягнена въ чужѣй касѣ, котроу завѣдуе ся, есть спроневѣренемъ.

Пожичане грошей вѣдъ своихъ вѣрныхъ, якъ не менше жадае, прошене або принате жира вѣрного на векслю, есть думаю такою легкодушностію, що рѣшучо муситъ зачислити ся до одныхъ зъ найгоршихъ квалификацій.

Если часомъ чоловѣкови задовоженому хтось може помочи до осягненя лѣпшой парохіи, щобы его выратовати зъ прикрыхъ довтѣвъ, то хйба для иншихъ прикметъ и зъ тою надѣєю, що не буде брукати священничой рясы нечесными, негоноровыми довгами. А

въ цѣлѣмъ свѣтѣ за негоноровый, за брудный довгъ уходитъ пожичка зятягнена у убожшихъ або пѣдвладныхъ.

Не потребуе додати, що зъ радостію принимаю вѣдъ Всч. Отцѣвъ приватныи листы писаныи и въ иншихъ справахъ, не въ справѣ компетенціи о парохіи. На всѣ не могу вѣдповѣдати, однакъ все высоко собѣ цѣню даный менѣ тымъ способомъ знанъ довѣря и въ тѣй справѣ якъ и въ всѣхъ иншихъ уважаю за свой идеаль, бути Вамъ Всч. Отцѣ братомъ и пріятелемъ и заслужити собѣ на то довѣре, що навѣтъ тогда, коли жадаю послуху для церковного права, навѣтъ тогда, коли картаю и караю, роблю се въ сповненю святого обовязку для спасеня вѣчного повѣренныхъ менѣ людскихъ душъ, за котрыхъ маю колисъ здати справу въ день страшного суда.

Благодарать вамъ!

Львовъ, дня 15. мая 1911.

† АНДРЕЙ
Митрополитъ.

Ч. 32.

Ч. 213/Ком. — Въ дѣлѣ выбора новыхъ деканальныхъ Комисарѣвъ вдов.-сирот. фонда.

Такъ якъ трилѣтний періодъ урядованя декан. Комисарѣвъ вдов.-сирот. фонда (§. 2. регулямина) уже минувъ, поручае ся Всч. Настоятелямъ Деканатѣвъ зарядити на найблизшѣмъ Соборчику выборъ нового або подтвержене дотеперѣшного деканального Комисаря для справъ вдов.-сирот. фонда на дальшій три роки и о выборѣ найдальше до 8 днѣвъ по Соборчику Митроп. Ординаріату для одобреня, взглядно именованя по мысли §. 2. регулямина донести.

На запытъ Всч. Духовенства зъ одного Деканата, заявляеся, що Комисаремъ вдов.-сирот. фонда може бути выбраный Настоятель Деканата, якъ то въ кѣлькохъ деканатахъ до теперъ практиковало ся.

Вѣдъ Митрополитальной Консисто́риі.

Львовъ, дня 5. мая 1911.

Ч. 33.

Ч. 127. — Поручене церковныхъ дѣлъ О. пралата Изидора Дольницкого.

Поручають ся выданыи брошюры Всесвѣтл. О. пралата Изидора Дольницкого, духовника руской духовной Семинаріи въ Львовѣ:

- 1) Служба святѣйшому Серцю Иисусовому 1 кор.
- 2) Служба св. Іосифу Обручнику 1 кор.
- 3) Акафистъ Найсв. Серцю Христову.
- 4) Акафистъ св. Іосифу Обручнику 30 сот.
- 5) Акафистъ св. Іоакиму и Аннѣ 30 сот.
- 6) Акафистъ св. Іоанну Еванг. и Богос. 20 сот.

Всѣ ті выдана апробовані гр. кат. Митр. Ординаріатомъ и поручені до публичного ужитку.

7) Крімъ того:

Обширне дѣло: О Братствѣ Воведенія въ Храмъ Пресв. Богородицѣ и о чеснотахъ Пресв. Богородицѣ, котре може послужити яко подручникъ до маввхъ проповѣдей и на всѣ урочисті свята Пресвятой Богородицѣ. Цѣна 10 кор.

Ті выдана можна набути у П. Т. Автора въ духовній Семинаріи Львѣвъ Коперника 36, въ книгарни Ставропигія и Шевченка.

Понеже ті выдана составлені на підставѣ многолѣтнихъ медитацій св. Письма и науки св. Отцѣвъ, Митроп. Ординаріатъ горячо поручае ихъ Всч. Духовенству якъ такожь вѣрнымъ до побожного ужитку.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 1. мая 1911.

Ч. 34.

Обвѣщенія конкурсовѣ.

Ч. 4269. — **Продовжене реченця до вношеня поданъ на парохію при церквѣ св. Варвары въ Вѣднѣ.**

Поставлений въ III числѣ АЕпархіальныхъ Вѣдомостей зъ р. 1911 подѣ Ч. 22 реченець до вношеня поданъ на вакуучу парохію при церквѣ св. Варвары въ Вѣднѣ продовжаеь до дня 1. липня 1911 р.

Вѣдъ Митрополитальной Консистоіи.

ХРОНИКА.

ИМЕНОВАНЯ:

Провизоричными катехитами именовані ОО.:

Ч. 4068. — Іоанъ Стефановскій, неопресвитеръ при 6-класовѣй школѣ мужеской и дѣвочѣй въ Болеховѣ, Ч. 4113. — Д-ръ Миронъ Костишинъ, неопресвитеръ при 5-класовѣй школѣ въ Перемышлянахъ.

УМѢЩЕНЯ:

Сотрудництва отримали ОО.:

Ч. 3080. — Мартинъ Балюта ехсурсендо въ Попѣвцяхъ, поки — Ч. 3080, — Іоанъ Луцишинъ сотрудничта въ Попѣвцяхъ не обдыме, Ч. 3848. — Стефанъ лойко въ Ширци, Ч. 3900. — Павло Штокалко въ Семигиновѣ, Ч. 3978. — Михайлъ Качуровскій неопресвитеръ зъ правомъ управы въ Дусановѣ, Ч. 4065. — Петро Семчишинъ неопресвитеръ въ Конохахъ, Ч. 4066. — Володимиръ Винницкій неопресвитеръ въ Желеховѣ вел.

Завѣдательства отримали ОО.:

Ч. 3644. — Іосифъ Яримовичъ въ Скалатѣ, Ч. 3767. — Іоанъ Рожакъ въ Страдчи.

Канон. институцію отримали ОО.:

Ч. 2381. — Володимиръ Мармашъ на Яниска, Ч. 2527. — Сильвестеръ Богачевскій на Петранку, Ч. 2608. — Емилианъ Дудровичъ на Яблонѣвъ, Ч. 3736. — Николай Кулицкій на Тавровѣ.

Испытъ конкурсовый парох. выдержали ОО.:

Ч. 4231. — 1) Іоанъ Бѣлякъ, 2) Володимиръ Биневичъ, 3) Теофиль Дурбакъ, 4) Гаврииль Казановскій, 5) Теодозій Крохмалюкъ, 6) Іоанъ Курчаба, 7) Теодозій Кинасевичъ, 8) Діонизій Майковскій, 9) Димитрій Мигоцкій, 10) Іоанъ Новосадъ, 11) Володимиръ Скоробогатый, 12) Евстахій Хрущевскій, 13) Симеонъ Шпицеръ, 14) Иполитъ Штогринъ, 15) Димитрій Яцѣвъ, 16) Богданъ Чекалюкъ.

Рукоположені зѣстали слѣдуючі кандидаты стану духовного:

Ч. 3783. — 1) Володимиръ Винницкій, 2) Д-ръ Миронъ Костишинъ, 3) Петро Семчишинъ, 4) Іоанъ Стефановскій, 5) Іосифъ Волинець, 6) Евгений Кароль, 7) Михайлъ Качуровскій.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

Ч. 3644. — О. Ільяріонъ Герасимовичъ, деканъ и парохъ въ Скалатѣ, померъ дня 22. цвѣтня 1911 р.

Ч. 3767. — О. Василь Бѣлецкій, парохъ въ Страдчи, померъ дня 27. цвѣтня 1911 р. Душѣ Ихъ поручае ся молитвамъ Всч. Клира.

Позаякъ въ Льв.-АЕпарх. Вѣдомостяхъ мѣстять ся розпорядженія Нашихъ духовныхъ Властей, зъ котрыми повинні безеумѣвно и Впр. и Всч. ОО. Катехиты бути ознакомлені, а декотрі зъ тыхъ розпоряджень лишъ до Нихъ Самыхъ водносять ся, — редакція тыхже Вѣдомостей заявляє свою готовѣсть, зголосившимъ ся ще теперъ зъ предплатою Впр. ОО. Катехитамъ, выслати — о скѣлько накладу сталобъ — всѣ до сего часу выйшовші числа Вѣдомостей, и выслати всѣ до кѣнця сего року маючі ще выйти числа на руки дотычнхъ Уря-

дѣвъ парохіальныхъ, а въ данѣмъ случаю, накопи бы В С ТѢ Впр. ОО. Катехиты повзяли намѣръ предлачувати вѣдъ теперь АЕп. Вѣдомости, редація готова е, побѣльшити навѣтъ накладъ, высылаючи Имъ, розумѣсь, тогда лишъ тѣ числа, котрѣ въ протягу року ще выйдуть. Предлата цѣлорѣчна выносить 3 кор., предлата вѣдъ теперь до кѣнца року 2 кор. Поодинокѣ числа высыладо бы ея на руки дотычного уряду парохіального, а предлату складали бы тутъ Впр. ОО. Катехиты чеками, котрѣ бы Имъ по зголошеню зъ числомъ АЕп. Вѣдомостей выслано.

Впр. ОО. Парохи схотять про нынѣшне оповѣщенє Впр. ОО. Катехитѣвъ повѣдомити

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Лѣвѣвъ, дня 16. мая 1911.

Андрей Бѣлецкій

офиціаль

о. Михаилъ Янковскій

канцлеръ.

Львівсько-Архієпархіальний
ВѢДОМОСТИ

Рѣчникъ XXIII.

Выдано дня 3. червня 1911.

Ч. VI.

Ч. 35.

Ч. 4940. — Заряджене богослужень по причинѣ недуги Ихъ Ексцелленціи Впреосвящен. Митрополита Кирь Андрея.

Возлюбленный нашъ Архіерей **ИХЪ ЕКСЦЕЛЕНЦІЯ ВЫСОКОПРЕОСВЯЩ. МИТРОПОЛИТЪ** перебуває теперь тяжку недугу. Задля свого цѣлковитого пожертвованя и вѣдданя ся для добра нашої Церкви св. и нашего народа, здорове и жите нашего Архипастыря есть для всѣхъ насъ неоцѣнене. И протое вѣсть о недузѣ Ихъ Ексцелленціи покрила церковь нашу и народъ нашъ тяжкимъ

смуткомъ. Въ томъ горю звернені душѣ и сердца нашѣ до наймилостивѣйшого Отця свѣтѣ въ умиленнѣй молитвѣ о умилоствленѣ и чимъ скорше приверненѣ нашего найдорожшого Отця и Архипастыря до повного здоровья. Въ той мысли выповняючи желаня всего Всч. Духовенства и Вѣрныхъ и будучи товмачемъ чувствъ ихъ, заряджуе ся симъ, щобы во всѣхъ церквахъ Архіепархіи всѣ Всч. Отцѣ во всѣ недѣлѣ и празники долучали до намѣрена приписаного намѣрене о выздоровленѣ Ихъ Ексцеленціи и Ектенію „о болящѣмъ“ ажъ до повного Ихъ выздоровленя.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 3. червня 1911.

Андрей Бѣлецкій

официаль

Львівсько-Архієпархіальний
ВѢДОМОСТИ

Рѣчникъ XXIII.

Выдано дня 6. червня 1911.

Ч. VII.

Ч. 36.

Ч. 63/Орд. — Декретъ „Ne temere“ обовязує в Галицку руску провинцію.

Св. Конгрегація для дѣлъ восточныхъ Обрядовъ заудѣлила Намъ слѣдующе розпоряджене:

№ 29958. Decretum S. Congregationis de Propaganda fide pro Negotiis Ritus Orientalis. Ad Sacram Congregationem Christiano Nomini Propagando praepositam pro Negotiis Orientalium Rituum literae Reverendissimorum Episcoporum Rutheni Ritus in Galicia Austriaca pervenerunt, quibus postulatur, ut statuta Decreti „Ne temere“ de Sponsalibus et Matrimonio, a S. Congregatione Concilii editi die 2 Augusti 1907, etiam ad Orientales Rutheni ritus in Galicia commorantes extendantur.

Sacra haec Congregatio, omnibus mature perpensis, precibus praedictorum Sacrorum Antistitum annuendum esse censuit, ideoque per praesens Decretum dioecesibus Ruthenis Provinciae Galicianae, nempe Leopolita-

nae, Praemisliensi ac Stanislao-politanae statuta praefati Decreti „Ne temere“ extendit. Contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus ejusdem S. Congregationis die 5 Maii, anno 1911.

Pro Eminentissimo D. Card. Praefecto Hieronymus Rolleri Secretarius. m. p.

Pro R. P. Secretario Aloisius Chiesa Officialis. m. p.

Згадана св. Конгрегація пересылаючи Намъ наведений декретъ повѣдомила Намъ рѣвночасно своимъ рѣшенемъ зъ дня 8. мая с. р. Ч. 29958, що Єго Святѣсть уздоровляють въ корени (sanatio in radice) тї супружества, котрї можливо по наступившомъ у насъ неправильно проголошеню декрету „Ne temere“ до сего часу лишъ на подставѣ сего декрету, однакъ проти дотеперѣшного права супружого, неважно були заключенї; при томъ жадає ся, щоби въ даномъ случаю, если денебудъ таке неважне супружество було заключене, се уздоровлене въ корени супружества було зазначене въ книзѣ метрикальнѣй вѣнчанихъ при дотычнѣмъ записѣ.

О сѣмъ повѣдомляє ся Всч. Духовенство зъ припорученемъ въ даныхъ случаяхъ примѣнити ся до сего.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата

Львѣвъ, дня 27. мая 1911.

Ч. 37.

Ч. 4343 — Въ справѣ опѣки надъ емігрантами.

Нынѣшна еміграція такъ стоить, що рѣдну землю опускають навѣтъ такі люде, котрї по за свое село въ житю не выѣздили, люде крайно непоряднї и ддятого грубо вызыскуванї черезъ несовѣсныхъ агентѣвъ.

Еміграція наша заскочила державу, бо держава ще до теперь не управильнила опѣки надъ емігрантами, заскочила и насъ, бо коли сотни тысячъ нашего народу шукає лѣпшой долѣ за границями и за моремъ, нема у насъ стремлѣня до несеня вѣдповѣдной помочи и опѣки тымъ нещаснымъ нашимъ землякамъ. Скорыстали зъ того всякого рода агенты и они одиѣ взяли по нашихъ селахъ опѣку емігрантѣвъ въ свѣй монополь и гоняѣт людеѣ зъ дому безлично пересадными обѣцанками, а вѣдтакъ ще ихъ вызыскують. Коли въ селѣ агенты господаряѣт и людьми торгуюѣт, то се и встыдъ и шкода ддя народу и села, а передовсѣмъ ддя всѣхъ опѣкунѣвъ села, зъ особна ддя душпаствря.

Не хочемо ихъ за се винувати, бо знаємо, що они по силамъ и знаню помагають, але хочемо, щоби та добра воля була дѣйсною помочию и опѣкою, хочемо опѣку зорганізувати, зробити єѣ судѣльною и якъ найуспѣшнѣйшою. Нѣмцѣ, Італійцѣ, Словѣнцѣ мають опѣку надъ своими емігрантами такъ зорганізовану, що у нихъ, хто лише емігрує, той певно ѣде и заробляє, а у насъ, на жаль, бѣльше якъ половина не доробляє ся ничого, а за богато пропадає безъ слыху або доробляє ся жебрачою торбы. Що найстрашнѣйше, то торговля нашими дѣвчатами въ полудневѣй и пѣвнѣчнѣй Америцѣ цвите на ганьбу нашѣй Церквѣ и нашему народови въ такїѣ способѣ, що треба спѣвдѣланы цѣлого народу, сейчасового и добре уплянованого, щоби ту пляму змыти и не допустити нашихъ непорядныхъ дѣвчатъ черезъ агентѣвъ до домѣвъ зѣспутя. Єсьмо пересвѣдченї, що десятки тысячъ нашихъ дѣвчатъ, бо ажъ о таке сумне число насъ оскаржує статистика, т. зн. майже всѣ нашї емігрующї дѣвчата сходять на манѣвцѣ не ддятого, щоби они хотѣли пропасти въ неморальномъ багнѣ, але лише ддятого, що они безраднї и безъ опѣки мусѣли улячи и впасти въ сѣти интернаціональной шайки торговцѣвъ живымъ товаромъ. Не все отже они вѣдповѣдають за свою ганьбу, але все винна тому наша суспѣлность, що не дбає про сотни тысячъ своихъ емігрантѣвъ, особливо дѣвчатъ.

Каждого душпаствря повинна обходити справа нашѣй еміграціѣ зъ особна ще и ддя такихъ причинъ: Ддя каждой парохїи не въ томъ лихо, що парохїяне емігрують; бо еміграція розумно и пляново ведена навѣтъ може бути дуже корысна, але лихо въ томъ, що нездорова и нехоронена еміграція зарѣбкова є причиною, що нашї парохїяне не доробивши ся ничого, вертають бѣднї и зѣспутї морально до парохїи назадъ и, не маючи вже ничого до страченя, стають крайно нездоровымъ элементомъ громады, сходять на апостолѣвъ за граничного зѣспутя и недобровѣльныхъ агентѣвъ дальшой хоробливѣй еміграціѣ. Кѣлько то новыхъ, доси незнанныхъ случаѣвъ пасторальныхъ, кѣлько вѣдетупства вѣдъ вѣры и засадъ христїанскихъ намножило ся? Кѣлько ту новыхъ студїѣ, новыхъ зусиль, новой галузи працѣ загалу нашого Всч. Духовенства потреба, щоби стати душпастврями нынѣшной хвилѣ?

Се всѣ факты занадто знанї, щоби надъ ними треба було довше розводити ся. Выходить зъ нихъ лише одно еильне домагане: нашимъ емігрантамъ треба конечно помагати, треба ихъ хоронити; нашими емігрантами, особливо ихъ духовными потребами и небезпеченствами повиннї заняти ся нашї Всч. ОО. Душпаствря.

Заходомъ кѣлькохъ Всч. Отцѣвъ и гуманныхъ одиницъ свѣцкоѣй нашѣй интелігенціѣ, що ихъ обходила гѣрка доля нашихъ емігрантѣвъ,

завязалось у Львовѣ „Товариство св. Рафаила для охорони рускихъ емігрантовъ зъ Галичины и Буковини“ (ул. Коперника 36) въ р. 1897. Цѣль Товариства є хоронити нашихъ емігрантовъ передъ безчисленними небезпеченствами пѣдъ зглядомъ религійнымъ, моральнымъ и матеріальнымъ черезъ поучуване и средства охорони. Оно не пособляє еміграціи, лише хоронитъ тыхъ, що самі рѣшили ся, передъ вызыскомъ. Товариство се удѣлило до теперъ помочи въ 6500 случаяхъ письменно и много устно и выдало кѣлька брошуръ для загального поучуваня: Поучене для ѣдучихъ до Америки, до Прусь, Осторога передъ еміграцією до Бразиліи (3 брошуры), Торговля дѣвчатами, и зачало выдавати особну часопись „Емігрант“, котрой выйшло 5 чисель. Послѣдне подвоєне число „Емігранта“ мѣстить на 40 сторѣнь друку „Провідникъ для переселенців“, докладне описанє дороги зъ Галичины за море и до Нѣмеччины такъ, що хто зъ тымъ провідникомъ ѣде, не стрѣне нигде несподѣванки и знає де и вѣдки и вѣдь кого чигають на него небезпеченства и має поданіи средства, якъ вѣдь нихъ охоронити ся. Его низька цѣна 40 сот. улекшує его набуте. Кождому, хто хоче емігрантамъ помочи, до нихъ промовити, дати имъ хосенніи напѣмненя, дасть сей „Провідникъ“ точніи и певніи всказѣвки. Крѣмъ сего выдало се Товариство карты поручаючій до мужѣвъ довѣря нѣмецкого и американьского Тов-а св. Рафаила, котрій по портахъ помагають кождому емігрантови, що має сю карту, въ вышуканю потрібной адресы, при змѣнѣ гроша и вызволяютъ емігранта зъ опѣки напасныхъ агентѣвъ.

Се Товариство св. Рафаила вѣднесло ся до Конференціи Галицкого руского Епископату зъ прошенемъ, чтобы его поручити и запросити Всч. Духовенство до спѣльного дѣланя для добра сотокъ тысячь нашихъ емігрантовъ пѣдъ его фірмою.

Мы, узнаючи хосенность и конечну у насъ потребу такого Товариства и такой дѣяльности, поручаємо Всч. Духовенству Товариство св. Рафаила для охорони рускихъ емігрантовъ якъ найгорячѣйше. Сила и можність успѣшного помаганя нашимъ емігрантамъ розкиненымъ по цѣломъ свѣтѣ лежить у Тов. св. Рафаила въ его звязи зъ свѣтовымъ Тов. св. Рафаила зъ осѣдками въ Вѣдни, Лѣмбургу и Ньюорку. Карта поручаюча управняе нашего опущеного на чужинѣ емігранта до жаданя опѣки у мужѣвъ довѣря Тов. св. Рафаила по цѣломъ свѣтѣ у всѣхъ важнѣйшихъ портахъ.

Зъ особна поручаємо часопись Товариства „Емігрант“ и „Дороговказъ для переселенців“, котрій дає кождому, що хоче емігрантамъ помагати, можність помагати успѣшно, а для емігрующихъ є правдивымъ дороговказомъ въ далекой и незнайной чужинѣ.

Щобы Товариство св. Рафаила могло дѣстати ся до переселенцѣвъ на села и усунути зъ нашихъ сѣль несовѣсну агітацію агентѣвъ, а паче вшывати на здореве и корысне переселене черезъ своихъ мужѣвъ довѣря; чтобы мы могли мати переглядъ нашої еміграціи и зладити докладну статистику емігрующихъ; чтобы знанє еміграціи и способъ помаганя у одиниць могли стати спѣльнымъ добромъ на корысть загалу емігрантовъ; чтобы втягнути до помаганя емігрантамъ, сеи нынѣ перворядной харитативной роботы, загалъ нашого Всч. Духовенства и народу, пригадуємо напередъ вже выданій Нами розпорядженя въ той справѣ и долучаємо новій, котрій такъ само якъ давнѣйшій обявляють пѣдъ совѣстію и каноничнымъ послухомамъ.

Спѣльнымъ посланіємъ Галицкого Епископату зъ 31. марта 1910 „Схизматицка агітація“ звернули мы увагу Всч. Отцѣвъ на небезпеченства, котрій зъ еміграціи для вѣры и Церкви выходятъ и зарядили, чтобы Всч. Отцѣ парохіи совѣсно пѣдъ св. послухомамъ каноничнымъ занимали ся своими емігрантами и приготовляли ихъ на небезпеченства религійно-моральніи и скрѣпляли ихъ мѣжь иншими черезъ вѣдбиранє публичного приреченя, що вѣдь вѣры свои католицкой нѣколи не вѣдступлятъ.

Пяте зарядженє въ томъ посланію було: Всч. Отцѣ парохіи будутъ що року пересылати до Ординаріату списъ тыхъ, що выйшли до Америки зъ означенемъ тыхъ, котрій приреченє вѣрности для свои Церкви зложили.

Мимо пригадки зъ 17. марта 1911 Ч. 2508 ще деякы Всч. Отцѣ просятъ о поясненє, що се за справа ургує ся и спису не присылають.

Щобы справу сеи конечной опѣки упростити, а бѣльше загалною зробити, доповняємо се зарядженє зъ 31. марта 1910 слѣдующимъ:

Выказы емігрантовъ до кѣнця мая 1911 мають бути присланы до Ординаріату найдалше до половины червня пѣсля посланія зъ 31. Ш. 1910 и ургенсу зъ 17. Ш. 1911 Ч. 2508.

I. Вѣдь червня 1911 починаючи, має бути справа нашої еміграціи и опѣки надъ емігрантами предметомъ поважныхъ нарадъ на соборчикахъ. Въ той цѣли має бути въ кождѣмъ деканатѣ на соборчику выбранный найвѣдповѣднѣйшій референтъ справъ еміграційныхъ, котрого обовязкомъ буде провадити на соборчику нарады надъ опѣкою емігрантовъ и зѣбрати вѣдь всѣхъ канцеканальныхъ Отцѣвъ статистику еміграціи зъ ихъ сѣль и по соборчику зѣоставити статистику еміграціи зъ деканату въ двохъ напрамахъ: 1) який є станъ еміграціи въ поодинокыхъ парохіяхъ и цѣ-

лѣмъ деканатѣ; куды выемігрували. 2) що зроблено и що заряджено зробити через поодинокихъ и спѣльно на соборчику для несеня помочи емігрантамъ въ справахъ релігійно-моральнихъ. Кождый Всч. О. Душпастьеръ має вести выказъ выемігрувавшихъ зъ его парохіи: особно до Прусь, особно до Америки и иншихъ краѣвъ и ту статистику передати на соборчику референтови справъ еміграційныхъ, котрый по зоставленю пересылає ви впрость до Ординаріату. Въ актахъ соборчика має бути справозданє, що на соборчику въ справѣ несеня помочи емігрантамъ зроблено.

Зъ огляду, що статистика нынѣ дуже важна рѣчь, бо маючи цифри докладнѣй лекше можна у державѣ жадати помочи для нашихъ людей, знаючи, де є нашій люде, можна до нихъ зъ місією дѣстати ся и т. п. — а у насъ нема нѣякои институціи, чтобы ту статистику докладно вела, прошу тѣ списы вести по можности совѣсно, бо то вже є праця для добра самыхъ емігрантѣвъ. О скѣлько кому зъ Всч. Отцѣвъ се можливе, прошу такожъ долучити исторію еміграціи зъ парохіи: кѣлько и куды люде емігрували и чи корысть зъ того прійшла для села. Всѣ дані будуть дуже цѣннымъ матеріяломъ до студиі надъ нашою еміграцією, до ви веденя.

II. На цѣли духовной помочи для переселенцѣвъ (місійнѣй и выдаване вѣдповѣдныхъ поучувань) заряджуємо, чтобы въ кождѣй парохіи на празникъ Благовѣщеня Прч. Дѣвы бувъ зъ вѣдповѣдною промовою вѣдспѣванный соборный акафистъ до Прч. Дѣвы путеводительки на интенцію нашихъ нещасливыхъ емігрантѣвъ и була заряджена складка по церквахъ, а лепты належить передати на соборчику референтови справъ еміграційныхъ, чтобы разомъ переславъ до Ординаріату. Выказъ жертвъ буде все оголошений въ Вѣдомостяхъ. Такіі складки мають всѣ народы дбаючи про своихъ землякѣвъ емігрантѣвъ и зъ нихъ мають десятки тысячъ на утримуванє сталыхъ місіонарѣвъ для нихъ на чужинѣ.

Се має бути вѣдчитанє на найближшѣмъ соборчику.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 15. мая 1911.

† **АНДРЕЙ**
Митрополитъ.

Ч. 38.

Ч. 3966. — Въ справѣ облигаціи галицкого фонда пропинаціиного.

Ц. к. Дирекція галицкого фонда пропинаціиного подає до загальнои вѣдомости, що всѣкы письма и поданя, позбѣстачы въ звязи зъ справами галицкого фонда пропинаціиного, мають бути вѣдъ дня 1. мая с. р. почавши выстосовані до Выдѣлу краєвого, котрый въ мыслѣ ustawy зъ 1-о марта 1910 Д. з. кр. Ч. 97 обѣймає зъ днемъ повышимъ зарядъ згаданого фонда.

Выплату запавшихъ купонѣвъ и капиталѣвъ за выльосовані облигаціи галицкого фонда пропинаціиного, о скѣлько не наступитъ то въ способъ дотеперѣшный посредствомъ ц. к. австр. уприв. Банку для краѣвъ коронныхъ въ Вѣднѣ и Банку краєвого въ Львѣвъ, залагоджувати буде вѣдъ 1. мая с. р. почавши, каса Выдѣлу краєвого въ Львѣвъ (ул. Косцюшки ч. 9).

Подає ся се до вѣдомости Всч. урядѣвъ парохіальныхъ зъ тымъ, що въ цѣли побирая вѣдсоткѣвъ вѣдъ завинкульованныхъ облигаціи пропинац. мають вѣдносити ся до касы Выдѣлу краєвого въ Львѣвъ.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 27. мая 1911.

Ч. 39.

Ч. 4707. — Оголошенє реченця резолюціи для Всч. Духовенства.

Выдѣлъ Товариства св. Ап. Павла приславъ тутъ зъ прошенемъ о оголошенє слѣдуючу вѣдозву:

„Видѣл Товариства св. Ап. Павла подає до вѣдома Всч. Духовенства, що осінні духовні вправи вѣдбудуть ся в дняхъ 4-о до 9-о вересня с. р. в Духовнім Семинари у Львѣві. Перша наука буде дня 4-о вересня о 8-ій год. вечером. Зголошеня просить ся прислати найдалше до дня 1-о липня с. р. на адресу Видѣлу Товариства ул. Коперника 36.“

Прихильючи ся до сеи просьбы Митр. Ординаріатъ має повну надѣю, що Всч. Духовенство скорыстає радо зъ данои єму способности и въ сихъ духовныхъ вправахъ возьме численну участь.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 27. мая 1911.

Ч. 40.

Ч. 170/Ком. — Въ справѣ припадающихъ въ сѣмъ роцѣ Загальныхъ Зборѣвъ вѣдпоручникѣвъ вдов.-сирот. фонда.

Зъ причины припадающихъ въ сѣмъ роцѣ Загальныхъ Зборѣвъ вѣдпоручникѣвъ Всч. Архієпархіального Клира въ справахъ вдов.-

сирот. фонда взымають ся Всч. Настоятелѣ Деканатѣ, щобы въ porozумѣню зъ Всч. декан. Комисарями вдов.-сирот. фонда скликали завчасу підчинене Всч. Духовенство на Соборчикъ деканальный для обговореня справъ вдов.-сирот. фонда и для выбору вѣдпоручника Всч. Клира кондеканального на предстоячій Загальній Зборъ въ справахъ тогоже фонда.

День Загальныхъ Зборѣвъ збстане пѣзнѣйше оголошений.

Звертає ся увагу на VII. ухвалу Загальныхъ Зборѣвъ зъ 1905 р. (Льв. АЕп. Вѣд Ч. 84 зъ 1905 р.), що священники залягаючи вѣдъ Злѣтъ зъ уплатою даткѣвъ до фонда, тратять право голосу въ справахъ фонда, якъ такожъ право активного и пасивного выбору.

Всч. Комисарѣ фонда пѣддадутъ на тѣмъ Соборчику пѣдъ зрѣлу розвагу Всч. Клира справы, вѣдносячій ся до вдов.-сирот. фонда, щобы выбрані вѣдпоручники могли приготоваными прибути на Загальній Зборъ, а о запавшихъ дотычныхъ ухвалахъ, якъ такожъ о внесеняхъ и мѣнѣняхъ меншости збораныхъ ОО. Кондеканальныхъ донесутъ вчасъ Митроп. Консистеріи.

Впр. управ. Комисія вдов.-сирот. фонда предложила тутъ въ выконаню ухвалы послѣднихъ Загальныхъ Зборѣвъ зъ 1908 р. проектъ въ цѣли сталого унормованя вѣдносинъ межи вдовами и сиротами по душпастирахъ а завѣдателемъ парохіи. Передъ одобренемъ тыхъ нормъ Митроп. Ординаріатъ намѣряє передати той проектъ еще пѣдъ розсмотрене Всч. Вѣдпоручникѣвъ на Загальныхъ Зборахъ вдов.-сирот. фонда, и протое и тую справу належить на найближшѣмъ Соборчику зрѣло обговорити.

Проектъ упр. Комисіи вдов.-сирот. фонда такой:

I. Деканъ має старати ся довести до угоды на письмѣ зъ вдовою (сиротами) а кандидатомъ на завѣдателя еще передъ наданемъ завѣдательства.

II. Угода обезпечує выгѣдне помешканє для обохъ сторѣнъ.

III. Наколи вдова вносить оферту на поле ерекціональне, администраторъ не повиненъ своей оферты вносити.

IV. Зѣ всѣхъ доходѣвъ епитрахильныхъ такъ въ натурѣ, якъ грошахъ завѣдатель есть обовязанный давати половину, кромѣ доходѣвъ за Службу Б. и кромѣ доходѣвъ канцелярийныхъ.

V. Угоду належить заключити на протягъ одного року.

VI. Непorozумѣня въ тѣй справѣ полагаджує деканъ при участи двохъ кондеканальныхъ священникѣвъ выбранныхъ обома сторонами зъ голосомъ рѣшающимъ.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 6. червня 1911.

Ч. 41.

Обвѣщеня конкурсовѣ.

Митр. Консистерія розписує пѣдъ днемъ 3. лат. червня 1911 р. зъ реченцемъ до дня 5. лат. серпня 1911 р. конкурсъ на слѣдуючій парохіи:

Ч. 5010. — Скалатъ мѣсто, Скалатского деканата, наданя Ординаріатского.

Ч. 5011. — Страдчъ зъ прилуч. Порѣче, Ротенганъ, Стоки и Ямельна, Янівского деканата, наданя приватного.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

ХРОНИКА.

ИМЕНОВАНЯ:

Титулъ выслушеного декана одержавъ:

Ч. 645. — Всч. О. Корнилій Монцѣбовичъ парохъ въ Калагарѣвцѣ.

Настоятелемъ деканата именованый:

Ч. 645. Всч. о. Іоанъ Кулицкій парохъ въ Луцѣ малѣй для Грималѣвского деканата.

Повне узнанє и похвалу и позволенє уживати ерейской сутанны зъ вѣдзанами крылошанскими отримавъ:

Ч. 4150. — Всч. О. Николай Бѣлевичъ парохъ въ Полоничнѣй.

Ординаріатскимъ вѣдпоручникомъ до ц. н. шкѣльной Рады окружной именованый:

Ч. 4366. — Всч. О. Іоанъ Шихъ парохъ въ Жидачевѣ.

Сталымъ катехитомъ именованый:

Ч. 4366. — Всч. О. Іоанъ Скоробогатый при 5-клас. школахъ мужескѣй и дѣвчѣй въ Жидачевѣ.

УМѢЩЕНЯ:

Сотрудництва отримали ОО.:

Ч. 3680. — Богданъ Чекалюкъ зъ правомъ управы въ Рѣвни, Ч. 4067. — Іосифъ Волинець неопресвитеръ въ Пѣйлѣ зъ повненемъ душпаст. службы въ Яблонѣвъ, Ч. 4383 — Николай Менциньскій въ Турѣ великѣй, Ч. 4843. — Іосифъ Яворскій зъ правомъ управы въ Хмелискахъ, Ч. 4843. — Симеонъ Шпицеръ въ Городку, Ч. 4660. — Юліанъ Фацієвичъ при архикатедр Храмѣ св. Вм. Георгія въ Львовѣ.

Завѣдательства отримали ОО.:

Ч. 2620. — Амврозій Редкевичъ при Церквѣ св. Варвары въ Вѣдни, Ч. 4430. — Михаилъ Бриковичъ excurrando въ Славнѣй.

Канон. институцію отримали ОО:

Ч. 2620. — Іоанъ Шихъ на Жидачѣвъ, Ч. 4660. — Володимиръ Семковъ на Миклашѣвъ.

Повне узнанє и архієрейске благословенє отримали :

Ч. 4150. — Парохіяне въ Гутѣ полоницкѣй.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

Ч. 4430. — О. Петро Гуляй парохъ въ Славнѣй, померъ дня 12. мая 1911 р.

Душу Его поручас ся молитвамъ Всч. Клира.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 6. червня 1911.

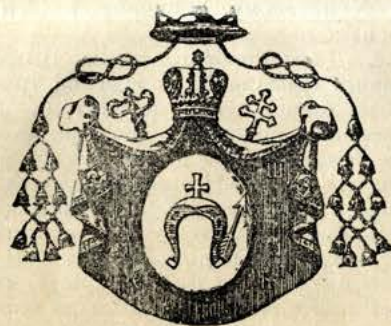
Андрей Бѣлецкій

офиціалъ

о. Михаилъ Яковскій

канцлеръ.

Львівсько-Архієпархіальний
ВѢДОМОСТИ

Рѣчникъ XXIII.

Выдано дня 25. липня 1911.

Ч. VIII.

Ч. 42.

Ч. 5903. — Заряджене богослуженя о частѣмъ и щоденнѣмъ св. Причастію.

Въ мысль Архіерейского Послания, розѣсланого всѣмъ Священникамъ, зъ дня 19. цвѣтня ст. ст. (2. мая н. ст.) 1909 р. *Водъ давна на цѣлѣй лѣтїи працюємо . . .* пригадуе ся Всч. Духовенству заряджене въ справѣ частого и щоденного св. Причастія и приказуе ся тридневне — таке саме яеъ було въ тѣмъ Посланію заряджене — богослужене вѣдправити сего року въ четверть, пятницу и субботу въ дняхъ 14, 15 и 16 н. ст. (а 1. 2. 3. ст. ст.) вересня вечеромъ по роботахъ, котре то богослужене має ся въ попередну недѣлю оголосити и вѣрныхъ на товѣжъ запросити.

Способъ богослуженя слѣдующій: Священникъ убранный во всѣ ризы, выйме зъ кивота св. Дары и покадивши, зачне пѣсню „О спасительная жертва“, пѣзньйше заспѣває весь народъ „Святый Боже“. По тѣй пѣсни священникъ голосно вѣдчитаетъ форму посвяченя ся лю-

бови и милосердію Христовому поручену въ спѣльнѣмъ посланію всѣхъ нашихъ Епископѣвъ.

Покадивши св. Дары, поблагословить Ними народъ и сховае св. Тайны. Роздѣливши послане до народа на три части, перечитае що дня одну часть на голосъ, а по перечитанію додасть еще вѣдь себе кѣлька слѣвъ теплои заохоты и поясненія, якъ высокимъ добродѣйствомъ есть для христіаньскои душѣ можнѣсть часто причащати ся. Въ недѣлю 17. н. ст. (4 ст. ст.) вересня вѣдчитаетъ ся спѣльне послане епископѣвъ до народа о вѣдданію ся Христовѣи любви такъ, якъ розпоряджено въ вѣспѣльнѣмъ посланію до духовеньства, а въ недѣлю 27. н. ст. (11. ст. ст.) вересня въ проповѣди на темать св. Причастія верне священникъ еще разъ до того самого предмету поясняючи справу, о котру йде, заохочуючи якъ найтеплѣйше словами до частого Причастія.

Таке саме богослужене вѣдправлять для своихъ шкѣлъ ОО. катехиты.

Додеа ся тутъ еще и

А К Т Ъ

вѣдданія ся любви и милосердію Исуса Христа.

(Текстъ приписанный бл. п. Папою Львомъ XIII.)

О Наймилѣйшій и найсолодшій Исусе Спасителю людского рода, поглянь на насъ покрѣбно припавшихъ передъ Твоѣи жертвенникъ. До Тебе належимо и хочемо бути Твоими; и днесъ, чтобы бути сильнѣйше злучеными зъ Тобою, се каждый зъ насъ вѣддае ся Твоѣи любви и Твому милосердію.

Много есть людей, що Тебе нѣколи не знали, много, що погордили Твоимъ закономъ и вѣдрекли ся Тебе. Милосердный Исусе! умилосерди ся надъ ними всѣми и приверни ихъ до Свого Святѣйшого Серця. Господи! Будь царемъ не лишень тыхъ вѣрныхъ, котрѣи нѣколи не вѣдалили ся вѣдь Тебе, але и блудныхъ дѣтей, котрѣи Тебе покинули; здѣлай, чтобы скоро повернули въ вѣтцѣвскій обѣя, щобъ не згинуты имъ зъ бѣды и голоду.

Будь Царемъ зведеныхъ блудною наукою и тыхъ, котрыхъ вѣдлучила незгода; приведи ихъ до пристани правды и едности вѣры, щобъ вскорѣ бувъ лишь одинъ пастырь и одно стадо.

Будь въ кѣнци Царемъ и всѣхъ тыхъ, котрыхъ держить сувѣрсе; поганьство — аволь вырвати ихъ изъ тьмы и довести до свѣтла и Божого царства.

Дай Господи Своѣи Церквѣ тревалу свободу, дай всѣмъ народамъ ладъ и супокѣи; здѣлай, чтобы вѣдь кѣнца до кѣнца свѣта розносивъ ся одинъ голосъ: Слава Божественному Серцю, Котре дае намъ спасене, бму честь и сила и слава нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ, аминь!

Примѣчае ся, що рѣчь тая есть безмѣрної ваги для добра и спасенія вѣрныхъ и проте мають Священники и Катехиты зъ наибѣльшою старанностію си перевести и пильнувати. До того предмету о частѣмъ и щоденнѣмъ св. Причастію треба такъ ОО. Душпастырямъ якъ и Катехитамъ народныхъ и середныхъ шкѣлъ вертати такъ довго, доки не заохотятъ ся взагалѣ взявши парохіяне и молодѣжь до якъ найчастѣйшого св. Причастія, а до дотычныхъ наукъ можна зъ хѣсномъ ужити оголошенія въ Вѣдомостяхъ 1910 Ч. V ч. 37 (стор. 48). Щобы въ тѣи такъ важнѣи, великѣи справѣ бажану цѣль осягнути, треба зъ стороны Душпастырѣвъ и Катехитѣвъ якъ наибѣльше молитвъ о ласку и милосердіе Воже для парохіи и молодѣжи и дуже пораднѣи суть умертвленія Священника, если не бѣльшій, то хоть малѣи на тую интенцію.

Вѣдь Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 20. липня 1911.

Ч. 43.

Ч. 4985. — Пригадка розпорядженія молитовъ въ памѣренію Соедененія „восточныхъ церквей“.

Пригадуе ся Всч. Духовеньству, чтобы въ першу недѣлю кождого мѣсяца пѣсля церковного календаря вѣдправляли ся богослуженія, зарядженѣи розпорядженемъ въ АЕпарх. Вѣдомостяхъ зъ р. 1910 Ч. I ч. пор. I. пѣсля того, якъ тамъ подрѣбно сказано есть.

Вѣдь Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 20. липня 1911.

Ч. 44.

Ч. 5663. — Заряджене дотычно авдѣнціи у Св. Отця.

Щобы унеможливити надужитя особѣ для св. вѣры и церкви католицкой ворожо успособленыхъ при способности допущенія до Св. Отця, зарядило Министерстве справъ внѣшнихъ, що ц. и к. посольство при Ватиканѣ мае на будуче припоручати до припущенія на авдѣнцію у Св. Отця лише тыхъ горожанъ австрійскихъ або угорскихъ, котрѣи кромѣ посвѣдченія идентичности предлагать еще понадъ се свѣдоцтво моральности, або поручене зъ сторонъ дотычныхъ властей церковныхъ або политичныхъ.

Особы, котрѣи Посольству знанѣи, якъ такоже особы занимающѣи высше становище урядове, будутъ однако користати зъ порученъ Посольства выставлюваныхъ въ дотепѣршнѣи способѣ.

Тое подае ся Всч. Духовеньству до вѣдомости и до вѣдповѣдного оповѣщенія.

Вѣдь Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 14. червня 1911.

5155—Въ справѣ парадѣ надѣ захованемъ памятниковъ.

V. c. k. Министерство върoисп. и просв. заудѣлило тутъ рескриптъ слѣдующого вмѣсту:

№. 23.607

Wien, am 23. Mai 1911.

Ан

**das höchwürdigste griechisch-katholisch-erzbischöfliche Ordinariat
in Lemberg.**

Unter dem höchsten Protektorate Seiner k. und k. Hoheit des durchlauchtigsten Herrn Erzherzoge Franz Ferdinand findet in der Zeit vom 13. September bis 16. September d. J. in Salzburg die „Gemeinsame Tagung für Denkmalpflege und Heimatschutz“ statt.

Die Regierung begrüsst den Zusammentritt dieser internationalen Veranstaltung auf heimischen Boden auf das wärmste, da sie von derselben mit Recht erwarten zu können glaubt, dass sie den neueren Anschauungen der Denkmalpflege, deren Bedeutung immer mehr anerkannt wird, auch in Österreich mehr Geltung als bisher verschaffen und die auf den Schutz der Heimat gerichteten Bestrebungen nachdrücklichst fördern wird.

In dieser Erwägung wird daher die Tagung vom Ministerium für Kultus und Unterricht und vom Ministerium für öffentlichen Arbeiten in weitgehendster Weise gefördert und auch vom Eisenbahnministerium durch Gewährung vom Fahrtbegünstigungen für die Teilnehmer unterstützt.

Aus dem reichhaltigen Programme, von welchem in der Anlage ein Exemplar mitfolgt, wäre nebst anderen interessanten Referaten insbesondere der Vortrag des Herrn Prälaten Professors Dr. Swoboda über „Kirchliche Denkmalschutz-Geetzgebung“ hervorzuheben.

Mit Rücksicht auf das rege Interesse, das der hochwürdige Klerus der Pflege und dem Schutze der zahlreichen kirchlichen Denkmale entgegenbringt, beehre ich mich, das höchwürdigste Ordinariat auf diese Tagung, welche geeignet ist, dieses Interesse noch mehr zu vertiefen und auszubreiten, aufmerksam zu machen und das Ersuchen daran zu knüpfen, den hochwürdigen Klerus der dortigen Diözese zur Teilnahme an dieser Veranstaltung einzuladen, in welcher Hinsicht sich vielleicht die Einschaltung des Programmes in das dortige Diözesanblatt in passender Weise am ehesten empfehlen dürfte.

Weiters wird das höchwürdigste Ordinariat ersucht, diesem Unternehmen eine Unterstützung auch in der Weise zu gewähren, dass jenen hochwürdigen Klerikern der dortigen Diözese, die sich zur Teilnahme am Denkmaltage anmelden, der hiefür erforderliche Urlaub nach Möglichkeit gewährt werde.

Der Minister für Kultus und Unterricht:

Stürgkh.

Programm

Mittwoch den 13. September

Begrüßungsabend in der Aula academica am Universitätsplatze (Beginn 7 $\frac{1}{2}$ Uhr).

Offizielle Begrüßungen und Ansprachen. Geschäftliche Mitteilungen.

Hierauf Lichtbildervortrag des Herrn Professor Dr. Strzygowski-Wien über: „Salzburgs Kunstdenkmäler“.

Nachher geselliges Beisammensein im Stieglkeller.

Donnerstag den 14. September

Erste Sitzung

in der Aula academica, Beginn 9 Uhr vormittags

Tagesordnung

1. Eröffnungsansprache des Vorsitzenden Geh. Hofrat Professor Dr. von Oechelhaeuser-Karlsruhe.
2. „Entwicklung und Ziele der Denkmalpflege in Deutschland und Österreich.“ Referenten: Geh. Regierungsrat Professor Dr. Clemen-Bonn und Professor Dr. Dvořak-Wien.
3. „Entwicklung und Ziele des Heimatschutzes in Deutschland und Österreich.“ Referenten: Professor Schultze Naumburg-Saaleck, Archivsekretär und Konservator Dr. Gianonni-Wien und Dr. von Szenekowski-Graz.
4. „Erhaltung des Kernes alter Städte.“ Referent Geh. Hofrat Professor Dr. Gurlitt-Dresden.
5. „Der Kampf um Alt-Wien.“ Referent: Hofrat Professor Dr. Neuwirth-Wien.

Die Sitzung wird unterbrochen durch eine Frühstückspause von 12 $\frac{1}{2}$ bis 1 $\frac{1}{2}$ Uhr.

Schluss der Sitzung: nach 3 Uhr.

Nach Schluss der Sitzung gruppenweise Besichtigung der Kunst- denkmäler der Stadt unter sachkundiger Führung. (Hierüber wird näheres Programm bekanntgegeben werden.)

Abends 9 Uhr: Empfang der Teilnehmer an der Tagung beim k. k. Landespräsidenten Lewin Grafen Schaffgotsch im Regierungsgebäude. (Anzug: Gehrock).

Freitag den 15. September.**Zweite Sitzung**

in der Aula academica, Beginn 9 Uhr vormittags

Tagesordnung

6. „Heimatschutz und Wohnungsfrage.“ Referent: Professor Dr. Fuchs-Tübingen.
7. „Kirchliche Denkmalschutz-Gesetzgebung.“ Referent: Prälat Professor Dr. Swoboda-Wien.
8. „Denkmalpflege und Museen.“ Referent: Dehio-Strassburg i. E.
9. „Bauberatung und Heimatschutz.“ Referent: Landesbaurat a. D. Rehorst, Beigeordneter der Stadt Cöln.
10. *Geschäftliches*: Neuwahl des Ausschusses und Bestimmung des Ortes und Termins für die nächste gemeinsame Tagung 1913.

Schluss der Sitzung (ohne Frühstückspause): gegen 2 Uhr.

Nachm. 3¹/₂ Uhr: Besichtigung der Festung Hohensalzburg mit Vorführung von volkstümlichen Trachten, Gebräuchen und Aufzügen;
hierauf Fortsetzung der Besichtigung der Kunstdenkmäler der Stadt.

Abends 8 Uhr: **Öffentliche Sitzung** in der Aula academica: Lichtbildervortrag des Herrn Geh. Regierungsrat Professor Dr. Conventz-Berlin über: „Naturschutzparke“.
Nachher geselliges Beisammensein im Hotel Mirabel.

Samstag den 16. September

Im Anschluss an die Tagung finden Ausflüge statt, und zwar:

- I. Ausflug nach Wien. Abfahrt Samstag früh 6²⁰ Uhr vom Staatsbahnhof. Bahnfahrt bis Pöchlarn, von dort Donaufahrt bis Wien mit Aufenthalt in Melk (Besichtigung des Benediktinerstiftes, Frühstück) und in Dürstein oder Krems (Besichtigung der dortigen Kunsdenkmäler). Ankunft in Wien 7 Uhr abends. Rückfahrt beliebig. Der Preis für die ganze Fahrt nach Wien mit Frühstück in Melk (einschliesslich Getränk und Trinkgelder) beträgt 20 Kronen. Die Anmeldung zu dieser Fahrt muss längstens bis Freitag den 15. September 10 Uhr vormittags im Bureau erfolgen, woselbst auch etwaige Wünsche wegen Wohnungsbestellung in Wien entgegengenommen werden.
- II. Ausflug in die nähere Umgebung von Salzburg (Programm vorbehalten).

Der Ortsausschuss empfiehlt, für die Beschaffung von Wohnungen in Gasthöfen oder Privatquartieren sich der Vermittlung seines Wohnungs-Komitees zu bedienen. Adresse: Vizebürgermeister kaiserl. Rat Max Ott, Salzburg, Sparkasse.

Das Bureau des Ortsausschusses befindet sich bis einschl. Montag den 11. Sept. im Rathause, vom 12. Sept. ab im „Studiengebäude“ am Universitätsplatze neben der Aula academica.

Die Teilnahme an der Tagung ist eine freie. Es ist hierzu weder eine Einladung erforderlich, noch wird die Zugehörigkeit zu einem verwandten Vereine oder Verbände vorausgesetzt. Von jedem Teilnehmer wird zu den Kosten der Tagung ein Beitrag von 6 Kronen erhoben, wofür auch der gedruckte stenographische Bericht über die Verhandlungen übersandt wird. Die Mitglieder des Bundes Heimatschutz haben zu allen Sitzungen unentgeltlich Zutritt. Die Sitzung am Freitag abend ist eine allgemeine öffentliche.

Möglichst frühzeitige vorherige Anmeldung beim Ortsausschuss sehr erwünscht.

До того долуче ся выказъ улешень на желѣзницяхъ, въ якихъ учасники въ томъ звѣздѣ будутъ могли користати:

Das k. u. k. Eisenbahnministerium hat den Teilnehmern der gemeinsamen Tagung für Denkmalpflege und Heimatschutz Salzburg 1911 für die Fahrt von und zum Kongressorte auf den Linien der k. u. k. österreichischen Staatsbahnen mit Ausnahme der im Staatsbetriebe stehenden Lokalbahnen für Entfernungen von mehr als 50 km nachstehende Begünstigungen gewährt:

- I. Klasse Schnellzug gegen Lösung einer Personenzugskarte I. Klasse.
- I. Klasse Personenzug gegen Lösung einer halben Schnellzugskarte I. Klasse.
- II. Klasse Schnellzug gegen Lösung einer Personenzugskarte II. Klasse.
- II. Klasse Personenzug gegen Lösung einer halben Schnellzugskarte II. Klasse.

Diese Ermässigungen werden nur gegen Vorweis von Ausweiskarten gewährt, auf welchen die näheren Bestimmungen hierüber ersichtlich sind. Diese Ausweiskarten werden den Kongressteilnehmern **nach Lösung der Teilnehmerkarte mit dieser oder nach endgültiger Anmeldung über Verlangen ausgestellt**. Um die Begünstigung schon bei der Reise nach Salzburg beanspruchen zu können, empfiehlt es sich, die Ausweiskarten rechtzeitig beim Ortsausschusse anzusprechen oder die Teilnehmerkarten schon vorher zu lösen.

Weiters wurden den Teilnehmern noch folgende Fahrtbegünstigungen gewährt:

Seitens der Direktion der Gaisbergbahn in der Zeit vom 12. bis 17. September 1911 gegen Vorweis der Teilnehmerkarte oder der

Ausweiskarte für die Fahrt Parsch-Gaisbergspitze und zurück ein ermässiger Fahrpreis von 4 Kronen.

Seitens der Salzburger Eisenbahn- und Tramway-Gesellschaft gegen Vorweis einer der Teilnehmerkarte angeschlossenen Ausweiskarte für die Strecken Salzburg-Parsch, Salzburg-Landesgrenze und für die Fahrt auf die Festung Hohensalzburg die für Einheimische festgesetzten Ermässigungen.

Seitens der Direktion der Salzkammergut-Lokalbahn in der Zeit vom 13 bis 17. September 1911 für Fahrten auf der Lokalbahn Salzburg—Bad Ischl, auf der Schafbergbahn und den Dampfschiffen auf dem Abersee eine 50 prozentige Fahrpreismässigungen gegen Vorweis der Teilnehmerkarte.

Die Ausgabe der Teilnehmer- und Ausweiskarten erfolgt durch den gefertigten Ortsausschuss (Salzburg, Rathaus), woselbst auch nähere Aufschlüsse über die Fahrpreismässigungen erteilt werden.

**für den Ortsausschuss
der gemeinsamen Tagung für Denkmalpflege und Heimatschutz
Salzburg 1911**

Als Vorsitzender: der Bürgermeister:

Berger.

Тое удѣляе ся до вѣдомости Всч. Духовенства зъ тымъ, що Митропол. Ординарятъ надѣе ся, що знайдуть ся Всч. Отцѣ, котрѣ въ тѣмъ многопожиточнѣмъ зѣбраню участь возьмутъ и результатъ обрадѣ для добра нашего народа выкористають.

Вѣдъ Митрополитального Ординарята.

Львѣвъ, дня 10. червня 1911.

Ч. 46.

Ч. 170/Ком. — Сканкане загальныхъ Зборѣвъ Вѣдпоручникѣвъ АЕпарх. Канра для справъ вдовичо-сиротиньского фонда.

Згѣдно зъ предложенемъ Впр. Комисіи управляючої справами вдовичо-сиротиньского фонда Митрополитальный Ординарятъ скликае симъ въ силу §. 9. статута Вѣдпоручникѣвъ Всч. Архіеписархіяльного Клира на Загальнѣ Зборѣ въ справахъ вдовичо-сиротиньского фонда до Львова на день 31. серпня с. р.

Порядокъ дневный Загальныхъ Зборѣвъ буде слѣдующій:

I. По вѣдправленій о 7. год. св. Литургіи „О призванѣ помочи св. Духа“ въ Архикатедральной Церквѣ св. ВМЧ. Георгія зберуть ся Всч. Вѣдпоручники въ сали Засѣданъ Митроп. Консистеріи и зложивши свои легитимациі впишуть свои имена на листѣ до того приготванѣмъ.

II. По вѣдкрытѣ Зборѣвъ наступить выбѣръ Предсѣдателя Зборѣвъ, котрый покличе зъ помежи Всч. Вѣдпоручникѣвъ двоухъ секретарѣвъ до веденя протокола Зборѣвъ, почѣмъ слѣдуе провѣрене легитимациі Всч. Вѣдпоручникѣвъ на Загальнѣ Зборѣ и сконстатоване присутности приписаного §. 11. статута числа на листѣ подписавшихъ ся Вѣдпоручникѣвъ.

III. Справозданѣ Секретаря Комисіи о дѣяльности тоиже за часъ вѣдъ послѣднихъ Загальныхъ Зборѣвъ.

IV. Справозданя: а) Касіера фонда о станѣ касовѣмъ; б) шконтрующей Комисіи о переведеныхъ шконтрахъ касы фонда и внесене тоиже що до удѣленя абсолюторіи уступающей Комисіи.

V. Справозданѣ Комисіи въ справѣ ухвалѣ послѣднихъ Загальныхъ Зборѣвъ.

VI. Проектъ унормованя вѣдносинъ межи вдовою (сиротами) по душпастыряхъ а Завѣдателемъ парохіи (см. Льв. АЕп. Вѣдомости Ч. 40 ex 1910).

VII. Установленѣ стопы процентовой въ рѣчныхъ даткахъ душпастырѣвъ вѣдъ конгруи и высоты случайныхъ даткѣвъ. (§§. 3. 1. 2. и 12 зъ статута).

VIII. Евентуальнѣ предложеня, внесенѣ Всч. Клиромъ и Всч. Вѣдпоручниками.

IX. Прошеня о запомоги, пожички и т. п.

X. Выбѣръ секцій: а) касовой, б) администраційной, в) петиційной и г) на случай потреби и другихъ секцій. Секціи обрадувати будуть въ комнатахъ на пресвитеріи.

П О П Е Р Е Р В Ъ :

XI. Справозданѣ секцій и остаточне рѣшенѣ справъ предложеныхъ.

XII. Выбѣръ новой Комисіи управляючої фондомъ (6 членѣвъ-засѣдателѣвъ, 2 заступникѣвъ, секретаря, касіера и контрольора) и выбѣръ шконтрующей Комисіи — на слѣдующій трилѣтний періодъ.

XIII. Вѣдчитанѣ и подписанѣ протоколу и закрытѣ Загальныхъ Зборѣвъ.

Внесена поодинокихъ Всч. Вѣдпоручникѣвъ якъ и рѣшеня Соборчикѣвъ деканальныхъ мають бути після дотеперѣшной практики

найменше 8 днів напередь предложеній на письмѣ управл. Комисіи для передачі ихъ Загальнымъ Зборамъ.

Подаючи тоє до вѣдомости Всч. АЕпарх. Клира Митроп. Ординаріатъ взыває Всч. Настоятелѣвъ Деканатѣвъ, зъ покликѣмъ на тутешній приказъ зъ дня 6. червня с. р. Ч. 170/Ком. (Льв. АЕп. Вѣд. Ч. 40.), щобы завчасу споводовали виборъ нового (взглядно потвержене бувшого) вѣдпоручника Всч. Клира кондеканального на Загальній Зборъ въ справахъ фонда, котрому сейчасъ на Соборчику выставити належить грамоту его выбору для вылегитимованія ся на Загальныхъ Зборахъ.

О выборѣ вѣдпоручника и о евентуальныхъ ухвалахъ Соборчика що до вдов.-сирот. фонда належить сейчасъ Митроп. Ординаріату донести.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 3. липня 1911.

Ч. 47.

Ч. 6078. — Въ справѣ дяковскъ и дотацій дяковскихъ.

Митроп. Консисторія взыває Всч. Настоятелѣвъ тыхъ Деканатѣвъ, котрѣ помимо кѣлькакратныхъ тутешныхъ вѣзванъ не предложили до теперъ цѣлковито або не зъ всѣхъ парохій справозданія о дяковкахъ и дяковскихъ дотаціяхъ, щобы **найдалше до 10. серпня с. р.** удовлетворили неперемѣнно тутешному дотычному розпорядженю зъ дня 18. лютого 1910 Ч. 988 (Льв. АЕп. Вѣд. 1910 Ч. 7).

Неповинуучій ся сему приказу будуть въ слѣдуючѣмъ числѣ Вѣдомостей выказаніи.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 15. липня 1911.

Ч. 48.

Ч. 5685. — Въ справѣ выданія испѣльного Уставу церковного на 1912.

За згодою Преосвящ. Еписк. Ординаріатѣвъ въ Перемышли и Станиславѣвъ буде въ тѣмъ роцѣ выданный испѣльный Уставъ церковный на 1912 р., яко додатокъ до Шематизму въ окремой брошурѣ.

Тѣ Всч. ОО., котрѣ мають уложеній такий Уставъ на 1912 р., схотять предложити тойже Митроп. Ординаріату для апробаты окремою комисією, въ складѣ котрой вѣйдуть ритуалисты зъ всѣхъ трехъ Епархій — найдалше до 10. серпня с. р.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 15. липня 1911.

Ч. 49.

Ч. 5902. — Поручає ся попертю Всч. Священства Товариство „Українско-Руска Бурса ім. Митр. гр. А. Шептицького.“

Вѣдѣль высше поданого Товариства надѣславъ сюда слѣдуючу Вѣдзову:

„Ваше Високопреподобіє!

Сего року минуло десять лѣтъ, як наш загально люблений Архипастир Б. Ексц. Митр. гр. А. Шептицькій вступив на львівскій владичій престол. На кождім поли нашого церковного і народного житя слідно працю і жертви сего високодостойного Мужа, а особливо шкільна молодіж зазнавала і зазнає від Него широкої опіки і матеріальної помочи.

Як раз тепер мусимо отворити нову бурсу головно для учеників ц. к. академічної гімназії у Львові, позаяк ествованє філіяльної бурси Руского Товариства педагогічного є непевне, бо властитель вимовив їй дотеперішній львоаль, а головна бурса є завадто віддалена від міста і заповнена учениками з головного заведенія. Кружок львівских Русинів, що завязав Товариство Українско-Руска Бурса ім. Митр. А. гр. Шептицького, яке має заняті ся основанєм сеї нової інституції, рішив звеличити при сій нагоді заслуги і 10-літню працю нашого Архипастира та увіковічнити его імя, назвавши нову бурсу его прізвищем. Тепер збираємо жертви на купно потрібного дому і доси вже придбали 12.000 кор. Але на уплату частини ціни купна і на таксу за перенесене права власности потребуємо 45.000 кор. Справа нагла, потрібну готівку мусимо зібрати перед кінцем 1911. р. Тому осмїляємо ся просити Ваше Високопреподобіє, яко загально знаного діяча і добродія, причинити ся яким датком до довершенія сего діла, при деканальній візитації і на найближшій соборчику щиро захотити до того всѣх Впр. ОО. Кондеканальных, та подбати, щоби і між народом тамошного деканату заряджено складку на ту ціль. Нехай не буде села, нехай не буде рускої душі, яка не причинила би ся хоть сотником до здвигненія сеї інституції та до звеличанія нашого Митрополита, дійсного мужа Провидінія Божого, якого можуть намъ позавидувати всі католицкі народи. При всѣх святах та торжествах чи то церковних, чи народних, чи родинних просимо тямити про бурсу, та старати ся зібрати хотьби і найдрібніші жертви на як найскорше отворенє єї.

П. Т. імена і прізвища жертвувавших вписуємо до книг товариства, а за їх здоровле рік річно буде відправляти ся Служба Божя. Приймаємо також і легати.

Видаємо записи довжні по 10 Кор. для тих, що волили би замісць жертви дати нам беспроцентову позичку під услівями поданими в тім записі довжнім.

Зібрані жертви і позички просимо висилати на книжочку вкладкову Тов. урядників і священиків у Львові ч 990, а всякі кореспонденції на адресу Впв. П. Ізидора Громницького, совітника шкільного і директора філії ц. к. акад. гімн. у Львові, ул. Театральна ч. 22. (Народний Дім).“

За Виділ Товариства Українсько-Руска Бурса ім Митр. гр. А. Шептицького.

У Львові дня 15. мая 1911.

<i>Громницький Ізидор</i> совітник шкільний, директор і заступник голови.	<i>о. Іван Рудович</i> катехит ц. к. жін. семінаря; секретар	<i>Каранович Йосиф</i> совітник ц. к. вишого краєвого Суду і голова.
<i>о. Іван Туркесич</i> катехит і професор ц. к. гімназії.	<i>Кудлицький Семен</i> ц. к. секретар скарбу і головний каснер.	<i>Мельник Микола</i> ц. к. професор гімназійний.

Митроп. Консисторія подаючи се до вѣдомости горячо поручає се новоосноване Товариство теплѣй опѣць и выдатному попертю Всч. Духовенства.

Вѣдъ Митрополитальнои Консисторіи.

Львѣвъ, дня 10. липня 1911.

Ч. 50.

Ч. 6190. — Въ справѣ Товариства св. Ап. Петра.

Выдѣлъ Товариства для запомоги убогихъ церквей им. св. Ап. Петра пред- живѣ тутъ зъ просьбою о оголошене слѣдующо

Справозданя

о станѣ Товариства св. Ап. Петра за II кварталъ 1911.

А.) Членскій вкладни зложили въ коронахъ:

Бережанскій ден. Церкви: Вулька ад Куряны, Куряны, Пѣдвысоке, Выбудѣвъ, Ценѣвъ, Жукѣвъ, Гиновичѣ ад Жукѣвъ, Куропатники, Ольховець, Саранчуки, Тростянець, Шибалинѣ, Брацтво „Найсв. Тайнѣ“ въ Тростянци, Сестриць „Найсв. Тайнѣ“ въ Тростянци по 5 кор.; оо. Лотоцкій Ан. 2 к., Гѣбрусевичъ Ив. и жена, Бачинскій Ал., Брильнскій Ив. и жена, Концевичъ Гр. и жена, Чубатый Алек. и жена, Левинскій Юл., Дубицкій Вас., Король Ем. и жена, Шараневичъ Мих. и жена, Садовскій Ник. и жена, Качала Гр. и жена по 1 к.; Впв. Мигдуловичъ Леон., Олексій Аделя, Шушко Мар., Шараневичъ Агата по 1 к.; Вп. Кѣсъ Гр., Назаръ Мих.; ЧЧ. Бербець Теод. и Настя, Старко Пав., Пайда Кат. и Мар., Здирко Гр. всѣ зъ Шибалина; Бурбела Ив., Ратушь Макс., Кузикъ Як., Яцусъ Ив., Мельникъ Ан., Хмарникъ Наст. всѣ зъ Выбудова; Недѣльскій Мих. и Анаст., Вас. и Кат. Федисинѣ, Петро и Анаст. Штепованъ, Анд. и Кат. Рудковскій всѣ зъ Жукова; Дм., Анаст., Ник. и Кат. Стефанѣвъ, Кат. Пѣдлужна, Мар. Чекаловичъ, Ан. Наколишинѣ, М. и Агаф. Козакъ, Гр. и Агаф. Швець всѣ зъ Гиновичъ по 1 кор. — Разомъ 128 коронѣ.

Болахѣвскій ден. Церкви: Чолганы и Болахѣвъ по 10 к., Гозѣвъ, Поляница, Тисѣвъ по 5 к.; оо. Ярема Т. 4 к., Бирчакъ Ив. 3 к., Бабѣй Іос., Бабякъ М., Косановскій Е. и Горникевичъ Т. по 2 к., Грабовенскій Іос. и жена, Терлецькій Іос. и жена, Дерлиця Ив., Ганушевскій Ем., Телѣшевскій, Гедзъ П. и жена, Василикъ, Штайденѣ по 1 кор.; Вп. Сенета Соф. 2 кор. Бабякъ Иванна 1 кор. — Разомъ 64 коронѣ.

Брѣдскій ден. Церква въ Рожневѣ 5 кор.; фондъ буд. церкви Руда 3 к.; о. Левъ Селинскій 2 к. — Разомъ 10 кор.

Бускій ден. Церкви: Чанижъ Гумниска, Вербляны, гром. Гумниска по 5 кор.; оо. Шанковскій Іос., Терлецькій В. по 1 к.; ЧЧ. Романишинѣ Мих., Ивашкѣвъ Ан., Чучманѣ Люб. по 1 к. — Разомъ 25 к.

Войнилѣвскій ден. Церква въ Студѣнцѣ 5 к.

Глинянскій ден. Церкви: Балучинѣ, Бортокѣвъ, Глиняны-Замѣстѣ, Глиняны-Заставе, Задворѣ, Куровичѣ, Солова, Куткѣвъ, Безбруды, Русилѣвъ, Ляшки-кор., Перегноѣвъ, Печенія, Выжняны, Пѣдгайчики, Погорѣльцѣ, Полоничѣ, Богданѣвка, Полтва, Женѣвъ, Полхоѣвъ вел., Розворяны, Скнилѣвъ, Вѣльшанка по 5 кор.; о. Бачинскій Пав. 2 к. — Разомъ 122 к.

Грималѣвскій ден. Церкви: Борки мал., Новосѣлка, Грималѣвъ, Сорока, Зелена, Калагарѣвка, Волиця, Красне, Фашѣвка, Остапѣ, Товсте по 5 к.; оо. Левицкій В., Малишевскій Кор., Лебедовичъ Ал., Пиндусъ Теод., Монцѣбовичъ Кор., Ксьонжекъ Д., Ганкевичъ Іос. и жена, Кулицкій Ив. и жена, Райтаровскій Ив., Иванчукъ Ив. по 1 к.; ЧЧ. Жукъ М., Пар. Марусинѣ, Жаровска Наст., Копчаръ Тим., Бичъ Евд., Ганчинѣ Пет., Гуришевска Евд., Калинска Ол., Мѣшанецъ Теод., Чернецькій Мих., Варварѣвъ Ан., Рудникъ Кат. по 1 кор. всѣ зъ Глѣбова. — Разомъ 79 коронѣ.

Жидачѣвскій ден. Церкви: Волцнѣвъ, Деменка лѣс., Гнѣздицѣвъ, Межирѣче, Млинска, Облазница, Покровѣвъ, Руда, Лѣвчицѣ, Ганѣвъ, Тейсарѣвъ, Кавчій Кутъ, Цицилѣвъ, Пчаны, Волиця Гнѣзд. по 5 к.; оо. Мартинецъ Іос., Шпитко Ив. по 2 к., Ковальскій Фил., Левицкій Ем., Кваснюкъ Ал., Костюкъ Л., Пѣдлѣсцькій Ант., Макаревичъ Іос., Дзѣоба Теод., Головкиевичъ Ив. по 1 к.; ЧЧ. Стриганинѣ Дм., Бѣганъ Ив. по 1 к. — Разомъ 89 кор.

Журавенскій ден. Церкви: Буянѣвъ (1910 и 1911), Голешѣвъ (1910 и 1911) по 5 к.; оо. Потерейко 2 к., Потучко, Илевичъ, Марчакъ по 1 к.; ЧЧ. Гудзовскій Ив., Мартиновичъ Дм., Выспанскій Ант., Бойчукъ С., Пакежъ С. по 1 кор. — Разомъ 30 к.

Зарваницкій ден. Церкви: Богаткѣвицѣ, Бенева, Вишнѣвчикъ, Гайворонка, Золотники, Бурканѣвъ, Ищкѣвъ, Мозоловка, Гниловоды, Соколѣвъ, Увсе, Котузѣвъ, Соснова, Семикѣвицѣ, по 5 к.; оо. Корытко М., Бѣлинскій Л., Сѣрко Ив., Томовичъ Вас., Клишь Ив., Фенчинскій Ил., Дурбакъ Т., Гаврилокъ С. по 2 к., Сендецькій Ив. 6 к., Редчукъ Гр., Пѣсцькій Н. по 1 к.; ЧЧ. О. Новакъ 1 к., Било Мар. 2 к. — Разомъ 97 кор.

Зѣборѣвскій ден. Церкви: Грабкѣвицѣ, Метенѣвъ, Урлѣвъ, Храбузна, Августѣвка, Хоростецъ, Кабарѣвицѣ, Озерянка, Цецова, Плауча вел., Плауча мала, Красна, Глинна цо 5 к.; оо. Зарицкій Дан., Мизъ Ем. по 2 к., Илевичъ Юл., Кондрать Ив., Рудницкій Ант., Стеткевичъ Ник., Тимкевичъ Евг., Филиповичъ Іос., Илевичъ Ан., Чумикъ Петро по 1 к.; Вп. Мар. Илевичъ 1 к.; ЧЧ. Букса Яц., Терещукъ Мат., Олѣйникъ С., Семенъ Кост., Маріановскій Д., Андрушкѣвъ Т. и Мар., Балагай Ив., Бонда Анд. по 1 кор. всѣ зъ Мегенева, Стецинѣ Гнатъ 2 к. — Разомъ 89 к.

Козлѳвскій дек. Церкви: Золочѳвка, Козлѳвъ по 10 к., Городище, Дубше, Криве, Кальне по 5 к.; оо. Бачинскій Діон., Зарицкій Люд. по 4 к., Абрагамовскій Мих., Чубатый Юр., Гордѳевскій Іосифъ по 2 кор.; Вп. Гордѳевска 1 к. — Разомъ 55 коронъ.

Лопатинскій дек. Церкви: Завидче, Кустинъ, Ляшкѳвъ, Нивицѳ, Микѳлаѳвъ, Оплѳско, Сморгѳвъ, Станиславчикъ и філія, Стремѳльче, Хмѳльно, Щуровичѳ, Батыѳвъ по 5 к.; оо. Курбасъ Он., Паукъ Мих., Чмола Пав., Громадка Мих., Жегаловичъ Ив., Карановичъ Ив. и жена, Киналь Анд., Чубатый Ол. и жена, Стеткевичъ Яр., Питликъ Лука, Завадовскій Ив., Данилюкъ Ник., Савицкій Люд. всѳ по 1 к. — Разомъ 80 к.

Озѳрянскій дек. Илько явный 1 к.

Перегинскій дек. Церкви: Небылѳвъ, Слобода неб., Брацтво въ Лецѳвцѳ, Брацтво въ Дубшарахъ, Поповичъ Фед. по 2 к.; о. Крыжановскій 1 к.; ЧЧ. Глинка Анн., Марко Атан. по 1 к. — Разомъ 19 к.

Перемышлянскій дек. Церкви: Волкѳвъ, Кореличѳ, Плетеничѳ (1909 и 1910), Полюхѳвъ мал., (1909 и 1910), Бруховичѳ, Станимѳръ, Туркотинъ, Перемышляны, Коросно по 5 к.; о. Копертинскій 2 к.; Вп. Левицкій Сим., Ярема Ев., Чит. „Просьвітѳ“ въ Перемышлянахъ и въ Короснѳ по 2 к.; Вп. Миклушка Вар. 2 к.; ЧЧ. Подвѳрна К., Пришляковска П., Лоѳкъ М., Сохоцкій Ив., Костѳвъ Дан. по 4 к. — Разомъ 72 к.

Поморянскій дек. Церкви: Годѳвъ за 2 роки, Поморяны за 2 р. по 5 к.; оо. Габрусевичъ Сев., Склекповичъ Д. по 2 к.; ЧЧ. Матвійкѳвъ Ол. 2 к. — Разомъ 26 коронъ.

Рогатинскій дек. Церква въ Путятинцяхъ 5 к.; ЧЧ. Яцкѳвскій Ник. и Мар., Швець Гасъ (за 2 р.), Квасниця Пил., Польовый Т. (за 2 р.), Комарянска М., Гобиръ Агрин., Павлюкъ Февр., Борецка Евд. и Мар., Гринишинъ Мих. и Мар., Жиховичъ Ив., Колякъ Кат., Оленчакъ Пет., Вороновскій Мак. и Кат., Дзюбатый Вас., Евд. и Кат., Скробачъ Пет. и Кат., Лѳсова Ан., Вергунъ Евд., Ворона Гр., Воробѳъ Ан., Муращикъ Стеф. и Евд., Бойковичъ Кат., Маковичъ Евд., Малецка Евд., Лейбѳвъ Юл. по 1 к. — Разомъ 40 к.

Сналатскій дек. Церкви: Хмелиска и Молчанѳвка по 5 к. — Разомъ 10 к.

Скѳльскій дек. Церкви: Орава, Погаръ, Гребенѳвъ по 5 к.; оо. Кончевичъ Он., Лучаковскій Яр., жена и Мирославъ по 1 к. — Разомъ 19 к.

Стрыйскій дек. о. Галянтъ Ник. 2 к.

Струмило-намеицкій дек. Церк. въ Холоевѳ мат. и доч. по 5 к. — Разомъ 10 к.

Тернопѳльскій дек. Церковь въ Плотичи ад Бѳла за 2 роки по 5 кор. — Разомъ 10 кор.

Ходорѳвскій дек. Церкви: Григорѳвъ, Черемхѳвъ, Новоселцѳ, Пѳдлѳски, Пѳддѳстрияны, Чарторыя по 5 к.; оо. Бачинскій М., Ковальскій Ив. и жена, Скоморевскій Кор. и жена, Одѳжинскій Анд. и жена по 1 к.; ЧЧ. Биричъ Луцъ и Мар., Булка Евд. и Мар., Гулянь Пар., Вознякъ Евд., Анаст. и Ан., Капелюхъ Февр., Кобылянска Агаф., Матофѳй Зоф., Нагѳрна Зоф., Дробницка Тек., Стегнѳй Пар. по 1 к. всѳ зъ Григорова. — Разомъ 50 к.

Янѳвскій дек. Церкви: Домажиръ, Кожичѳ, Жорниска по 5 к.; о. Рыбчакъ Гр. 2 к.; ЧЧ. Финичъ Мар., Стукало Ант., Гембусъ Ан., Качинска Мар., Стойко Ан. по 1 к. — Разомъ 22 к.

Всч. о. В. Лиско зложивъ вѳдъ чч. Яновича Мар., Цимборъ Пар., Швайкунъ Наст., Солгысъ Ан., Дидакъ Пар., Михайлѳвъ Тек., Колодѳй Мар., Павликъ Ан., Ивашкѳвъ Павл., Колодѳй Ан., Дяковскои Ан., Толочкевича Юл. — всѳ зъ Купча по 1 к. — Разомъ 12 коронъ.

Б.) Жертвы.

Зъ Акаф. дек. Бережанскій 31.45 к.; Урядъ парох. въ Чижиковѳ 4.24 к.; дек. Грималѳвскій 18.70 к.; Церковь въ Голешевѳ 9.70 к., зъ пушки на тетраподѳ въ Пѳдгородю 13.03 к.; Тов. зад. „Народный Дѳмъ“ въ Жидачевѳ 25 к.; церковь въ Шляхтинцяхъ 10 к.; о. П. Бѳлинскій 7 к.; о. Райтаровскій 2.70 кор. — Разомъ 122.72 коронъ.

В.) Звороты.

Іосифѳвка 20 к.; Ганачѳвка 100 к.; Рудно 50 к.; Гологоры 150 к.; Володимирѳвъ 100 к.; Лука 50 к.; Молчанѳвка 50 к.; Слобода небылѳвска 40 к.; Теляче 50 к.; Стратинъ 50 к.; Володимирѳвъ 150 к.; Протесы 30 к.; Пятничаны 40 к.; Перемышляны 60 к.; Козлѳвъ 80 к.; Бѳлкѳвцѳ 25 к. — Разомъ 1045 к.

За грамоты и медалѳ: дек. Перегинскій 1.40 к.; дек. Бережанскій 1 к. — Разомъ 2.40 к.

Складаючи отсимъ ширу подяку всѳмъ жертводателямъ, поручаемъ и на дальше ласкавоѳ опѳцѳ Всч. Духовенства и вѳрныхъ наше Товариство.

Вѳдъ Выдѳлу Товариства Св. Ап. Петра.

Льѳвѳвъ дня 10. липня 1911.

Иларій Панкѳвскій
касиръ.

о. Левъ Туркѳвичъ
предѳдатель.

Вѳдъ Митрополитальнои Консистории.

Льѳвѳвъ, дня 17. липня 1911.

Ч. 51.

Ч. 4758. — Въ справѳ подана дѳть до Шематизму на 1912 р.

Взываетъ Всч. Настоятелѳвъ деканатѳвъ, щѳбы найдалше до 15. вересня с. р. предложили Митроп. Консистории точнѳй и вѳрнѳй статистичнѳй дѳты до уложѳня Шематизму на 1912 р.

Въ тѳй цѳли належить вѳзвати ОО. Настоятелѳвъ парохій, щѳбы точно поправили ошибки въ Шематизмѳ, щѳ вѳдносятъ ся до ихъ парохій и докладно зазначили змѳны, якѳ зайшли въ послѳднѳмъ роцѳ.

Особенно належить звернути увагу на подане правдивого числа душ въ поодинокихъ мѣсцевостяхъ на подставѣ послѣдней конскрипціи, такожъ правдивого числа членовъ брацтва церковныхъ. Высоту корггую належить подавати безъ пятилѣтнихъ додатковъ, бо тѣ суть особисті; склькѣсть грунтовъ выказувати точно пѣсля аркуша посѣлости въ моргахъ (не въ арахъ) и не мѣшати маєтку парохіального (ерекціонального) зъ церковнымъ и фундаційнымъ богослужебнымъ.

Всч. Уряды Деканальні провѣрять даты, выготовлять особны й докладны выказы, котры найдалше до 15. вересня с. р. перешлють Митр. Консисто́ріи.

Вѣдъ Митрополитальной Консисто́ріи

Львѣвъ, дня 16. червня 1911.

Ч. 52.

Ч. 6191. — Оголошене речення до подана прошенъ о принятѣ кандидатѣвъ стану духовного до гр. кат. духов. семинара у Львѣвъ.

Кандидаты духовного стану въ Архіепархіи Львѣвскѣй, що бажають бути принятыми до Львѣвской гр. кат. духовной семинаріи, мають предложити свои прошеня Митр. Консисто́ріи до дня 31. серпня с. р. включно и долучити до нихъ слѣдуючі свѣдоцтва:

1) Свѣдоцтво дотычного уряду парохіального, що проситель есть сыномъ законно вѣнчанныхъ родичѣвъ гр. кат. обряда и въ томъ обрядѣ зоставъ окрещенный и миропомазанный.

2) Свѣдоцтво убожества вѣдъ дотычного уряду парохіального або деканального выставлене и ц. к. Староствомъ подтверждено.

3) Свѣдоцтва зъ всѣхъ пѣвротчій шкѣлъ гимназіальныхъ зъ долученемъ свѣдоцтва зрѣлости, а коли проситель черезъ слабѣсть або яку иншу причину залишивъ бувъ пѣдчасъ наукъ пѣвротче або и довше, то має свѣдоцтвомъ выданнымъ вѣдъ дотычного уряду деканального и вѣдъ ц. к. Староства доказати, де въ томъ часѣ перебувавъ и чимъ занимавъ ся.

4) Свѣдоцтво моральности стверджено вѣдъ взглядного уряду деканального, въ якомъ кромѣ поведеня просителя має бути такожъ выражено, чи тойже есть безженнымъ. Свѣдоцтво має бути въ запечатанѣй ковертѣ.

5) Свѣдоцтво лѣкарске посвѣдчаюче о здоровлю просителя и о вѣдбутѣй або щепленѣй вѣспѣ.

6) Посвѣдчене вѣдъ ц. к. Староства, що кандидатъ не належитъ до войсковой звязы.

Кандидатамъ, котры мають слабу квалификацію, не мають матуры, або належать до иншихъ Епархіи, зверне ся передъ 20. серпня

ихъ поданя безъ успѣху на адресу тыхъ урядѣвъ парохіальныхъ, въ обрубѣ котрыхъ мешкають и тѣ кандидаты не потребують очевидно являти ся до елекціи. Всѣ прочі мають дня 29 н. ст. вересня 1911 о годинѣ 8 рано явити ся въ Архикатедральнѣй Церквѣ св. ВМЧ. Георгія, тамже выслухати зъ набожностію св. Литургіи, а потѣмъ зобрати ся въ назначенѣй до того сали въ цѣли пѣддана ся испытыви зъ слѣву церковного и головныхъ основъ християнской вѣры.

Притѣмъ примѣчає ся, що знаючі гармонійный слѣвъ, будутъ при рѣвныхъ прочихъ услѣвяхъ скорше уваглядненіи при принятю до заведеня, але за те будутъ обовязані дальше въ гармонійномъ слѣвѣ вправляти ся и на кожде вѣзване Всч. Ректорату семинаріи въ томъ слѣвѣ безусловно участь брати.

Въ дни вѣдъ Всч. Ректорату означенѣмъ мають назначеніи до приняты кандидаты пѣддати ся осмотреви лѣкаря заведеня що до стану здорова.

Наконецъ має каждый кандидатъ стану духовного при принятю до семинара выказати ся власнымъ Герейскимъ молитвословомъ и Изборникомъ Службъ церковныхъ. Послѣдна точка обовязує такожъ тыхъ кандидатѣвъ духовного стану, що вже були питомцами семинаріи.

Вѣдъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Львѣвъ, дня 19. липня 1911.

Ч. 53.

Ч. 6025. — Оголошене конкурсу на 5 мѣсьцъ въ Институтѣ СС. Василянѣвъ зъ фондаци бл. п. кардинала Сембратовича.

Розписує ся конкурсъ на 5 мѣсьцъ зъ фондаци бл. п. Кардинала С. Сембратовича въ Институтѣ СС. Василянѣвъ зъ реченцемъ до 10. серпня 1911 зъ тымъ, що кандидатки, котры вѣдповѣли вповнѣ вымогамъ въ минушѣмъ роцѣ, мають першенство и на сей роцъ. Притѣмъ пригадує ся, що услѣва принятыя позѣстають неизмѣненіи, якъ попередъ. О першій два мѣсця стипендіи могутъ убѣгати ся сироты належачі до родины бл. п. фундатора, о другі два доньки священникѣвъ, а о одно походячі зъ стану свѣтского.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 13. липня 1911.

Ч. 54

Ч. 4837. — Оголошене конкурсу на стале замѣщене Митр. Регистратуры.

Симъ оголошує ся конкурсъ на посаду Регистранта при тут. Митропол. Консисто́ріи до дня 15. серпня 1911. Сталі поборы суть:

1200 К річної платні безъ помешканя, 400 К гонораръ за уложеніе и коректу Шематизму Архієпархіального, 600 К за ведене редакціи и администраціи Вѣдомостей Архієпарх.—разомъ 2200 К., до сего може бути додане душстаровництво при мужескомъ закладѣ карномъ (инквизиторъ) и манипуляційне занятіе при Вдовичо - Сиротиньскомъ фондѣ зъ признаными до сихъ занятъ поборами.

Вѣдъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Львѣвъ, дни 10. червня 1911.

Ч. 55.

Ч. 6183. — Въ справѣ жертвъ на будову церкви въ Новѣмъ Санчи.

Зъ уваги на конечну потребу постровня въ Новѣмъ Санчи дому Божого для охорони нашего св. обряду и нашої народности, и зъ уваги, що громада Новосандецкихъ Русинѣвъ помимо найцирфѣйшой волѣ не есть въ зможѣ власными фондами покрыти всѣхъ выдаткѣвъ на здвигнене сего дому Божого, поручае ся Всч. Духовенству и Вѣрнымъ поспѣшити зъ матеріяльною помочію своимъ Братямъ, пересылаючи хотѣбы и найдрѣбнѣйші датки пѣдъ адресою: Комитетъ будовы церкви въ Новѣмъ Санчи на руки предсѣдателя Вп. П. Яворского.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 20. липня 1911.

Ч. 56.

Обвѣщеня конкурсовѣ.

I.

Митроп. Консисто́рія розписуе пѣдъ днемъ 11. липня 1911 зъ реченцемъ до дня 16. вересня 1911 конкурсъ на слѣдуючі парохіи:

- Ч. 5894. — Уричь. Скъбльського деканата, наданя приватного.
Ч. 6024. — Манатѣвъ, Олѣвського деканата, наданя приватного.

II.

Митр. Консисто́рія розписуе пѣдъ днемъ 30. червня 1911 р. зъ реченцемъ до дня 15. серпня 1911 р. конкурсъ на посаду:

- Ч. 5607. — Викарія и I Проповѣдника при архикатедральномъ Храмѣ св. ВМЧ. Георгія.

III.

Ч. 5707. — **Оголошене конкурсъ на посады стальныхъ катехитѣвъ въ: Роздолѣ, Миколасѣвъ надѣ Днѣстромъ и Журавнѣ.**

Ц. к. Рада шкъольна окружна въ **Жидачевѣ** оголошуе пѣдъ днемъ 8/5 1911 Ч. 1608 конкурсъ на посады стальныхъ катехитѣвъ:

- 1) въ 5-клясовѣй шкъоль мужескѣй въ **Роздолѣ** зъ обовязкомъ удѣлюваня науки религіи въ мѣсцевѣй 4-кляс. жѣночѣй шкъоль.
- 2) Въ 5-клясовѣй шкъоль мѣшанѣй въ **Миколасѣвъ н. Дн.**
- 3) Въ 4-клясовѣй шкъоль мужескѣй въ **Журавнѣ** зъ обовязкомъ удѣлюваня науки религіи въ мѣсцевѣй 4-клясовѣй шкъоль жѣночѣй.

До тыхъ посады привязані поборы III клясы платъ.

Канонично рукоположені священники свѣтскіи и іеромонахи, убѣгаючіи ся о одну зъ тыхъ посады, мають свои належито удокументованіи и остемпльованіи поданя внести посредствомъ своєї настоятельной власти до ц. к. Рады шкъольной окружной въ **Жидачевѣ** до дня 31. липня 1911 р.

Тое подае ся до вѣдомости Всч. АЕп. Кліра.

Вѣдъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Львѣвъ, дня 3. липня 1911.

ХРОНИКА.

УМѢЩЕНЯ:

Сотрудництва отримали **00.**:

- Ч. 5652. — Іоанъ Минко зъ правомъ управы въ Микулинцяхъ, Ч. 5653. — Николай Юрикъ въ Галичи, Ч. 5828. — Іосифъ Волинець неопресвитеръ въ Попѣвцяхъ.

Завѣдательства отримали **00.**:

- Ч. 5785. — Евгений Кароль неопресвитеръ въ Хутарѣ, Ч. 5366. — Орестъ Лотоцкій въ Новосѣлкахъ загальчинныхъ, Ч. 5070 — Теодоръ Крохмалюкъ въ Пѣдгайчикахъ.

Нанон. институцію отримали **00.**:

- Ч. 5579. — Михаилъ Тупись на Коростѣвѣ Ч. 5937. — Константинъ Бѣлинскій на Гуменецъ.

На емеретуру перейшовъ:

- Ч. 5070. — О. Григорій Вацикъ, б. парохъ въ Пѣдгайчикахъ.

Жертвы вplyнувшi до канцелярiи Митр. Консистерiи:

а) на потреби св. Отцi:

Всч. Уряды парох.: Архикатедральный въ Львовѣ 10 кор., въ Новици 5 кор.

б) на будову церкви въ Вифлеемъ:

Вп. П. Амалия Дашкевичева въ Густановичахъ 30 кор., Всч. Уряды парох. въ: Денисовѣ 9 кор. 71 сот., Хороснѣ 10 кор. 60 сот., Русятичахъ 4 кор., Скоморохахъ 4 кор., Гребеновѣ 5 кор., Лозинѣ 5 кор., Осташовцяхъ 13 кор. 20 сот., N. N. 10 кор.

НЕКРОЛОГІЯ.

- Ч. 5194. — О. Панталеймонъ Кравецъ, сотрудникъ въ Микулинцяхъ, померъ дня 8. мая 1911.
- Ч. 5366. — О. Юсифъ Курмановичъ, парохъ въ Новосѣлкахъ загальчинныхъ, померъ дня 9. червня 1911.
- Ч. 5520. — О. Климентій Роснецкій, парохъ въ Хутарѣ, померъ дня 18. червня 1911.
- Ч. 5549. — О. Д-ръ Онуфрiй Воляньскiй, префектъ студiй духовного Семинара, померъ въ Дрогобичи дня 11. червня 1911.

Душѣ Их поручае ся молитвамъ Всч. Клира.

Вѣдъ Митрополитального Ординарiята.

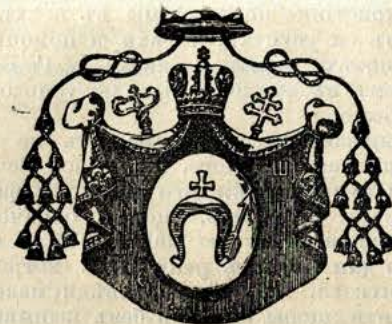
Львѣвъ, дня 25. липня 1911.

Андрей Бълецкiй

офицiаль

о. Михаилъ Яковскiй

канцлеръ.

Львѣвско-Архiепархiяльнiй

ВѢДОМОСТИ

Рѣчникъ ХХІІІ.

Выдано дня 6. вересня 1911.

Ч. ІХ.

Ч. 57.

Ч. 7056. — Вѣдновлене розпорядженя взглядомъ шорѣчного набоженства для рекрутѣвъ въ мѣсяци вересни.

Повтаряе ся розпоряджене зъ р. 1901 ч. 61 (ст. 99) взглядомъ набоженства для рекрутѣвъ.

Всч. ц. к. вѣйсковый Урядъ парохiяльнiй львѣвского округа зауваживъ слушно въ поданю до Митр. Ординарiату внесенѣмъ, що служба вѣйскова, хотъ честна и конечна, но мае такожъ великiй тяжкости и часто молодцѣ, першiй разъ до тоижь службы побранi, зъ розпуки або и зъ буты, залишаючи упѣмненя родичѣвъ своихъ, вѣддають ся пiяньству або и розпустѣ, нищать здорове свое физичне и моральне, и неразъ стають ся згѣршенѣмъ цѣлымъ громадамъ. А часомъ, утративши належиту пѣдставу моральну и религiйну, при неминуемыхъ часовыхъ обяженяхъ службы, котрi для старшихъ воякѣвъ ничимъ суть, они упадають на духу такъ, що навѣтъ и жите собѣ вѣдбирають.

Яко вѣрующіи христіяне повинні мы въ всѣхъ терпѣннѣхъ сего жита, котріи не дадутъ ся усунути, потѣхи и помочи шукати тамъ, де едино правдыву потѣху найти можна — у Г. Бога и въ нашій св. вѣрѣ. Тамъ найдемъ въ кождомъ випадку успокоене, а и помочъ и благословенство Боже.

Протое розпоряджае Митр. Ординаріятъ на прошене тогожъ Всч. войскового Уряду парохіального, щобы всѣ Всч. парохіи въ Архіепархіи **въ мѣсяци вересни кождого року** въ третю або четверту недѣлю при проповѣди оголосили, що въ означеный седмичный день водправити ся при выставленю Найсв. Тайнъ въ пушцѣ **урочисте набоженство для новыхъ рекрутѣвъ**, котріи мають въ томъ роцѣ до войска ставити ся. Въ тѣй проповѣди належить рекрутѣвъ по вѣтцѣвски заохотити, щобы они всѣ безъ выимки на томъ набоженствѣ були и такожь сповѣдь св. водправили и св. Причастіе приняли. Подчасъ тогожъ набоженства для рекрутѣвъ мае ся ихъ въ водповѣдній промовѣ по вѣтцѣвски упомнути, щобы и при войску вѣру св. заховали, на Г. Бога памятали и въ кождій потребѣ до Него удавали ся, абы по сконченій службѣ побожно и честно и въ ласцѣ Божій до дому вернули.

Тое урочисте набоженство и особливо зъ сердца походяче упомнене священика побстане все въ памяти рекрутѣвъ, а то тымъ больше, позаякъ они въ тыхъ дняхъ лѣпше до тогожъ розположеніи суть. Такой урочистый день не лишити ся безъ великого пожитку на цѣлый часъ ихъ службы въ войску.

Митр. Ординаріятъ мае повну надѣю, що всѣ Всч. Парохіи предлежае розпоряджене, котре есть такъ дуже важне для духовного добра и спасеня рекрутѣвъ, всегда ревно выповняти будуть памятаючи, що Душпастьеръ буде за всѣхъ парохіянъ водповѣдати передъ Г. Богомъ, отже и за рекрутѣвъ въ такой важный для нихъ часъ.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 25. серпня 1911.

Ч. 58

Ч. 7025. — Оголошене реченя до испыту конкурсового парохіального.

Испытъ конкурсовый парохіальный дотычно наукъ водбуде ся на дняхъ **1. и 2. н. ст. листопада 1911.**

Получившій позволене поддати ся сему испытову мають о годинѣ $\frac{1}{2}$ 8 рано дня 1. листопада въ церквѣ Архикатедральной въ цѣли выслушаня Службы Божой „о призване помочи св. Духа“ явити ся — а потѣмъ въ сали засѣданъ Консистерскихъ зѣбрати ся, де на приготоуванѣмъ до того листъ выпишутъ свои имена и выкажутъ

ся позволенемъ до приступленя до того испыту. Ближайшій порядокъ оголосити ся устно передъ испытомъ.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 2. вересня 1911.

Ч. 59.

Ч. 6694. — Оголошене конкурсу на 3 опорожненій мѣсца въ Папскій рускій Колегіи въ Римѣ.

Кандидаты намѣряющіи убѣгати ся о принятіе до Папской руской Колегіи въ Римѣ мають до дня 20. н. ст. вересня с. р. прошеня свои посредствомъ Уряду деканального Митроп. Консистеріи предложити и до тыхъ слѣдующій належито удокументованій свѣдоцтва долучити:

- 1) метрику крещеня и миропомазаня;
- 2) свѣдоцтва шкѣль гимназіальныхъ и зрѣлости;
- 3) свѣдоцтво лѣкарске посвѣдчающе о здоровю просителя и водбутій природній або щепленій вѣспѣ;
- 4) свѣдоцтво моральности вѣдъ взглядного Уряду парохіального выставлене, а вѣдъ Уряду деканального потверджено, въ котрѣмъ кромѣ поведеня просителя и то выраженымъ бути мае, що тойже есть безженнымъ;
- 5) свѣдоцтво убожества вѣдъ взглядного уряду парохіального або деканального выдане, а ц. к. Староствомъ потверджено — а въ конціи

6) посвѣдчене вѣдъ ц. к. Староства, що кандидатъ не належить до звязи войскової.

Дня 29. н. ст. вересня с. р. по выслушаню св. Службы Божой, котра о 8 годинѣ рано въ Церквѣ Архикатедральной водправити ся, мають кандидаты лично представити ся въ Митр. Ординаріятѣ.

Примѣчае ся, що лише кандидаты зъ найлѣпшими успѣхами въ наукахъ и наилучшими свѣдоцтвами о поведеню и усопособленю будутъ увзглядненіи.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 23. серпня 1911.

Ч. 60.

Ч. 7227. — Оголошене конкурсу на посаду капелана при психіатричій закладѣ въ Кульпарковѣ.

Дирекція кравого психіатричного закладу въ Кульпарковѣ розписуе отсімъ конкурсъ на посаду капелана обр. гр. кат. при томъже закладѣ, получену зъ слѣдующими поборами:

- а) платня річна 800 кор.;
- б) мешканє зь опаломъ, свѣтломъ и обслугою;
- в) харчъ въ натурѣ, або релютумъ на харчъ въ квотѣ 816 кор.;
- г) право до трохъ пятилѣтнихъ додатковъ по 100 кор.

Прошеня остемпльованій маркою на 1 корону належить вносити въ реченци до 15. вересня с. р. на руки директора психіатричного закладу въ Кульпарковѣ.

Вѣдъ Митрополитальнои Консистеріи
Львѣвъ, дня 5. вересня 1911.

Ч. 61.

Ч. 6871. — Про реколекції и Загальні Збори „Тов-а катехитів“.

Видѣль „Товариства катехитів у Львові“ приславъ тутъ зь просьбою о умѣщенє слѣдуюче

О П О В Ъ Щ Е Н Ё :

„Реколекції для катехитів“ відбудуть ся в Станиславові в духовній семинарії заходом „Товариства катехитів“, а під покровом Преосвященого Архидіакона Кир Григорія в днях 12., 13. і 14. вересня с. р. Приїзд в понеділок 11. вересня і того дня о г. 7. вечером перша наука (точки до розважання на другий день). Дня 14. IX. пополудни сповідь, а 15-го о 7. г. рано св. причастіє. Їх Преосвященство упросять провідника реколекцій, а кромі того будуть мали самі дві науки денно, в яких порушать теми вибрані для катехитів. Поміщенє і харч для учасників в духовній семинарії за відповідною оплатою. Висока ц. к. Рада Шкільна краєва уділила для учасників на час реколекцій урядову відпустку. Зголошеня належить присилати на руки секретаря „Товариства катехитів“ о. Івана Туркевича під адресою: Львів, пл. св. Юра Ч. 5.

Загальні Збори „Товариства катехитів“ відбудуть ся в Станиславові в духовній семинарії в пятницу дня 15. вересня с. р. о 9 г. рано зі слѣдуючимъ дневним порядком:

- 1) Отворенє Зборів головою Товариства.
- 2) Вибір голови, містоголови і двох секретарів на час Загальних Зборів.
- 3) Реферат катехита о. Евгена Турули на тему: Яких способів може ужити катехит, щоби з його учеників вирости колись віруючі і практикуючі християни.“

Д и с к у с и я .

- 4) Відчитанє протоколу з попередних Загальних Зборів.
- 5) Звіт секретаря з діяльности Товариства за час від 9/IX. 1910 до 15/IX. 1911.
- 6) Звіт касиєра за той сам час.
- 7) Звіт контрольної комісії і уділенє абсолюторіі уступаючому Виділові.
- 8) Вибір нового Виділу.
- 9) Вибір контрольної комісії.
- 10) Внесеня і інтерпеляції.

Від Виділу „Товариства катехитів“.

О томъ повѣдомляє ся Интересованыхъ..

Вѣдъ Митрополитальнои Консистеріи.

Львѣвъ, дня 6. вересня 1911.

Ч. 62.

Обвѣщеня конкурсові.

I.

Ч. 7028. — **Продовженє реченця до вношеня подань на посаду Викарія и I. Проповѣдника при Архикатедральнѣмъ Храмѣ св. ВМ. Георгія въ Львовѣ.**

Поставлений въ VIII. числѣ Архіепархіяльныхъ Вѣдомостей зъ 1911 р. підъ Ч. 56 реченець до вношеня подань на посаду Викарія и I. Проповѣдника при Архикатедральнѣмъ Храмѣ св. ВМ. Георгія въ Львовѣ продовжавсь до дня 15. вересня 1911.

Вѣдъ Митрополитальнои Консистеріи.

II.

Ч. 7206. — **Продовженє реченця до вношеня подань на парохію въ Манаєвѣ.**

Поставлений въ VIII. числѣ Архіепархіяльныхъ Вѣдомостей зъ 1911 р. підъ Ч. 56 реченець до вношеня подань на вакансїю парохію въ Манаєвѣ, Олѣвского деканата, наданя приватного, продовжавсь до дня 30. вересня 1911.

Вѣдъ Митрополитальнои Консистеріи.

III.

Митроп. Консисторія розписує підъ днемъ 4. вересня 1911 зъ реченцемъ до дня 15. листопада 1911 конкурсъ на слѣдуючу парохію :

Ч. 7204. — Могильниця зъ придуч. Могильниця стара, Романѳвка, Теревовельского деканата, наданя приватного зъ тымъ, що одержавшій презенту, має передъ каноничною институцією на туюжъ зложити писемну декларацію, що годить ся на вылучене зъ неї дочерной „Романѳвка“.

Вѳдъ Митрополитальной Консисторіи.

Вѳдъ Митрополитального Ординаріята.

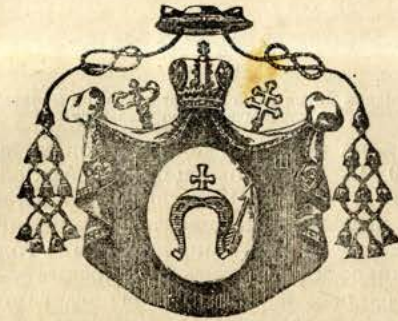
Львѳвъ, дня 6. вересня 1911.

Андрей Бълецкій

офиціалъ

о. Михаилъ Яиковскій

канцлеръ.

Львівско-Архієпархіальний
ВѢДОМОСТИ

Рѣчникъ XXIII.

Выдано дня 18. вересня 1911.

Ч. X.

Ч. 63.

Ч. 486. — О частѣмъ св. Причастію пн. молодѣни.

Зъ покликомъ на розпоряджене Митр. Ординаріату зъ 21/4 1910 Ч. 7832/09 (Архієп. Вѣдом. зъ 25/5 1910 Ч. V) завзывается Всч. ОО. катехитѣвъ народныхъ и середныхъ шкѣлъ до поданя до 1/11 1911 числа ученикѣвъ, котрѣ частѣйше причащаются и якъ часто; рѣвножъ вѣлько разѣвъ часте св. причастіе пригадусь ученикамъ пѣдчась ексортъ.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 18. вересня 1911.

Ч. 64.

Ч. 7412. — О Набоженствѣ жовтневѣмъ.

Пригадуе ся Всч. Священству приписане на кождый рѣкъ набоженство, котре черезъ мѣсяць Жовтень пѣсля церковного численя вѣдправляти ся мае, пѣсля АЕпарх. Вѣдомостей зъ р. 1897, Ч. 71, стор. 138—142.

Приписана при тѣмъ набоженствѣ молитва къ св. Обручнику Іосифу була розѣслана зъ числомъ X. Вѣдомостей зъ р. 1899., а если бы молитва тая вѣ якѣйсь церквѣ бракувала, то належить еи або вѣдписати, або безпроволочно зъ книгариѣ Ставропигійского Института спровадити.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 9. вересня 1911.

Ч. 65.

Ч. 7571. — О вписуваню годниъ науки религіи до лекційного дневника и нотъ зъ сего предмету до класифікаційного каталогу.

Зъ покликомъ на розпоряджене Митрополитального Ординаріята зъ дня 21/7 1909 Ч. 2162 помѣщене въ Архіеп. Вѣдомостяхъ зъ 22/7 1909 Ч. VII пригадуєсь Всч. ОО. душпастирямъ и Всч. ОО. катехитамъ народныхъ и выдѣловыхъ шкѣль для уникненя рѣжнородныхъ неправильностей обовязокъ вписуваня вѣдбутыхъ годниъ науки религіи до лекційного дневника якъ и нотъ зъ того предмету до класифікаційного каталогу — а рѣвножь и всѣ приписы мѣстачй ся въ згаданомъ розпорядженю Митрополитального Ординаріята до точного захованя.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 18. вересня 1911.

Ч. 66.

Ч. 7569. — Оголошене речинца до рукополаганя.

Для рукополаганя въ пресвитеры назначує ся речинець на 23. вересня н. ст. 1911, въ котромъ то дни желающй тую св. Тайну приняты въ Митроп. Ординаріятѣ лично явити ся мають.

Въ цѣли узысканя приняты до дому пресвитеріяльного обовязанй кандидаты стану духовного внести якъ найскорше посредствомъ дотычного уряду деканального свои поданя и тѣжь слѣдующими свѣдоцтвами заосмотрити:

- 1) Свѣдоцтвомъ моральности выставленнымъ черезъ взглядный урядъ деканальный въ запечатанѣй ковертѣ.
- 2) Свѣдоцтвомъ убожества подтвержденнымъ черезъ дотычне ц. к. Староство.
- 3) Оженившй ся свѣдоцтвомъ вѣнчаня.
- 4) Посвѣдченемъ вѣдъ ц. к. Староства, що проситель або не належить до стану войскового або що ему прислугує увзгляднене §. 31 закона о загальнѣй оборонѣ краєвѣй.
- 5) Абсолюторію зъ дух. семинара має кождый кандидатъ до поданя о св. рукополагане долучити.

Примѣчає ся, що лишъ сй кандидаты до св. рукополаганя будутъ припущенй, котры при попередномъ испытѣ до того успѣбленными оажуть ся.

Приступающихъ до св. рукополаганя поручає ся св. молитвамъ Всч. Духовенства, якъ такожь и Вѣрныхъ, котрымъ се обвѣстити належить.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 18. вересня 1911.

Ч. 67.

Ч. 7570. Оголошене змѣны речинца до испытю конкурсового парох.

Зъ покликомъ на тут. розпоряджене зъ дня 2. вересня 1911 Ч. 7025 подає ся до вѣдомости Всч. Духовенства, що испытъ конкурсовый парохіяльный дотычно наукъ вѣдбуде ся вмѣсто на дняхъ 1. и 2. н. с. листопада с. р. скорше а то: на дняхъ 25. и 26. н. ст. жовтня 1911.

Получившй позволене поддати ся сему испытю мають о годинѣ $\frac{1}{2}$ 8 рано дня 25. жовтня въ Церквѣ Архикатедральной въ цѣли выслуханя Службы Божой „о призване помочи св. Духа“ явити ся — а потѣмъ въ сали засѣданъ Консистерскихъ зобрати ся, де на пригитованомъ до того листѣ выпишуть свои имена и выкажуть ся позволенемъ до приступленя до того испытю. Ближшій порядокъ оголосить ся устно передъ испытюмъ.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 18. вересня 1911.

Ч. 68

Ч. 7572. — Оголошує ся речинце квалификац. испытю для кандидатѣвъ на катехитѣвъ выдѣловыхъ шкѣль.

Квалификаційный испытъ письменный и устный вѣдбуде ся въ дняхъ 1-го и 2-го листопада 1911.

Кандидаты, намѣряющй поддати ся тому испытю, мають свои поданя о припущене до сего испытю предложити Митр. Ординаріятю посредствомъ дотычного Ординаріятского Комисаріята шкѣльного найдальше до 25-го жовтня 1911 р.

При томъ примѣчає ся, що увзглядненй можуть бути поданя лише такихъ кандидатѣвъ, котры шо найменше одинъ рѣкъ удѣляли науки религіи въ якѣй публичнѣй шкѣль зъ вдоволяющимъ успѣхомъ.

Предметами сего испытю будутъ:

- а) Библийна исторія обохъ завѣтѣвъ;
- б) Догматика;
- в) Етика;
- г) Исторія Церкви Христовой зъ особливимъ увзглядненемъ исторіи гр. кат. Церкви;
- д) Литургика гр. кат. Церкви;
- е) Катехитика и методика;
- ж) Педагогія.

Такожъ буде вымагати ся знаня обовязующого пляну науки религіи въ народныхъ и выдѣловыхъ школахъ и обовязующихъ въ тыхъ школахъ приписѣвъ, вѣдносячихъ ся до практикы религійныхъ.

Тое подає ся до вѣдомости Всч. Архіепархіяльного Клира.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 18. вересня 1911.

Ч. 69.

Ч. 411 Ком. — Въ справѣ выказѣвъ вѣдѣвъ и сирѣтъ свяц. управленныхъ до побраня запомоги за 1911 р.

Всч. декан. Комисаріяты вдов. сирот. фонда предложать тутъ неперемѣнно до конця листопада с. р., засягнувши информа-

ція у підчинених урядахъ парохіальнихъ, въ мысль постановленя §. 9. регулямина, Выказъ управненихъ до побраня звычайной запомоги въ вдов. сирот. фонда АЕпархіи Львівскои за 1911 р. вдовъ и сиротъ священничихъ, перебуваючихъ въ ихъ Деканатъ, — въ рубрикахъ означенихъ въ туже шибъ розпорядженю зъ дня 22. серпня 1905. Ч. 442 (Льв. АЕп. Вѣд. Ч. 73).

Въ такихъ же рубрикахъ належить тоже предложити до кѣнца листопада с. р. **впрость** дотычної Впр. и Вс. Епископской Консистоїи Выказъ управненихъ до побраня запомоги за 1911 р. зъ вдов. сирот. фонда Епархіи Перемыскои и Станиславѣвскои вдовъ и сиротъ священничихъ.

Вѣдъ Митрополитальной Консистоїи.

Львѣвъ, дня 15. вересня 1911.

Ч. 70.

Обвѣщеня конкурсовѣ.

Митр. консистоїя розписує пѣдъ днемъ 13. вересня 1911 зъ речинцемъ до дня 15. листопада 1911 р. на Конкурсъ слѣдуючй парохіи:

Ч. 6201. Черепинъ зъ прилуч. Давидѣвъ, Винницкого деканата, наданя духовного.

Ч. 7205. — До конкурсу на парохію въ **Страдчи**, Янѣвского деканата, наданя приватного, оголошеного въ VII Числѣ Архіепархіальнихъ Вѣдомостей пѣдъ Ч. 41, додатково поставляєсь условіє, що получившій презенту має передъ каноничною институтією на туюже зложити письменну декларацію, що годить ся на вылучене изъ неи дочерной „**Ставки**“.

Ч. 7429. — **Плѣсняны**, Зборѣвского деканата, наданя приватного.

Ч. 7430. — **Сморже**, Тухляньского деканата, наданя приватного.

Ч. 7431. — **Суходѣль**, Перегиньского деканата, наданя правительственного.

Ч. 7432. — **Стрѣльнѣвъ**, Стрыйского деканата, наданя приватного.

Ч. 7433. — **Нутище**, Залозецкого деканата, наданя приватного.

Ч. 7434. — **Лукавица нижна**, Любѣнецкого деканата, наданя приватного.

Ч. 7435. — **Леѣвѣвка**, Перегиньского деканата, наданя приватного.

Ч. 7436. — **Межирѣче**, Жидачѣвского деканата, наданя приватного.

Вѣдъ Митрополитальной Консистоїи.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

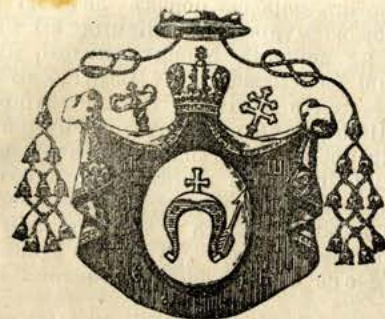
Львѣвъ, дня 18. вересня 1911.

Андрей Бѣлецкій

официаль

о. Михаилъ Янковскій

канцлеръ.

Львѣвско-Архіепархіальнй ВѣДОМОСТИ

Рѣчникъ XXIII.

Выдано дня 23. жовтня 1911.

Ч. XI.

Ч. 71.

Ч. 8255. — Столѣте уродинѣ бл. п. о. Маркіяна Шашкевича.

Дня 6 (н. ст.) падолиста минає сто лѣтъ вѣдъ уродинѣ бл. п. о. Маркіяна Шашкевича, письменника и поэта, який кинувъ першій пѣдвалины до вѣдродженя руского народа въ Галичинѣ. Шашкевичъ бувъ одинъ зъ першихъ, що уживъ въ церковнѣй проповѣди чистой народной мовы, чимъ безъ сумнѣву причинивъ ся до морального пѣднесеня народу, промовляючи до него въ зрозумѣлой для него мовѣ.

Вѣдъ першій взявъ ся за перекладъ святого письма, першій робивъ перекладъ знаменитого твору св. Томи зъ Кемпіє „О наслѣдуваню Христа“, хочачи зрѣбити его приступнымъ для найширшихъ кругѣвъ руского народу та подати ему побожну лектуру, богату въ найвзнєслѣйшй науки.

Яко священникъ, вѣрнй сынъ св. католицкою Церкви, щиро привязанный до свого праѣдного обряду, любячій свѣй народъ, Вѣдъ бачивъ его занепадъ и покладаючи цѣлу свою надѣю на Бога, кликавъ до него въ своихъ „Псалмахъ Руслановыхъ“: „Але ти не журись, не вдавай ся в розпуку, бо хто яко Бог?“

Вбнъ перестерѣгавъ народъ передъ ложною мудростію и гордостію, бо: „Передъ Божою мудростію марница всі наші мудрости, як капля перед морем, як червина перед велитом, як годинка перед віками“. „Коли гордиш ся і кажеш: Нїт Бога! — то і тебе нїт, сон всь і мара“, „жите твоє — жите камяна у землі глибоко, а надїя твоя, як пїна на водах“. Шашкевичь именовъ руского народу кличе: „Вїра серця мого як Бескид тверда, поставлена на любови“.

Вбнъ вѣривъ, що правдива освѣта провадить до Бога, та що она толькѣ тодѣ сповнить свою задачу, коли першїи єи початки будуть подавати ся въ народній мовѣ и тому першїи взявъ ся до зложеня читанки для народа, а своєю „Русалкою Дністровою“ доказавъ, що народна мова надає ся вповнѣ до висловленя найвзнеслїйшихъ гадокъ.

Тымъ-то зовсѣмъ справедливо величає Его рускій народъ въ Галичинѣ „вбтцемъ“ свого вбдродженя. И нынѣ, коли культурне жите руского народу въ Галичинѣ розвинуло ся у всѣхъ напрамахъ, коли найтруднїйшїи пытаня обговорює ся въ народній рускїй мовѣ, то перша заслуга въ тбмъ Маркіяна Шашкевича.

Тому є рѣчею зовсѣмъ справедливою, чтобы весь рускій народъ вшанувавъ память свого вѣстника, а духовенство свого Собрата.

У Львовѣ вбдбудуть ся церковнїи торжества дня 5. и 6. падолиста. Въ недѣлю дня 5. о годинѣ 12-бїи вбдслонене пропамятной таблицѣ въ Архикатедральнїй Церквѣ св. Юра.

О годинѣ 12^{1/2} процесїональнїи походъ налычаковске кладовище, де спочивають тлїннїи останки поета. Въ походѣ возьмутъ участь процесїи львбвскихъ парохїй та церквѣ.

Надѣ гробомъ вбдправить ся Парастасъ и буде выголошена проповѣдь.

Въ понедѣлокъ дня 6. о годинѣ 10-бїи торжественне Богослужене поминальне въ Церквѣ духовной Семинарїи. О годинѣ 10^{1/2} вбдслонене пропамятной таблицѣ въ Церквѣ духовной Семинарїи.

Всч. Духовенству цѣлои Архидїецевїи припоручає ся вбдправити торжественне поминальне Богослужене за душу бл. п. Маркіяна дня 6-го падолиста, зглядно въ найблизшїи день по тбмъ.

Цѣле торжество належить оповѣстити въ церквѣ въ недѣлю передъ тымъ.

Вбдъ Митрополитального Ординарїата.

Львбвѣ, дня 13. жовтня 1911.

Ч. 72.

Ч. 7955. — Въ справѣ памятника О. Маркіяну Шашкевичу въ Пбдлїсю.

Комїтетъ Маркіянового свята въ Пбдлїсю приславъ тутъ зъ прошенемъ о оголошенє слѣдуючу

ВОДОЗВУ:

„В місци уродженя незабутного Маркіяна Шашкевича в Пбдлїсю (Золочівского повїта) постановивъ пбдписанїи Комїтетъ почтити імя Апостола живого слова памятникомъ на „Бїлій горі“ — якого вбдслонене і посвѣячене наступить в столїтнїи роковини уродин Маркіяна.

Бажаючи вбддати честь імени Маркіяна памятникомъ, гїднимъ єго заслугъ, вбдважили ся ми на кошти перевисшакчїи наші сили в надїї, що вся наша суспїльнїсть приїде намъ в помїч, тимъ бїльше, що уважаємо справу не за місцеву, але всенародну.

Випробоване в патриотичнїи проводї народу наше духовенство, котре въ кождїи народнїи потребї і хвилї умїло слбвомъ і дїломъ служити народнїи справї — духовенство, з посередъ котрого вїйшло багато заслуженихъ народови одиниць, якимъ просвѣчує імя Маркіяна, не вбдкаже ся і теперъ в хвилї, коли хочемо вбддати честь імени Воскресителя народу — вбдъ участїи в помочи в звелїченю столїтнихъ Его роковин.

В тїи надїї звертаємо ся до нашего патриотичного Духовенства з усерднїи прошенемъ, чтобы в своїхъ парохїяхъ заохотили вїрнихъ до складаня хочбї найдрїбнїйшихъ даткївъ в день, котрїи Впр. парохїи самї назначають.

Нехай в цїлїи краю в той день нашъ нардъ довідає ся, що обходить ся сьвято столїтнихъ роковин уродин найлїпшого сина Церквї і Народу.

Зібранїи датки просимо вбдсылати до Руско-Народного Дому, стов. зар. з обм. порукою в Олеську.

За Комїтетъ:

Спобельскїи о. В. Кальба Др. Ваньо скарбникъ.

Прихїляючись до прошеня згаданого Комїтету Митроп. Ординарїата має повну надѣю, що Всч. Духовенство зрозумїє вагу хвилї и змаганя тогожъ Комїтету пбдопре зъ всякою готовостїю морально и матерїально.

Вбдъ Митрополитального Ординарїата.

Львбвѣ, дня 19. жовтня 1911.

Ч. 73.

Ч. 133/Орд. — Въ справѣ удѣлюваня авдїенцїи Ихъ ВПресвѣщєствомъ.

Подає ся до вѣдомости Всч. Духовенства и Вѣрнїхъ, що Ексц. ВПресвѣщ. Митрополитъ прїймає лишень въ слѣдующихъ дняхъ: понедѣлокъ, вбвторокъ и среда рано вбдъ 10—1-ои, а тыхъ, що не могли бути рано або хотять лишень зложити вѣзиту вбдъ 4—6 по полуднї; въ прочїи дни авдїенцїи нема.

Вбдъ Митрополитального Ординарїата.

Львбвѣ, дня 19. жотня 1911.

Ч. 74.

Ч. 8266. — Оголошує ся речинець кваліфікаційного іспиту на катехитів середніх шкіль.

Кваліфікаційний іспитъ, письменный и устный, для кандидатів на катехитів до гімназій, реальних шкіль и учительских семинарій вѣдбуде ся вѣ дняхъ 1. и 2. лютого 1912.

1) Кандидаты, що желаютъ піддати ся тому іспитови, мають внести посредствомъ дотычного Ординаріятского комисаря шкільн. прошене до Митр. Ординаріату о припущені до того іспиту найдальше до дня 1-го сѣчня 1912.

2) Вѣ прошені належить подати рѣкъ и мѣсце свого уродженя, рѣкъ рукоположеня, а такожъ якій посады вѣ душпастирствѣ або вѣ шкільництвѣ займавъ кандидатъ?

3) До іспиту буде допущений кождый священникъ, котрый предложитъ письменну працю стисло наукову або и популярну вѣ обемѣ бодай одного аркуша друку (выпечатану або пригожу до друку), яка була бы вѣ звязи зѣ душпастирско-педагогічною працею катехита середнихъ шкіль.

4) До зголошеня до іспиту належить крѣмъ згаданой працѣ долучити:

- а) свѣдоцтва зѣ вышней гімназій;
- б) свѣдоцтво зрѣлости;
- в) абсолюторію зѣ богословскихъ студій;
- г) Выказъ лектуры, про яку бесѣда вѣ уступѣ 5.
- 5) Предметами іспиту суть:

а) **Апологетика**

т. е. оборона християнско-католицкой вѣры. Поручають ся яко підручники до точного перестудіованя: Dr. Hettinger Franz, Apologie des Christentums 5 томівъ; Dr. Schanz Paul, Apologie des Christentums 3 томы; Weiss Albert Maria, Apologie des Christentums 5 томівъ.

б) **Філософія.**

Кандидатъ повиненъ ознакомити ся зѣ теологією натуральною, зѣ моральною філософією (н. пр. підручникъ: Cathreina) и зѣ новѣйшими напрямими філософичными.

в) **Догматика**

вѣ обемѣ университетскихъ студій, а трактаты о Церквѣ и о вѣрѣ основнѣйше.

г) **Богословіе моральне**

вѣ обемѣ университетскихъ студій зѣ особливимъ увзглядненемъ трактатівъ de iure et iustitia.

д) **Св. Письмо.**

Кандидатъ мусить выказати ся знанемъ історіи біблійной Старого и Нового Завѣта, а крѣмъ того зѣ коментаремъ перестудіовати хоть кѣлька главъ зѣ котрой небудь книги пророцой, а зѣ Нового Завѣта хоть одну книгу по можности вѣ грецькомъ текстѣ.

е) **Исторія Церкви.**

Кандидатъ мусить основно знати історію руско-католицкой Церкви, а проче пѣсля университетскихъ выкладівъ.

ж) **Питуріка.**

Належить звернути увагу на науку про стилъ, а особливо византийскій вѣ архитектурѣ и малярствѣ.

з) **Патристика.**

Кандидатъ має выказати ся лектурою кѣлькохъ доволно выбранныхъ творівъ св. Отцѣвъ Церкви и умѣти здати справу зѣ прочитаного.

и) **Написане и выголошене ескорты.**

Тое подає ся до вѣдомости Всч. АЕп. Кліра.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 19. жовтня 1911.

Ч. 75.

Обвѣщеня конкурсѣй.

Митр. Консисторія розписує пѣдъ днемъ 10. жовтня 1911 зѣ речинцемъ до дня 16. грудня 1911 р. на конкурсъ слѣдуючій парохій:

Ч. 8193. — Шумляны зѣ прилуч. Славятинь, Пѣдгаецкого деканата, наданя приватного.

Ч. 8194. — Сорони зѣ прилуч. Ляшки муровані, Жидятичѣ и Френелѣвка, Яричѣвского деканата, наданя приватного.

Ч. 8195. — Грабѣвка Калуского деканата, наданя правительственного.

Ч. 8196. — Кадлубиска зѣ прилуч. Гайшелестѣвъ и Стогиня, Брѣдского деканата, наданя приватного.

Ч. 8197. — Хутарь Тухлянського деканата, наданя Ординаріятского.

- Ч. 8198. — **Новосёлки** загальний въ прилуч. Митулинъ и Трудовачъ, Унѣвского деканата, наданя духовного.
 Ч. 8199. — **Плетеничъ** въ прилуч. Полюхѣвъ малый, Перемышляньского деканата, наданя Ординаріятского.
 Ч. 8200. — **Уричь** Скѣльського деканата, наданя приватного.
 Ч. 8272. — **Ушковичъ** въ прилуч. Кимиръ и Чуперносѣвъ, Перемышляньского деканата, наданя приватного.
 Ч. 8320. — **Сѣховъ** въ прилуч. Зубра, Козельники и Пасѣки зубрицкй, Львѣвского деканата, наданя приватного.

Вѣдъ Митрополитальнои Консистеріи.

ХРОНИКА.

ИМЕНОВАНИЯ:

Дѣйственнымъ денаномъ именованый:

- Ч. 8138 — Впр. о. Іоанъ Карановичъ парохъ въ Николаевѣ, для Лопатиньского деканата.

Титуломъ Совѣтника Митр. Консистеріи надѣленый:

- Ч. 6841 — Впр. о. Николай Селезѣнка, парохъ въ Янчинѣ.

Крилошаньскій вѣдзани отримали ОО.:

- Ч. 6841 — Николай Селезѣнка парохъ въ Янчинѣ, Ч. 8138 — Іоанъ Карановичъ парохъ въ Николаевѣ.

УМѢЩЕНЯ.

Сотрудництва отримали ОО.:

- Ч. 6214. — Сильвестеръ Калиневичъ въ Буску, Ч. 7172. — Димитрій Дригиничъ зъ правомъ управы въ Доброводахъ, Ч. 7607 — Петро Курчаба при Церквѣ св. Параскеви въ Львовѣ, Ч. 7611 — Маріанъ Волошиньскій зъ правомъ управы ехеунтено въ Борусовѣ, Ч. 7749 — Александръ Дикій при Церквѣ св. Георгія въ Львовѣ и посуду I проповѣдника, Ч. 7843 — Іосифъ Кмишкевичъ въ Галичи зъ придѣленемъ службы завѣдателя въ Коростовѣ, Ч. 7845 — Михаилъ Зинкевичъ въ Городку, Ч. 7845 — Орестъ Лотоцкій въ Нароявѣ, Ч. 7958 — Іоанъ Скоробогатый въ Жидачевѣ, Ч. 7960 — Николай Винницкій въ Тернополи, Ч. 8005 — Николай Семенюкъ въ Голобутовѣ, Ч. 8325 — Николай Мендиньскій въ Синевѣдску выжнѣмъ, Ч. 8241 — Василій Бачиньскій зъ правомъ управы въ Хмелискахъ, Ч. 8367 — Іоанъ Щербанюкъ въ Калуши, Ч. 8370 — Іоанъ Садовскій въ Глѣбовичахъ свѣрскихъ.

Завѣдательства отримали ОО.:

- Ч. 6200 — Іосифъ Яворскій въ Новосѣлкахъ загальчиньхъ, Ч. 7123 — Николай Юричь въ Залуквѣ, Ч. 7263. — Василій Дуткевичъ въ Гарбузовѣ и ехеунтено въ Манасѣвѣ, Ч. 7266. — Богданъ Чекалюкъ въ Любѣнцяхъ, Ч. 7262 — Ярослав Кекишь въ Перепельникахъ, Ч. 7457 — Володимиръ Скоробогатый въ Сорокахъ, Ч. 7584 — Антоній Заяць въ Красной, Ч.

7964 — Петро Стернюкъ въ Шумлянахъ, Ч. 8241 — Симеонъ Шпицеръ въ Кадлубискахъ.

Нанон. институцію отримали ОО.:

- Ч. 7172. — Василій Терещукъ на Полтву, Ч. 7163 — Іоанъ Малюца на Пальчинцѣ Ч. 7573 — Евстахій Мединьскій на Сихѣвъ Стрыйского деканата.

Декретъ увѣльненя вѣдъ испиту конкурсового парох. отримали ОО.

- Ч. 6236 — Михаилъ Щуровскій парохъ въ Марковѣй, Ч. 6398 — Сильвестеръ Войковскій парохъ въ Богданѣвцѣ, Ч. 6639 — Іоанъ Кузьмовичъ деканъ и парохъ въ Лавочнѣмъ, Ч. 7410 — Володимиръ Левицкій парохъ въ Прислопѣ.

Грамоту вѣдпустительну до Станиславѣвской Епархіи отримавъ:

- Ч. 7263 — Всч. О. Димитрій Бахталовскій парохъ въ Перепельникахъ.

Ц. к. Министерство просвѣты и вѣроисповѣданъ призолило дотацію для сотрудинна на дальшій 1 рѣкъ:

- Ч. 6611 — въ Угѣшковѣ, Ч. 6614 — въ Жидачевѣ.

До духовной семинаріи приняты слѣдующіи кандидаты духовного стану:

I на станъ религіозного фонда:

- Ч. 8223 — 1) Петрашъ Іосифъ на IV рѣкъ, 2) Сеньковскій Димитрій на II, 3) Сидоровичъ Василій, 4) Левицкій Константинъ, 5) Чорнега Михаилъ, 6) Слѣпый Іосифъ, 7) Пришлякъ Василій, 8) Поповичъ Данииль, 9) Остапешскій Іосифъ, 10) Пасѣка Іоанъ, 11) Левицкій Володимиръ, 12) Кѣтъ Михаилъ, 13) Дредихъ Василій, 14) Мостовой Ксаверій, 15) Мельникъ Андрей, 16) Ратичъ Стефанъ, 17) Кутный Теодоръ, 18) Сень Василій, 19) Яновичъ Левъ, 20) Мекетюкъ Григорій, 21) Мудрый Михаилъ, 22) Олійникъ Павло, 23) Декайло Николай, 24) Куриласъ, 25) Лещиньскій Николай, 26) Івантинъ Софронъ, 27) Равко Михаилъ, 28) Кінашь Володимиръ, 29) Крукъ Іоанъ, 30) Сарматюкъ Андрей, 31) Сеньчукъ Онуфрій, 32) Музыка Григорій на I рѣкъ.

II на власный коштъ:

- 33) Маковійчукъ Василій, 34) Хамчукъ Григорій, 35) Петровъ Михаилъ, 36) Романовскій Іоанъ, 37) Голубовичъ Евстахій на IV рѣкъ, 38) Дольный Михаилъ на III рѣкъ, 39) Лицовскій Іоанъ, 40) Чопикъ Андрей, 41) Божейко Маріанъ, 42) Чайковскій Михаилъ, 43) Лопатиньскій Стефанъ, 44) Дудикевичъ Володимиръ, 45) Ришко Евгений 46) Глѣбовицкій Тарасъ, 47) Любка Володимиръ, 48) Фицаловичъ Юліанъ, 49) Радомскій Антоній, 50) Пньовскій Василій, 51) Джулинскій Павло.

Жертвы вплынувшіи до Канцеляріи Митр. Консистеріи:

а) на руску церковь въ Врзасимъ:

- Всч. Уряды парох. въ: Берлогахъ 5 кор., Дмитровѣ 6 кор., Чижиковѣ 3 К 50 сот., Ляховичахъ зарѣчныхъ 7 кор., Остапо 6 К 20 сот., Курникахъ 8 К 80 с. Городку 4 К 20 сот.

б) на руску церковь въ Вифлѣсмъ:

- Проф. Т. Мриць зъ Тернополя 2 К 10 сот.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

Ч. 7540 — О. Іоанъ Черепашинскій, парохъ въ Сорокахъ, померъ дня 13. вересня 1911 р.

Ч. 7656 — О. Левъ Гриневичъ, парохъ въ Шумлянахъ, померъ дня 15. вересня 1911 р.

Душѣ Ихъ поручає ся молитвамъ Всч. Клира.

Вѣдъ Митрополитального Ординарія.

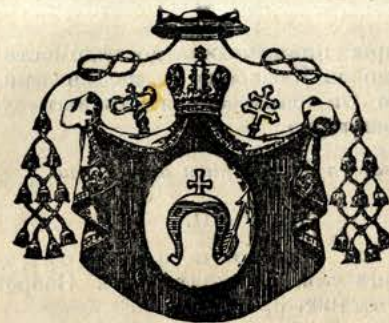
Львѣвъ, дня 23. жовтня 1911.

Андрей Бълецкій

офіціалъ

о. Михаилъ Яковскій

канцлеръ.

Львѣвско-Архіепархіяльнй

ВѢДОМОСТИ

Рѣчникъ XXIII.

Выдано дня 24. листопада 1911.

Ч. XII.

Ч. 76.

Ч. 91/Орд. — Ухвали Загальнихъ Зборѣвъ Вѣдпоручникѣвъ Всч. АЕпарх. Клира въ справахъ вдов.-сирот. фонда.

На послѣднихъ Загальнихъ Зборахъ Вѣдпоручникѣвъ Всч. Клира АЕпархіяльного въ справахъ вдов.-сирот. фонда, вѣдбувшихъ ся дня 31. серпня с. р. принято слѣдующіе ухвалы:

I.

Загальнй Зборы принимаютъ до вѣдомости справоздане секретаря о дѣяльности управляющей Комисіи за часъ вѣдъ послѣднихъ Загальнихъ Зборѣвъ до теперъ и рѣшаютъ высказати горячу подяку и повне признане цѣлѣй Впр. управл. Комисіи за повне пожертвованя ведене дѣлъ фонда В. и С., а такожъ складають подяку присутному на Зборахъ ВП II меценасу Д-ру Стефану Федаку, котрый тѣлько лѣтъ и такъ щиро служить своими свѣтлыми радами и управл. Комисіи и збирающимъ ся Вѣдпоручникамъ.

ad I. Митроп. Ординаріяте принимаетъ ухвалу тую до пріятнои бѣгомости.

II.

Загальні Збори приймають до вѣдомости справозданє касове, предложене о. Касіромъ и на внесенє шконтруючої Комисіи по выслуханю ѿ справоздана удѣляютъ уступающей управл. Комисіи повну абсолюторію.

ad II. Принимаетъ ся до пріятной вѣдомости.

III.

Принимають до вѣдомости справозданє референта Комисіи въ справѣ ухвалѣ послѣднихъ Зборѣвъ, выпечатаныхъ въ Льв. АЕп. Вѣд. въ 1908 р.

ad III. Принимаетъ ся до вѣдомости.

IV.

Збори поручають Впр. Комисіи, чтобы застановила ся надъ засадою рѣжнои стопы процентовой въ рѣжныхъ звичайныхъ даткахъ священникѣвъ вѣдъ конгруи послѣ рѣжныхъ класъ парохій, а упрививши Митр. Ординаріатъ о переведенє класификаціи парохій, чтобы выготовила вычерпуючий провѣтъ що до вплатъ рѣжно процентowych послѣ класъ дотычныхъ парохій и чтобы той провѣтъ поставила на порядокъ дневной слѣдующихъ Зборѣвъ до остаточного рѣшеня.

ad IV. Митроп. Ординаріатъ передає ухвалу тую управл. Комисіи для бсесторонной обсудженя той справы и предложеня справоздана Митр. Ординаріатѣ.

V.

Збори поручають управл. Комисіи, чтобы розвѣслала особною вѣдбиткою помежи АЕпарх. Духовенство докладне справозданє зъ нынѣшнихъ Зборѣвъ.

ad V. — Сдобряє ся.

VI.

Збори поручають управл. Комисіи, чтобы переглянула всѣ деклараци на уплату даткѣвъ и залогностей находячы ся въ касѣ фонда, чи мають они силу правну, — если нѣ, то нехай жадає ихъ вѣдновленя вѣдъ взглядного члена въ формѣ, яку зволить подати Д-ръ Ст. Федакъ, особливо же щодо поддана подъ компетенцію Суда наилучше въ Львовѣ, С. І., — а вѣдтакъ най ужіє найострѣйшихъ средствъ до ихъ стяганя.

ad VI. — Сдобряє ся.

VII.

Збори поручають упр. Комисіи, чтобы завела якъ найскорше книгу фонда желѣзного послѣ правъ книговодства и чтобы вѣддѣлила цѣнный паперы и книжочки щадничій, въ якихъ мѣститъ ся фондъ корѣнный и чтобы въ касѣ въ тресорѣ окремо перехогувавъ о. Касіерь тѣ вальоры, які належать до фонда корѣнного, а книжочки щадничій повинні мати на мѣсци: „имя вкладника“ не фондъ В и С., але выразно: „фондъ корѣнный“ В. и С. АЕп. Львѣвской.

ad VII. — Сдобряє ся.

VIII.

Збори поручають Комисіи, чтобы внесла прошенє до вѣдповѣдныхъ властей о выеднанє для вѣдѣвъ священничихъ по смерти пароха — права бесплатного уживаня грунтовъ ерекціональныхъ черезъ одинъ рѣкъ, а тымчасомъ поставить ся провѣтъ управильняющей вѣдносины завѣдателя до вѣдѣвъ (взглядно сирѣтъ) въ опоруженной парохіи.

ad VIII. — Митроп. Ординаріатъ передає тую ухвалу управл. Комисіи вѣд-сирот. фонда для переведеня студій и предложеня справоздана.

IX.

Збори поручають Комисіи, чтобы на слѣдующій Збори поставила на порядку дневномъ змѣну §. 28. б) въ томъ напрямѣ, чтобы звичайну запомогу могли побирати хлопцѣ и дѣвчата сироты до 20 року жита въ повной высотѣ, а по 20. р. жита незаосмотрені а неспособні до заробкованя дѣвчата, чтобы могли побирати ажъ до кѣнца жита яко звичайну запомогу половину того, що побирали до 20 року жита, взглядно половину порѣшенои звичайной запомоги бѣжучои.

ad IX. — Митроп. Ординаріатъ передає тую ухвалу управл. Комисіи для переведеня студій, о скѣлько бѣльше сирѣтъ булоби управленыхъ до побирания звичайной запомоги и предложеня о томъ справоздана.

X.

Збори поручають Комисіи, чтобы на случай смерти члена точно платившого до фонда В. С., въ надзвычайныхъ случаяхъ потвержденныхъ ОО. кондеканальными выплачувано яко одноразову запомогу надзвычайну на покрыте коштѣвъ похорону 100 кор., — се таковы въ тыхъ случаяхъ, коли умре вдовецъ або безженный точно платившій.

ad X. — Передає ся управл. Комисіи для переведеня студій и предложеня справоздана.

XI.

Зборы установляють въ силу §. 3. п. 2. и §. 12. п. к. высоту датковъ случайныхъ слѣдующо:

При поставленю въ Пресвитеры мають платити до фонда В. С.:

1. Оженившій ся зъ донькою священника	40 К
2. „ зъ міркою але внукою священника	200 К
3. „ зъ міркою але правнукою священника	300 К
4. „ зъ иншою міркою обр. гр. к.	600 К
5. „ зъ иншою міркою	1000 К
6. Безженнй	100 К

Въ всѣхъ тыхъ случаяхъ мають дотычнй особы платити готвкою заразъ при рукополаганю безъ жадныхъ реверсовъ довжныхъ.

При каноничнѣй институціи мають платити священники:

7. коли институють ся по 6 рокахъ службы	60 К
8. „ „ передъ 6 роками „	120 К
9. При случаю допущеня до испыту конкурсового передъ 3 роками священства	120 К

При увѣльненю вѣдъ испыту конкурсового:

10. по одноразовѣмъ зложеню испыта	120 К
11. по дворазовѣмъ „ „	60 К

При принятю въ АЕпархію:

12. пресвитера зъ другою галицкою Епархію	400 К
13. „ зъ поза „ „	600 К
14. питомця зъ другою „ „	100 К

Зборы рѣшають, щобы деканы не доручали декретѣвъ инсталляційныхъ, або увѣльненя вѣдъ испыту, доки дотычнй священникъ не уплатитъ порѣшеного датва готвкою, — и щобы тѣ нормы введеней були въ жите заразъ по затвердженю тыхъ рѣшень черезъ Митр. Ординаріятъ.

ad XI. — Ухвалу тую передає ся управл. Комісії для записюванн.

XII.

Въ выконаню розпорядженя ВПреосвящ. Ординаріята зъ дня 25/4 1911 Ч. 3395/VIII Зборы затверджують въ цѣлости проектъ управл. Комісії, нормуючій вѣдносны завѣдателя до вдовы вгл. сирѣтъ въ часѣ опорожненой парохіи зъ деякими выясняючими додатками пѣсля слѣдующой стилизаціи:

I. Деканъ має постарати ся довести до угоды на письмѣ зъ вдовою-сиротами а кандидатомъ на завѣдателя еще передъ наданемъ завѣдательства.

II. Угода обезпечує выгѣдне помешкане для обохъ сторѣнъ.

III. Наколи вдова вгл. сироты вносять оферту на поле ерекціональне, — администраторъ не повиненъ вносити оферты.

IV. Зъ всѣхъ доходѣвъ епитрахиальныхъ такъ въ натурѣ якъ и въ грошахъ завѣдатель естъ обовязанный давати половину вдовѣ вгл. сиротамъ, кромѣ доходѣвъ титуломъ Службы Божой и доходѣвъ канцелярійныхъ. При функціяхъ вѣдѣльныхъ зъ Службою Б. означити деканъ заразъ при угодѣ кѣлько и що належить до вѣдѣльного подѣлу межи администратора а вдову вгл. сироты.

V. Угуду належить заключити на протягъ одного року зъ застереженемъ правъ Ординаріята.

VI. Непорозумѣня въ тѣй справѣ полагоджує деканъ при участи двохъ кондеканальныхъ священикѣвъ, выбравыхъ обома сторонами зъ голосомъ рѣшаючимъ.

ad XII. Митроп. Ординаріятъ принимає {ухвалу тую до вѣдомости и поручає управл. Комісії предложити о тѣмъ окреме справоздане.

XIII.

Зборы ухваляють черезъ окрему депутацію, до якои призначуютъ ОО. Волод. Громницкого, Изидора Рейтаровского и Теодора Цегельского, упросити Ексцеленцію Митрополита о введенѣ въ жите по-высшихъ (ухвала XII) нормъ, а при тѣй нагодѣ просити о впливовѣ вставленѣ ся до высокого Правительства въ справѣ выеднаня безплатного уживаня грунтоѣвъ ерекціональныхъ для вдовѣ священничихъ черезъ одинъ рѣкъ по смерти мужа, — дальше о острѣйшій мѣры въ стяганю залеглостей и о оголошенѣ въ АЕпархіальныхъ Вѣдомостяхъ приписѣвъ для завѣдательствъ стараючихъ ся о опорожненій провизоричній посады зъ тымъ додаткомъ, що коли вдова вгл. сироты вносять оферту на вынаемъ поля въ часѣ опорожненія — не повиннй и чужій священники своихъ офертъ вносити, — а ВПреосвящ. Ординаріятъ зволитъ надавати завѣдательства ажъ по заключеню угоды, розумѣсь „*servatis servandis*“.

ad XIII. — Принимає ся до вѣдомости.

XIV.

Зборы рѣшають полишити Загальнымъ Зборамъ право вызначуваня надзвычайной заломоги и еи высоты на внесеней поданя пен-тентѣвъ, впростъ до Зборѣвъ поданй, — натомѣсть прошеня впливаючій въ протягу трохъ лѣтъ въ часѣ межи Загальными Зборами

поручають полагоджувати самой управл. Комисіи и назначаютъ на се загальну квоту на протягъ найблизшихъ трехъ лѣтъ тысячъ коронъ для роздѣлу яко надзвычайній запомоги.

ad XII. Митроп. Ординаріатъ одобряє узвалу тую и вживає управл. Комисію до предложена проекту змѣни дотычного §. статута що до права вызначувати высоту надзвычайной запомоги.

XV.

Зборы удѣляютъ слѣдующій надзвычайній запомоги:

а) Р. Л., сиротѣ свящ., въ квотѣ	60	кор.
б) Н. Т., " " въ "	100	"
в) Сиротамъ по " М. и С. по 50 кор.	100	"
г) Г. З., сиротѣ по свящ. надзвич. запомогу	110	"
д) Ил. Г. надзвычайну запомогу за тещу I. Ш.	110	"

ad XI. — Одобряє ся.

XVI.

Зборы рѣшаютъ удѣлити о. Н. К. пожичку зъ вдов.-сирот. фонда за гипотечнымъ обезпеченемъ.

ad XII. — Митроп. Ординаріатъ одобряє тую узвалу.

XVII.

А) Зборы поручають управл. Комисіи, чтобы на найблизшій Заг. Зборы поставила перемѣну §§. 26, 27 и 28. статута въ слѣдующомъ напярмѣ:

а) въ §. 26. має бути переведена змѣна въ той способъ, що въ першомъ уступѣ слово „жіючихъ“ має бути опущене. — Заразъ до першого уступа тогоже 26-го §. по словахъ „вдовамъ и сиротамъ“ мають бути додані слова: „За меживременно помершій запомогою надѣлені вдовы, запомогу получаютъ убогі члени родины, котрі въ часѣ слабости ними опѣкували ся, а по смерти похоронами заняли ся“.

б) §. 27. счеркує ся (бо при змѣнѣ §. 26. якъ выше, той §. буде непотрѣбный).

в) §. 28 б. змѣнити въ той способъ, що замѣсть словъ: „аж до укѣнченя 18 року жита такожъ на подставѣ выше сказаного свѣдоцтва деканального“, мають бути поставлені слова: „аж до укѣнченя 20 р. жита, дѣвчата же котрі и по 20 р. жита остануть незаомотреными и до заробкованя неспособными могутъ бути запоможені половиною квотою звычайной запомоги такожъ на подставѣ выше сказаного свѣдоцтва деканального“.

В. А. tymчасомъ рѣшаютъ Зборы, чтобы доки та змѣна наступить, Упр. Комисія регуляминово поступала на случай смерти вдовъ, якимъ уже запомогу признано, и удѣлювала ти запомоги яко над-

звычайній убогимъ членамъ родины, котрі въ часѣ слабости ними опѣкували ся и похоронами займали ся.

ad XIII A. — Принимає ся до вѣдомости.

ad XIII B. — Митроп. Ординаріатъ одобряє тую узвалу зъ тымъ, що передъ признанемъ надз. запомоги має управл. Комисія жадати свѣдоцтва Уряду Декан., що оставшій ся члени родины суть дійсно убогі, покойною вдовою опѣкували ся и си похоронами занимали ся.

XVIII.

Зборы поручають выразити глубоку подяку Его Высочеству князу Максу Саксонскому за поновный даръ въ хосенъ фонда вдов.-сиротиньского.

ad XVIII. — Митр. Ординаріатъ одобряє зъ пріятностію тую узвалу.

XIX.

До Управл. Комисіи выбраний:

А. Члены-засѣдатель:

1. О. Чапельскій Іоанъ, соборный крилошанинъ въ Львовѣ
2. О. Войнаровскій Титъ, " " " "
3. О. Пачовскій Іляріонъ, дек. и парохъ въ Пикуловичахъ
4. О. Шухевичъ Евгений, парохъ въ Подберезцяхъ
5. О. Давидовичъ Іоанъ, парохъ Преображенской Ц. въ Львовѣ
6. О. Гбрнякъ Григорій, парохъ въ Винникахъ.

Б. Заступники:

1. О. Лежогубскій Теодозій, професоръ религіи въ Львовѣ
2. О. Яновичъ Николай, сотруд. парох. въ Львовѣ.

В. Функціонаръ:

1. Секретарь: О. Бобикевичъ Теофиль, архикатедр. проповѣдникъ въ Львовѣ
2. Касієръ: О. Яцковскій Михаилъ, канцлѣръ Митроп. Консистеріи въ Львовѣ
3. Контрольоръ: О. Туписъ Михаилъ, архикатедр. проповѣдникъ въ Львовѣ.

Г. Скрутаторы:

1. О. Залужный Левъ, парохъ въ Потоцѣ
 2. О. Цегельскій Теодоръ, парохъ въ Струсовѣ
- ad XIX. — Митроп. Ординаріатъ одобряє въ управл. сей выборъ, и именує въ силу постановленя §. 14. а. 2. статута ПРГ ДСЪ ДАТЕЛЕМЪ нововыбраной Комисіи упра-

включаючи вдов.-сирот. фондів Впреп. и Всес. генерального Викарія и, *Офіціала О. АНДРЕЯ БЪЛЕЦКОГО.*

Повысші ухвалы подае ся до вѣдомости Всч. АЕп. Кліра.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 19. жовтня 1911.

Ч. 77.

Ч. 8708. — Въ справѣ выказѣвъ емігрантѣвъ и складѣвъ по церквахъ на місійній цѣли.

Въ покликѣ до Всч. Духовенства „въ справѣ опѣки надъ емігрантами“ (Арх. Вѣдом. зъ 6. червня 1911) бувъ поданый терминъ присылания выказѣвъ емігрантѣвъ зъ парохій до половины червня. Зъ огляду на се, що ще богато выказѣвъ бракуе, продовжуе ся терминъ присылки выказѣвъ до кѣнця листопада, и взымае ся Всч. Отцѣвъ, чтобы тѣ выказы якъ найсовѣснѣйше зладили и сюды на терминъ прислали.

Въ томъ самѣмъ покликѣ було подѣ П. заряджено, що въ кожѣй парохіи мае збирати ся складка по церквахъ на цѣли місійній въ означенѣмъ дни: Благовѣщення Прч. Дѣвы. Сей день выдась намъ однакъ теперъ менше вѣдповѣднѣмъ на того рода складку и не хотячи взагалѣ никого вязати опредѣленнымъ днемъ, змѣняемо повысше заряджене що до дня на складку призначеного. А именно:

Складка по вѣдповѣднѣй проповѣди до емігрующихъ мае бути заряджена въ кожѣй парохіи по поворотѣ робѣтникѣвъ зъ Нѣмеччины т. е. въ котрый будь день святочный вѣдъ Рождества Хр. до Богоявленя.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 28. жотня 1911.

† АНДРЕЙ
Митрополитъ.

Ч. 78.

Ч. 510/Ком. — Въ справѣ выплаты емеритальныхъ пенсій.

Въ справѣ выплаты емеритальныхъ пенсій для вѣдѣвъ, сирѣтъ и т. п. завело ц. к. Правительство розпорядженемъ ц. к. Министерства скарбу зъ дня 5. червня 1909. В. в. д. Ч. 85 вѣдъ 1 липня 1909 ту засадничу змѣну въ попередныхъ принисахъ, що звѣльнило интере-

сованыхъ вѣдъ предлагана на квитахъ посвѣдченъ Урядѣвъ парох. що до житя, побуту, стану вѣдѣства и незаосмотрена.

Вслѣдствіе дописи выс. Выдѣлу краевого зъ дня 19. жовтня 1911 Ч. 82133 подае ся до вѣдомости, що выс. Выдѣлъ краевый рѣшивъ примѣнити такй самй приписы до всѣхъ пенсіонистѣвъ краевыхъ, а заразомъ поручае и Всч. Урядамъ парохіальнымъ, чтобы вѣдповѣдно до розпорядженя ц. к. Министерства скарбу зъ дня 5 червня 1909 В. в. д. Ч. 85 §. 3 провѣрювали при нагодѣ лучающихъ ся въ ихъ окрузѣ случаѣвъ смерти и вѣнчанъ вѣдповѣдно до становиска особы помершой, взглядно становиска нареченой, чи не находили ся они въ томъ часѣ въ поборѣ пенсії або заосмотрена зъ краевого фонду.

Въ разѣ твердичѣмъ належить зъ уряду повѣдомити о томъ безпроволочно Касу выплачующу, а колибъ та не була вѣдома, донести о томъ выс. Выдѣлу краевому.

Наколи не можнабы ствердити, чи дана особа корыстала зъ краевого побору пенсії емеритальной, вдовичою або заосмотрена, а однако промовляло бы за тымъ припущене, тогды треба повѣдомити про каждый случай впростъ Выдѣлъ краевый.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 20. листопада 1911.

Ч. 79.

Ч. 50/Ком. — Въ справѣ уплатъ датѣвъ до вдов.-сирот. фонда.

По причинѣ зближающого ся кѣнця року взымають ся Всч. Душпастьрѣ до **безпроволочного** вырѣвнана своихъ залеглостей и уплаты текучихъ, якъ звычайныхъ, такъ и надзвычайныхъ датѣвъ до вдовичо-сиротиньского фонда, а то тымъ певнѣйше еще въ продовженю сего року, що вѣдъ выплывшой до головной касы фонда по конецъ текучого року квоты, зависѣти буде означене звычайной запомѣги для свящ. вѣдѣвъ и сирѣтъ за 1911 рѣкъ.

Всч. ОО. Комисарямъ фонда вкладае ся на сердце и совѣсть припильнувати, чтобы всякй датки и залеглости до фонда зъ стороны ОО. Кондеканальныхъ були до кѣнця сего року **неперемѣнно** уплачены, — а Всч. ОО. Настоятелямъ Деканатѣвъ поручае ся вѣдчитати тое розпоряджене на найблизнѣмъ соборчику деканальномъ, заохотити горячо ОО. Кондеканальныхъ до уплаты датѣвъ и о вѣдчитаню и заохоченю въ протоколѣ Соборчика запримѣтити.

Заразомъ пригадуе ся Всч. ОО. Комисарямъ, чтобы въ **непереступнѣмъ** речинци до 30. листопада с. р. предложили Митроп.

Консисто́риѣ Выказъ вѣдѣвъ и сирѣтъ свящ., управленыхъ до звичайной запомоги.

Вѣдѣ Митрополитальной Консисто́риѣ.

Львѣвъ, дня 10. листопада 1911.

Ч. 80.

Ч. 9292. — Поручене книжки: „Де знайти правду.“

Выдѣлъ Тов-а св. Ап. Павла въ Львѣвъ выдавъ книжку по́дъ заголовкомъ: „Де знайти правду“. Въ нѣй мѣстятъ ся представлені популярнымъ и дуже влучнымъ способомъ замѣтки противъ закидѣвъ, які появляются ся вѣдѣ часу до часу будьто въ книжкахъ будьто въ часописяхъ супротивъ правдъ голошенихъ католицкою церквою. Книжка ся якъ разъ дуже придатна по́дъ теперѣшну хвилю такъ для Духовенства якъ для вѣрныхъ цѣлои нашої духовной провинціи. Авторомъ ея есть о. Сов. Теодозій Лежогубскій. Цѣна 1 кор. безъ почтовой пересылки. Набути можна або въ Говариствѣ св. Ап. Павла въ Львѣвъ ул. Коперника ч. 36, або въ Книгарни им. Шевченка въ Львѣвъ рынокъ ч. 10.

Вѣдѣ Митрополитального Ордина т. 1

Львѣвъ, дня 20. листопада 1911.

Ч. 81

Ч. 8585. — Оголошене конкурсу на одноразову запомогу для бѣдныхъ церквей зъ фонду бл. п. Павла Зарицкого.

Ставропигійскій Институтъ въ Львѣвъ оголошуе конкурсъ зъ речинцемъ до 1. н. ст. грудня 1911 року на одноразову запомогу въ сумѣ 180 (сто вѣсѣмдесятъ) коронъ зъ фонда бл. п. Павла Зарицкого для вспоможеня бѣдныхъ на украшене або реставрацію потребующихъ а вѣдповѣднихъ на тоѣ фондѣвъ не посѣдающихъ гр. кат. церквей въ Галичинѣ.

Прошеня зъ точнымъ наведенемъ потребъ и браку средствъ убѣгающихъ ся о запомогу церквей, мають церковній комитеты внести посредствомъ своихъ Консисто́риѣ въ означеномъ речинци.

Надѣлена тою запомогою церковь мусить приняти на себе обовязокъ, щобы имя фундатора поминало ся черезъ цѣлый рокъ въ недѣлѣ и празники при литургіи „о вѣдпущене и оставлене грѣхѣвъ и прегрѣшеній его.“

Тое подае ся до вѣдомости Всч. Духовенства.

Вѣдѣ Митрополитальной Консисто́риѣ

Львѣвъ, дня 14. листопада 1911.

Ч. 82.

Обвѣщеня конкурсовѣ.

Ч. 9434. — **Оголошуе ся конкурсъ на посаду катехита при народ. школахъ въ Буску.**

Ц. к. Рада шк. окружна въ Камѣнцѣ струм. оголосила по́дъ днемъ 22/9 1911 до Ч. 4303. (дневн. урядъ зъ 14/10 1911 Ч. 24) конкурсъ на стаду посаду гр. кат. катехита при 6 кл. мужеск. школѣ въ Буску зъ обовязкомъ удѣлюваня науки религіи въ мѣсцевѣй 6-кл. школѣ жѣночѣй и 1-кл. школѣ мѣшанѣй „Довга Сторона“ въ Буску.

До тои посады привязані поборы III. класы платѣ

Кандидаты убѣгающі ся о тую посаду, мають свои належито удокументовані и остемплеровані поданя внести до ц. к. Рады шкѣльной окружной въ Камѣнцѣ струм до 30. листопада 1911.

Тое подае ся до вѣдомости Всч. АЕП Клира.

Вѣдѣ Митрополитальной Консисто́риѣ.

Львѣвъ, дня 17. листопада 1911

ХРОНИКА.

ИМЕНОВАНЯ.

Крылошанскій вѣдзнаки отримали 00.:

Ч. 8520. — Юсифъ Яворскій парохъ въ Лучинцахъ, Павло Кудрикъ парохъ въ Рогатинѣ, Ч. 9258. — Николай Кумановскій парохъ въ Нѣмшинѣ.

Репрезентантомъ гр.-нат. обряду до ц. к. Рады шкѣльной окружной въ Радехѣвъ именованъ

Ч. 7833. — Всч. О. Дмитрій Іосифовичъ, Орд. шкѣльный комисаръ и парохъ въ Середопольцахъ.

Провизоричнымъ катехитомъ именованъ:

Ч. 9275. — Всч. О. Евзебій Бачинскій при народныхъ школахъ въ Грималѣвъ.

УМѢЩЕНЯ.

Сотрудництва отримали 00.:

Ч. 8403. — Дмитрій Дрягиничъ II сотруди. въ Городку, Ч. 8732. — Стефанъ Вонсъ неопресвитеръ въ Тейсарѣвъ зъ предѣленемъ до душпастирской службы въ Сущинѣ, Ч. 8732. — Іоанъ Павлусевичъ зъ правомъ управы въ Зборѣ, Ч. 8733. — Максимъ Патерига неопресвитеръ въ Турѣ вел., Ч. 8734. — Николай Притулакъ неопресвитеръ въ Рѣвни, Ч. 8735. — Юліанъ Оришкевичъ неопресвитеръ въ Оравчику, Ч. 8736. — Іоанъ Тимчукъ неопресвитеръ въ Турю, Ч. 8737. — Іоанъ Чернобилувый неопресвитеръ въ Яйковцахъ, Ч. 8739. — Евзебій Бачинскій неопресвитеръ въ Нарасѣвъ, Ч. 8740. — Николай Іжакъ неопресвитеръ въ Липици горѣшній, Ч. 8743. — Григорій Алискевичъ неопресвитеръ въ Доброводахъ, Ч. 8741. — Стефанъ Гаврилукъ неопресвитеръ въ Гаяхъ старобродскихъ, Ч. 8745. — Іоанъ Городиловскій неопресвитеръ въ Коропци, Ч. 8749. — Петро Смикъ неопресвитеръ въ Яблоновѣ, Ч. 8804. — Володимиръ Гѣрка неопресвитеръ въ Яблоновѣ, Ч. 8804. — Володимиръ Гѣрка неопресвитеръ въ Яблоновѣ, Ч. 8804. — Володимиръ Гѣрка неопресвитеръ въ Яблоновѣ, Ч. 8804. — Володимиръ Гѣрка неопресвитеръ въ Яблоновѣ, Ч. 8804. — Володимиръ Гѣрка неопресвитеръ въ Яблоновѣ, Ч. 8804.

пресвитеръ въ Лешневѣ, Ч. 8851. — Іоанъ Палтій въ Зборовѣ, Ч. 8863. — Михаилъ Клими неопресвитеръ въ Залановѣ, Ч. 9005. — Зиновій Дригиничъ въ Калуши, Ч. 9010. — Іоанъ Куцкій неопресвитеръ въ Мильнѣ, Ч. 9048. — Мирославъ Проскурницькій неопресвитеръ въ Дубѣ, Ч. 9166. — Володимиръ Яцишинъ excurrendo въ Бортникахъ.

Завѣдательства отримали 00. :

Ч. 8573. — Симеонъ Шпицеръ въ Олексичахъ, Ч. 8670. — Іоанъ Луцишинъ въ Кадлубискахъ, Ч. 8750. — Александеръ Роснецкій неопресвитеръ въ Хутари.

Выс. ц. н. Намѣстництво продовжило пенсію для прив. сотрудниковъ на I рѣнь :

Ч. 8782. — Въ Турѣ вел., Ч. 8747. — въ Рѣвни, Ч. 8578. — въ Скниловѣ.

Рукоположеній зѣстали слѣдующіи кандидаты стану духовного :

Ч. 8553. — 1) Алиськевичъ Григорій, 2) Бачинскій Евзебій, 3) Вонсъ Стефанъ, 4) Гаврилюкъ Стефанъ, 5) Горка Володимиръ, 6) Городиловскій Іоанъ, 7) Горчинскій Емилианъ, 8) Іжакъ Николай, 9) Калинюкъ Зенонъ, 10) Клѣма Михаилъ, 11) Оришкевичъ Юліанъ, 12) Патерига Максимъ, 13) Пеллѣхъ Володимиръ, 14) Притулакъ Николай, 15) Роснецкій Александеръ, 16) Смикъ Петро, 17) Тимчукъ Іоанъ, 18) Чорнобривый Іоанъ, Ч. 8963. — 19) Мирославъ Проскурницькій, Ч. 9230. — 20) Іоанъ Куцкій, 21) Михаилъ Ходанъ, 22) Михаилъ Оленьчукъ.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

Ч. 9166. — Всч. О. Корнилій Ивасикъ, прив. сотрудникъ въ Бортникахъ, померъ дня 4. листопада 1911 р.

Душу Его поручае ся молитвамъ Всч. Клира.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

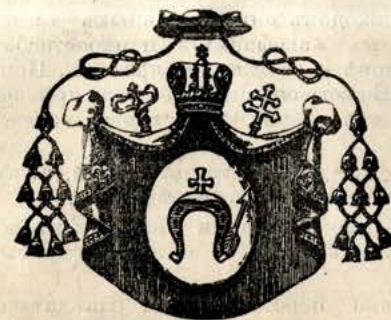
Львѣвъ, дня 24. листопада 1911.

Андрей Бълецкій

официалъ

о. Михаилъ Яковскій

канцлеръ.

Львѣвско-Архіепархіальний
ВѢДОМОСТИ

Рѣчникъ XXIII.

Выдано дня 26. грудня 1911.

Ч. XIII.

Ч. 83.

Ч. 9550. — Унормоване вѣдносінъ завѣдателя въ часѣ опорожненой парохіи до вдови възглядно сирѣтъ

Хотай администратору парохіи належить ся помешкане, грунтъ и доходы, однакъ зѣ възгяду на тяжке положене вдовицы и сирѣтъ, постановляемо зѣгодно зѣ давнымъ правнымъ звичаемъ нашої Епархіи, що завѣдатель опорожненой черезъ смерть парохіи, на случай, коли по помершѣмъ зѣстала ся вдовица або незаосмотреній, малолѣтній сирѣты, обовязанный естъ вѣдступати имъ часть своихъ правъ пѣсля слѣдующихъ нормъ :

1) по можности подѣ надзоромъ декана помешкане дѣлится ся по половинѣ межѣ завѣдателя и вдову — възглядно сирѣты, однакъ вѣдповѣдно до членѣвъ родины, може бо бути вдовица сама, а администраторъ зѣ дѣтьми и наоборотъ вдовица зѣ дѣтьми, а завѣдатель безѣ дѣтей ;

2) до завѣдателя належить городъ коло хаты и садъ ;

3) администраторъ не повиненъ вносити оферты на поле ерекціональне, если вдова възглядно сирѣты туюже вносятъ ;

4) зъ всѣхъ доходѣвъ епитрахильныхъ такъ въ натурѣ якъ и въ грошахъ, соборныхъ акафистѣвъ и парастасѣвъ, має завѣдатель давати половину вдовѣ — взглядно сиротамъ. При функціяхъ вспомоныхъ зъ Службою Божою означить деканъ при выставленю завѣдателемъ деклараціи, колько має вѣтъ вдовѣ взглядно сиротамъ вѣдступати;

5) Службы Божіи, доходы канцелярійніи, акафисты и парастасы приватніи належать выключно до завѣдателя;

6) завѣдатель має провадити списъ всѣхъ доходѣвъ, а на вѣдступленю половину має вдова — взглядно сироты выставляти ему поквитоване;

7) непорозумѣне повстале межи завѣдателемъ и вдовою — взглядно сиротами полагаджуе деканъ при участи двохъ кондеканальныхъ выбранныхъ обома сторонами зъ голосомъ рѣшающимъ;

8) если бы для якихъ небудь причинъ парохія до року вѣдъ смерти пароха не була еще обсаджена — всѣ обовязки завѣдателя взглядомъ вдовицѣ и сирѣтъ по помершѣмъ устають въ рѣкъ вѣдъ дня его смерти.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата

Львѣвъ, дня 5. грудня 1911.

† **Андрей**
Митрополитъ

Ч. 84

Ч. 10522. — Перенесене речинца испыту для катехитѣвъ середныхъ шкѣлъ.

Подаеь до вѣдомости Всч. Духовенству, що речинець испыту для катехитѣвъ середныхъ шкѣлъ вѣдкликуеь зъ 1-го и 2-го лютого, а призначуеь мѣсто того на день 5-го и 6-го червня 1912 р.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 20. грудня 1911.

Ч. 85

Ч. 10308. — Оголошене речинца реколекцій устроюваныхъ Тов-омъ „им. св. Иоанна Златоустого.“

На прошене управляючого „Совѣта Общества им. св. Иоанна Златоустого въ Львовѣ“ подаеь ся до вѣдомости, що товже Общество устроюе въ дняхъ вѣдъ 22. до 26. н. ст. сѣчня 1912 р., т. е. вѣдъ понедѣлка по Недѣлѣ по Просвѣщеніи въ вечеръ до пятницѣ рано духовнй реколекціи для своихъ членѣвъ пѣдъ ласкавымъ проведомъ Ихъ Высокопреосвященства Митрополита киръ Андрея въ домѣ реколекційномъ въ Львовѣ, при ул. Дунинъ Борковского, ч. 11.

Кошта удержаня за цѣлый часъ реколекцій выносятся по 20 кор. вѣдъ особы.

Намѣряющй взяти участь въ реколекціяхъ зволють найдальше до 16. н. ст. сѣчня 1912 зголосити ся писемно, долучаючи к вѣту 20 кор. у касіера тогожь Общества О. Володимира Гургулы, сотрудника Успенской Церкви въ Львовѣ, ул. Пѣдвале ч. 9.

Вѣ виду того, що каждый учасникъ реколекцій одержити вѣддѣльну для себе комнату, може принять въ тыхъ реколекціяхъ участь ограничене лише число Всч. О. О., наибольше 40.

На случай зголошеня большого числа учасникѣвъ устроить Общество по можности въ якъ найкоротшѣмъ часѣ нову серію реколекцій.

Першеньство до участи въ першихъ реколекціяхъ будутъ мати тѣ Всч. ОО., котрй скорше зголосять ся и надѣшлють грошѣ.

О принятю до участи въ першихъ реколекціяхъ буде каждый зголосившій ся осбно повѣдомлений.

Заразомъ просить управляющй Совѣтъ подати до вѣдомости, що „Общее Собрание членѣвъ Общества им. св. Иоанна Златоустого“ вѣдбуде ся въ Львовѣ, дня 22. н. ст. сѣчня 1912 о 10 год. рано въ сали Народного Дому.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 6. грудня 1911.

Ч. 86.

Ч. 10615. — Розсылка Типика на р. 1912.

Подаеь ся до вѣдомости, що вневѣвъ буде розсланный до Урядѣвъ Деканальныхъ Типикъ назначеный до ужитку въ каждой церквѣ въ всѣхъ парохіяхъ въ 1912 роцѣ. Належитѣсть за тойже буде пѣзанѣйше обчислена и до пренумераты за Вѣдомости дорахована. Кромѣ сего буде той типикъ влученый и до Шематизму за 1912 р. для ужитку личного.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 25. грудня 1911.

Ч. 87.

Обвѣщеня конкурсовѣ.

Митроп. Консистерія розписуе пѣдъ днемъ 23. листопада 1911 зъ речинцемъ до дня 31. сѣчня 1912 конкурсъ на слѣдующй парохіи:

Ч. 9332. — Пѣдлицѣ, Золочѣвского деканата, наданя Ординаріатского и приватного.

Ч. 9391. — Зъ сылкою на розписане конкурсу на вакующу парохію въ Сорокахъ, Яричѣвского деканата, помѣщене въ XI числѣ сегодѣшнихъ АЕпархіальныхъ Вѣдомостей на стор. 123 пѣдъ Ч. Конс. 8194 зазначаеь ся додатково, що институтемъ на

туюже парохію має зложити писемну декларацію, що годить ся на вылучене зъ неї дочерной Жидятитѣ.

Ч. 9584. — **Перепельники** зъ прилуч. Гукалѳвцѣ, Олѳѳвского деканата, надана приватного.

Ч. 10173. — **Тухолька**, Тухлянського деканата, надана Ординаріятского.

Ч. 10174 — **Негѳвцѣ** зъ прилуч. Гуменѳвѣ, Войнилѳвского деканата, надана приватного.

Вѳдъ Митрополитальной Консистеріи.

ХРОНИКА.

ИМЕНОВАНИЯ.

Совѣтникомъ Митр. Ординаріята именованъ :

Ч. 134/Орд. — **Высокопов. п. Д-ръ Тадей Соловій** адвокатъ кравый.

Дѣйственнымъ Совѣтникомъ и Референтомъ Митр. Консистеріи именованъ:

Ч. 9514. — Всч. **О. Никита Будка** префектъ наукъ духовной семинари.

Референтомъ Митр. Консистеріи именованъ :

Ч. 9697. — Всч. **О. Александеръ Малицкій**, префектъ наукъ духовной семинари.

Нрылошанскій вѳдзнаки отримали ОО.:

Ч. 9697. — **Александеръ Малицкій** префектъ наукъ духовной семинари, Ч. 9775. — **Александеръ Коренець** катехитъ ц. к. гимназиі въ Тернополи, **Д-ръ Николай Конрадъ** катехитъ руской гимназиі въ Тернополи, **Петро Патрило** катехитъ выдѣловой школы въ Тернополи.

Мѣстоденаномъ именованъ :

Ч. 9880. — Всч. **О. Изидоръ Копертинскій** парохъ въ Перемышлянахъ для Перемышлянского деканата.

Вѳдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѳвѣ, дня 26. грудня 1911.

Андрей Бълецкій

официалъ

о. Михаилъ Яковскій

канцлеръ.

КП 21.593
1911

16.07

Львівсько-Архієпископ. Відомости

1911